

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_204993

UNIVERSAL
LIBRARY

బ్రహ్మశ్రీ దేవులపల్లి సుబ్బరాయశాస్త్రిగారు.

శ్రీహయగ్రీవాయనమోనమః.

శ్రీమహేంద్రవిజయము.

బ్రహ్మశ్రీ

దేవులపల్లి సుబ్బరాయశాస్త్రిలవారిచేఁ బ్రణీతము.

ఇ.ది

శ్రీమతోక్తంక, వీరవరము, లోనగు తాలూకాల జమీందారులైన

మహా రాజ రాజ శ్రీ

శ్రీరాజా రావు చెల్లయ్యస్వారావు బహద్దరువారిచే

గౌరవవశంబునఁ బ్రకటితము.

మద్రాసు :

లారెన్సు అప్రెయిస్ ట్టివ్ ముద్రాక్షరశాలయందు ముద్రితము.

1907.

All Rights Reserved.

శ్రీరామ.

క వి జీ వి త ము.

ఈ ప్రబంధమును రచించిన వారే లఘునాతనులును గవిరత్నంబుల కాక గలవైన దేవులపల్లి వంశమునకు ముక్తామణులు నగు బ్రహ్మశ్రీ సుబ్బరాయ శాస్త్రిగారు 1853-వ సంవత్సరము జనవరి నెల 21-వ తేదికి సరియగు పరీధావివాహ సంవత్సర శుక్లపక్ష ౧౩ తిథి వాసరమున జన్మించిరి. వీరి నివాసము శ్రీ సీతికాపుర సంస్థానము లోఁ జేరి యారాజధానికి కాళానగరందై, కూచిమంచి తిమకపేంద్రునకుం గడపటి కాపురందైన రావువారి చంద్రమపాలెము. వీరు వైదికబ్రాహ్మణులలోఁ దై లింగ్య శాఖలోనివారు. (తెలుఁగునాటువారు—తెలగాణ్యులు). వీరిని కాండిన్యస్ గోత్రము. వీరి తండ్రిగారు వేంకట కృష్ణశాస్త్రి వారు. తల్లిగారు వెంకమాంబ. వీరినగులు తమ్మునశాస్త్రి యను నామాంతరముగల వేంకట కృష్ణశాస్త్రి వారు. ఇప్పటికి వీరి వయసు రమారమి యేఁ బది మూఁడు వత్సరంబులు. పండితసార్వభౌములను, గవీంద్రులు నైన వీరి పెండ్లియులు క్రీస్తుశకము 1898-వ సంవత్సరమున శ్రీ సీతికాపురరాజ్యసంస్థాపకులయిన శ్రీరావు తెనుంగు రాయని గారి యాదరణాతిరేకంబున నప్పటి నుండియు నిచ్చట నివసించు యున్నారు. చిరికాలముగ శ్రీ సీతికాపురరాజ్యసంస్థాన విద్వాంసులై విశేషగౌరవసత్కారముల నందుచు నప్పుడప్పుడు తమ ప్రభువుల యనుమతి చొప్పున నితరసంస్థానముల కేగి తదధీశ్వరులవలన విశేష సత్కారముల నందుచు, విజయనగరసంస్థానాధీశ్వరులయిన శ్రీవిజయ రామ మహారాజు గారి వలన నగ్రహరపారితోషికము నంది నటుల సంశానతారి స్మరణములలోని యీక్రంది పద్యమువలనఁ జెలియ వచ్చుచున్నది.

చం. అతనికిఁ బూసపాటికులఁజాగ్రణియుం గవితారనజ్ఞుడున్

బ్రతతయశుండు నౌ విజయరామస్మృపాలవరుండు గౌరవాం

చితమతి రాజధానిచరిఁసీమ నొసంగెను సర్వసన్యతా

శ్వతస్సలసారహౌ వెలగఁవారి సమాఖ్య మహాగ్రహరమున్.

ఈ యగ్రహరపారితోషికము నందినవారు రామశాస్త్రిలవారు. వీరు సంస్కృతాంధ్రములయందు నిరాఘాట మయినకవితాధాటి గలవారు. వీరి కవితాశైలిచెలియుటకై నిందు రెండు పద్యముల నుదాహరించుచున్నాఁడను:—

చం. భువి నిర్ణయద్భుతం బొకటి • భూరికృపాపరిపూర్ణ పూసపా
టివిజయరామభూరమణ! • తీవిని నీకరవాలధారచే
నవయవహానియుం గుపలఁదాహితభేదములేక మత్స్యభూ
మివిభుఁడు సాంగుడై చనియె • మీఁదికి దేవపురాధిగామియై.

మ. మహి నానంద నృపాలు శ్రీవిజయరామస్వామి వా లోకే నూ
ర్మహునేకాఖానుని మస్తకం జని మొనకఁ రెండయ్యె రెండయ్యె భ
వ్యహరిష్టోటకమండలం బపుడు గంభాకంచుక గ్రంథియుక
రహి రెండయ్యె జనానులాపమునకుకఁ రప్పేది వేటారినక.

వీరి పంశీయులలో బ్రహ్మనశాస్త్రి యను వాడు శ్రీమహావతిరాయనిగారిపై
సంస్కృతంబునఁ దారావళి రచించిచి వీతికాపురంబునకు ననతిదూరమున నున్నపగ
ద్దీనుపాలె మనుగ్రామములో మాన్య త్రేత్రసత్కారము నందినట్లు పంశావతారవర్ణన
ములోని,

కం. “ తారావళి కృతిగాని యా, త్వారమణుం డతని కొనఁగఁమాన్యత్రేత్రం
బారూఢి భక్తి మది జెలు, నారఁ బగద్దీనుపాలె మనుగ్రామమునక.”

అనుపద్యములవలనఁ దెలియవచ్చుచున్నది. తత్కవిత్వవైభవ దెలియుటకై తా
రావళిలోని కొన్నిశ్లోకముల నిందు వ్రాయుచున్నాఁడను:—

శ్లో॥ శ్రీయుక్తో శ్వనిభవ్రభ శ్శుభకర స్సత్యవ్రతః కృత్యవి
ద్ధిరో ధర్మినరో నదోదశరథాల్లబ్ధోదయ స్సానుజః
మష్టానాం పరిశిక్షణాయ సుమతి శ్శిష్టావనాయాచ్యుతో
రేజే రాజవిరాజదాస్యకలిత శ్రీరామనామాంకితః. ౧.

శ్లో॥ గుణోత్తర శ్రీరఘురామభద్రో, భద్రాశ్రయోరుద్రశరాసభేత్తా
విత్రాసవద్భ్యస్సవధేమునిభ్యస్తత్రాతనోత్పత్తయమాశరాణామ్

పైనఁ జేర్కొనఁబడిన రామకాస్తుల వారి మనుమఁడగు రామశాస్త్రి సంస్కృత
మునందు రామచంద్రోదయచంపువు, సాహితీదర్పణ మను నలంకారశాస్త్రము, బా
లభాగవతమునకు వ్యాఖ్యానము, మఱియు ననేక నాటకాదుల రచించి యిప్పటి

“మైనరు” మహారాజుగా రగు శ్రీవేంకట కుమార మహిపతి సూర్యరావు బహదరు వారికిం బ్రపితామహు లగు శ్రీవేంకట నీలాద్రురాయ ప్రభువువారి వలన సాహిత్య చక్రవర్తి యను బిరుదును నందినటుల వంశావతార వర్ణనములోని యీక్రింది పద్యము వలన విశద మగుచున్నది:—

సీ. రచియించె నెవ్వఁడుఁ జూచుచుంపుఁ ప్రబం, ధమురామచంద్రోదయమనుదాని
ఘటియించె నెవ్వఁడుఁ కనదలంకారశా, స్త్రము పరసాహితీదర్శణంబు
వచియించె నెవ్వఁడుఁ బాలభాగవతాఖ్య, దనరాయపును కావ్యమునకువ్యాఖ్య
నొనరించె నెవ్వఁడుఁ గుసంతిధ్వనిభావ, నవరసంబుఁ బెర్క్కునాటకముల.

గీ. నాతని నుతింపఁ దామె రాజాధిరాజ, రావు వేంకట నీలాద్రిరాయలబ్ధ
సరసతరసాహితీసారఁ చక్రవర్తి, బిరుదపరికరుఁడలరామవిబుధ వరుఁడు.

ఈ సాహిత్య చక్రవర్తికిం దమ్మని కొమరుండగు కృష్ణశాస్త్రి విశ్వగుణాదర్శి మునకు వాఖ్యానము, తర్కసార మను న్యాయశాస్త్రగ్రంథము, సాహితీసార మను సలంకారశాస్త్రము, రచియించి యధీతిబోధాచరణప్రచారణంబులఁ దనకీర్తి నెల్లెడల వల్లడించె ననుటకు వంశావతారవర్ణనములోని యీపద్యము నిదర్శనమైయున్నది:—

సీ. తనదువ్యాఖ్యాక్రియాదక్షత విశ్వగు, ణాదర్శకావ్యసాదవ్యాఖ్య పలుకఁ
దనఘనపాండితీదార్ఢ్యంబు, దర్కసారంబునాఁ దనరు గ్రంథంబు నుడువఁ
దనసరసప్రబంధనిబంధనంబు సా, హితీసార మనుమహాకృతియె తెలుపఁ
దనసర్వవిద్యాప్రదానైకతాసత. శిష్యప్రశిష్యగోష్ఠియె వచింప

గీ. నలకె శ్రీరామచంద్రపాదారివింద, యుగశంసవనప్రాప్తనిగమశాస్త్ర
సారసారస్యసరణిప్రశస్తమగుర, మృదువచనపాఠ కృష్ణశాస్త్రిందమాళి.

ఈయన కవనరీతి దెలియ నొక శ్లోకమునిందుఁ జేర్చుచున్నాఁడను:—

శ్లో॥ కాచిల్లతా తరుఁగి కచ్చి, త్వీరికాయాం సదమ్భితం
అపర్ణా సా స తు స్థాణు, ర్దదాతే కాంక్షితం ఫలమ్.

వీరి కూటస్థులు చేసినపుణ్యవిశేషం బేమియు గాని యేత ద్వంశభవు లందఱు ముగ్ధుల గరిష్ఠులై సదవృత్తాదులతో నలగి, రాజోపకంఠంబుల విరాజిల్లుచున్నారు. వీరి వంశీయు లందఱు శ్రీరామసదభిప్రులును, సంతర్వాణిపర్యాయులును, శ్రీశీకాపురా

స్థాన విద్వాంసులు నైయున్నారు. ఈ విషయ మిగ్రంథములోని వాచావతారవర్ణనము నందిటు లభివర్ణింపబడినది:—

ఉ. వేలుపు రాఘవుండు పదివేలపురాణము లన్యనెన్ననీ
యేలిక లన్నరావుకలు లెప్పటివారల కప్పు డొప్పు భూ
పాళి నిజంబుగాఁ దన కటంచును దేవులపల్లివంశభూ
పాళిదలంచు చుండుఁ దనపాలిటి కీయుభయంబె ప్రాపుగఁ.

వీతద్వంశీయు లందఱుం బ్రబంధనిర్మాతలును, బండితసార్వభౌములు నగుటకు వీర కూటస్థుఁ డొనరించిన తపోవిశేషంబె కారణంబు. ఇట్టిమహనీయుగోత్రసంభవుం డగు నిక్కివికుంజరునకు బాల్యంబున వీరిపితామహు లగు సీతారామకృష్ణులవారు వీరి కక్షరాభ్యాస మొనర్చి, యప్పటి సాంప్రదాయానుసారముగ సంస్కృతంబునఁ గాళిదాస త్రయము వలకుఁ జెప్పిరి. పిమ్మటఁ దండ్రుగారి యొద్దఁ గావ్యద్వయము, నైషధము మఱియుం గొన్ని చంపువులు, నలంకారశాస్త్రము, బెక్కులు నాటకంబులు, సిద్ధాంతకామునియు, దర్శనప్రకరణములు, నించుక వ్యోతిష్షాస్త్రగ్రంథపఠనమును గావించిరి. కావ్యపరిచయముగలిగిన నాట నుండియు వీరి బుద్ధి కవితాగోష్ఠియందభినివేశము నొందుటం జేసి శాస్త్రాంతరములయందుఁ జొర నీయక కవితాగ్రసంబున వీరి నోల లాడించినది. పిమ్మట నాంధ్రప్రబంధావలోకనము వీరి కవితానక్తికి మఱి యంతప్రోత్సాహ మొనరించినది. వీరి పుణ్యవిశేష మేమియో గాని వీరికవిత్వము ప్రప్రథమము నుండియు నాశువునందును బ్రబంధమై లిగనె యలవడినది. వీరు కావ్య పాఠములఁ జింతన చేయుతఱి సెకనాఁడు వీరికి నాంధ్రలక్షణోపదేశకులును, శ్రీగంగాధర రామరాయ మహారాజ పల్లభలాక్షణిక చక్రవర్తి బిరుదాంకితులు నగు కూచిమంచి వేంకట రాయ కవిగారు, తమ ప్రవీతానుహుఁ డగుతిమ్మకవిచే రచియింపబడిన రసికజనమ నొభిరామములోని

కం. నదమా పొక్కిలి జాంబూ, నదమా మైఘాయ కోకః నదమా పదమా
పదమా జడ నడుము వియ, త్వదమా నూగారు గూఢః పదమా చెలికిఁ.

అనుపద్యము ప్రసంగవశంబునఁ జదివి యిప్పటివార లీసరణిని మృదుమధుర శైలిం గవిత రచియింప నోవుదురే!!! యన నంతట తత్త్వణంబ యీప్రతిభాశాలి

కం. రసమా తనురుచి జితసా, రసమా వదనంబు వనధారసమాహితసా

రసమా, నమాకచము సా, రసమా నడ నుడువు లమృతారసమా చెలికె.

అని చదువ నాశువున నింతసరసముగాఁ జెప్పిన నీయొప్పిదంబునకు మెప్పు లీయఁ దగు నని కాఁగలిండుకొని దేవులపల్లివారింటఁ బుట్టిన నీ కెట్టి ప్రజ్ఞాపాటవం బలవడుట వింతయే యని సంతసంబునఁ బ్రశంసించి యప్పు డప్పు డిట్టి గోష్ఠీనశం బుల వీరినిఁ గవితాగోష్ఠిం బ్రాధుఁ జేసిరి. అప్పటి నుండియుఁ బాటువునవీరు శ్లోకం బులు రచించుచు చున్నారు. అప్పటివానిలోఁ బ్రధాన మగునది శ్రీరామపంచాశత్తను రామస్తవ మొక్కటియే. ఇది సంస్కృతంబున నేఁబడిశ్లోకములు గలిగి కృష్ణకర్ణామృత మువలె నమృతప్రాయమై యున్నది.

వీరు మొదటి నుండియు గీర్వాణగ్రంథంబులు చదువుచు, గీర్వాణభాషాపరిశ్ర మము చేసిన వారగుటం జేసి, వీరి కవనంబు సంస్కృతపదభూయిష్టంబై యున్నయది. వీరి కమరము కాండత్రయము కంఠంబు. విశ్వ నానార్థరత్నమా లాది నిఘంటువులు నవోవిగ్నేయంబులు. వీరు పరిశీలించిన సంస్కృతాంధికావ్యనాటకప్రబంధంబు లనే కంబులు. వీరి నెద్దియేని సెక యువాహరణంబు గోరఁ బుత్తకభాండాగారం బనఁ చును వీరి రసనాంగణంబువలన నుండి వేనవేలు పద్యంబులు, శ్లోకంబులు, ప్రసరించు. వీరి గ్రహణధారణాశక్తి యత్యద్భుతంబు. 1879 - వ సంవత్సరము నవంబరు నెల యందు భరతాభ్యుదయప్రబంధకర్తలును, శతావధాన ఘోషులు, నగు శ్రీవిద్యా వ్రాడ భూషి వేంకటాచార్యులవారు దమ యవధాన నైపుణ్యంబుఁ జూపఁ బీఠికాపురంబు న కేతెంచి, దాన కర్ణులును విద్యాభోజులును నగు శ్రీగంగాధర రామ రాయ మహా గాజు గారి కార్యణ్యపాత్రతం బడసి, వారి కొలువుకూటంబునఁ దమ యవధాన విశే షంబు ప్రదర్శించిన, రసికావతంసం బగు నారాజచూడామణి తదవధానవైచిత్ర్యం బునకును నసాధారణధారణాసామర్థ్యంబునకు నెంతయు సంతసించి తగుపారితో షికంబుల వారల సంతకంబులఁ గావించియిట్లునిరి:— సభ్యులారా ! మనయాస్థానంబున నేతాదృక్ష విదక్షణు లెవ్వరేని నివ్వటిల్లుదురే ! యని ప్రశంసించినపిమ్మట నాసభాస దులలో సెకరు లేచి దేవా ! దేవరసాంస్థానిక విద్వాంసులగు దేవులపల్లి కృష్ణశాస్త్రిల హరిపుత్రులగు సుబ్బరాయశాస్త్రిలవారుఁ దమన శాస్త్రిలవారు, నీయవధానంబునకు సమర్థు లని విన్నవించిరి. ఇటు లాచెప్పినవారి లింతకుఁ దొల్లి యిక్కవీరిని మేధా

విశేషంబును, నాకుకవితాకాశలంబును, మాత్రమెరింగిన వారలె కాని యిష్టుహనీయుని ధారణాశక్తి గాని యవధాన వైశద్యంబునుగాని కనియు వినియు నెఱింగిన వారలు గారు. తత్త్వణంబ యష్టుహారాజుగారు చంద్రమపాలెమునుండి వీరల రావించి మనప్రబంధకర్త కీగోష్ఠి విశదీకరించిన, నీశతావధాని దానింతకుఁ బూర్వము నెన్నఁదెనియు నిట్టి శతావధానము నొనరింపని వాడ నయ్యు నభినవభోజులైన దేవర సమక్ష విశేషంబున నిందులకు సాహసింపఁ గల నని విన్నవించి యష్టుహనాఁడు సావధానంబుగ శతావధానం బొనరించె. “విద్వా నేవ విజానాతి విద్యజ్ఞనపరిశ్రమ” మ్మనునటులాయాచార్యులవారు నాయవధానంబున విరచింపఁ బడిన పద్యంబు లన్నియు సాకల్యంబుగ నాకర్ణించి యిది యొక సావధానవిరచితం బగు ప్రబంధంబు భాతి రస బంధురంబై యున్నది గాని ఛందోమాత్రప్రధానంబు లైనసాధారణులయవధానంబులవలె నున్నది గాదని విస్తేరించి త్తేబుతో నారాజహంసోత్తముతోఁ గొనియాడుచు విన్నవించి, దానం దనివి తీరక యాయవధానంబులోని యీక్రిందిపద్యముం గూర్చి యిటు ప్రశంసించిరి:— “ఈపుచ్చకులలో నెుకరిచే

శ్లో॥ ద్రావద్యాః పాండుతనయాః, పతి దేవర భావుకాః
న దేవరో ధర్మరాజ, స్సహదేవో న భావుకః.

అను శ్లోకంబునకు నచ్చతెనుంగున నాంధ్రీకరణం బొనరింప వలయు నని కోరబడినది. ఇట్టి యవధానంబుల నిట్టివి యనుచితంబు లని నాచేఁ దెలుపఁబడినను నది పాటిసేయక పరీభవప్రతితో నిది యడుగఁబడినది. అయిన నిష్టుహాకపీంద్రుచే ననాలోచితంబుగ నెంత సరసముగా నాంధ్రీకరింపఁబడినది. హాహా!!! వీరి కూర్పు నేర్పు:—

చం. జముకొడు కీదుపట్టియును • జన్నపుటోరెపు తేనికందు దూ

ర్పమనియగాని వెజ్జలకుఁబుట్టినవారునుబావగార్లు తేం

డ్లు మఱుదు లెదు రైదుగురిలోఁ గడుఁ జిన్నతఁ డెన్న బావగాఁ

డు మఱుది గాఁడు పెద్దయతఁడుం దగఁ ద్రోవది కెంచిచూచినకా

ఇట్టి యవధానంబుల శతభాష్యాప్త మైయున్నమనంబుతో నిట్టిభాషాంతరీకరణం బసాధ్యంబు. ఎప్పుడేని నిశ్చలచిత్తంబుతో నిట్టివి రచియింపవలయును. అప్పు

దైన నిట్టి యక్లిష్టపాకంబున రుచియింప రచియించుట యబ్బురంబు గాదే!" యని యాపద్యంబుల నన్నియుఁ దా వ్రాయించికొనియె. అప్పు డమృహారాజు గారు మన యాస్థానంబున కెంత విఖ్యాతి దెచ్చిరని కొనియాడుచు విశేషసత్కారంబుల నిమ్మ హామహుని గౌరవించిరి. పదంపడి వీరిచేఁ బలుమాటులు పలుతావుల యందష్టావ ధానంబులు చేయఁబడినవి. 1903-వ సంవత్సరంబున శ్రీయెడ్వర్దు గారి పట్టాభిషేకోత్సవ సమయంబునఁ బీఠికాపురంబునఁ జేయఁబడిన యష్టావధానం బిప్పటికిఁ గడవటిది. ఈయవధానముంగూర్చి శశిలేఖాపత్రికలోఁ బ్రశంసించఁబడినది. దాని నిందుఁ బొందుపఱచు చున్నాఁడను.

“1903 సం॥ ఫిబ్రవరి 24-వ తేది.

శ్రీ పీఠికాపురాష్టావధానాభినందనస్లోకాః

శ్రీ పీఠికాపురీశురాస్థాన కవీమహర్షవాగ్విభవౌ

శ్రీ సుబ్బరాయశాస్త్రి శ్రీవేంకటకృష్ణశాస్త్రి జౌజయతాం

భోకవికులవతంసా!

శ్లో॥ అద్రాక్షం పద్యరత్నై రమృతరసఝరీవర్షైశ్చైర్నర్నదాత్రీం
స్పష్టా మష్టావధానద్రుతతరరచనే ప్యచ్ఛతాకారజుష్టాం
యాస్త్యకీం విశ్వహృద్యాం శుభతరకవితా మభ్యవించం చ తస్మా
దానందాశ్చర్యసింధువ్యతికరవివశీకూతచేతస్క భావమ్.

శ్లో॥ ఆశుకవితావి భవతో ర్విలంబవిరచితకవిత్వసద్భవీ
వితనోతి హృది బుధానాం ప్రమోద పారంపరీసుధాపూరమ్.

శ్లో॥ వివిధావధానసమయే ప్యేవంవిధకవనశాలినో ర్భవతోః
యదిదీయేత విలంబ స్తథాకథంస్యా త్కవిత్వసంరంభః.

శ్లో॥ ఈదృక్ప్రతిభాసీమ్నోర్వేమ్నోభూషాప్రదానమతనుతయా
సానుగుణపక్షపాతి న్యాచంద్రారకం సమేధతాం రాజ్ఞీ.

ఇత్యభినందతి శ్రీమదమరచితాత్మకూరు సంస్థానా స్థావవిద్వాక్ ఘంటాశత ప్రబంధరచనాధురంధర శ్రీబాలసరస్వతీ తర్కతీర్థ శ్రీనివాసాచార్యాః.

ఇప్పు డాత్మకూరుసంస్థానంబు నలంకరించి యుండు బాలసరస్వతీత్యాది బిరుదాంకితు లగుశ్రీమాన్ శ్రీనివాసాచార్యులవారు మాపత్రికలో ముద్రింపఁ బడిన యవధానవిషయమును జూచి మిగుల సంతోషించి యీశ్లోకముల వ్రాసి పంపి. విద్వాంసుల పరిశ్రమము విద్వాంసుల వేద్య మనుట వ్యక్తమే కదా. పత్రికాధిపతి”

అన్యుతరసవర్ణకంబు లగుమీపద్యంబులఁ జూచి మిగుల సంతసించితి. నాకు కవిత్వమునందు నింత సరసముగాఁ జెప్పటకు నానందరసమగ్నుడనైతిని. ఒ కింత విలంబ మొనఁగిన పీఠుట మీకవిత యెట్లుండునో. ఇట్టి ప్రతిభాశాలులకు బంగారు పతకము (మెడలో), సాలుజోడును బారితోషిక మొనఁగిన మ-రా-గా-శ్రీ. శ్రీగాజ్ రావు చెల్లయమ్మరావు బహదరు కోలంక వీరవరము వగయిరా జమిందారిణి వార లాచంద్రార్క మభ్యుదయపరంపరాభివృద్ధుల నలరారుఁ గాత మని మైశ్లోకముల కర్ణము. ఈయవధానము వీరన్నదమ్మ లిరువురుం గలసి యే యొనర్చి.

శతావధాన మొనరించిన యామఱునాట నుండియు శ్రీగంగాధర రామ గాయ మహారాజాపారు సర్వదా తమసాన్నిధ్యంబున సముచితసత్కారంబులఁ గౌర వించుచుఁ బ్రతిదినంబును వీరితోఁ గవితాగోష్ఠి విఠోడంచుచు వీరి కవితా రుచి యందు విశేష ప్రీతి గలిగి తమతోపాటు వీరికి శాశ్వతకీర్తి సమగూర్పఁ దలంచి పరంపరాగ తమై వ్రాయఁబడి తమదుగ్గంబున భద్రంబుగ నున్న ‘ఆఖీఖత్తు’(వంశచారిత్రమును.) సంస్కృతంబునఁ జంపూప్రబంధంబుగి నిక్కివీంద్రులచేతను దెనుంగున వీరిసోదరుల చేతను రచియింపఁజేసిరి. సంస్కృతంబున “రాశ వంశముక్తావళి” యను పేరిట విల నీల్లుతమవంశ చారిత్రమును 1882-వ సంవత్సరమునందుఁ గృతినంది, సాకల్యంబుగ గ్రంథం బంతయుఁ జిత్తగించి, తమపూర్వరాజన్యుల మాన్యచారిత్రాకర్ణనంబువలనను, నెల్లకల్పనాశిల్పనంబులం దనరినకవితామాధుర్యంబునకును, నానందపరవశులై యిం దులకుం దగిన సత్కారం జేఁ జేయఁగలనే యని నారాజ్యంబు మీ కెచ్చితి నని యీ కవిసార్వభౌముని సింహాసనాసీనుం గావించి, తమయభినవభోజిరుదాంకము నన్వ

ర్థంబుగ సెనరించిరి. పిమ్మట నిక్కవితాపట్టభద్రుండు దేవా! యీరాజ్యభారంబు వహింప దేవర భుజాదండంబై సమర్థుంబుగాని నేవహింప నమర్థుండనే యని తక్షణంబు వారి రాజ్యంబు వారికి సమర్పించి “నుకవితాయద్యన్తి రాజ్యేనకే” మ్మను దానికిం దార్కాణ చూపిరి. పిమ్మట శ్రీగంగాధర రామరాయ మహారాజ ప్రతి స్థాపితమైన పీఠికాపురాంశ్లేయప్రధానపాఠశాలయందుఁ దమ ప్రభువుల యానతిని సంస్కృతోపాధ్యాయపదవి నధిగమించిరి. సాంకలయందు వీరలుండినది మిక్కిలి స్వల్పకాలము. 1890-వ సంవత్సరమునందు మహాకవిమల్లణకృతమైన శివస్తుతము నాంధ్రీకరించి. సంస్కృతంబునంగల శబ్దార్థపదగుంభనం బంతయు గలిగి యా యాంధ్రీకరణం బెంతయు సమంజసముగ నున్నది. అసంవత్సరంబుననే శ్రీగంగా ధర రామరాయ మహారాజుగారు దేవతాకవితారీతిం బరీక్షింప స్వర్గరాజ్యసింహాస నాలంకృతులైరి. అప్పు డిక్కవిశిరోహణికిం గల పరితాపమునకు మేరయుండునే! తొల్లి కృష్ణరాయనిగ్రాణమునందు బెద్దనకవీంద్రుండు తనపరితాపనూచకంబుగ రచి యింప నీ! ఎద్దురనచోదనమడకవీంద్రునునిల్పిరి..... అనుపద్యమురీతిని రాజ విశ్వాసదీప్తాదీక్షిణలయిన యిక్కవీంద్రశిఖామణులచేఁ దమనిర్వేదద్యోతకంబగు నీ నీసపద్యము విరచింపఁబడియె.

సీ. శతతేభినీపద్యంసంధాన మరసి, మాయల్లు గటంచు నెఱయ్యమునం బలికె
నెలమి వంశావళిఁగృతిగాంచి వంశంబు, చిగిరించె ననుచు హర్షించి పొగడెఁ
బృగులసింహాసనం బెక్కించి రాజ్యంబు, మీదే యటంచు నంర్పిలి నొసంగెఁ
గొమరువిద్యాభ్యాసఁగోష్ఠిఁ జిరంజీవి, మీశిష్యుఁడంచుఁ బేర్చిని వచించెఁ
బ్రథితదేవులపలిసుబ్బుఁరాయశాస్త్రి, యత్తదాసానవిద్వాంసుఁడనుచుఁబలిచె
నట్టిశ్రీరావురామరాఁయాధినాగు, నాకమున కన్నెదైవ మేమందు నకట.

అందులకె గుందుచు సంస్కృతోపాధ్యాయత్వము విడనాడి కింకర్తవ్యతా నభిజ్ఞులై యుండిరి. నెఱియు నాసమయంబుననే దత్తతరాజుగారికిని శ్రీమైసరు రాజుగారికిని దట్టంబైన యభియోగవివాదములు వీరి కిసుమంతైన మనస్తోర్యము గలి గింప వయ్యె. వారియాశ్రమలకు నెంతయుం బుతాపము గలుగఁ బలివతాగ్రగణ్యయు, సాగుజనశరణ్యయు, సుగుణమణిగణావలంబయు నగు శ్రీమంగయాంబ యను శ్రీవారివట్టంపుదేవేరికింగల నిర్వేద మంతయనివచింపఁ దరమె. తా మిట్టిదుఃఖసముద్రంబున

నీదులాడుచుండినను గృహాలవాలయైన యాసాధ్యగత్నంబు పరితాపదోధూయ మానమానను లగునీకపింద్రుల కిటుహితోపదేశ మొనరించిరట:— వివశ్చిద్వశేణ్యు లారా! యిట్టి యిక్కట్టులనె కదా ధైర్యం బవలంబింప వలయు నని మిముఁ బోంట్లు పెద్దలు చెప్పదురు. ఈచిన్ని కుమారుని మన కప్పగించి యమ్మహారాజుగారు నాకలోకాధిపత్యము వహించిరి. మనమీ చిరంజీవినిజూచికొని యాదుఃఖము మఱవవలయు నను మొదలుగు ధైర్యోక్తుల వీరల నూరడించిరి. ఆమెను జూచియైన మనము ధైర్యముఁ బూన వలయు నని యెట్టకేలకు ధైర్యవంతులై. పసంపడి యమ్మహాసాధ్యి యిక్క నీంద్రులనుతనివ్వితేషంబుగ నాదించిరి. కటకటా! దైవ మెంత పాపియో గాని యమ్మహాసాధ్యివైనఁ దనచిన్ని కుమారుని ముద్దుముచ్చటలఁ జూడ నీయకయ త్వరలో నమ్మహారాజు సాన్నిధ్యమున కనిపె. ఆమె చరమావసరంబున మనకపింద్రుల బుత్ర ప్రపాయలుగఁ జూచి పోషింపఁ దమ సోదాకిం జెప్పిరట. నాసమయంబున శ్రీభర్తృ దారకులకుఁ బినతల్లియు, సకలసాధ్యమతల్లియు, నాదార్యకల్పవల్లియు, నగు మహారాజు రాజశ్రీశ్రీరాజారావు చెల్లయమ్మారావు బహదరువారగు కోలంక వీరవరము వగ యిరాజమిర్దాదాణివారు సముచిత గౌరవంబులతో పీఠిం గాగవింపకుండిరేనియు, దేవప్రాప్తాభిక్షియుక్తులును, స్వామికార్యగురంధరులును, నీతీయుగంధరులును, సదాచారసంపన్నులు నగు శ్రీచెలికాని జగన్నాథరాయనింగారు తదభియోగముఖ్యనహాయులుగాఁ జేర్చుకొని, వీరికి ధైర్యోత్సాహములు గలుగఁ జేయకుండిరేనియు, రాజవిశ్వాసప్రథమగణ్యులగు వీరి ధారణాదిశక్తు లేమగునో నేనూహింపఁ జాలను. అట్టి సమయంబున నయ్యభియోగ విజయార్థంబు శ్రీజగన్నాథరాయనింగారు చెన్నపురికి పీఠింగూడఁ దోడ్కొని యేగినప్పు డచ్చటఁ బ్రకటంబైన వీరిప్రజ్ఞావిశేషాదికము గొంత 1895-వ సంవత్సరము ఫిబ్రవరి 9-వ తేది గల యాంధ్రప్రకాశికయం దిట్లుభివర్ణింపఁబడినది.

“ A Telugu Pundit.”

“మైలాపూలో నిపు డొక కవిగారు విచ్చేసి యున్నారు. వారి పేరు దేవుల వల్లి సుబ్బరాయశాస్త్రిలవారు. వీరి నివాసము గోదావరిజిల్లా పీఠికాపురము. వీరాంధ్ర గీర్వాణములయం దతిమనోహరముగఁ గవితఁ జేయఁ గలరు. అష్టావధానమును జరిపెదరు. వీరు కొన్నిరోజుల క్రిందట ఫిబ్రవరి ౧-వ తేది నుమారు మూడు జాముల నేళకు తిరువలిక్కేణి పార్థసారథిస్వామివారి దేవాలయమునకు వెళ్లగా నపు డకాల

మగుటచే తలుపులు మూయఁబడియుండెను. శొండలు వైష్ణవులు వెలుపలి మంటపమునఁ గూర్చుండి యేమో గ్రంథములఁ జూచుచుండిరి. ఇమ్మహాకవి వారలం డగ్గరి ఆయా గర్భమందిరము మూయఁబడియున్నదే! స్వామిదర్శన మెప్పుడు కాఁగల దని పుచ్చజేసిరి. స్థలమాహాత్మ్య మెద్ది యేనియున్నకా వివరము ననిరి. వార లందుల కెడిన యుత్తరమునఁ దనివి చాలక నాకవీశ్వరుండు భగవంతు నుద్దేశించి:—

శ్లో॥ స్వామి! పార్థతురంగ దోదనకల్హాక్షిప్తక్రియాలజ్జయా
 లీనస్త్వంకిము గర్భమందిరతలే బద్ధాకవాటద్వయం
 అస్తు త్వచ్చరితం జగత్సువిదితం కో వా న వేత్తి స్వటం
 సాన్పుత్తి స్తవ పార్థసారథి విభో భక్తాసురక్షైశ్చిలు॥

అను శ్లోకముం జదివిన నచ్చటి వైష్ణవులు నివ్వొపాటు జెంది స్వామీ! మీరా గ్యలు, యీశ్లోక ముం గుండినది, తమ రాశువుగ వదించినట్లు దోచెడిని, అట్లేని దీని యర్థము మీముభిరః విన నలతు మనిన దాని న్నారు తేటతెనుంగున వివరించిరి, ఎట్లనిన:—ఓ స్వామీ! పార్థసారథి విభో! మున్ను పార్థుని గుఱ్ఱములఁ దోలిన నీచకృత్యమున కై లజ్జ సెంది యీ రెండు తలుపులును బిగియ మాసి గర్భమందిరమునఁ దాఁగినారా! ఉండుఁగాక తమచక్రత్రము జగద్విదితమే! అది యెవ రెఱుంగరు. ఆ పని తాము పూనినది భక్తులను రంజింపఁ జేయు కోరికే కదా! యని నుడివిరి. పిదప నాదేవాలయ మునందుండువారలు వారిని మిగుల గౌరవించి, రథసప్తమి దినమున మంచయుత్సవ ము జరగఁగలదు. ఆదినమున స్వామి దర్శనమునకు విచ్చేయవలయు నని కోరిరి. ఆ ప్రకారము కవిగారు రథసప్తమిని స్వామిని దర్శించి యీ క్రింది పద్యముల నుడివిరి:—

శా. స్వామీ! నీకరుణాకటాక్ష గరిమకావర్ణింపఁగా శక్యమే!
 యేమో దాఁగితివంచు మేలముగ నిఁన్నేబల్కితిం గావునకా
 నా మీఁదం బొర పూనఁగాఁ దగదు నూనానాప్రపంచావన
 ప్రేమాకల్పకపార్థసారథి హరీశ్రీకృష్ణ రక్షింపుమి.

మ. నొగలందు న్నివసించి పార్థునకు సంతోషంబునం గెల్పు గూ
 ర్పు గతి న్నామది గోరుకార్యమునకుకాఁగూఢంబుగాగం జయం

బగురీతిఁ ఘటియింపు చెన్న పుర వాసా శాసవస్తవ్య భ
వ్యగుణాలంకృతపార్థసారథి ముకుందాభక్త బృందప్రియా.

వీరు మఱియొక సమయమున మైలాపూరులో మిత్రనుండలి నుండఁగా 32 యిండ్లు గల చక్రములు మూడు వ్రాసి యందు మువ్వరు కొన్నినియవముల మేరకు సడుగు చు రాఁగా నక్షరములు చెప్పచు నొకశ్లోకము పుచ్చుకుని యిట్టదేవస్తుతి గలిగిగా నుడివిరి. వ్యస్తాక్షరి నొకటిని వాకికిఁ జలియని భాషలోని వగముల పుచ్చుకు లియ్యఁ గా దానిని గ్రమముఁ జెప్పటయే కాక తలక్రిందుగ నొప్పఁ జెప్పిరి. అడిగిన సంఖ్యగల యక్షరమును జెప్పిరి. వాని వివర సేమనినః— ఒక చక్రము దత్తాత్రేయమతి. ఇందుఁబ్రచ్చకుడు 32 యిండ్లగల చక్రమునఁ గోరినయింటి కక్షరముఁ జెప్పచు రాఁ గా 32 యిండ్లను నిండిన వెనుకఁ గ్రమముగఁ జదువ నీశ్లోక మేర్పడియె:—

శ్లో॥ సమస్త సన్ధుణాధారం, యోగిసంఘాత శేఖరం
కార్తవీర్యాద్భునగురుం, దత్తాత్రేయమహంభ జే.

మఱియొక చక్రమున నిట్లే యాంజనేయ స్తుతి నిమిడ్చిరి. ఇందుఁబ్రచ్చకులు మహారాజశ్రీ గురుబాడ అప్పారావు పంతులుగారు ని. యే. అడల్లనినః—

శ్లో॥ సీతాశో కాపహర్తారం వారాశితరణక్షమం
శ్రీరామపాదభక్తంత మాంజనేయంభజాన్యహమ్॥

దీని పేరుద్దిష్టాక్షరి. ఇక మూడవయది నిర్దిష్టాక్షరి. ఇందుకు 32 యిండ్లుగల చక్రమును వ్రాసి యందు బేసి సంఖ్యగల యిండ్ల నెల్లఁ బ్రచ్చకుని యిట్టమువచ్చినట్లు హల్లులను వ్రాసియుంచఁగాఁ గవి యాహల్లుల పయిన యుక్తములయిన యచ్చులను సరి సంఖ్యగల యిండ్ల నేదేని యక్షరముల నిమిడ్చి పుచ్చుకు నిట్టదేవతను స్తుతి యించుట. దీనికైరచియించిన శ్లోక మెద్దియనినః—

శ్లో॥ కాళీపతే నమో గంగా, జటామాలై సితా భ లే
చంచత్తేజో యతీష్ఠేయ, రమేటాచలేషు సుందర.

ఇది శంకరస్తుతి. వ్యస్తాక్షరికిచ్చినది యిందుక్రింద నుదాహరింపఁబడుచున్నది.

శ్లో॥ టోల్ ఫర్ ది బ్రేక్, ది బ్రేక్ దటార్ నో మోర్
ఆల్ సంక్ బిన్ త్ ది వేక్, స్లోన్ బై డేర్ నేటిక్ షోర్

ఇందులోని వ్యస్తాత్మకము నుద్దిష్టక్షరియు సేకకాలముననే జనింపఁబడినవి. అష్టవధానము చేయఁగలవీ కివి రెండేకకాలమునఁ జేయుట గొప్పపనిగాకున్నను నాసమయమున నచట నుండిన నాకు మాత్ర మచ్చెరువుగఁ జోఁచెను. దీని యందలి యక్షరముల వేర్వేర జేటిల కయి వ్రాసి నరుస తప్పించి యపు డపు డొకటిగ నిచ్చినఁ గడపటఁ గ్రమముగ నడిగినఁ గ్రమముగ నొప్పు జెప్పిరి. తల్పరెందుగను జదివిరి. ఇన్నవ యక్షరమేదియన్నం దష్టణము బదు లాసంగిరి. ఇట్టిధీయుఁకులఁ గల్పించుఁ నప్పరిమేశ్వరుని సేర్పు సేమని కొనియాడుదుము. ఇట్టికవులం దిగుతీరి నల్ప నింపఁ గల ధోజుఁడు, గృష్ణదేవ రాయలు నెందున్న వాఁలో కదా.

కడచినవారమునందుఁ దమ పత్రికలో మైలాపూరిలో జరిగిన యొకయష్టవధానముం గూర్చి కొంతవ్రాయఁబడి యుండె నాయవధానముఁ జేసినవారి ప్రజ్ఞావిశేషంబుల విశకదీరించినది చాలదని వగచి తద్వృత్తాంతము వివరంబుగ నీక్రిందఁ బొందుపఱచెద. సభజరిగినది గత పిఠ్రవరిమాసము 19-తేది రాత్రి 9-గంటలు మొదలు 11-గంటలవఱకును; స్థలము త్రిశివస్వామయ్యగ్ బి. య్. బి. యెల్ గారి గృహము; సభ్యులు బ్రహ్మశ్రీ వేదమూర్తులయిన యశ్వత్థరదీక్షితులవారు, మ-రాశ్రీ-హైకోర్టు వక్తల్లు రామకృష్ణయ్యగ్, వి. సి. దేశికాచారియార్, వి. సి. శేషాచారియార్, పి. యస్ శివస్వామయ్యగ్, యస్, గోపాలస్వామయ్యంగారు, ఆర్. కుప్పస్వామయ్యగ్, జీవాజీగోపాలగండకర్, పోలీసుఆఫీస్ మేనేజర్ ఎ. కృష్ణస్వామయ్యగ్, ఎమ్. కృష్ణరావుగారు, ఎమ్. విశ్వనాథయ్యగ్, మొదలగుననేకులు. అవధానిగా సేకకాలమున గమనించినవిషయము లెక్కియినన:- 1 వి. సి. దేశికాచారియారతోఁ జతురంగము నాడుచుండిరి. 2. ఒకటొకటి సంబంధములేని మూడు శ్లోకములయందుండి ప్రతిశ్లోకమునందు సెకపాదము తీరున మూడుపాదములు మువ్వరు సదస్యులు చదివిన, నవధానిగారు స్వకపోలకల్పితముగా నొల్లవపాద మొకటి గచియించి, యానాల్లపాదములతో వైన సీశ్లోకమున కన్వయమును నర్థమును జెప్పిరి:-

శ్లో॥ అయం స తే తిష్ఠ తి సంగ మోత్సుకో, విభావరీభాతి సదంబుజేన
దుడ్డుద్వయంకుండలపండితానా, మగ్రేసరోదాతుమనామృగాక్షి.

ఇందు మొదటిపాదము కుష్మస్తామయ్యరుగారును, రెండవపాదము శివస్తామయ్యరుగారును, దృతీయపాదము శేషచార్యులవారును, నిచ్చిరి. 3 వ్యస్తాక్షరి. ఇందు శ్రీదేశికాచార్యులవారు “ పశమయియెనప్పడు పదియాదేనికొ కళమెయైక్కిలిందానల్లు” అను నటవపద్యమునందలి యక్షరముల వేర్వేరు చీటీలపై లిఖించి వానివరుస దప్పించి యపుడపు డొక్కొక యక్షరము నిచ్చుచు రాగా నవధానాంతమున శాస్త్రులవారు దానిం గ్రమంబుగఁ జదివిరి. 4 నిర్దిష్టాక్షరి. ఇందు శ్రీదేశికాచార్యులవారు రొక్కశ్లోకమున సరిసంఖ్యగల స్థానములయం దుండు నక్కఱము లివియై యుండవలయు నని నిర్దేశించి శ్రీరామనుతి వచ్చునటుల మొక్కశ్లోకము రచింపుఁ డన్న నవధానిగారీతరున రచించి జదివిరి:—

శ్లో॥ నీ తేజ్లోకక నాథావభృశం రామాభిగోశుభ,
ద్వటయూథప్రియోదారశ్రీలస్వచ్ఛభుజాయుధ.

5. ఆశుధార. ఇందు శ్రీవస్తామయ్యరుగారి కస్తాస్త్రుగా నవధానకాలమున నారి కేళతరువు స్వర్ణింపుఁ డన్న నవధానిగారి శ్లోకము నుచివిరి:—

శ్లో॥ నారి కేళతరురేష శోభ తే,వారియంత్రపుభునాశితత్పరః
ఆత్మనోగ్రఫలనిర్గత్యయఃపూరబిందుపరిపూర్ణచత్వరః ॥

6. అవధానకాలమందవధానిగారి పయి శ్రీశేషచార్యులవారపుడపు డొకపుష్పము వైచుచుండ వారు వాని లెక్కించి 143 అని చెప్పి. 7 అట్టికాలమున శ్రీవిశ్వనాథయ్యరుగారు కొన్ని రాగములు శుద్ధముగాను మఱికొన్ని మిశ్రమముగాను బాడిన వానిం గమనించుచుండి యవధానిగా రవధానాంతమున వాని నామములను వరుసయుఁ దెప్పిరి. ధీనిగులగు నీ శాస్త్రులవారాకాలమున జరిగిన విశేషగడిబిడి నెంతయుం జలింపక నీవివిగక్రియలంగావించుటయ గాక, మఱికొందఱున్నచో వారుకోరిన వర్ణనలం బొందుపఱచి యేవృత్తముల నయినం గవిత్వముం తెప్పెద మనిరి కాని, యాకన్తికముగ నారేయిం గూడినయాసభయందు సభ్యులుకొద్దిగ నుండినందువలనను గాలవిశంబన మగునని వెఱచియు నింకొకదినమునఁ బగటిపూట నింకొక గొప్పసభ గూర్పఁ దలంచి యప్పటి కాసభంజాలించిరి. ఆశుకవిత్వములును నష్టావధానములయందలి కవిత్వములును రసవంతము లైయుండఁ జాలవు. ఈయవధానిగారి కవిత్వ మటు గాక యెల్లప్పుడు సగంపమై మెలగుట మిగుల నాశ్చర్యము. ఇది యాయవధాన వృత్తాంతము. ఇక వీరి

యాశుకవిత్వమునకు రెండు దృష్టాంతములఁ జెప్పెద. పిఠావతి 24 వ తేది యమావాస్య నాఁ డీయవధానిగారును నేనును, మఱిగొందఱుమిత్రులతో సముద్రస్నాన మపే టించి యుదధితీరంబునఁ బోవు చుంటిమి. అపుడు వయఁబయఁ గ్రమ్ముకొని మ్రో యుచు పచ్చుచుండెడు కెరటముల నీటించి శ్రీశాస్త్రులవా రీశ్లోకముల నుడివరి:—

శ్లో॥ అపారోహమితివ్యర్థంగర్జసిత్వంపయోనిధే
త్వత్తుల్యోవాధికోవానుసంసారోస్తాభిరీక్ష్యతే.

శ్లో॥ గోత్రత్రాణధురీణపావనధునీశ్లిస్తాకృతేబాడబా
ధారత్వన్తహిమానభిజ్ఞమనసాస్యజ్ఞమయాగర్హితః
తుంతవ్యంభవతాసకల్చిషతసుర్యస్వజ్జలే మజ్జతి
ద్రాగున్తజ్జతిసోప్యపంకవిషయస్సంసారతోసారతః.

ఒకరేయి నీయవధానిగారును, మైనజెప్పఁబడిన దీక్షితులవారును, శ్రీవివస్వా మయ్యరుగారి యింట నుండఁగా వారు ఓమ యెదుటనున్న “మూర్తాలైటుపేడ్డు”దీప మునువర్ణింపుఁ డన శాస్త్రులవా రీశ్లోకము నాక్షణమే చదివరి:—

శ్లో॥ దీపచంద్రమసోర్తధ్యేదీపవహిదీప్తిమాన్
విభేతితమసశ్చంద్రస్తమోదీపాద్భిభేలియత్.

పేరు శ్రీరామభక్తులు గావున రాతినానిగఁజేయు రాముని మహిమంబు చేతనం బుల నిట్లుజేయుట సుదే ?

మఱియు నీ కవిగారు తమ భర్తృదారకుని యభియోగవాద విజయ సయమున నిక్కడకు వచ్చియుండి 1896 నం॥ నవంబరు నెల 2-వ తేదిని సాయంకాలమున శ్రీ పార్థసారథిస్వామివారి కోవెల కేగ నపుడును దలుపులు మాయఁబడి యున్నం దున నీ క్రింది వప్యమును నుడివరి:—

ఉ. వచ్చినవేళ నెప్పుడుఁ గవాటము బాటుగ మాటుకొందువో
లచ్చిమండ ! నీకుఁగల లజ్జ తెలుంగు నెఱుంగలేక వి
వ్వచ్చునినాటిలోటు దలఁపంబడి తేపకడన్దయంబు మా
కచ్చుపడంగఁ దెచ్చియిడునంతకుఁ గావలఁ బార్థసారథీ!

ఆ మఱునాఁడు పగలు 11 గంటలకు స్వప్రభుపక్షంబుగాఁ దపభియోగవాదము
సిర పఱుపఁబడిన తీర్మానముతో జయంబుగలిగె ”

ఇట్లు,

విద్యాభిమాని.

వీరి జ్ఞాపకశక్తిం గూర్చి వీరి యవధానములం దిలకించిన చెన్న పత్తనవాస్తవ్యు
లచే మనఁగఁబడిన యోగ్యతా పత్రికలను, మఱిగొందఱి తగుచునుష్ఠులచే నీయఁ
బడిన నిర్ణయపత్రికలను నిందు వ్రాసి తదనంత రోదంతము విశదీకరించుచున్నాఁడ.

MYLAPORE

8th November, 1896.

Devulapally Subbaraya Sastri Garu, a Pundit attached to the palace of the minor Rajah of Pittapur, gave a performance of Ashtavadhanam before a large audience at Mylapore. His remarkable powers of memory in repeating in their proper order, over fifty letters in Tamil and Hindustani (languages with which he is unacquainted), given out to him at random and at long intervals and his ready versification in Telugu and Sanskrit on specified subjects in spite of numerous restrictions, were greatly admired and every one present was immensely pleased with the whole performance.

(Sd.) P. R. SUNDARA AIYER,
High Court Vakil.

„ T. GEEVAJI,
High Court Vakil.

„ V. C. SESHACHARI,
High Court Vakil.

„ K. KRISTNAMACHARI,
High Court Vakil.

„ R. ANANTAKRISTNA
SASTRI,
Pandit, Adyar Library.

„ A. KRISTNASWAMY
AIYER,
*Manager, Office of the Inspector
General of Police, Madras.*

(Sd.) R. SWAMINADHA

AIYER,

*Ag. Professor of Mathematics
Presidency College, Madras.*

„ S. KUPPUSWAMI
AIYER,
1st Assistant, Revenue Board.

„ V. KRISTNASWAMI
AIYER,
High Court Vakil.

„ V. KALYANARAMA
AIYER,
High Court Vakil.

మైలాపురి

8-తేది నవంబరు 1896.

శ్రీ పీఠికాపురము మైనగురాజుగారి యాస్థానవిద్వాంసు లగు దేవులప సుబ్బరాయశాస్త్రిలవారిచే మైలాపురంబున సెక గొప్పసభయం దస్తావధానము జరిపబడినది. వీరికిఁ దెలియని హిందూస్థాని ద్రావిడభాషలలో వరుస క్రమమున దప్పించి మిక్కిలి వ్యవధికాలములయందు నీయఁబడిన యేఁబదియత్తరములకు నధికముగ పద్యమును యుక్తక్రమమున మరల నప్పగింపఁగలిగిన వీరి ప్రసిద్ధికర మగుజ్ఞాపకశ యు, నెన్నియభ్యంతరములు గలుగఁజేసినను గోరిన విషయములలోఁ దెనుగునను స స్ఫుతమునందును నాకుకివిత్వముఁ జెప్పనేర్చును, మిక్కిలియు నాశ్చర్యమును గలిగించ నవి. సభాసదు లందఱు వీరి యానందిన యవధానమునకు మిగుల నానందము నొందిరి.

పి. ఆర్. సుందరియ్యరు,
హైకోర్టు వకీలు.

టి. జీవాజి,
హైకోర్టు వకీలు.

పి. సి. శేషాచారి,
హైకోర్టు వకీలు,

కె. కృష్ణనూచారి,
హైకోర్టు వకీలు.

ఆర్. అనంతకృష్ణశాస్త్రి,
అడియారు ప్రైవరీపండితుఁడు.

పి. కృష్ణస్వామి అయ్యర్,
ఇనస్పెక్టరు జనరల్ ఆఫీసు మానేజరు

ఆర్. స్వామినాథ అయ్యర్.
ఆఫీసు ప్రాఫెసరు.

యస్. కుప్పస్వామి అయ్యర్,
ఫస్టు అసిస్టెంటు రివిన్యూబోర్డు.

పి. కృష్ణస్వామి అయ్యర్,
హైకోర్టు వకీలు.

పి. కల్యాణరామయ్యర్,
హైకోర్టు వకీలు.

మఱియు నీ నెల 8-వ తేదీని జరిగిన యీ యవధాన సమయమున మ-రా-రా-ప్ర వి. కృష్ణస్వామి అయ్యరుగా రీకవిగారి కొక సమస్యనొసఁగిరది యెద్దియనినః—

“ శో. చంద్రజ్యోత్స్నా స్ఫురతిగగనే పశ్యనీలోత్పలశ్రీః .”

ఇందునకుం గవిగా రయిదు నిమిషములలో నిట్లు రూపకాతిశ యోక్త్యలంకారముగా విన్నూర్తః జేసిరి:—

శ్లో. జీమూతాభిర్వహతి మహతీస్తార కాశ్చంచరీకా
శ్వాపేయాగ్రే దగతి వలనోల్లాస లీలామిదానీం
చిత్రమందక్రమ సుపసరత్యది శృంగారతోసా
చంద్రజ్యోతాస్సస్ఫుర తిగగనే పశ్యనీలోత్పలశ్రీః.

Devulapalli Subbaraya Sastri and Venkatakrishna Sastri have very kindly shown Mrs. Andrew and myself some wonderful feats of memory which have greatly pleased us. We have never seen any thing so good before.

PITTAPUR, }
16-12-03.

(Sd.) J. ANDREW,
(Member Board of Revenue).

దేవులపల్లి సుబ్బరాయశాస్త్రిగారును నీ వెంకట కృష్ణశాస్త్రిగారును విశేష దయతో మాదొరసానిగారికిని నాకును జ్ఞాపకశక్తిని నవంబరుచెడు నదృశ విశోదములను జూపిరి. ఇందువల్ల మేము విశేషానందము నొందితిమి. ఇంతభాగుగ నున్నదానిని మే మెన్నడును గని యుండలేదు.

పితాపురం, }
16-12-1903.

జే. ఆన్డు

(రవినూ్య బోర్డు మెంబరు),

Pandits D. Subbaraya Sastry and D. V. Krishna Sastry gave an excellent performance in Indian Mnemonics at Pittapur on the 13th Instant. I was very much pleased with the wonderful feats of memory performed by the highly talented brothers.

PITTAPUR, }
14-4-1904.

(Sd.) L. C. WILLIAMS,
Inspector of Schools,
Northern Circle.

వండితులగు దేవులపల్లి నుబ్బరాయశాస్త్రి గారును నీ వేంకటక్రిష్ణ శాస్త్రి గారును బితాపురమందు నీ నెల పదమూడవ తేదిన జ్ఞాపకశక్తిని దెలిపెడి యద్భుతమైనహిందూదేశసాంప్రదాయపు వినోదమును జూపించిరి. ఇట్టి యతిశయ మైనవతిభగల యీ యన్నదమ్ములచేత తనబలుపబడిన నై వినోదములకు నేను మిగుల నానందించితిని.

యల్. సి. విలియంస్,

పితాపురం
14-4-1940. }

ఇకా స్పెక్టరు ఆఫ్ స్కూలుస్,
నార్తరక్ స్కూల్.

శ్రీమైనరు రాజావారి యభియోగవిజయవార్త నాకర్ణించి యమితానంద రసమగ్నులై యత్యుత్సాహముగల తన్వితయోత్సవ వానరంబులనికల్పవిగారి ముహూర్తవిజయ ప్రబంధము విరచింప నారంభించి ముగియించిరి. పిమ్మట 1903 సంవత్సరమున శ్రీరాజా చెల్లయమ్మరావుబహదరు జమీన్దారినీ వారచే బ్రతిస్థాపితమైన పితాపురము హైస్కూలులో మరల వీరు సంస్కృతోపాధ్యాయత్వమునొందిరి. ప్రస్తుతము వీర లాబాల్య కవితాప్రసంగ శీలాభిలాషులును, సకలసుగుణగణవిరాజమానులును, సనానప్రవర్ధమానులును, శ్రీమద్రావువంశపయఃపారావార రాకాసుధాతరులును, శ్రీగంగాగర రామారాయ మహారాజతనూభవులును, దత్తపట్టమహీశ్వరమంగయాంబికాగర్భశక్తిముక్తామణులును, బాల్యవసానపరిబధహూణభాషాప్రథమపరీక్షాసాధకులును, సకల హూణాపభుజనానిష్టాఘనీయచారిత్రులు నగు శ్రీమ ద్రావు వేంకట కుమార మహిపతి నూర్యరాయప్రభువరేణ్యులకు నుపాధ్యాయులుగ నున్నారు. మొన్నటి విజయదశమి నాడు జరిగింపబడిన దర్బారు మహోత్సవమునందు “రమరాయవిలాస” మను మఱియొక ప్రబంధమును విరచించి శ్రీమైనరు మహారాజుగారికిం గృతి సేసంగిరి. అప్పు డిక్కవీండ్రుల యెడలఁ గనవఱుపబడిన గౌరవసత్కారంబులు తమ తండ్రిగారిచే జరిగింపబడినగౌరవంబులతోఁ దుల్యంబు లనుటకంటే నిప్పటి సమయములో నిది యెక్కు డనియే చెప్పవచ్చును. ఈరాజశిఖామణులు నిట్టికవీండ్రులచే నేఁటేటఁ బ్రబంధంబులఁ గృతులఁగైకొనుచుఁ దాముం బ్రబంధకర్తలై భోజరాజ కృష్ణదేవరాయలవలె నిజకీర్తిసైలైడలఁజల్లి యితోధికరాజ్యసమృద్ధితోఁ జిరకాలము ప్రజారంజనముఁ జేయుచుఁ బరిపాలింప గక్షింపఁబరమేశ్వరుని బ్రార్థించుచున్నాడను.

ఇక్కవీంద్రునిచే రచియింపబడిన గ్రంథములు.

౧. శ్రీరామచంద్రాశత్తు. సంస్కృతము. శ్రీరామస్తవము. 1875 సంవత్సరమున రచియింపబడినది. అముద్రితము.
౨. మందేశ్వరశతకము. తెనుఁగు. నీతిప్రధానము. 1879. అముద్రితము.
౩. శ్రీరావువంశముక్తావళి. స్వప్రభువంశచారిత్రమును దెలుపు సంస్కృతగ్రంథము. ఇది ౧౦ సరములు గలిగి విచిత్రగాథలు గలిగి నవరసాకరమై చదువరులదెం దంబులను విందు గల్గించుచున్నది. అముద్రితము.
౪. మల్లాణస్తవము. ఆంధ్రీకరణము. 1882, ముద్రితము.
౫. కుమారశతకము. రాజనీతి దెల్పునది. ఆంధ్రీకరణము. ముద్రితము.
౬. కుమారశతకమునకు వ్యాఖ్యానము.
౭. మహేంద్రవిజయము. ప్రబంధము. ఆంధ్రము. ముద్రితము.
౮. రామరాయవిలాసము. అముద్రితము.

పై గ్రంథములలో కొన్నిటి నుండి కొన్నిశ్లోకంబులను గొన్నిపద్యంబులను నిందుదాహరించుచున్నాఁడను.

శ్రీరామచంద్రాశత్.

శ్లో॥ వదనే మృదుమందహాసలీలం వచనే సత్యకథాప్రసంగలోలం
నయనే సదయారసం పుమాంసంచరణే చేతనితా శ్చమార్గ మీడే.

శ్లో॥ సహిత స్సహజవృత్తి స్త్రిభిర్భగ్యస్సహితవైరహారకేళిభుర్యః
సమయాసరయూతటంపినీలస్సమయాస్వప్నగతోవ్యలోకిబాలః

మందేశ్వర శతకము.

కా. రాజు లోబ్ధజులువంటివా రొదవ నాఁరా కాళిదాసోపమ
శ్రీజాగ్రత్కవిరాజులుం గల రిలకొ శ్రీరామచంద్రోపముల్
త్వాజాను ల్లలరేని వాయుజనిభుఁ ట్టాసు ల్లలా రేల యీ
యోజల్ పిండి కొలంది నిప్పటియుఁగా నూహింప మందేశ్వర.

మ. వినయంబే సుగుణం బగుం బరులకుం • బ్రేమంబు పుట్టించి లా
లనముం జెందును మెప్పు చేచ్చి బహుధా•లాభంబునుం బొందు భ
క్తిని సంధించి సమర్పణం గొనును బ్రీ•తి న్నింది మేలంద నొ
పు నటు ల్లాన జగానఁ దాదృశగుణం•బుం గాన మందేశ్వరా.

శ్రీరావువంశముక్తావధి.

శ్లో॥ జ్ఞాతార స్మృతార స్సోతారః కాంక్షితార్థనాతారః
నేతార స్సంతి యది ఖ్యాతా రచయింతి సత్కృతీకవయః.

శ్లో॥ దూతా స్తే దదృశుః కిలాత్తపిసయా మాపాంశుగండద్వయాం
సాధ్వీం గర్భభరాలసాం నృపకులస్త్రిలక్షణైర్లక్షితాం
చింతావిక్లబమానసా మనోతరప్రేక్ష్యామపీదృక్తయా
సందృష్టా మిశ మైథిలీం భగవతః ప్రాచేతస స్యాశ్రమే.

మల్లాణ స్తవము.

శ్లో॥ కాంతాక చప్రయచపుష్పసుగంధిగంధ,
లుబ్ధభ్రష్టద్రుమరకర్బురకంధరాయ
గంధర్వయక్షసురసిద్ధకిరీటకోటి, సం
ఘట్టఘృష్టచరణాయ నమ శ్శివాయ

ఉ. శ్రీకరకామినీక చపరీత సుమప్రచయోరు సౌరభ
స్వీకరణద్రువద్రుమరవిభ్రమకర్బురకంతికాంతికిణ్
నాకనదు త్తమాంగమకుటూగవిఘట్టనఘట్టిలాంఘ్రిపీ
ఠికమనీయమూర్తికి ఘంటింఛెద వందన మిందుమాళికిణ్.

శ్లో॥ అన్యేరవిందమకరందహృతాభిబృంద,
మందారకుందదళదామభి రిందుమాళే
పూజాం విధాయ భవతో విలసంతి దేవ
దేవేంద్రమందిరవరై స్సహ సుందరీభిః.

ఉ. కొండ అమందభక్తిఁ దమఃకుం దులకెంప మరందబిందుని
వ్యందమిళిందబృందహరిఁచందనకుందనవారవిందకో
టిం దగ నీరుపూజల ఘటించి పురందరమందిరంబులం
దుందురు సుందరీకలనఁ మొందుచు నందుల నిందుశేఖరా.

కుమారశతకము.

శ్లో॥ మంత్రకాలంబినా సర్వ, జనసేవ్యస్థలే వస
యతః కుమార త్వాంద్రప్టు, మాయాం త్యధ్ధార్థినో జనాః.

గీ. మంతన మొనర్చునప్పుడుఁమాని యితర, వేశలం దెల్ల జనులు సేవించుచోటఁ
గొలు వొనర్చుచుకర్జములోఁదలిపికొనఁగ, జనము నినుఁజూడ వచ్చుఁగావునఁగుమార.

శ్లో॥ మా మానం భజ మాలస్యం మా లక్ష్యం మా ప్రభావితాం
త్వం కుమారాగతాః పశ్యన్తూర్వాభాషీ ప్రియంవద.

కం. మానం బూనకు మలసతఁ, బూనకు శ్రల్లదనము లాడఁ బూన కలక్ష్యం
బూనకు ప్రజ రాఁగని హిత, మానట్టుల మున్నె పలుకుఁచుయ్య కుమారా.

రామరాయవిలాసము.

సీ. నునుఁగుట్టుపట్టుమిత్తని మెత్తకోకిరీ, జగజంపుపల్లంపుఁజిగిబిగింపు
టంగువారుజగాడిటంపుజల్తారుము, ప్పిరిచుట్టుఘాముచాఁపెన్వొరంగు
పొన్నెఱుంగులరికాఁబులుబలుతోరంపు, హేమన్నల మెడపట్టెఁముడుటుచొల
మొగముట్టుసాంపు బెంపులకంపుకల్లెంబు, చొక్కంపుఁజిక్కనిఁసోఁగవాగె
చుఱుకునిడువాలుతెరటుకుఁచ్చులబెడంగు, పీలిగఱులతురాయరఁబ్బీమామాయి
దగినముస్తాబానర్చివఁస్తాదులిరువు, రచ్చటికిఁదెచ్చిరేలికఁయాజ్ఞవడసి.

ఉ. తమ్ములనెమ్మిగ్రమ్మ దవుఁదవులఁగన్దొనిసన్న చేసివా
ర్వమ్ములఁ గూర్చు బంచితిరెఁవచ్చిరె సాదులుస్వారి కేగ నె
య్యమ్మన మమ్ము రమ్మనుటఁకా యటువచ్చితి రంచ నుండ మో
దమ్మనఁ జిన్నిమన్నలనుఁదండకు రండని యవ్వ నవుచుకె .

కం. ఏమిర చిన్నికుమారా ! యీమువ్వరునేగడలచిరే స్వాతి నీ
కేమైనఁ జలువ లేదే! నీమాటయెంతలవలెఁ రెనెయ్యపుటన్నవ్.

మాధవస్వామిరథవర్ణనము.

సీ. సారసేమిస్ఫురఁచుక్రమట్క్రియతంబు, విలిఖితదంపతివిలసనంబు
సఫలరంభాస్తంభఁసంభాసమానంబు, నగ్రలసజ్జాతుఁమౌశ్వయుగము
నైకసంఖ్యాకఘంఁటావలీనహితంబు, బహుళదర్పణదీప్ఘాజనంబు
నభంకమసుదర్శుఁనాంచితకలశంబు, కీలితపక్షిరాఁక్షేతనంబు.

గీ. నగుమఁ దనరారు రావువంశాంబురాశి, పూర్ణిహిమధామనీలాద్రిఁభూషతనయ
సూర్యరామేంద్రుఁ డాదరఁస్ఫూర్తి నిడిన, సుందరం బగుమాధవఁసన్మందనంబు.

వద్వవర్ణనము.

మహా. కమలం బేపారు ధాత్రిం గలితపరిమళాఁత్రాంతది జ్ఞండలంబై
విమలంభఃపూర్ణవాసీవిపులతరసగోఁ బృందసందీపితంబై
కమలాకాంతానివాసఁక్రమఘనపదమైఁ కంజపత్రాక్షనాభీ
రమణీయంబైవిధాతృప్రసవనదనమైఁ రాజితంబైనరీతిఁ

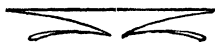
శ్రీ రాజావారుసర్పపురంబుననిర్మించినగోపురాదికములవర్ణనము.

సీ. కట్టించె నెవ్వొడుఁఘనచిత్రములతోడ, గోపురంబునుదాఁకుఁగోపురంబు
నిర్మించె నెవ్వొడుఁనిర్మలదకముక్తి, వాపికాసవిధసోఁపానసరణి
స్థాపించె నెవ్వొడుఁసన్నక్తివఱలంగ, వరవరమునిలోకఁగురువరేణ్య
నియమించె నెవ్వొడుఁనిత్యోత్సవంబులు, భావనారాయణఁస్వామివారి

గీ. కవని శ్రీసర్పవరపురంబుందుభక్తి, నతఁడు రాజన్యమాత్రుడేమతిఁ దలంప
రాజదీహానరేబిఁప్రభృతిబిరుద, కాలి శ్రీరామరాయభూఁపాలిమాళి

మాధవస్వామి రథ వర్ణనము, వద్వవర్ణనము. శ్రీ లేటురాజావారు సర్ప
పురంబున నిర్మించిన గోపురాదికముల వర్ణనము గల పద్యంబులు గవిగారి శతా
ధానములోనివి.

వీరిగ్రంథంబు లన్నియు మొదటినుండి తుదవఱకు సెకరీతిగ నుండిరసపుష్టితో నలరారుచున్నవి. మఱియు నా శుభ్రబంధతైలులం దెలుపు చంపకమాలయు, పుష్ప భాణవిలాసమున కాంధ్రీకరణమును, సత్యశతకమును, శృంగారసారమును భాణమును మొదలగు పెక్కు గ్రంథములు చిన్నచిన్నవిగా రచియింపఁ బడినవి గలవనియు స్వప్రభు శిఖామణి పట్టాభిషిక్తులయిన వెను వెంటనే తదాజ్ఞావశంబున ముద్రితంబులై ప్రకటితంబులగుచుండ నిష్కహాకపీశ్వరులు విద్యాభోజు లగుశ్రీనారాయణమహారాజుగారి కీర్తి వ్యాపింపఁజేయుచు, నిఁకయు ననేకప్రబంధంబులు రచించి మనయాంధ్రమండలికివిఖ్యాతిఁజెచ్చి, యనామయం బైనచిరాయువుతో నభివృద్ధి సొందఁబరమేశ్వరుఁ బ్రార్థించుచున్నాఁడను.

శ్రీ మ హేం ద్ర వి జ య ము.

ప్రీతిక.

“చతురకవిత్వ తత్త్వపటుఃసంపద యొక్కరిసాముగాదు భా।

రతిదయ సౌధవార్ధి, కవి • రాజుల మానసముల్ ఘటంబు లా।

యతముకొలంది లభమగు • నయ్యమ్మతంబు—”

అని కనుపర్తి యబ్బయామాత్యుడు చెప్పినట్లు కవితాప్రావీణ్య మొక్కదేశమువారి దని కాని యొక్కకాలమువారి దని కాని చెప్ప వలను పడదు. భారతీకృపాసముద్రముయొక్క లోఁ తెటింగినవారును, దరిచూచినవారును, లేకున్న నెవ్వ రెప్పట్టున మధించినను బ్రయత్నానురూప మగులబ్ధి సమకూరును. అట్లగుటం జేసి ప్రబంధము లన్నియు నేకఫక్కికము లై యుండు నని కాని సర్వవిధములఁ బ్రాచీనగ్రంథములే మార్గప్రదర్శకము లని కాని తలంచుట యుక్తియుక్తము కాదు. ఇంతియకాక లోకానుభవము ననుసరించి జ్ఞాన మధికమగు చుండుటయు, జ్ఞాన మభివృద్ధి యైనకొలంది మనుష్యుల యభిప్రాయములు మాటుచుండుటయు, నేకాలమున రచింపఁబడినగ్రంథముల యుదాకాలమువారి మనఃప్రచారములు ప్రతిబింబితము లై యుండుటయు, నెల్లరకుం దెల్ల మైనవిషయములే. అయిన నాంధ్రకవితాపితామహుని కాలము మొదలు నేటివఱకు రచియింపఁబడి యుండు ప్రబంధములలో నొకటి రెండు తక్కఁ దక్కిన వన్నియు నొక్కతీరుననే యున్న వసు సంగతి సుప్రసిద్ధమే కదా! కథాసంవిధానమునఁగాని, వర్ణనాంశములఁగాని విస్తార భేదములేదు. ఇట్టిస్థితికిఁ గారణ మారసి చూచిన స్పష్టము కాక పోదు. పుర, సింధు, నగాద్యస్తాదశవర్ణన లావశ్యకము లనుటయే కాక,

వానిపద్ధతులఁ గూడఁ దెల్పి, మనలాక్షణికు లేర్పఱచిన నియమము వలనఁ బ్రబుధరచనకుఁ దొడఁగినవారందఱు, కథాసందర్భానుగుణము లగువర్ణనలఁ జేయుటకు బహులుగా నాయావర్ణనల నిముడ్చుటకుఁ దగినకథాసందర్భములకై వెదకికొనుచు, గతానుగతముగా గ్రంథములు వ్రాయుచుండిరి. ఇదియే వైలక్షణ్యాభావమునకు ముఖ్యకారణము. దీనితో నాఁగిన బాగుగనే యుండును గాని నియమశృంఖలలచేఁ గట్టువడి, బుద్ధికి స్వచ్ఛందప్రచార మొసంగక, నూతనమార్గములపొంతఁ బోక, కాలక్రమమునఁ దమకుఁగల కల్పనశక్తిఁ గూడఁ బోఁగొట్టుకొనిరి. ఏకవిషయమై యనేకులు వ్రాయు నప్పుడు హృదయంగమము లగుకల్పన లక్షయముగాఁ దోఁచుట యసంభవ మగుటం జేసి, కొంతకాలమైన పిదప శబ్దాడంబరమునఁ దమ తమ యుశ్శృష్టత స్థాపింపఁ జూచిరి. క్రమముగాఁబాండిత్యప్రకర్షమే కవననైపుణియను భ్రాంతికి లోనైనవారై, యర్థగౌరవము, భావవివరణము, రసస్ఫూర్తి మున్నగు చిన్నెల మన్నింపకపోయిరి. కొందఱు రచనాచమత్కృతిఁ జూపఁ బ్రయత్నించి యున్నను, వారికల్పనలు, ప్రాచీనగ్రంథములలోని వానివలెఁ గాక, స్వభావవిరుద్ధము లై, విపరీతము లై, వర్ణితాంశములను సహజాకృతులతోఁ జమవువారిమనశ్చక్షుస్సులకుఁ బ్రదర్శింపలే కున్నవి. సర్వదా గగనమార్గముననే సంచరించుచు, విసివినచో వృక్షశిఖరమున విశ్రమించుచు, సాధారణముగా నేల్లపైఁ గాలు మోపనిహింపంగంబు భంగి, నీకవుల రచనాసామర్థ్య ముత్పేక్షాంతరిక్షమునండును, భూపసభాగ్రమునంచును గవనగుటయే తప్ప, సృష్టివైచిత్ర్యవర్ణనల కెన్నఁడోకాని దిగకున్నయది. భూభరణశక్తిచే గర్వించియుండుపర్వతంబులు, సున్నతగోత్రోద్భవంబులయ్యును జనసామాన్యమునకు జీవనాధారము లై యెల్ల ర నుల్లసితాం

తరంగులఁ జేయుతరంగిణులును, ఫలసమృద్ధి గనియు నమ్రత హరి
వనితరువులును గూడ వర్ణనీయములేకదా! తృణీకృతదేవేంద్రు లగు
రాజచంద్రులగాథలవలెనే, సుగుణగణసమృద్ధులగుసామాన్యులకథలు
కూడఁ బ్రబంధరూపమున రచింపఁదగినవియేకదా! కష్టసుఖములును,
దారిద్ర్యైశ్వర్యములును, దినారాత్రములఁ బోలె జంటలుగా నుంటం
జేసి, ప్రకృతియొక్క ద్వైరూప్యమును గావ్యముఖమున విశదీకరిం
చుచు, భగవత్సంకల్పముల నెల్లరకుం దెల్లముగా వెల్లడి చేయుచు,
నింద్రదియగోచరము లయ్య మనస్సన క్రాంత్యాము లగువిషయముల
యొక్క గూఢార్థము నుపదేశ మొనర్చుచేసికుండై, రహస్యములతో
నిండి యుండు నీవిశ్వమునకు వ్యాఖ్యాత యై యుండుటయే కవియొక్క
ప్రధానధర్మము. అట్లుగుటం జేసి కవులు కావ్యార్హవిషయములకై
వెదకికొనవలసినపని లేదు. జగత్తంతయు వారిదే. నాయికానా
యకు లెల్లప్పుడు సుత్రైష్ట (స్త్రీ) పురుషులుగా నుండ నక్కఱయే లేదు.
అచేతనములని మన మలక్ష్యము చేయు పదార్థములే వారికి భగవత్స
హిమానువర్ణనానుకూలవిషయములుగాఁ దోచును. నిర్దోషము లని
మనము తృణీకరించువస్తువులమూలమున నే వారు సృష్టిమర్మముల
పిప్పి చెప్పఁ గలరు. అట్లు లని మనము తీరసాగర భావముతోఁ
జూచువారి చరిత్రములే వారికి నీతిబోధకములుగాఁ గన్పట్టును. దాని
వలననే కదా.

“విద్యలకు నెల్ల సుత్రమివిద్య కవిత, దానిఁ దెలియటవిశ్వమంతయునుగనుట!”

యని యప్పకవి చెప్పి యున్నాఁడు! సంసారభాంతరమున నుడు
వఁబడిన దైనను

“రవి గాననిహోఁ గవి గాంచునే కదా”

యను వాక్యమునకుఁ గూడ నిదియే నిజ మైనయర్థ మని తోఁచెడిని. వేయేల? ఇంద్రియగోచర మగుప్రపంచగ్రంథ భాగమునకు వ్యాఖ్యానప్రాయ మై యుండు నదియే కాక, లుప్తభాగములఁగూడఁ గథారూపమునఁ బూరించు నదియే కావ్యము. తత్కర్తయే కవి. కేవల “పూర్వకవీశ్వరవాక్ప్రయోగదక్షుఁడు” విద్వదధ్యక్షుఁడు కావచ్చుం గాని కవిహర్యక్షుఁడు కానేరఁడు.

కావ్యస్వభావ మిట్టి దగుటం జేసి, విమర్శన మొనర్చునపుడు మన మానుసరింప వలసినప్రమాణ మెట్టిదో విచారింప వలసి యున్నది. ఛందోబద్ధమై, వ్యాకరణదోషరహితమై, యలంకారసహితమై, సలక్షణప్రయోగప్రసిద్ధ మైనంతమాత్రమునఁ గావ్యమున కుత్కృష్టత రానేరదు. అట్టి కృతి తత్కర్తకుంగల సలక్షణపద్యనిర్మాణశక్తి సూచించును గాని, యనవద్యకవితావైశారద్యము వెల్లడి సేయ నేరదు. వ్యాకరణము పదప్రయోగపద్ధతిని, ఛందోనిబంధనలు పద్యరచనాక్రమమును, డెల్పునుగాని కఠిన్వప్రసక్తి వాని కణుమాత్రమును లేదు. కావ్యమునకు భావమే ప్రధానము. భావవివరణము సముచితపదగుంప నముచే నొనర్పఁబడినచోఁ గావ్యము సర్వజనసమాదరణీయ మై యుండును గాని శబ్దచిత్రములు లేనంతమాత్రమున నది నిరాకరణీయము కాదు. వాఙ్మయములగున రంగులహారంగు చుటంగలింప నింగిపై నిగ నిగలాడు నగవైరి కార్ముకము చూపఱకన్నుల కింపుసొంపు సంపాదించుటయే తక్కు, వేఁడిమి వెలుగులఁ గలుగఁ జేయనేరనితీరునఁ గేవల శబ్దవైచిత్రీ కావ్యమునకు గౌరవ మొడఁగూర్చ నేరదు. అలంకారములు సహజసౌందర్యము నభివృద్ధి యొనర్చుం గాని లేనిచోట దానిని సృష్టించ లేవు. కాఁబట్టి యేదైన నొక గ్రంథమును విమర్శించు నపుడు దానిలో

భావవిజృంభణము, కల్పనాచమత్కృతి, వర్ణనావైదగ్ధ్యము, లోకానుభవజ్ఞానము, రసోచితశైలియును గలవా లేవా యని చూడ వలయుఁగాని, భాషాప్రావీణ్యము, ప్రయోగనైపుణ్యము నంతఁగాఁ బరిగణింప నక్కఱ లేదు. ఇఁకఁ బ్రస్తుతగ్రంథ మెట్టిదో పరిశీలింతము.

ఏతద్గ్రంథకర్త పీఠికాపురసంస్థానాస్థానకవీశ్వరులు. ఆంధ్రగీర్వాణములయం దసమానపాండిత్యము గల వారు. ఇది వఱ కనేకగ్రంథములను శతకములను వ్రాసి వాని కెక్కి యున్నవారు. ప్రబంధరచనయం దిదియే వీరికిఁ బ్రథమప్రయత్న మై యున్నను, సర్వవిధముల మనభాషలోని యుత్కృష్టకావ్యములతోఁ చులఁదూఁగఁ దగి యున్నది. పూర్వులనాఁట నుండియు వీరిది పండితవంశ మై యుండుటం జేసి, యనగ్గళకవితాధోరణి వీరి కెలజవ్వనముననె యలవడి యుంటయే కాక, సుప్రసిద్ధుం డగుకూచిమంజితిమ్మకవిజన్మస్థలమున కనతికూరముననెవీరు బాల్యము నంతయుఁ గడపి యుంటవలన నాతనివలెఁ బ్రసిద్ధివడయ వలెనని చిన్నతనముననె మనమున ఘన మగుతలఁపు నెలకొని యుండ నోవు. ఆకాలమునఁ గూడఁ దమయప్రతిమానప్రజ్ఞచే రసజ్ఞులయుల్లంబుల నుల్లాసకల్లోలిని వెల్లి విరియఁ జేయుచున్న మాడభూషి వేంకటాచార్యాదికవివర్యులకీర్తి, యప్పటి కప్పుడే వీరి మనమున నంకురించి తీగసాఁగుచున్నగ్రంథరచనాభిలాషను బోషింప, వీరి నెంతయూఁ బురికొల్పి యుండ వచ్చును. మఱియు యావనారంభముననె రాజాస్థానమునకుఁ బ్రవేశము గని యుంటం జేసి యచ్చట మానవస్వభావవ్యత్యాసములను బ్రపంచధర్మములను బరిశీలించుటకుఁ దగినయవకాశము కూడ లభించెను. రాజుల కొలువుకూటములు సజీవవస్తుదర్శనశాల లని (living museums) చెప్ప నొప్పు. అచ్చటి పరిజనములో దుష్టజనాగ్రేసరులు

యను వాక్యమునకుఁ గూడ నిదియే నిజ మైనయర్థ మని తోఁ
చెడిని. వేయేల! ఇంద్రియగోచర మగుప్రపంచగ్రంథ భాగమునకు
వ్యాఖ్యానప్రాయ మై యుండు నదియే కాక, లుప్తభాగములఁగూడఁ
గథారూపమునఁ బూరించు నదియే కావ్యము. తత్కర్తయే కవి. కేవల
“పూర్వకవీశ్వరవాక్ప్రయోగదక్షుఁడు” విద్వదధ్యక్షుఁడు కావచ్చుం
గాని కవిహర్యక్షుఁడు కానేరడు.

కావ్యస్వభావ మిట్టి దగుటం జేసి, విమర్శన మొనర్చునపుడు
మన మానుసరింప వలసినప్రమాణ మెట్టిదో విచారింప వలసి యున్నది.
ఛందోబద్ధమై, వ్యాకరణదోషరహితమై, యలంకారసహితమై, సలక్ష
ణప్రయోగప్రసిద్ధ మైనంతమాత్రమునఁ గావ్యమున కుత్కృష్టత రానే
రదు. అట్టి కృతి తత్కర్తకుంగల సలక్షణపద్యనిర్మాణశక్తి సూచిం
చును గాని, యనవద్యకవితావైశారద్యము వెల్లడి సేయ నేరదు.
వ్యాకరణము పదప్రయోగపద్ధతిని, ఛందోనిబంధనలు పద్యరచనాక్ర
మమును, డెల్పునుగాని కఠిన్వప్రసక్తి వాని కణుమాత్రమును లేదు.
కావ్యమునకు భావమే ప్రధానము. భావవివరణము సముచితపదగుంఫ
నముచే నొనర్పఁబడినచోఁ గావ్యము సర్వజనసహాదరణీయ మై యుం
డును గాని శబ్దచిత్రములు లేనంతమాత్రమున నది నిరాకరణీయము
కాదు. వఙ్మూల మఱుంగున రంగులహారంగు చఱుంగలింప నింగిపై నిగ
నిగలాడు నగవైరి కార్ముకము చూపఱకన్నుల కింపుసొంపు సంపాదించు
టయే తక్కు, వేడిమి వెలుంగులఁ గలుగఁ జేయనేరనితీరునఁ గేవల శబ్దవై
చిత్ర కావ్యమునకు గౌరవ మొడఁగూర్ప నేరదు. అలంకారములు సహ
జసౌందర్యము నభివృద్ధి యొనర్చుం గాని లేనిచోట దానిని సృష్టింప
లేవు. కాఁబట్టి యేదైన నొక గ్రంథమును విమర్శించు నపుడు దానిలో

భావవిజృంభణము, కల్పనాచమత్కృతి, వర్ణనావైదగ్ధ్యము, లోకానుభవజ్ఞానము, రసోచితశైలియును గలవా లేవా యని చూడ వలయుఁగాని, భాషాప్రావీణ్యము, ప్రయోగనైపుణ్యము నంతఁగాఁ బరిగణింప నక్కఱ లేదు. ఇఁకఁ బ్రస్తుతగ్రంథ మెట్టిదో పరిశీలింతము.

ఏతద్గ్రంథకర్త పీఠికాపురసంస్థానాస్థానకవీశ్వరులు. ఆంధ్రగీర్వాణములయం దసమానపాండిత్యము గల వారు. ఇది వఱ కనేకగ్రంథములను శతకములను వ్రాసి వాసి కెక్కి యున్నవారు. ప్రబంధరచనయం దిదియే వీరికిఁ బ్రథమప్రయత్న మై యున్నను, సర్వవిధముల మనభాషలోని యుత్కృష్టకావ్యములతోఁ చులఁదూఁగఁ దగి యున్నది. పూర్వులనాఁడు నుండియు వీరిది పండితవంశ మై యుండుటం జేసి, యనర్గళకవితాధోరణి వీరి కెలజవ్వనముననె యలవడి యుంటయే కాక, సుప్రసిద్ధుం డగుకూచిమంజిత్తిమ్మకవిజన్మస్థలమున కనతికూరముననె వీరు బాల్యము నంతయుఁ గడపి యుంటవలన నాతనివలెఁ బ్రసిద్ధిపడయ వలెనని చిన్నతనముననె మనమున ఘన మగుతలఁపు నెలకొని యుండ నోవు. ఆకాలమునఁ గూడఁ దమయప్రతిమానప్రజ్ఞచే రసజ్ఞులయుల్లంబుల నుల్లాసకల్లోలిని వెల్లి విరియఁ జేయుచున్న మాడభూషి వేంకటాచార్యాదికవివర్యులకీర్తి, యప్పటి కప్పుడే వీరి మనమున నంకురించి తీగసాఁగుచున్నగ్రంథరచనాభిలాషను బోషింప, వీరి నెంతయుఁ బురికొల్పి యుండ వచ్చును. మఱియు యావనారంభముననె రాజాస్థానమునకుఁ బ్రవేశము గని యుంటం జేసి యచ్చట మానవస్వభావవ్యత్యాసములను బ్రపంచధర్మములను బరిశీలించుటకుఁ దగినయవకాశము కూడ లభించెను. రాజుల కొలువుకూటములు సజీవవస్తుదర్శనశాల లని (living museums) యెప్పు నొప్పు. అచ్చటి పరిజనములో దుష్టజనాగ్రేసరులు

మొదలు శిష్టజనాగ్రగణ్యుల వటకుం గల యన్నితరగతులవారును, రాజద్రోహంబాదిగాస్వామికా ర్యైకపారతంత్ర్యపర్యంతముంగలయన్నిమ నోవృత్తులును గన నగును. ఇట్టితారతమ్యముల నీకవి చక్కఁగాఁ బరి శీలించి యున్న వా రగుటచే నేతన్మూలోపార్జితప్రపంచజ్ఞాన మీగ్రంథమునం దందందుఁ బొందుపఱుపఁబడి యున్న కొన్నినీతిబోధకము లగు పద్యములను, హాస్యరసప్రధానము లై హృదయంగమము లగు స్వభావవర్ణనలను, వ్రాయుట యందు వీరి కెంతయుఁ దోడ్పడి యుండ నోవు. ఇంతియకాక కష్టసుఖముల నాశ్రీతు లేలికతోఁ బాలుగొనుటయే వాలాయముగఁ దలఁచి, కడగండ్లఁ బఱినప్పు డొడయనియెడఁ దమకుం గల గడితంపు నెనగు వెనుకంజ నిడనీయక, కడ వటకు సుడివడనిదృఢభక్తితో నిలిచి గెలిచిన వా రగుటచే, ధర్మమే జయించు ననువిశ్వాసమును, భగవంతుఁ డపారకృపాసముద్రుం డగుటచే భక్తులబన్నములఁ బాపి చేపట్టు ననునమ్మికయు, మొదటి సుండియు వీరిహృదయమునఁ బాదుకొనియుండ వచ్చు. దాని వలననే యకలంకభక్తియుక్తులగుబ్రహ్మాండ్రాదుల యజ్ఞాగ్రత్యవలనఁ బొడమినయిడుమలు గడచనుటయు, ధనమదాంధతచేఁ గలిగినసిలుగులు తొలఁగుటయు, గురుజనశిరస్సారకారణమునఁ బాటిలినచేటులు దాటి పోవుటయు, మొదలగు విషయము లీగ్రంథమున నెంతయు వింతగా సంతరింపఁబడి యున్నవి.

శైలి :—మొత్తముమీఁద సంస్కృతపదభూయిష్ట మై యున్న నతిస్థిర్ఘనమాససంవాసితము గాక, యన్వయకాశిన్యము లేక, “యరంటిపం డొలిచి చేతికి నిచ్చిన రీతి” “సులభార్థపద్ధతి గలదై యఖిల పఠనీయశైలిచే నలరు”చున్నది.

మ “కని రింద్రానిసురు ల్లకుందునిఁ బయఃకల్లోలమాలాపుష్ప
ద్భవము క్తాఫలచారుతోఁజలసఃత్కాదంగినీకాయమా

ననితాంతాంచదనంతవః టపగతానంతస్ఫటానంతశో
భనకయాంతరకాయ, భక్తగణనంపద్దాయ, నొక్కుమ్మడిః."

చతుర్థాశ్వాసము, ౭౨.

సీ. "ద్రాక్షిభాతోస్తంభితస్థిగ్ధసరశ్పూగప్రకాండోచ్చప్రకాండభౌల
మాశుతంత్రమానాయతలాంగలీ, పత్రపరిచ్ఛదోఽరితలంబు
సహసాగ్రథితచూతసాలజాతాచ్ఛిద్ర, చారుపల్లవజాతతోరణంబు
ఝడితినంఘటితచంచద్దలాంచత్ఫల, స్తబకరంభాప్రతిస్తంభమూల

తే. మగుచు నజ్జన్మిగట్టున్నయట్టివట్టు, సుట్టుదట్టుంబుగాఁ గనుపట్టె వేగ
మానిమాణవకాకల్పవిమానమైన, కాయమానంబుశుభసూచకముగనవుడు"

చతుర్థాశ్వాసము, ౧౩౩.

శుద్ధాంధ్రపద్యములఁ గూడ నట్టిరచనాసౌకుమార్యమే కన్పట్టు
చున్నయది.

"అంటగరానివేల్పు మొదలకడ వేలుమనీలు బాసవా
ల్లంటలు మింటిద్రిపురులదాటులును దెలుగంటివెద్దము
క్కంటినిదమ్మితంటిదొరఁ గన్గొని యొప్పుగ నెవ్వడిట్లు మీ
బంటులబంటు బన్నములఁ పాల్పడకుడఁగఁ బ్రోవుడి యగఁ."

౪౦వమాశ్వాసము, ౧౩౩.

సీ. "కాచిచల్లార్చి పాలుమీఁగడ నమగ్ని, బిగ్గరగఁబేర్చిననుఁగూర్చిపిలువఁదొడఁగ
నల్లనగు సామిచ్చిబోనపుహుమాయి, నెక్కిరావయ్యయివుడు నాచక్కికనుచు"

పంచమాశ్వాసము, ౨౧౪.

శబ్దాలంకారములకై వీరు ప్రయత్నింపకపోయిన నవ్వియే వీరి
జేరఁగోరు ననుట యత్యుక్తి కాదు.

కం. "కలశీహృతవిరజామల, జలశీకరనేకరచితఃసంఘటతాంచ
ద్దలశీతలతులసీవన, తలసీమ మెలంగు ముక్తశీతలం దెవుడుకా॥"

తృతీయాశ్వాసము, ౧౪౧.

కం. “భగవల్లసదనుకంపణ్, జగమెల్ల భజింపఁ దగినఁనంపద చెలఁగన్
భగవల్లభుఁ డగతల్లజ, ముగ నల్లన మూర్తి నిలిపెఁభువి నబ్ధిదరిన్॥”

ప్రథమాశ్వాసము, ౧౬౩.

అనుప్రాసము లేనిపద్యము లపురూపములు.

ఉ. “వీరము మీఱ మీ రమరఁపిరులు సారెకు భూరిసార మే
పారఁగఁ జొక్కమైన మెలఁపారఁగ ధీరగభీరధీరమో
దారతఁ దారతమ్యరహితారభటిం దగఁదారసిల్ల లే
దోరహిఁ దోరమై దనరుఁదోరహిఁఘోరతఁ బోరితంబులన్॥”

తృతీయాశ్వాసము, ౮౦.

ద్వంద్వ, త్ర్యక్షరప్రాసములఁ గూర్చుట యంచు వీరికిం గల
యగణ్య నైపుణ్యము చూడ నాంధ్రభాషాయోష వీరి కెంత వశ్య
రాలో శైల్యము కాక మానదు.

కం. “అశాపవిధముఁ దెలిపెద, మాశాపతిసేవ్యతాభఁవాతిశయముదా
వేశాపశదా యోదే, వేశా పరులను భజించుఁనిక నీదు సిరుల్॥”

తృతీయాశ్వాసము, ౧౧౯.

ఉ. “శారికలార ! శౌరికడఁసారెకుఁ జారుకధాగ్ధముల్ మనో
హరికలారవన్ధురణఁనద్భుతభంగి నెసంగు నట్లుగాఁ
గోరికలారఁ దెల్పుచునుఁగూరిమి గాంచెడు మీర లీజగ
దుభ్బరికలారహస్యములఁపోడిమి బుద్ధి నెఱుంగు టబ్రమే॥”

తృతీయాశ్వాసము, ౧౧౮.

నిరర్థకపదములకై వెదకి చూచిననవి గనఁబడుట కష్టము. ఆక
స్తికముగ నేపద్యమునైనఁ జదివినచో నిది సువ్యక్తము కాఁగలదు.
దీనికిఁ దోడు వీరికవితాధోరణి “గాంగనిర్ధరసదృగ్ధారాళం”బని చెప్పి
నచో వీరిశైలి యెట్టిదో యెల్లరకుఁ దెల్ల మగును. ఇది యొకయా

శ్చర్యము కాదు. “అశుభారాకవిత్వంబునందు శయ్యలుపమ లుత్త్రే
క్షులును లేక యుండు”నని చెప్పిన యప్పకవివచనము వీరి యెడల
వర్తింపక పోవుట నే నెఱుంగుదును. ఎంత యవ్యవధానముగఁ జెప్పి
నపద్య మైనను బ్రబంధపాకముననే యొప్పు చుండును. ఈ గ్రంథమున
నేకందపద్య మెత్తి చూచినను శయ్య కుదాహరణము లభించును.

కం. “తా మఱచి నిద్రపాల్పడి, తా మఱచిన విసమి శ్రుతులుఁతలఁగి చనుటకై
తామరచూలి ముకుందు న, తామరచూలీసమర్చి తాఁఁగి దలఁచినఁక॥”

ద్వితీయాశ్వాసము, ౧౨.

కం. “రాజీవనయనుఁ డాశ్రిత, రాజీవనచైత్రుఁ డపుడుఁప్రాఁబల్కులకై
రాజీవనవాక్యతితో, రా జీవనరాశిలోనిఁరక్కఁసుఁ డెలమిఁక॥”

ద్వితీయాశ్వాసము, ౧౩.

అచ్చ టచ్చట వీరి శైలి శ్లేషాలంకారప్రయుక్తమై యుండు
టయుఁ గలదు. అప్పట్టులఁ బింగళి సూరనార్యుని కాశల్యము తలఁపు
నకు వచ్చుం గాని భట్టమూర్తి ప్రజ్ఞజ్ఞప్తికి రాదు.

కం. “వసువిసరప్రసితంబై, సునీధమహిమాఢ్యమై విశుంభత్సంతా
నసుపహితామోదంబై, యెనఁగడి నచ్చోటి వారఁలే కద న్వస్తుల॥”

తృతీయాశ్వాసము, ౧౨.

మ. “అని కావ్యోదిత మైనపద్యమన నుద్యత్ప్రాసవిన్యాసగుం
భనమల్లేభగభోద్దతాశ్వగతి శుంభద్విశ్రమస్థానగో
పనభంగీహృదయంగమం బగుచు దేవదేవీపైస్యం బాగి
జనియె న్నాకపురీరిరోధనముఁ త్సహస్సుటాహంకృతిఁక॥”

తృతీయాశ్వాసము, ౪౩.

ఉపమానము లెంతయు స్వభావానుగుణములును మనోహర
ములు నై తనరారు చున్నవి.

సీ. “పిల్లి పొర్లించి త్రాఁవినపాలకుండనా, నమృతకుండము శూన్యమై తనర్చి
నూ నెచట్రపు నేలఁమయినాఁగ సురగవి, పాదుఁగు పయోహీనఁముగను దోఁచెఁ
జెలది గూండ్లిదినప్రాఁకులువ్రాలె గల్పవృక్షములు నిష్ఫలము లై కాన నయ్యె
మండు వేసవినాఁటిఁమడుఁగునామిన్నేటి, యనలెండిలిఁటలైఁయడుగుఁజూపె-”

తృతీయాశ్వాసము, ౧౦౨

సీ. “దితితనూభవదండః హతులకు దశశతాం, బకు పీపు నల్లలమంప ఘయ్యైః
బలలాశికుట్టాకములకు వేడివెలుగు, కొమరునితల సంతకుండయయ్యై
దైత్యకరాసిత్వతముల కంబుధినాథు, మే నూరిదరిబొడ్డు మేడి యయ్యై
దనుజాంగులీప్రపీడనముల కర్థేకు, చెవిదోయి కిన్నెరచీల లయ్యై—”

చతుర్థాశ్వాసము, ౪౧.

సమయానుగుణ్యముగ మనోజ్ఞము లగులోకోక్తులచే భావము
వ్యక్త పఱుచుటయుఁ దఱచుగఁ గన నగును.

తే.గీ. “కొరకై వప మొనరించుకొనఁగఁ దగిన, సిరి తనంతనె రా నుపేక్షింపఁ దగునె,
మది వలసి వచ్చినను మేనమామకూతు, వావి గాదంచుఁ బలికినవాని కరణి॥”

తృతీయాశ్వాసము, ౭౭.

తే.గీ. ఒరుని వలన నాకునుపకృతి యెందాక, నెసరు చుండు నంతఁదనుక మెచ్చి
యేలు దాటి తెప్పనేర్చిన చందాన, వాని పేరు వినఁగనైన నొల్లి॥”

పంచాశ్వాసము, ౧౩౨.

సామాన్యముగ మనకవులలో ననేకులయందుఁ గానరానట్టియు,
పీరియం దధికముగాఁ గనుఁగొనఁ దగినట్టియుఁ బ్రజ్ఞావిశేష మింకొ
కటి కలదు. చిత్రకారుఁడు తనతూలికతో నిటునటు నాల్గు గీతలు
గీచి యాకారముఁ జేలుచు పోలిక, వేషభాషావిశేషముల, నవస్థాభే
దములఁ, జిత్రవృత్తులఁ గొన్ని చిన్నిపదములతోనే గన్నుల యెరుటఁ
గట్టినట్లు వర్ణించుట యందు పీరికిం గలనేరు పెంతయు పింతయై
యున్నది.

సీ. “అడ్డదిడ్డంబుగాఁ నాదల నిడుకొన్న, వలిపంపుమడుఁగుదోవతులపిడుప

లభికప్రదేశాదికాంక్షకంబుల లెస్స, ప్రామీనదట్టంపుభస్తరేఖ

లెడమమూపులయందుదృఢముగాఁ, గన్నట్టు స్వచ్ఛప్రభంబులౌజన్నిదములు

గడుశుభ్రముగఁ దోమింతుడికేలఁ దాల్చిన, యాతామ్రతామ్రమయాంబుపాత్రు

లమరఁ గాంచనముఖరీజులూప గాహ, నములఁ గావించి వాయులింగము భజించి

భరణివస్త్రములు లొచుంపుచ్చుద్విజాలఁ, గాంచి దివిజమహర్షి హార్షించె మిగుల॥”

షష్ఠాశ్వాసము, ౨౦.

సీ. “అంశుమత్ఫలకు మంధ్యంబు తథ్యముగ నే, తత్సామగాయ మోతరుణయజ్ఞ
సారంగివదనంబు సారంగలాంఛను, యద్దేవ సేయునోయాయజాక
చంద్రమంకళనాభిచందమింద్రోవల, న్యసమాన మోహవిర్యాజివర్య
యష్టాపదగృహంబు సందెకదా యాత్రి, యామనుఖంచమే యాహితాగ్ని
యనుచు మందాకినీతీరమునను దాన, మనకుషఃకాలమునఁ గూడికొనినక్రొత్త
సోమయాజులుస్థాలికలో ద్రోమికొనుచు, నాత్మపరిభాషభాషింతురచట నెపుడు॥”

తృతీయాశ్వాసము, ౧౪.

సీ. “చరణము ల్విడుపుగా సాచి కేలాక్కటి, పుడమిపై నూతగాడి వసించు
గూర్చున్న తటి నాయంకుండురా దపుడవ్వు, నను గాంచి కడుప్రయత్నమున లేచు
ద్విత్రాంఘ్రివిన్యాసమాత్రన దరితరు, స్కంధాదులవలంబంకముగ నడచు
మొక కొంత లేనియోపికఁ దెచ్చికొని భర్త, కుపచార మొనరింపఁ నుద్యమించు
నలసదృష్టులవలయున వస్తులను దెలుపు, నలఁతియెలుగునఁబరిమితోత్తలనుబలుకు
గలికి నీర్కావివలిపంపువలువదాల్చు, నెలునిండినకొలఁది నవ్వెడి మిన్న॥”

చతుర్థాశ్వాసము, ౧౫.

సీ. “ఎవరైన వడివడిఁ నెదురుగానేతేర, ననుఁ బిల్చుటక వత్తురని తలంతు
సఫలప్రయత్ను లైచనువారివార్తలు, విని నాకు నిటు లెప్పండిని తలంతు
నగరిమోనలతీవి నడయాడువారి నె, ల్లను స్వామివల్లభులని తలంతు
దేవేరిబోనగఁతైలచేత నైన నా, మనవిఁ దెప్పింతు నాయని తలంతు
నాకలోకంబునుండి నారాకఁ జెవుల, నోక నెఱిగించువారలుఁ లేక యిటుల
క్రికళక్రతుం డుపేక్షించెఁగాక యున్న, నీకరణినుంచు నే యంచు నేకతమున॥”

తృతీయాశ్వాసము, ౧౬.

రెండవ మూఁడు పదములతో నర్థము నంతయుఁ దెల్పుటయందు
పీరి సరివార లనేకులు లేరు.

“నిదురఁదోఁగ, టంచుఁబడుమూర్తుభుజిభ్య, లూరకుండిననంఘ్రులూఁపుకొనుచు.”

ద్వితీయాశ్వాసము, ౧౭.

“వాకిట జండెము లుద్ధృతోరులై యొడుకుచు నన్ను లున్నను.”

తృతీయాశ్వాసము, ౧౮.

“ఎందునుండియొయెచటికోయెగుచుండి, పిడుగు వడినట్టుగానుట్టిపడియెనెదట.”

తృతీయాశ్వాసము, 32.

“యాతాయాతపీతోత్తరీయదశంకాత్రిలఁ, దల్లడిల్లె నగరం బాబాలగోపాల ముక్క.”

తృతీయాశ్వాసము. ౩౩.

“అఖిలసజ్జనలోకాభయవచంబులైనన్యాభుజంబుల నతని బొదివిలేవఁగా ర్థి.”

“పురిగిరి పితఁడిగాఁ దిరిగి బయిల్ గాంచి ప్రోవవేహంబు యంచు మ్రొక్క—”

సందర్భోచితము లగుపద వాక్యముల నేర్చి కూర్చుట, శబ్దబాహుళ్యము లేకయే యుద్దేశితార్థమును వివరించుట, రచనాచమత్కృతీచే వర్ణితాంశమును జమపువారిహృదయఫలకములపైఁ జీత్రించుట,— ఇవియే నిజమైన కవిత్వలక్షణములు ; వీనియందే వీరిసామర్థ్య మంతయుఁ జూపఁబడి యున్నది.

వర్ణనలు:—ఇక ఓరివర్ణన సామర్థ్యము శైలి కంటెను బ్రశంసనీయము. సృష్టి వైచిత్ర్యములు జనసామాన్యమున క్రాగ్రహము లనియు, గగనతలంబున నగోచరంబు లై లక్షలకొలది మూఁగి దాఁగి యుండు నక్షత్రసమితి దృష్టిపథంబు నధిగమింపఁ జేయు మారదర్శని (Telescope) చందంబునఁ గవులకల్పనలు స్థూలదృష్టిచే మనము కనుఁగొన లేనివాని నన్నిటిఁ గన్నుల కగపడఁజేయు ననియు, నెల్లరు నొప్పుకొను విషయములే. ఇక వర్ణనలు స్వభావానుగుణ్యములుగ నుండ వలయు నని ఓప్పి చెప్ప నేల? కవి, చిత్రకారునివలె, సాధ్య మైనంతవఱకు సహజాకృతిఁ దేల్చుటకుఁ బ్రయత్నింప వలయును. లేనిచో నిది యిట్టి దని పోల్చుట యశక్య మగుటయేకాక, వారిసామర్థ్య మెట్టిదో యెఱుకపడుట కూడ దుర్లభము. అస్పష్టవిషయముల విశదప

ఋచుటయం దతిశయోక్తి సహాయకారియైన నతిశితతరణి కిరణముల కరణి, మేరమీటినచో నిష్ప్రయోజన మగుటయే కాక, తటచుగ మొదటికి మోసము దెచ్చుటయుఁ గలదు. కావున సుత్రేక్షలలోఁ గవులు చూపు సామర్థ్యము స్వభావోక్తియందుఁ గన్పటించినచో మనకావ్యము లింకను శ్రౌవ్యములుగా నుండును. అయిన నిది మనము తలంచునంత చులుక నైనకార్యము కాదు. అవయవానురూపతయు, సహజలక్షణ సౌందర్యమును లేని వికృతరూపమును వ్రాయు నలవాటు సులభసాధ్యముకాని, కృత్రిమాకారమునే నిజస్వరూప మని భ్రాంతి గొలుపుచు జీవకళ యుట్టిపడునట్లు లిఖించుప్రజ్ఞ శారదావరప్రసాదలబ్ధ మని చెప్పవలసి యున్నది. ఇట్టి సామర్థ్య మేతద్గ్రంథకర్తయం దధికముగాఁ గన నగు. ఐనను పీరికల్పనాసామర్థ్య మనల్పము. ఎట్టి విశేషములులేని సామాన్యవిషయములనె మనోజ్ఞముగఁజమత్కరించి యెన్నఁడు మఱపు రాకుండు నట్లు వర్ణింపఁ గలరు. తార్క్ష్యభూధరాన్నత్యమును, దదధిరోహణసమయమున మూకబధిరాంధపంగులకు సంగత మైనలాభమును, వేంకటేశునకుఁ గుక్కుటేశుం డనుచరసహితముగ నొనర్చిన పరిచర్యయు, నెంతయుఁ జక్కఁగా వక్కాణింపఁబడి యున్నవి.

సీ. “ సెలయేటియిసుకతిఁ నైల గూఢమణికేళి, కల నిలింపాంగనలలసి యాడ
దీర్ఘికాబ్జముల నంధిత్యకహంసమం, డలములు జతగూడిఁవెలయఁ జేయ
వృక్షశాఖల దానిఁబుట్టెఱిజెన్తి, మిరమేళనాశ్చర్యఁగరిమఁ జూపఁ
గటకహూటములందుఁ గదిసిఁగంధర్వసంఘా, తంబు పంగీతఁకలనఁ బెరయ

తే. గీ. నాకభూలోకములకు సంఘతముగాఁగ, రాకపోకలు నెరవఁ బరస్పరంబు
దివిజమనుజులు కోర్కి సంఘించుకొనిన, దండినిశ్రేణి యనఁగ నఁకొండ దనర.

ద్వితీయాశ్వాసము, ౧౭.

సీ. “ గొంతెత్తి గోవింద గోవిందయని సంత, రుపుగా బిట్టువాఁకుచ్చువారు
శ్రుతిమాటె మారుతాఁహతి వీణెసారణి, ననువుగా సవరింపుమనెడువారు

ద్వారగోపురదృశఃద్వారశాసనవర్ణ, సమితివిస్ఫుటము గాఁజదువువారు
వడివడి ముందుకై నడచి క్రమ్మటి తన, యదుగులఁ బడి మ్రొక్కులిడెడువారు
తే. గీ. నైనవారలఁ దన వెంటఁనరుగుచెందు, వారి నలమూకబధిరాంధఁపంగుజనులఁ
జూచుచుఁగపటనాటకఁసూత్రధారు, చిత్రనాటకపటిమక ఁచ్చెరుపు చెందె.”

షష్ఠాశ్వాసము, ౧౫౦.

సీ. “ తొలికోడి తా నెయ్యెఁయెలుఁగెత్తిమూఁడుభం, గులఁగుక్కుటేకుండుఁకొసరికూసె
నాలమందల కెల్లఁనధినేత తా నె యై, పొంకంబుగా నండఁబుంకె వైచెఁ
దీర్ఘంబుఁదెచ్చుహఁస్తికిఁ బెద్ద తా నె యై, లంబోదరుఁడు బృంహింతుం బొనర్చె
విహంగంబులకు నెల్లఁబెద్ద దా నై కుమా, రునికేకి డెలుచ నిఁస్వన మొనర్చెఁ
తే. గీ. దా నెలింగార్చకులకుఁబ్రాఁథమికుడగుచు, బ్రాతరనిలుండుకేతనాఁగ్రముననున్న
ఘంట్రమోయించెపందిమాఁగధులుతా మె, యగుచుభక్తులుపేర్కొనిఁరపుడుమచ్చు.”

షష్ఠాశ్వాసము, ౨౩౨.

కొన్ని సమయములఁ బాత్రల యుల్లంబుల మల్లడిగొను తలఁ
పులు మెలపునఁ దెలుపఁబడుటయుఁ జూడ నగు.

సీ. “ పయసంబు వెడలుచోఁబవమాన మెదు రౌట, మన్నిమిత్రం బనిఁతోఁపదయ్యె
వాహనంబులు లేకఁబ్రహ్మక్షుఖ్యులు, దోడరాఁ దగదనిఁతోఁప దయ్యె
మాహేశ్వరుం దైసఁమాని నొదవ్రులఁ, దోఁప నమ్రతఁ జూపఁచోఁప దయ్యె
గారీప్రసాదఁక్తవయోజమాల కం,దోయి నద్దుకొనంగఁచోఁప దయ్యె
తే. గీ. నేమి నేయుదు దివ్యపరీమళాఖ్య, బడిశమునఁ బడి శమగుణంబుడుగ వడిగఁ
జిత్తమీనంబు చిక్కులఁజిక్కి నకట, దైవనిర్ణయ మెవ్వారుఁదాటువారు!”

తృతీయాశ్వాసము, ౫౧.

మ. “ మునిరాజ్ఞుఖ్యుని శక్తి మున్నెఱుంగనోఁముక్కంటి యీదంటయై
యనసూయాసతీయందు నత్రికి గుతుండా టెల్ల నాలింపనో
జననశ్రోధనుఁ డీతపోధనుఁడు దుఁస్సాధ్యప్రభావాధ్యుఁ డం
చనివిన్నొడను గా నె నా తెలివి యేమై పోయెనో ! యక్కటా !”

తృతీయాశ్వాసము, ౫౩.

ప్రీ. “ః ట్రించుకొనినాడుకద నైజయంతంబు, తన కేమొయిది శాశ్వతం బటంచు
గావించె గద యోలంగము నుధర్మస్థాని, తనయధికారంబెంతప్ప దనుచు
బాలించె గద స్వర్గంబట్టనం బేవట్టు, నను దన కిదియె కాణాని యనుచు
గొలిపించుకొనె గదావలపించియవ్వుర, స్సమలచే దనపెంపెనత మటంచు

తే. గీ. నార యాయుగ్రుఁ డిప్ప డెందరిగ నొక్కొ

మనలఁ దొలివేలుపుల మాటఁమఱియు నవతి

తల్లికొమరుల మాటఁ దత్సవ్యగ్రరాజ్య

మెల్ల మన కనుభోజ్య మంచెఱుంగఁ దొక్కొ.”

తృతీయాశ్వాసము, ౧౧౧.

సందర్భోచితవర్తనలకై వెదకికొన నక్కఱయే లేదు. ఈ గ్రంథమునం గల మనోహరవర్తన లన్నిటిని గూర్చి విస్తరించి వ్రాయ వీలు లేమిచే దిక్పొందర్చనముగఁ గొన్నింటి మాత్రము వివరించెద. నా చూచినంతవఱకు నాంధ్రప్రబంధములలో నెద్దానియందును ఋతువర్తన మీగ్రంథమునందువ లె హృదయరంజకముగను స్వాభావికముగను జేయఁ బడియుండ లేదు. అయాఋతువులందు భూపులు మొదలు కాపుల వఱకుంగల యన్నియంతస్తులవార లెట్లెట్లు కాలము గడపుచుండురో, ప్రపంచమంతయు నెట్టిమాటుపు లందుచుండునో తెలుపఁబడి యుంటయే కాక, యప్పుడప్పుడు మన యనుభవములోనికి వచ్చిన వయ్యుమనము గమనింప నట్టియు, గమనించు మఱచిపోవు నట్టియు, విషయము లన్నియు మనస్సున కొక్కసారిగాఁ బ్రదర్శింపఁబడి, స్వప్నమునందుంబలె నిమేషమాత్రమున సంవత్సరభుక్తి జ్ఞప్తికిఁ దేరబడి యున్నది. ఇయ్యెడ వీ రికింగలపరిశీలన శక్తియు, ప్రపంచజ్ఞానమును, బ్రకాశితములగుచున్నవి. హాస్యరసాస్పదము లగువద్యము లనేకము లీఘట్టమునఁగన్నట్లును.

సీ. “ప్రహింహిః కుటిహః భర్తగాంభః పూర్ణ, కలశాంబులలు గతిః క్లమముః బావ
నవనారికేశవః పర్ణకలింజకస్థితుల్, మాగ్ధతపోత్థశ్రమంబు సుదుప
జంబీరరసపూరః సమ్మిశ్ర మగుతక్ర సారంబు దృష్టన జల్లారః జేయ
నాయతకాయమానాంతరస్థితతాళ, వృంతముల్ ఘర్తాంబు వితతినడఁప

తే. గీ. నిదుర గదురంగ నపుడభ్యసీనజనము, విడియు సెక్కికవుణ్యాత్మఁడిడినయట్టి
ప్రవనపారసుఖాప్తి మైఁబలుల మఱచి, పట్టపవలింటివడసోకుదట్టకుండ.”

ద్వితీయాశ్వాసము, ౭౪.

సీ. “ముసుంగిడ్డ కుటుమాపుముదుకదుప్పటిచెమ్మ, గిలకుండనలఁతికోవెలుచొచ్చి
హత్తించి తొడిగిన క్రొత్తచెప్పలజోళ్లు, దడియకుండఁగ వీధిబతులఁ జేరి
గుత్తంబుగాఁ జాట్టికొనినచుట్టలనిప్పు, లాఁకుండఁగ బంచంటరుగులెక్క
పొన్నుగఱ్ఱలయూతఁగన్నుగానక జాటి, పడకుండ రచ్చసావడుల నిటికి

తే. గీ. చేలపనులందుఁ జొప్పడుఁ చెలిమిసఁజ

గాఁవుఁగొమరులు వడుపునుంకములఁ గొనిన

శాలిపాలికలకుటిరఁపాళిఁ జేరి

రెట్టకేలకు నజ్జడిఁనేకతము॥”

ద్వితీయాశ్వాసము, ౯౧.

సీ. “పట్టుఁబుట్టుముఁజాట్టిఁనట్టిబోడిశిరంబు, మైనొప్పనక్షయఁపాత్రి నొకటి
యిరుకక్షములలోనిఁతిరునామములపుస్త, కమునను దాళవృంతమున రెండు
తుండ్రకుటిప్రాంతఁశునకభీతినిఁ గుడి, కేలఁ దాల్చినతిరుఁగోల సెకటి
దాచేలిదారుఖండపుఁదాళయుగిరెండు, స్వప్రతీకంబులఁబదియురెండు

తే. గీ. రమణ నష్టదశోర్ధ్వపుండ్రములు దమకు, నమరసత్కర్థవైష్ణవఁతవము ఘటిల్ల
బికిర మెత్తంగ సాతానిఁపిండు దిలుగు, దగధనుర్తాసవానరాంతములనపుడు.”

ద్వితీయాశ్వాసము, ౧౦౦

సీ. “నవకాలినసృక్పంతనవిధానైకసం, భ్రమముహుర్భ్రమదంఘ్రిభవకులంబు
వార్షికప్రహిసంపాదనాజగ్రస, త్వరచరద్దామనేవకజనంబు
పార్థివగ్రాహ్యిషఁద్యాగగ్రహణకాగ్ర, దువ్యోగిపురుషభటోత్కరంబు
ప్రతిగోపవర్యటఁద్వాద్యనాదసనాధ, కోణంగిముఖ్యభిక్షుప్రజంబు

తే. గీ. దనర న క్వళ నావ్రభాంతప్రదోష, మాప్రదోషప్రభాతంబునటుల యిటుల
తిరుగ నయ్యయిసందడిఁతెఱపి లేమి, జేల మాళ్లకు నెకవింతఁచెలుపుడోఁచె!"

ద్వితీయాశ్వాసము, ౧౦౧.

స్వర్గవర్ణనముకూడ నీరీతిగనె నిరుపమానసౌందర్యము కలదె
యున్నది. ఏవ వాడమఁ జేయకుండ శృంగారరస మెంతవఱకుఁ జూప
నగునో యంతపర్యంతము గనఁబఱుపఁబడి యున్నది. ఉత్తరహరివం
శము, మృత్యుంజయవిలాసము, మొదలగుగ్రంథముల యందలి స్వర్గ
వర్ణనలకుఁగూడ దీని యెదుటఁ దలయెత్తి మెలఁగ వలను పడదు.
దిగధీశులు విష్ణుం బాడగని నప్పు డొనర్చిన స్తవము లెంతయు సహజము
లుగా నున్నవి. నైమిశారణ్యవర్ణన, నాచనసోమునిబదరితాశ్రమవర్ణన
వలె జదువువారి మనములఁ దనతోఁగొనిపోయి, మునిజనావాసమునఁ
బ్రవేశింపఁజేసి, పక్షిజాతులకూఁతలును, సెలయేళ్ల మ్రోఁతలును, దప్ప
నేచప్పుడు లేక యొప్పు నప్పట్టునఁ, బరమశాంతస్వాంతు లై, తపో
ధ్యానిస్తాగరిష్టు లై, సంసరణతరణితరణమునకు , శ్రీరమణసేవలె
కేవల నొకతొట" నెఱింగి, "ప్రత్యహముం గృతనిత్యకృత్యులై శౌరి
కధార్థముల్ వినుచు శారీరదలంచుచు జక్రిముగళా కారము నాత్మ
నెంచుచును గాలముఁబుచ్చుచు"నుండు జటిమండలిదర్శన మొడఁగూర్చు
చున్నయది. అదితి చౌహృదప్రసవవేదనావర్ణనల దీటుకొనఁ దగినవి
నేనింత వఱ కెన్నఁడునుఁ గని యుండలేదు.

సీ. "నివరిప్రాల్వోనివంఁడినబమ్మయిణిపాల, పరమాన్న మొకమానివత్తియిచ్చెఁ
దనప్రాపుఁ గాంచి క్రొత్తగఁగలిపించినవంత, చెట్లపండ్లొక మునిఁస్త్రీ యొసంగె
నిజగృహేశాభిమంత్రితసిద్ధమహిమాక్ష, తల నెక్కుమునివధూఁతిలక మునిచె
యవమయప్తకపిప్తఁనవఘృతపక్వభా, దృము లొక్కతదిసియిల్లలుదెచ్చెఁ

తే. గీ. దాను బూజించుదేవిపాదముల మీఁది, గొనబునిర్మల్య మొకతపోఁధనపురంధ్ర
యిడియె నీమంతకుభోభాసెనగుకశ్య, పమునిసామంతసీమంతఁపఱి నచట."

చతుర్థాశ్వాసము, ౧౦౨.

సీ. “శ్రవణగమ్యముగ నాఁరణ్యకోపనిషత్తుఁ, ఖారాయణముఁ జేయఁవలయునేమొ
బల మెలర్పఁగ మహేశ్వరునిముంగిటినంది, బట్టియిట్టటుఁ ద్రిపుఁవలయునేమొ
గ్రుక్క లొక్కటిచెందుఁగ్రోలఁగాస్వధితిచే, జలముమంత్రించియొఁవలయునేమొ
కఁచమునందికుకొనఁగాఁ బ్రతపుటముపై, విలిఖించి యంత్ర మీఁవలయునేమొ
తే. గీ. యనుచుశీఘ్రవ్రసూత్యపాఁయజ్ఞాలెల్ల, నుటజబహిరంగణంబునఁనుండి రపుడు
జరతమానికుటుంబినీఁజననియుక్తి, నెక్కుటఁ దదీయబాలకాఁహూతులగుచు॥”

చతుర్థాశ్వాసము, ౧౧౬.

వామనమూర్త్యావిర్భావఘట్టము శైలిచేఁ బోతనార్యుని భాగ
వతముతోఁ దూఁగ లే కున్నను, గథాసంవిధానమునమాత్రము దానికి
వీసమైనఁ దీసిపోకుంట యటుండఁ గొన్నివిషయముల దానిని మించి
యున్న దని యొప్పుకొనక తప్పదు. తృతీయాశ్వాసము నందలి శారి
కాసంవాదఘట్టము మున్ను వాకొనినయన్నిటికన్న నెన్నికఁ గనఁదగి
యున్నది. పదలాలిత్యముననేమి, కథాచమత్కృత్యుండేమి, భావ
వివరణముననేమి, కళాపూర్ణోదయ ప్రభావతీవ్రద్యుమ్నములఁ బురు
డించు చున్నయది. ఇతరాంతరంగవృత్తిజ్ఞత్వమును భాషాప్రావీణ్య
మును యోజించిచూడ నీశారికలును సూరనార్యుని హంసీవతంసము
నొక్కయాకుననే చదివిన వను సందియ మొదవక మానదు. అమరా
వతీపురికి మరలివచ్చిన పిమ్మట శచీపురందరుల స్వాంతమునకు “దొంత
రవితలచే సంతరింపఁబడిన దంతుర మగుభ్రాంతి,” కలభాషిణీ మణికం
ధరులకు, రంభానలకూబరులకును గల్గినచిత్త విస్తృతిని స్మృతికిఁ దెచ్చు
చున్నది. షష్ఠాశ్వాసము నందలి కథ కూడఁ జాలవఱకుఁ గవికిం గలస్వ
కపోలకల్పనాసామర్థ్యముం బ్రకటించుచుఁ గళాపూర్ణోదయరుచుల
వెల్లి గొల్పు చున్న యది. ఇందుఁ బాఱునకు నాభీరునకు జరిగినసం

వాదము వలన నిక్క-వికిం గలసందర్భోచితపదప్రయోగమైన పుణ్యము దెలిసికొనవచ్చును.

గ్రంథనామము:—“ మహేంద్రవిజయమునకు మాతృక యైన యుపమాకామాహాత్మ్యము సంస్కృతమున రమారమి నూటనుష్టుభశ్లోకములు గలదై ”బ్రహ్మకైవర్తపురాణమున నొకభాగముగా నున్నది. ఈ కవీంద్రుడు దాని నధికముగాఁ బెంచి, మూలము నందలికథతో నూతనగాథల జతగూర్చి యల్లి, యాతాశ్వాసములప్రబంధముగా రచించి యున్నారు. మాతృకకువలె దీనికిఁ గూడ సర్వవిధముల నుపమాకామాహాత్మ్యమనుపేరే సరి యైన దైనను, “ఎంద్రజయంబు ముఖ్యగాథగఁ దోచెం గాన మహేంద్రవిజయ మని దీనికిఁ బేరిడుట మంచిది”నిగ్రంథాది యందుఁ దెల్పఁ బడియున్న కవియభిప్రాయము కేవల మపూర్వ మని కాని యసంగత మని కాని చెప్పఁ జొప్పడదు. మొదటి మూఁడాశ్వాసము లందును మనువునుగూర్చి యొక్క-వాక్య మైన లేకున్నను గథకంతకుఁ బ్రధాననాయికానాయకులు వరూధినీప్రవరాఖ్యులయ్యును, నాంధ్రకవితాపితామహుని ప్రబంధము “స్వారోచిషమను సంభవ”మనుపేరఁ బరగుచున్నది. దానికన్న నిది సార్థకనామమే.

కథావిషయము;—ఈ గ్రంథముయొక్క ప్రధానోద్దేశ ముపమాకామేత్రమహిమానువర్ణనము. ఎవ్వరైన బంధురతటాకోపాంతమునఁ దపంబు సల్పినను, దజ్జలంబుల మజ్జనం బొనర్చినను, గరుడభూధరం బధిరోపించినను, దతూర్కటస్థితుం డగుదేవుని సేవించినను, దత్తన్యనోభీష్టసిద్ధిరూపమున నామేత్రమాహాత్మ్య మెల్లరకుఁ బ్రకటికృతం బగుచుండు నని బోధించుగాథ లిందుఁ బొందుపఱుపఁబడి యున్నవి. అట్టికథల ముఖ్యార్థమే సంగ్రహముగ నీక్రిందిపద్యమున హృద్యముగఁ దెల్పఁబడి యున్నది.

సీ. బ్రహ్మవిద్యామహా • ప్రజ్ఞానిధిత్వంబు, దివిజేంద్రసదృశతై • భవసమృద్ధి
యదితికశ్యవసమా • నాపత్యయోగంబు, సంధ్రనాయక కాతు • కానుషక్తి
నారదప్రతిమాన • తారకజపసిద్ధి, ధూర్జటినిభధూత • దోషవృత్తి
హీనభూతాభసాం • తానికలోకాస్తి, వల్లవతుల్యతై • వల్యపదవి

తే.గీ యేతదస్త్రప్రపూతవి • ఖ్యాతమహిమ, సహితమహితకథావిధ • శ్రవణపఠన
నిరతనిరతులకొదవు —”

షష్ఠాశ్వాసము, ౨౭౧.

ఇంక నాయాగాధల గ్రంథవిషయము నుండి విరళపఠించి ప్రత్యేకముగ వానియందుఁ గానఁబడు రచనావిశేషముల మాత్రము గొన్ని టివివరించెద.

మొదటి రెండాశ్వాసముల యందును వేదాపహర్త యగుసోమకాసురునివధ దెలుపఁబడి యున్నది. ఈ భాగము కథాచమత్కృతిచేఁ బ్రసిద్ధము కా కున్నను, రసభరితంబు లై విసు వొదవింపక చదివినకొలది మది మొదము గదురఁ జేయుఋతువర్ణనల వలన నెంతయుమనోహర మై పోలుచు చున్నయది. తృతీయ, చతుర్థ, పంచ మాశ్వాసము లీగ్రంథమున నెన్నికఁ గన్నకథ లన్నిటిలో మిన్న యైనవేల్పుమన్నాకాని గాధచే వన్నె కెక్కియున్నయవి. ఈ భాగమును “మహేంద్రవిజయమ” నుటకన్నను “మహేంద్ర గర్వనిర్వాసనమ”నిచెప్పిన నొప్పిదముగ నుండును. పేరు వేఱుగ నున్నను, దానింబట్టి కవియుద్దేశము కూడ భిన్నముగ నుండు ననుకొనవలసి వచ్చినను, ద్రచ్చి చూచినమాత్ర మింద్రునికిం గల్గిన శృంగభంగమే ప్రధానాంశ మనియు, దద్వివరణముననే కవి తమ సామర్థ్యము నెంతయు వినియోగించినా రనియు, ముఖ్యముగ దానివలననే గ్రంథమున కిట్టిప్రాశస్త్య మొనఁగూడిన దనియు, దోఁపక మానదు. ఈ యభిప్రాయమును స్థిరపఱుచుట కష్టము కాదు. ఈ విషయ

మున మూడుభాగములు స్వప్నముగాఁ దెలియు చున్నవి. 1 పురందరుఁడును రేంద్రవదవీభ్రమం డగుట. 2 నిశాచరుఁడు శచీవరసింహాసనాధిష్ఠాన మొనర్చుట. 3 త్రివిప్లవపతి పునఃప్రతిష్ఠితం డగుట. మొదటి దానియందు రాజు గర్వితుఁడైనచో ననుచరసహితముగ శిక్షింపఁబడునని చూపఁబడినది. రెండవదానియందు రాజుగుణశాలియే మైనను, దుర్జయమూర్తుల నికటవర్తులుగాఁ జేరఁదీసినచో వారిమూలమునఁ దానును దండితుఁ డగు నని తెల్పఁబడినది. మూడవభాగమునఁ బశ్చాత్తప్తులైనవారిని భగవంతుఁడు కృపాళుం డై చేపట్టు నని తేలుచున్నది. మదించినవారి కున్నది పోవుటయే మృత్యుసదృశం బగు శిక్ష. అది తమవైరులఁ జేరుట పైదానిని మించినవంచన. తుదకు బ్రతుకుఁ దెరువున కితిరుల బతిమాలుకొనవలసినగతికీఁ జేబడుట వీనినన్నిటిఁ దలఁదన్నిన బన్నము. ఇద్దియే మనశతమస్యనకు సంప్రాప్త మైనస్థితి. అది యకారణముగఁ గల్గినది కాదు. మున్నొకపరి విష్ణుదర్శనార్థమై వైకుంఠపురి కరిగి యచ్చట

శా. “ముల్లోకంబుల నేలు చుందు సవనం • బు ల్నూలు గావించితికా

దెల్లం బై తగుసామనస్యమున వ • ర్తింతు” బుధశ్రేణియం

దెల్ల మ్మఖ్యుడ నై మెలంగుడు”

తృతీయాశ్వాసము, ౧౫౦.

నని విష్ణువీఁగి తుదకు శ్రీహరిం బొడగాన లేక, శారికలచేఁ దిరస్కృతుఁ డై, నారచనిచేఁ బరిభూతుఁ డై యరిగినత్రోవనె మరలి వచ్చెను. అయిన నంతటితో జ్ఞానము దెచ్చికొనక, మదాంధుఁ డై కరణీయకార్యముల మఱచి, యకరణీయకృత్యముల జరపుచు, గురువుల నాదరింపవలయు నని తెలిసియు దుర్వాసునకుం బరిచర్య సేయక,

వారిప్రసాదము నిరాకరింపఁగూడ దని యెఱింగియు నట్లానర్చి, య
 త్తాపసుకోపాగ్ని రగులఁ జేసి శాపోపహతుం డయ్యె. కావుననే
 పూర్వముకన్న నధికశిక్షకుఁ బాత్రుఁ డై తనరాజ్యమును గోల్పోవు
 టయే కాక యది శాత్రువుల యధీన మగుటఁగూడఁ దాఁ జూడవలసి
 వచ్చెను. తనతప్పు తా నెఱింగినవాఁడగుటచేతనే యసహాయుం డై
 శ్రీహరిదరిఁ జేరుటకు వెఱచి, సురగురునిం గూడఁ దోడితెచ్చుకొనవ
 లసి వచ్చెను. ఇతఁడు నేర మొనర్చిన కారణముననె “బ్రత్యక్ష మైతి
నీకు మాత్రంబె సురపాలనై కలలోల” యనియు, “మెచ్చితి నీనచ్చరి
తకు, వచ్చినపని ముచ్చటించి వర మడుగు”మనియు, బృహస్పతితోఁ,
 గుప్తితుం డగు నాహరి, బలారిం గికురించి మాటాడఁ దొడంగె. ఇం
 ద్రునివలని లోపమును, నాతని శిక్షింపవలె నను సుపేంద్రునిమనోనిశ్చ
 యము నెఱింగిన వాఁడై, రాజనీతిపారంగతుం డగుగురుం డతిజాగ
 రూకతతో నంత వఱకు జరిగిన దంతయు న్యాయ మని యొప్పుకొని,
 యతివినయోక్తులఁ దనమనోభీష్ట ముల్లనల్లన వెల్లడిచేయఁ గోరి
 “శ్రీవర! దేవరం గనుటచేతను జేతనులు...నిత్యవిభవంబును గాంచి...
 సదాసుఖతులౌదు రటంచుఁ గోవిదులువచింతు”రనియారంభించి, “దేవ
 ర పొడసూపుటయే వర ”మని స్తోత్రముచేసి, “స్వర్గమర్త్యపాతాళ
 ములు దేవమనుష్యాసురులకుఁ దావలములుగ” సృష్టింపఁబడి యున్నను,
 “ద్రిదశాలయం బని స్వర్గమునకు, బలినన్తమనుచుఁ బాతాళమునకు”
 సంజ్ఞ లమరుచున్న నిప్పుడు “తత్క్రమంబు దప్పటకుం” గారణ మొ
 డుండనోపు నని యొడఁబడి, కడ కింద్రున కొడఁగూడిన కడగండ్ల విడివి
 డిగాఁదెల్పి, “దీనజనతార్తిసంహారి దానవారి శౌరి యసుఖ్యాతి

నిలుపు కొమ్మ"ని వేవిధముల వేడుకొనఁ జొచ్చె. ఇంటియ కాక పన్న
గళయనుఁడు ప్రసన్నుడై "మీసంకటములు దీర బలిని రసాతలసీ
మకుఁ బంపెద" నని మాట యిచ్చిన పిమ్మటఁ గూడ సురాచార్యునికిఁ
దనివి తీరకుంటఁ జూచి, "పలుమఱు శ్రీహరి గురునిం దలఁపు తెలుపు
మనిన నిండు నాకము నంచు న్నిలుపు మని కోర" "నవ్వుచు నటు
కాని వ్వుని హరి యనుగ్రహించె" నట! సురేశ్వరునకు బుద్ధిగఱపు
టకుఁ గాకున్నఁ జుట్టుఁగైదువుజో దింత బెట్టుసరి సేయుట యెన్నఁ
డైనఁగని యున్నారమె? వజ్రనాభదైత్యుఁడు స్వర్గము పై దాడి వెడలి
సురలఁ బాఱఁదోలి నప్పు డింద్రునిఁ గని, కృష్ణుఁ డిష్టబంధువనియు,
సత్పురుషుఁ డనియుఁ గొనియాడి యాతనివెఱపుఁ బోఁ జఱచుట
మన మెఱుంగమా? ఈ గ్రంథాదియందు వేదములఁ గోల్పో
యినబ్రహ్మ తనతండ్రి యొద్దకు నిర్భయముగాఁ బోవుట మనము గని
యుండ లేదా? హరి యైనను దనయభిప్రాయ మస్ఫుటముగాఁ దెల్పి
యుండ లేదు. "కులబలసంపదాదులు దగులొకన హత్తిన మత్తవృ
త్తి...తద్బల ముడివోయినప్పుడ కదా"తొలఁగు నని మొదట జనసా
మాన్యముం గూర్చిచెప్పి, పిమ్మట ఋభుత్తుండు "ప్రభుతాప్రభవప్రభూ
తపటువైభవగర్వభరంబునఁ దజ్జిత దప్పి భవానిప్రసాద మభిభవించె"
ననియు, దుర్వాసుఁడు "సదయుం డై గోవిందుఁడై కలఁ డటంచు
వాక్రువ్వక యూరకయే వెడలిన" శాపము గ్రమ్మఱింప నెవ్వరికిఁ దర
ముగాదనియుఁ, బాఠశాలాధ్యక్షుండు తనక్రిందియుపాధ్యాయుని ధిక్క
రించిన విద్యార్థికి బుద్ధిచెప్పిన చొప్పున దిక్పాలమాళికిఁ దలవంపు గలుగఁ
బలికెను. మఱియు బలిభంజన మొనర్చిన పిదపఁ గూడ "స్వారాజ్యం

బింద్రునిచేత సాంద్రప్రేమంబున నిస్తంద్రత నేలింపుమని” మునులు ననిమిషులును మనవి సేసినఁ గాని పట్టాభిషేకంబున కియ్యకొనఁ డాయె. అంగీకార మొసంగిన పిమ్మటఁ గూడఁ, దాను సన్నాహ మొనర్పు మనుటకు మున్నపార్వతీపరమేశ్వరుల నారాధింపకయే, బ్రహ్మరియుక్తుం డై పట్టాభిషిక్తుం డగుటకు వచ్చి యుండె నని విని “యేకతంబున నింత పుట్టె, దాని నిపు డైన మరలింపఁ గానఁ డయ్యె” నని వాస్తోష్పతిం గూర్చి గీష్పతితో మొఱవెట్ట సాఁగెను. ముక్కంటియు నాతనిమచ్చెకంటియుఁ గూడఁ దెఱగంటిదొర తమయడుగులపైఁ బడి మ్రొక్కు లిడిన లేవనెత్తి “యైన దేమయ్యెనో భుక్త మయ్యెఁ గాని, యిప్పుడైనను దృశ్యమందించు కైన, నీశ్వరుని కంటె భేద ముంచెంచ బోకు”మని చెప్పి, యాతని యహంభావము వేరంటఁ దెగనటకి, తమ పురి కరిగిరి. కావున నీమూఁడాశ్వాసములలో మహేంద్రగర్వభం గము ముఖ్యాంశ మని సంశయములేక చెప్ప వచ్చు. అయినను, మొద టఁ బడరానివెతలఁ బడి, తుదకు స్వకర్తృకముచేత నైన నేమి, యీశ్వ రసంకల్పమున నైన నేమి, కథానాయకుఁ డానందాభ్యుదయ మందిన కారణమువలన, నయ్యలరాజు రామభద్రుని గ్రంథమునకు “రామాభ్యు దయ”మను పేరు వచ్చిన తీరుననే, మహేంద్రునకును భగవత్క టాక్షమునఁ దుదకుఁ గలిగిన విజయమునుబట్టి యీ గ్రంథమునకు “మహేంద్ర విజయం”బను నామాంబుంచఁబడి యుండ వచ్చును.

షష్ఠాశ్వాసమునందలి కథాసూత్ర మొక్కోకచోటఁ జిక్కుగాఁ దోచిన నోపకతోఁ జదివిన వదలించుట సులభమే. తేత్రమహిమను దెల్పు నవి కొన్నియుఁ, దారకమంత్ర ముపదేశ మందినవారికి వేంకటే

శుండు సులభగమ్యుఁడని చూపునవి గొన్నియు, నై దీనియందుఁ గూర్పబడినకథలు రెండు విధములుగా నున్నవి. అశ్వత్థవృక్షము నాశ్రయించి యున్నబ్రహ్మరాక్షసోత్కరమునకుఁ “బద్గయోదకబిందు సంపర్కమునను, నుష్ణభావంబుమాత్రంబే తొలఁగెఁ గాని” “బంధుర సరోంతర్వారిపూరంబులం దానంబాడు” నంతవఱకుఁ బిశాచవృత్తి విడిచి పోదయ్యె. తాత్త్వశైలారోహణ మొనర్చిన వెంటనే మూకబ ధిరాంధపంగులకుం గలయవరోధము నివారింపఁ బడియె. కళింగరాజ కన్య చిటుతప్రాయమున గరుడభూధరమునకుఁ దోడ్కొని పోఁబడియుం టుం జేసి, బ్రహ్మరాక్షసులనుండి రక్షింపఁ బడుటయే కాక యాంధ్రేం ద్రుపురంధ్రి యయ్యె. పుణ్యక్షేత్రముల నన్నిటిఁ గన్ననారదున కుపమా కలోఁ గాని తారకజపసిద్ధి కల్గదాయె. ఈ మంత్రరాజ ముపదేశ మం దినవల్లపునకును బీతికాపురవల్లభునకును, వేంకటేశుండు నశుఁడై కోరినవరము లొసంగెను. కళింగరాజతనూజ వృత్తాంతమును, బీతికా పురాధీశులకు వంశవరంపరాగతము లగునామధేయముల వృత్తృత్తి యును, దెల్పుగాథ షష్ఠాశ్వాసమున కెల్ల స్తోత్రపాత్ర మై యున్నది. కొన్నిగ్రామనామముల యర్థముం బట్టి మిగుల నేర్పుతోఁ గూర్పబడిన దగుటచే, స్వకపోలకల్పితం బయ్యు వాస్తవముగానే తోచు చున్న యది. ఒంటమామిడియే మునివాసము; రావికముపాడే బ్రహ్మరాక్ష సుని రావి; తేటగుంటయే ద్విజుండు వార్చిన గుంట; గోపాలపట్ట ణమే వల్లపులపల్లె. వల్లపుని వృత్తాంతము కూడ శ్లాఘనీయముగనే యున్నది. విద్యాగంధ మెఱుంగక పశుప్రాయుండుగాఁ బెరిగిన వానికి సామాన్యముగ నీశ్వరతత్త్వవిచారణాసక్తియే పొడమదు. పొడ

మనసు వానిమనం బౌద్ధాత్మికవిషయములఁ జాలమారము పోనేరదు. ధరణీజాతనాతమును, జంతుసంతానమును బెట్టుపోతలు లేకయే పెరుగుటయు, నంతరిక్షమున లక్షలకొలది నక్షత్రము లాలంబరహితము లై వ్రేలాడుచుండుటయుఁ జూచి, యాదికారణ మగు శక్తి యెచ్చటనో యుండి తీరవలయు నని గ్రహింపఁ గలఁడు కాని, యాశక్తి యిట్టి దని నిరూపింపఁ జాలఁడు. కావున నట్టినిష్ఫలప్రయత్నముల నుండి యాతని మనస్సు వెనుకకు మరలిపోవును. పిన్ఘటఁ జిత్తమునఁ గల్గుమార్పులు వానికి లభించు సాంగత్యము ననుసరించి యుండును. సర్వసాధారణముగ ముక్తిమాగ్ధాన్వేషణానంతర త్రవృత్తాంత మిట్టి దయై గన్పట్టును. ఇదియే మిక్కిలిరహ్యముగా నించు వర్ణింపఁబడి యున్నది.

“ భాషాభిమాని.”

19—9—1906.

త ప్పా ప్ప లు .

పాఠం.	పద్యము.	తపస్య.	ఒప్పు.
౪	౧౭	మునుగొనంగ.	మునుగొనంగ.
౧౨	౧౭	నాగమములు.	నాగమములు.
౧౩	౨౫	శాస్త్రములు.	శాస్త్రములు.
౧౬	౨౨	రామనల్ల.	రామనల్ల.
౨౭	౯	క్రోధముఖారి.	క్రోధముఖారి.
౨౮	౭	అనభుండా.	అనభుండా.
౪౫	౨	నెద్దేవ.	యద్దేవ.
౫౧	౪	తోడఁజేర్కొనక.	తోడఁజూఁకొనక.
౫౩	౨౨	రథోద్ధిత.	రథోద్ధత.
౫౮	౧౫	నయ్యయోగ్యి.	నియ్యయోగ్యి.
౬౦	౬	డెనంగు.	డెనంగు.
౬౩	౨౦	హీనుండనక.	హీనాత్ముడై.
౭౪	౧౨	పాధి.	పాత్తి.
౭౫	౧	జేరి.	జేరి.
,,	౨౫	యెనరు.	యెనరు.
౭౮	౨౪	విశ్వానంబునను.	విశ్వానంబున్ను.
౮౧	౧౨	మయాఖా.	మయాఖి.
౮౨	౧౫	దొలఁగునటవే.	దొలఁగునటెయిది.
౮౩	౨	మొందునో.	మొందునో.
౮౪	౨౨	పాటి.	పాటు.
౮౭	౧౦	రాదవు.	రాదవు.
౮౮	౨౫	జేనియచ్చో.	జేననచ్చో.
౯౬	౧౨	యెఱిగిన.	యెఱిగిన.
౧౦౧	౨౨	రీతి.	నీతి.

పాఠం.	పద్యము.	తపస్య.	ఒప్పు.
౧౦౨	౭	మం.	మ.
౧౦౬	౧౮	మెఱయంగ.	మెఱయంగ.
,,	౨౪	సారతరు.	సారతరు.
౧౧౩	౧౨	లొలువ.	ల్లొలువ.
,,	౨౫	పిడవ.	పిడువ.
౧౧౪	౨	పాత్ర.	పాత్రు.
,,	౧౦	గిన్నరాపతి.	గిన్నరాధిపతి.
,,	౨౩	గంధ.	గంధ.
౧౧౫	౩	తోయంబులు.	తోయంబులు.
,,	,,	ప్రసవములును.	ప్రసవములను.
౧౧౯	౧౩	నమరచన.	నమర్చన.
౧౨౧	౧౭	గేఱాయి.	గేల్లాయి.
౧౨౪	౨౨	కలిసిన.	కవిసిన.
౧౨౬	౧౦	వానిని.	వానికి.
౧౨౮	౧౮	ధనంబుట.	ధనంబుడు.
౧౩౨	౧౧	విరించనమఱుడు.	విరించనఱుడు.
౧౩౪	౫	భ్రాంతి.	భ్రాంతి.
౧౩౫	౭	రానియొక్కటి.	రానిదొక్కటి.
౧౩౬	౪	గాఢగు.	గానగు.
౧౩౭	౨౧	మన.	కొను.
౧౩౮	౬	యెయ్యె.	నయ్యె.
౧౩౯	౬	ప్రతిపాది.	ప్రతిపారి.
౧౪౦	౩	కోర్కెలిడ.	కోర్కులిడ.
౧౪౨	౫	నిపుడయే.	నిపుడయి.

శ్రీరస్తు.

శుభమస్తు.

అవిఘ్నమస్తు.

శ్రీగణాధిపతయేనమః.

శ్రీనరస్యతీదేవ్యైనమః.

శ్రీహయగ్రీవాయ నమోనమః.

శ్రీ మ హేంద్ర విజయము.

ఇ స్త దే వ తా స్తు తి.

రంజిల్లనొనర్చుఁ గావుత శిలాఃజీవప్రదానప్రథా

భౌరంధర్యముఁ గాంచి దారుశకలఁద్వంద్వంబునుం బాదుకా

కారం బూని భజింప భూభరఃభౌఁగ్యస్సూర్తిఁ గల్పించు నీ

తారామాంఘ్రియుగంబు మాకు ససుఖోదారాయురైశ్వర్యముల్. ౧.

చం. వసుధ జనించి యాజనకఃసంశము నయ్యినవంశ మింపుసాం

పెనఁగ సమున్నతత్వము వహింపఁగ మించినసీత శీతవృ

క్ష్మినగణము ల్బుధారసపఁరంపరిలై యలరారుఁ గాత నే

డనదృశదోహదస్ఫురణ • నన్నదభీష్టలతాఫలాప్తికిన్. ౨

కా. శ్రీవర్ధిల్లఁగఁ జేయుఁ గావుత జటాశ్రేణీమిథోబంధరే

ఖావిశ్లేష మొనర్ప స్వర్ణది తరంఁగవ్యాజహస్తంబుచే

తీవిం జొన్నినదంతకంకతముమాడ్కి స్తౌలి లేజల్పడా

ల్పావుం దాల్చినశంకరుం డెపుడు సమ్మేదం బెదం గ్రమ్మఁగన్. ౩.

ఉ. స్నానజలంబు భౌతవసంసం బనులేపన మోగిరంబు దా
నే నెఱిఁ గూర్చి నాగు నెనఁయించు నె పెండిలికూఁతు రంచు సం
వ్యాసముఁ బూని యవ్వరుని * యవ్వ నటంచు నటించుభృంగిచం
దాసకు నెచ్చెలుల్ నగిన * నవ్వెడుశాంకృ మమ్ముఁ బ్రోవుతెన్. ౪.

చం. అనుపమ మైనయాత్మచతుఃశాసన రూఢికే దోడు సత్యవ
ర్తనము మెఱుంగువెట్ట విబుధప్రకరంబుల కెల్ల బెద్దయై
మనుమని న న్దశాకలనమానితుఁ జేసిన సద్దయార్ద్రహృ
ద్వసరుహుఁడౌ మహామహుఁ బితామహుని న్ముత్రయింతు నెంతయున్. ౫.

శా. శ్రీపూర్ణాకృతిముక్తిసాధచతురంఃస్మిస్సాటిక స్తంభశో
భాపీతీకృతకాతమన్యవశిలాభాస్వస్థురోద్వద్రజ
శ్రీప్రేర్పిం బురుషార్థపాలి నిడ నాశ్రీధేనువాగీశ్వరీ
రూపం బూనితనర్పువాణి సమకూర్పు న్నాకు వాగున్నతుల్. ౬.

సీ కలుము లీ నోపఁడే * కమలాప్తసుతరాజ్యసంఘటనోపాయచతురమంత్రి
యిష్టార్థము లూసంగఁడే జానకీరాఘవాస్మ్యాన్యకుశలవాఁరైకదూత
చిరతరాయుర్వృద్ధిఁ * జేయఁ జాలంఁడే లక్షణజీవదానభిషగ్వరుండు
కళల నీ నేరఁడే * ఘనమానిసంపూర్ణరామసభైకపాఠాణికుండు

తే.గీ. పావనాకృతి వైవాంశభవుండు శ్రీహరిస్వరూపుండు భావివిరించనుండు
నిరవధికకీర్తి యగునాంజనేయమూర్తి, తత్ప్రసేవనములు జగత్పావనములు, ౭,

సీ. ప్రవితతప్రత్యూహపవమానగిళనదు, స్వారతుండా జగరంబువాడు
బహుళాంతరాయపర్వత వినిచ్ఛేదన, ప్రాదైకదంతవంజంబువాడు
వటువిఘ్నగణతుషాన్రజనముద్ధానన, ద్రాఘిస్తకర్ణశూర్పముఁ వాడు
ఘనతరాతంకపంకతూళనపటిష్ఠ, కటతలదానోదంకంబువాడు

తే.గీ. భూరిపుష్కరపూతాగ్రంవారికల్పితానమయవర్షనిక్తరాంపాద్ర్యుపత్య
కాతటోత్థాతకేళినంఃప్రీతివాఁడు, సిద్ధిగణనాగుఁ డిష్టాప్తిజేయుఁ గాత. ౮.

మ. కవనాఖ్యేక్షువణంబు నాటి జగతిం * గాండోన్నతిం బెంచి వ
ర్షవితానసిథి సంఘటించి రససంపన్నాదురీసాధురీ
తివిశేషంబు రసజ్ఞజాలమునకుం * దెల్లంబుగాఁ గూర్చి గౌ
రవముం జెందినవారి భక్తి దలఁతుం * బ్రాచేతసవ్యాసులన్. ౯.

కం. నన్నయభరితమనాజ్ఞక, నన్నయభవోక్తిగా నెఱుంగునుఁ గృపచే
నన్నయభయభృతిమతితో, నన్నయభట్టాదికవిజనంబునుతింతుకొ. ౧౦.

మ. తమకావ్యాదుల సత్కవుల్ గుకవినిందం జేసి" యంచొక్కభా
గముఁ గల్పించి రకారణంబు యది నిఘోరుణ్యమాత్సర్యభా
వమె కా కాఘను లుండకున్న నబదేవానాంప్రియశ్రేణి క
ట్టమరుం గీర్తివిశేషపూర్తి యిలఁ గావ్యాసారపూర్ణమై. ౧౧.

కం. అని యిష్టదేవతావం, దనముఖకావ్యముఖలక్షణంబుల నెల్లం
బానరించి యెద్దియే నొక, వనమాలిత్రేత్రమహిమ • వర్ణించుటకై. ౧౨.

కం. ఊహల కనుగలిగాఁ గౌ, తూహల మెద మెదల భక్తిదోహలహితసం
దోహలలితానుమతి ను, తాహలసచ్చక్తిపూర్ణతాహలహలికకొ. ౧౩.

కం. ఏవానిం గృతిపతిఁగా, భావించునొ యెట్టిదివ్యభవ్యత్రేత్ర
శ్రీ వర్ణ్యమొ యనియోజన, కావించుచునుండి యే నొకానొకరజనికొ. ౧౪.

సీ. శ్రీజానకీదేవి • చెలఁగువామాంకభాగముతో నిరాపారిగమలతోడ
నాంజనేయాంజలిఁనృస్తమా శస్తమా, వదముతో నధికసంప్రదముతోడ
వెనుక సౌమిత్రి వట్టినయట్టిమూరుమంజి, గొడుగుతో నవరంజిమడుఁగుతోడ
భరతశత్రుఘ్నులు • సురటులూనినపార్శ్వ, యుగముతోఁజిలునవృష్ణ మొగముతోడఁ
తే.గీ.గరములు మొగుడ్చునృపులతోఁగవులతోడ, బ్రేమరసపూర్తిబట్టాభిరామమూర్తి
పుష్పకాంతరవర్తియై పూర్వపుణ్యకలన నామ్రాల నిలదినట్టులు దలంచి. ౧౫.

చం. నిలిచినకౌసలేయుఁ గని • నెప్పుడ సప్పుడ మిప్పుడింప నాఁ
గిలి ప్రణమిల్లి కొంతవడికిం బులకించినమేనితోడ దో
యిలి నిలలంబునందు ఘటియించి తదంచితచారదీప్యసుం
గళమహనీయమూర్తిపదంకంజమలం దొకించు చున్నెడకొ. ౧౬.

మ. ఉపమాకాకృతిఁ బుష్పకంబును నుపార్ణోర్విధరశ్రీ నువ
ర్ణవరాఢ్యోన్నతపీఠంధురసరఃప్రాధి స్థానామత్కరా
బ్జపుట్రోడము వేంకటాధిపతిశేవక రామచంద్రుండు నా
కపు డాదేశమరీతిఁ దోచె మును నే • నాదేశముం గాంచుటకొ. ౧౭.

కం. వెరవు న్వేఱఁగు న్వేఱపుం, దొరకొన నప్పడు నతు ల్నుంతు లేయఁగఁ జె
చ్చెరఁ గన్పొఱంగి యెటకే, నరిగెను శ్రీరామమూర్తియనుచరయుతుడై. ౧౮.

కం. అంతట జాగ్రదవస్థాః, కాంతుండనై యుండు నపుడెఁ కనుపట్టె నితం
దేంతవినద్రప్రసాద, స్వాంతము గలవాఁడొ యనచుఁనతికుతాకముతోన్. ౧౯.

సీ. మద్వంశజుల దయాఁమతిమీఱ నాదినుం, డియుఁ బ్రోచె వారలఁనిష్ఠ కలరి
మత్పితామహాపితాఁమహు రామశాస్త్రిని, దోడఁబల్కుచుఁ గృతాఁగ్ధునిఁగఁ జేసె
మత్పితామహుఁమహితు వేంకటకృష్ణశాస్త్రి నేలెను దదఁగ్ధులకు మెచ్చి
మత్పితామహుఁ గాచె • మహిని సీతారామశాస్త్రిఁ దత్సేవకు • సంతసించి
తే.గీ. మజ్జనకు నాత్మబోధసంఘజ్జనకునిఁ, గృప మనిచె మున్ను వేంకటకృష్ణశాస్త్రిఁ
దత్తదుపచారసంతుష్టఁచిత్తుడగుట, నన్నుమన్నించె నిటులుప్రసన్నవృత్తి. ౨౦.

తే.గీ. అనుచు ముదితాంతరంగుడ • నగుచు నిష్ట, దైవతం బగురఘువతిఁధ్యానవేశ
నాదివిభవావతారమఁర్చావతార, మవలఁ జూపుట కేమిహేతువొ యటంచు.

కం. మామూర్తిద్వయ మొక్కటి, గా మది భావింపు మనుటఁగా నెంచి కృతి
స్వామిని రాముని వర్ణ్యఁశ్రీమహితుని వేంకటేశుఁ • జేయుతలఁపుతోన్. ౨౧.

తే.గీ. దేవభాషాదితఁబు లాంధ్రీకృతంబు, లైనసులభార్థవద్ధుఁలగును దాన
నఖిలపన్నియలైలిచే • నలరు నందు, వలన వలనగువిఖ్యాతి • కలుగు నంచు. ౨౨.

తే.గీ. బ్రహ్మకైవర్తనామపురాణవిదిత
గరుడశైలఘనక్షేత్రగురుమహత్త్వ
మును దెనుఁగొనర్చు గుతుకంబు • మునుఁగొనంగ
మును కనుఁగొన్న తద్ధామఁమును దలంచి. ౨౩.

సీ. ఆసమన్నతశైలఁభాసమానా నిమ, ప్రాసాదమంటపఁప్రాంగణంబు
నాపావనగ్రావఁసోపానపార్శ్వప్రదీపావళీస్ఫురఁద్విభ్రమంబు
నారామణీయకఁసాధిరామలోపత్య, కారామతులసీసుఁసారభంబు
నామేఘమేచకఁశ్రీమేదురఁమేయ, కోమలస్వామితేజోమహత్త్వ

తే.గీ. మాపురం బాసరం బారఁధావతంస, మామహాతైర్ధికులు నాయుఁపాయనంబు
లామహూత్సవ మాభోగఁమాప్రసాద, మామహాతీక్తి గనినట్టులపుడుదోచు.

చం. ఇలఁ గలమానవావళి కఁభీష్టదుండై సులభప్రసాదుండై
కలియుగమందుఁ దోడఁబలుకం దగువేలుపు వేంకటేశుఁ డ
బృలితపుదైవతంబు నిలువం జెలువం బగుగారుడాద్రికి
స్నైల పుపమాక తన్నహిమ • నెక్కినుగాధ లభింపఁ గోరుచోన్, ౨౪.

సీ. దైవతమతాచారతత్వరహస్యజ్ఞః, డఖిలపురాణేతిహాసవిదుఁడు
 దేవతాబ్రాహ్మణాతిథిపూజనాసక్తుః, డలిపిరాలాన్యవాంఘ్రిచంద్రుఁ
 డమితీర్థత్రేత్రయాత్రాతిమాత్రప, విత్రగాఢ్రుఁడు బుధఃస్తోత్రపాఢ్రుఁ
 డనఘ్నుఁడు నిత్యసంత్యవచఃప్రచారుండు, నగులత్తుణార్యసమాహ్వాయుండు
 తే.గీ. స్పష్టవర్ణనమిష్టిగాఁవ్రాసికొనిన, సంస్కృతగ్రంథము సెసంగ • సంతసమునఁ
 గరుడగిరిశేఖరాఘ్నః డిక్కురణిఁ గరుణ, పృథ్విప్రాకృతిని వచ్చిఁయిడెననంగ.
 కం. దానిం గొని చదువుకొనంగ, నింద్రజయంబు ముఖ్యఁగాధగఁ డోచెన్
 గానమహేంద్రవిజయ మని, దీనికిఁ బే రిడుట మంచిని కదా యనుచున్.

చం. అదనుల దైవతావళి కుంద్రగముగాఁ గృప భక్తపాలిపై
 నొదవిన సజ్జనాకృతుల • నొక్కొక్కచోఁ బాడనూపు నంచు న
 భృదయపరంపగాప్తి కిది • యొప్పగుసూచక మంచు నెంచికొం
 చెద ముదమంది రామవిభు • నిక్కృతికిం బతిఁ జేయువాడనై. ౨౯.

కం. రామకరుణాత్తవృద్ధి, తేమకళాభోగభోగఁకృతికృతీర్తి
 స్తోమకమనీయవైభవ, మామకవంశావళీక్రమం బెఱిఁగింతున్. 30.

→* కవివంశావలారవర్ణనము. *←

సీ. బ్రహ్మలకు నైనవాఙ్మనసాతిత, మగుచు నగోచరం • బైనదెద్ది
 యాద్యంతశూన్యమై • యఖిలంబుఁదానయై, తన కఖిలముగాక • తనరు నెద్ది
 నిక్కాలములకు భేదింప కవిచ్చిన్న, ముగ నిత్యసత్యమై • నెగడు నెద్ది
 సంతతాఖండసంస్థప్రకాశకమహా, జ్యోతిస్స్వరూపమై • యొప్పు నెద్ది
 తే.గీ. యట్టి శ్రీశబలబ్రహ్మమైనయట్టి, యాదినారాయణుని నాభిఁయందు ముందు
 పొందుగఁ దదీయసంకల్పఁమున సిన్పత్తు, పరఁగ సరఁగఁజరుర్ముఖఁబ్రహ్మవాడమె.
 కం. ఆవనజాతప్రభవుని, పావనమూర్త్యంతరములు • ప్రభవించిరి లో
 కావనసక్తులు నమదు, జీవనశక్తులు నుతు ల్వంశిష్టప్రభృతుల్. 3౧.

తే.గీ. పరమపాననదివ్యతఃపఃప్రపూర్తి, శిష్టముష్టింపచవ్రజశ్రేష్ఠమూర్తి
 యాత్మవిద్యావరిష్ఠుఁడౌనవ్యసిష్ఠు, గోత్రమునఁ బుట్టెఁ గౌండిన్యఁగోత్రమాని. 33
 కం. రెండవశిఖండశిరో, మండనుఁ డన సర్వమానిమండలనుణిమా
 ర్తాండద్యుతిగౌండిన్యఁ డ, ఖండతపశ్రీప్రభావఁఖనియై తనరెక. 3౪.

- కా. లోకస్తుశ్చుడు శాంతిదాంతినిధి సుశ్లోకుండు నైనట్టియా
శ్రీకాండిన్యమహామునీంద్రుని తపఃశ్రీగౌరవం బెట్టిదో
లోకంబం దితరర్షిగోత్రు లొకపాటుం బాలు తద్గోత్రజాల్
ప్రాకట్యంబుగఁ గావ్యకర్తలు బుధశ్లాఘ్యుల్ గలా రెన్నఁగన్. 3౪.
- కం. ఆకాండిన్యనగోత్రు ల, నేకులు గల రిల రమాసమిధకటాక్ష
శ్రీకలితలలితకలితా, ప్రాకటనైపుణ్యపుణ్యపరిపాకమతుల్. 3౬.
- కం. అందు మతత్రయభూమి, బృందారకబృందములను * వెలసిరి స్సార్తుల్
గొందఱు వా రిరు తెఱఁగుల, నుండిరి వైదికులునా నిఁయోగులు నాఁగన్. 3౭.
- ఉ. అందుఁ ద్రిలింగవైదికబుధాగ్ర్యకుటుంబజనాగ్రగణ్యరూ
ఢిం దగుఁ బాండితిం గనినఃతీవుల దేవులపల్లివంశ మొ
వ్వం దనకాన్పు ముత్తైములఁపోడిమి వృత్తవిశుద్ధమై గుణా
స్సందగతిం దనర్చి మహిఃపత్యుపకంఠవిభూషణంబుగాన్. 3౮.
- కం. ఆదేవులపల్లవస్వయ, యాదోనిధిపూర్ణచంద్రు * లగువిద్వాంసుల్
వేదంబుల శాస్త్రంబుల, వాదంబుల నెదురులేనిఁవారలు గారే. 3౯.
- కం. ధరఁ గొంద ఱుండు సీతా, వరపదసేవనవిధానఁపావనులు గరం
బరయం గొందఱు లక్ష్మీ, నరసింహపద్మాసేవనప్రహ్లాదుల్. ౪౦.
- మ. సముదంచర్గతిఁ దక్కుటుంబములు గృహిష్టాగౌతమీమధ్యభా
గమునం దాగిరివల్లినామకమహాఽగ్రామాగ్రహారంబు ము
న్నమరన్ స్వప్రతిభావిశేషముల కఽత్యానందుడై ఘాదుశా
యమరం బిచ్చుట నచ్చట న్నిలచె నిత్యం బైన కాణాచిగాన్. ౪౧.
- ఉ. వారలలోన రామపదఁపంకజభక్తినిరంకుశప్రభూ
తారభట్టిప్రభూతవటిఁమా సమమంజులవాక్ప్రసంగవి
ద్యారమణీయకీర్తిసముదారుడు వేంకట ధీరుఁ డెంతయుం
గూరిమి నిల్చెఁ జామరలఁకొట పురిం దదధీశు కొరికన్. ౪౨.
- తే.గీ. అప్పడప్పడు వారలయందు మఱియుఁ, గొందఱలమండపేటయుఁగోరుమిల్లి
మొదలుగలయూళ్లఁగాఁపురంబుగవసించి, రచ్చటచ్చటివిభులసంప్రార్థనముల.

కం. దేవులపల్లిటలగ్రణి, యావేంకటనూరిమణి బుధావళిమదిసం
భావింప మించుప్రతిభం, గావించెం గావ్యనాటకము లమితముగాన్. ౪౪.

తే.గీ. సప్తగోదావరాంతరజనపదమున, నెందు షడ్వస్సనీపారదృశ్యః డైన
యతనిసిద్ధాంతసాంప్రదాయంబె కాని, పరమతోదితరాధ్వాంతఃఫణితి గలదె. ౪౫.

కం. అతనికి స్వప్రతిబింబ, ప్రతిముఁడు బ్రతిభావిశేషవాచస్పతి యా
నుతుఁడు జగన్నాథార్యుఁడు, ప్రతతయశస్కుఁడు జనించెవంశకరుండై. ౪౬.

శా. సాధుస్తుత్యచరిత్రుఁ డర్కసమతేజస్కుండు సర్వావనీ
నాథానీకసభాప్రపూజ్యుఁడు జగన్నాథాభిధానార్యుఁ డం
బోధిస్సారతరంగరంగదురువిస్ఫూర్ణద్వీచస్సంగునిం
గాథా బోధనశాలి వేంకటబుధుం • గాంచెం దనూజోత్తమున్. ౪౭.

కం. ఆవేంకటబుధమణి గనె, ధీవాచాజితబృహస్పతి భుజంగవతి
శ్రీవృశుల రామకృతిఘనుఁ డావేంకటరామశాస్త్రియనునందనులక. ౪౮.

తే.గీ. అగ్రజుం డొప్పె నకలశాస్త్రార్థవేది, నేతుశీతాచలాంతరఃఖ్యాతచరితుఁ
డఖిలసర్వసహధీశ్వరాచ్ఛితుండు, కీర్తిలసితుండు శ్రీరామకృతివరుండు. ౪౯.

తే.గీ. అతఁ డెలమి మైలవరపువంశాభిచంద్రుఁ, డగుచు విఖ్యాతిఁ గనువేంకటావధాని
పుత్రికామణి ధర్మకళత్రముగను, గొనియె నీతాంబసకల సద్గుణకదంబ. ౫౦.

సీ. మును ధారిణి జనించి • జనకాన్వవాయంబు, బరమపవిత్రమై • పరగఁ జేసి
పిదప శ్రీరామసాంధ్యరత్నమై మించి, యినవంశమున కెల్ల • ఘనతఁ దెచ్చి
ధర్మతోడను మహావనవర్తన మొనర్చి, సకలదోషాటనాశము ఘటించి
భాస్వత్పుతాదిను • ల్భక్తిసంయుక్తులై, పరిచర్య నేయ నంపదలఁ బొదలి

తే.గీ. యార యీసతి నామంబుసార్థకముగఁ, దనరె ననుచును జనులచేవినుతిఁగాంచె
ముఖవినిందితహేమధామనిఖిలభాగ్య, ధామ నీతాభిధానకాంతాలలామ. ౫౧.

ఉ. భాసురకీర్తియై విబుధవర్గనుతుం డగురామమూర్తి సీ
తాసతిఁ బెండ్లి యాడి వసుంధ స్విలసిల్లినకైవడి న్నగ
ద్భాసురకీర్తియై విబుధవర్గనుతుం డగురామశాస్త్రి సీ
తాసతిఁ పెండ్లి యాడి వసుంధ స్విలసిల్లెను ధర్మశాలియై, ౫౨.

సీ. తనదు రామావ్యయంబున కనుగృతిగాఁగ, సీతాపతీశుడై • చెలఁగె నెవఁడు
తనదు సర్వజ్ఞత్వమున కనుకృతిగాఁగఁ, గామాదివిజయంబుఁగాంచె నెవఁడు
తనచతురాస్యత్వమునకు సమంబుగా, సరసవాక్సంగఁగఁ • బరఁగె నెవఁడు
తనదు సూర్యాత్మజత్వమునకు సరిగాఁగ, ధర్మప్రతీతిచేదనరె నెవ్వఁ
తే గీ. డతఁడు నుతిఁజెంది జగతియందలరె గీర్తి, ఘనమహిమతి జగపతిఁగజవతీంద్ర
వరసభాస్థానపాండిత్యపదనిరూఢి, భాసురుం డైనరామభూమిసురుండు. ౫౩.

చం. నిజపదమూలదత్తకృతినిత్యకృతోత్తమతారకాఖ్యమం
త్రజపములం బ్రతుష్టఁ డగుఁరామునిచే వర మాతఁ డాత్మవం
శజాలకునై కొనె నిగమశాస్త్రపురాణరహస్యతత్వవి
త్త్వజనక మాతదంఘ్రియుఁగభక్తివిశేషము శాశ్వతంబుగాఁ. ౫౪.

చం. ఆతనికిఁ బూసపాటికులఁజాగ్రణియుం గవితారసజ్ఞుఁడుం
బ్రతతయశుండు నావిజయఁరామనృపాలవరుండు గౌరవాం
చితమతి రాజధానిదరిఁసీమ నెస గెను పవ్వనస్యశా
శ్వతఘోషారి మావెలగఁవాడసమాఖ్యమహాగ్రహణముఁ. ౫౫

కం. ఆతని సోదరుఁ డగుచు మహితలమున వెలసె లసదఁహీనవచోవి
ఖ్యాతుఁడు వేంకటరామసుధాతిలకము సర్వదేశఁదీవ్యద్యశుడై. ౫౬.

తరల. జనకజాధిపపాదపంకజఃపట్నదాయితమాననుం
డనుపమానకళాధురంధరుఁ • డగ్గసన్నిభతేజుఁడుఁ
ఘనుఁడు వేంకటరామసూరి విఖండితాంతరవైరియై
వినుతిఁజెందెను లోకిమందు నఁవీనపాండితి దండినాఁ. ౫౭.

కం. ఆతఁడు మృదుసంగీత ఖ్యాతిని సాహితకళాచఁకాచకి నఖిల
క్షాతలనేతలచేత న,హా తగుగౌరవముఁ గను సభాంగణములలోఁ. ౫౮.

ఆ.వె. అతఁడు నుకృతినిరఘుఁ • డతివగాఁ గొనెఁ గోట
మర్తిహనుమదార్యమణికుమారి
సత్యసుమతిని రఘుపత్యంబ యనుపేరఁ
దగువధూటి సకలఁసుగుణపేటి. ౫౯.

కం. వారితనయుఁ డలరాతన, వారితనయుఁ డాత్తి న్ననితిఁపాగ్మ్యగనానా
నూరిహితకారి బ్రహ్మన, నూరి దశాస్యా భక్తిఁసుకళిక్తమతికా. ౧౦.

చం. నవరసభవ్యకావ్యరచనాదుచిరప్రచుఁ డురద్యచో
నినహుని రామనామః పఠనిర్మలధర్మలసప్రవివర్తనా
ర్జవలపమానమానసుని • రావు మహీపతి, రాయ భూపతి
ప్రవరగురుత్వభాసుని • బ్రహ్మభూరు నెన్నఁకయ్యమే. ౧౧.

కం. బాపన దీనజనార్తి, బాప నరాధీశు కలఁగఁగఁపామతి నెసఁగుం
గోపనయేతరగతులకుఁ, గోపనఁ దగునాఁ నెడపి • పరుభావమనన్. ౧౨.

కం. తారావళిగృతిఁగొని యాత్మైరమణుం డతని కొనుగె • మాన్యత్రేత్రం
బారూఢి భక్తి మదిఁ జెలువారఁ బగర్దీనుపాలెఁమనుగ్రామమునన్. ౧౩.

తే.గీ. ఆతని జ్యేష్ఠపితృపుత్రుఁ డైనట్టిరామ
నూరి దత్తుతి సీతాంబఁసుకులఁ గోరి
రామచంద్రాంఘ్రిపూజనఁవ్రతనిరూఢిఁ,
బెంపుఁగనుచుండి తత్కృపాంబిలసనమున, ౧౪.

తే.గీ. తనయు వేంకటకృష్ణాఖ్యుఁ • గనిరి పిదప
రామనూరియు నఖిలగాఁర్హస్థ్యసుఖము
గని తురీయాశ్రమంబున • ఘనతఁ గాంచి
పరఁగె ధారిణి శ్రీశివఁస్వామి యనఁగ. ౧౫.

కం. తత్పుత్రుఁడు సర్వమహీ, భృత్పూజితపదుఁడు పదయఁబృథయుండు గళా
విత్పతి రఘువతిసేవా, తత్పరమతి కృష్ణకృతి నుతన్ధితిఁ దనరెకా. ౧౬.

శా. జోహారు ల్గదియింతు రాతనికి శిష్యు బ్రేశదేశాగతుల్
సాహిత్యోన్నతి శాస్త్రవద్ధినిఁ బ్రజ్ఞాకాలలై ఘట్టసం
దేహపేతమనన్కులై భువిఁ బ్రసిద్ధిం జెంది విద్వాంసులై
యాహా వేంకటకృష్ణశాస్త్రిమణివిద్యాప్రాధి సామాన్యమే. ౧౭.

గీ. ఆతఁ డప్పలపురుషోత్తమాభిధప్ర
సిద్ధకారాంతికావళిఁ శేఖరునకు

గొనబు గారావుఁగూఁతురై * కొమరు మిగులు

దాని వేంకటలక్ష్మీ ను*ద్వాహ మయ్యె.

౬౮.

మ. కృపకుం జోటు సుమంగళీత్వమునకుం * గేహంబు గుర్వగ్ననా

నిపుణత్వంబున కాటవట్టు నుగుణానీకంబు శోభిల్లు చొ

క్కపుసద్దంబు పతివ్రతాత్వమునకుం * గాణాచి వీక్షింప ము

ర్వి పయి నేవేంకటలక్ష్మీజో డగుపురంధ్రీలోక చూడామణిన్.

౬౯.

మ. జననం బందిరి వారి కార్యులు తనూజన్ముల్ త్రిమూర్తుల్ వలెకా

ఘనవిధ్యానిధి రామశాస్త్రియును లోకఖ్యాతశాస్త్రప్రవ

ర్థనుఁ డౌవేకట రామశాస్త్రియును సీతారామసేవకన

ర్తనసంబుకళావిశేషుఁ డగుసీతారామ విద్వాంసుఁడున్.

౭౦.

కం. ఆమువ్వరిలో నగజుఁ, డామఁకంఠురగతిరుసమామలక్ష్మి

స్తోమపితృతాభిలభూమండలఁ డగుదు రామబుధవఁ డలరెక.

౭౧

సీ. రచియించె నెవ్వఁడు * రమ్యచంపూపబంధము గాపాచెంద్రోయ మనుగ ని

ఘటియించె నెవ్వఁడు * కనదలంకాకా, స్త్రులు వలసాహితీదర్పణంబు

వచియించె నెవ్వఁడు * బాలభాగవతాఖ్యఁ దనరాయమ్మదుఁ వ్యమునకు వ్యాఖ్య

నొనరించె నెవ్వఁడు * ఘనతరగ్వభావ, నవరసంబులఁ బెక్కునాటకము న

తేగీ. నాతని నుతింపఁ దరమె రాజాధిరాజ. రావు వేంకటనీలాద్రిరాయలబ్బ

సరసతరసాహితీసారఁచక్రవర్తి, బిరుదపరికిరుఁ డలరామవిబుధవరఁడు

కం. అతనికి వే రొకనామము, పతివే రనిసీతహంబ * పలుకమిచే నం

చితమగు ముద్దులపేరై, కీతి బుచ్చయశాస్త్రి నాఁగఁ * జెలఁగుచు నుండెన్. ౭౩.

మ. ఘనుఁ డాబుచ్చయశాస్త్రి ధర్మగృహిణిఁగాఁ గైకొనెం బ్రీతి ను

ర్విని విద్యానిలయంబనాఁ దనరు నఃపవిత్రాల లక్ష్మీనృసిం

హునిపుత్రి స్మరసాంబ వక్త్రతులనా * ప్రోద్ధున్నిశానాధిం

బను సత్కీర్తికదంబ బింబఫలసంబంధార్హదంతాంబరక.

౭౪.

సీ. అఖిలదేశిక సమాహారధాంగనిత్యభా, సురసూర్యమండలి * సరసమాంబ

నిఖిలదీప్తవ్రజానీకచాతకచయ, విరతకాదంబిని * సరసమాంబ

సర్వబాంధవపికాజాలసాంతత్యకాంతవసంతవేళ యానరసమాంబ

సకలయాచకచకోరకనిరంతరవిభా, స్వరచంద్రరేఖ యానరసమాంబ

తే.గీ. నాథసేవావలంబ యానరసమాంబ, పరమసుగుణకదంబ యానరసమాంబ

నయనియుక్తకుటుంబ యానరసమాంబ, నరసమాజస్తవాలంబానరసమాంబ.

కం. ఆబుచ్చయశాస్త్రికి సుతులై బహుశాస్త్రాగమజ్ఞులై వేంకటభూ

మీబుధుడుఁ గృష్ణశాస్త్రియు, నా బొడమిరి మువ్వురు లత్తుఁగిమనీషియు నాకొ.

కం. ఆమువ్వురిలో నవరజుడై మెఱసెను లత్తుణార్యుఁ డవనీతనయా

స్వామిపదాబ్జయుగధ్యానామలమతిజగతిష్రుతామితయశుడై. 22.

వ. అందగ్రజుండు.

2౩.

ఉ. వేంకటరాయశాస్త్రి పృథివీతనయాహృదయాధినాథప

త్పంకరుహద్వయాపఁతివైభవజాతసమగ్ర సాహితీ

సంకలితప్రగల్భసువచస్కు మనోజ్ఞయశస్కు రూపమీ

నాంకు విఘాతశంకుఁ దరఁమా నుతియింపఁగ నేర కేనియుకొ. 2౪.

ఆ.వె. వినుతసుగుణశాలి • వేంకటరాయార్య, పాలి మాళిహాళి • నాలి గాఁగఁ

బేర్చిచే వరించె • విఠాలకృష్ణార్యు, సుతను దిప్తుమాఖ్యుఁ డతసమాఖ్య. ౨౫.

చం. అతః సహోదరుం డలర • నామలయాదిహిమాచలాంతర

క్షీతితలవర్త్యశేషనృపశేఖరభగ్యసభాంతంశసం

స్థితపరవిద్యదోఘకరిసింహము వేంకటకృష్ణసూరి స

న్నతగుణహారి శిష్యజనతోషణకారి యశోనుసారియై. ౨౬.

కం. ఆవేంకటకృష్ణాఖ్యోర్వీవిబుధుడు వతిసమాఖ్యుఁ వేంకటలక్ష్మీ

దేవి వచింపమిఁ దప్పన, కోవిడుఁ డనువేరుపేరఁ గొమఱొండె భువికొ. ౨౭.

సీ. సంతతాంతేవాసిఁచింతితవిద్యాసమృద్ధిక్రియాహయఁగ్రీవమూర్తి

దివదినశ్రీరామఁదేవసేవాభీనం, నితమనస్సురణాంజఁ నేయమూర్తి

నిత్యసూనృతభాషణాత్యంతతాత్పర్యసాంద్రవర్తనహరిఁశ్చంద్రమూర్తి

సతతదీనావనఁవ్రతమహాకారుణ్య, విభవసంపూర్ణతావిష్ణుమూర్తి

తే.గీ. వఱలె హరిదంతకరిదంతఁవలయకాంత, మహితకలధౌతకటరాయమానకీర్తి

నయగుణన్నూర్తి తప్పనఁనామధేయ, సకలపండితమండలీచక్రవర్తి. ౨౮.

కం. చెన్నలరుబుద్ధి గురు మిం, చెన్నలరుచి నెంచె రూపు • సిరి మే లని త
మన్న నల విబుధు లెల్లను, మన్ననలను మెచ్చి నిచ్చునునిచెద రెలమిన్. ౮౪.

చం. ఘనుఁ డతఁ డేంద్రకంటికులంకంధినుధాకరుఁ డైనకొండయా
ఖ్యునకును బాపనమృతును • గూర్చికుమారిక యైనబుచ్చమా
ఖ్యును హరిదంతదంతురితఁకాంతసుధాకరకాంతసత్సమా
ఖ్యును వరియించెఁ బంచశరఁఘన్నగుఁ డద్రుకుమారి కైవడిన్. ౮౫.

సీ. స్ఫూర్జితక్షాంతివిఁస్ఫూర్తిచే నర్వంస, హాదేవితోడ సాంమ్యము వహించుఁ
బరమపాత్రివ్రత్య • గరినుచేత నుంధ, తీ సతితోడ ముదిరి నహించు
బహుభోగభాగ్యసంపదచేత నింకిరా, సుందరీమణితోడ • జోకగాంచు
ఘనతరసాభాగ్యంకలనచే భూమిస్థుఁత్పతికుమారికతోడ • జత వహించు

తే గీ. నహహయాసాధ్వీకనయైసంయట్టిగాని, నెందులను గాంచునియెన్న • నెనఁగె నవని
నసమనుగుణకదంబ కృపావలంబ, పూర్ణతరసత్కుటుంబ శ్రీబుచ్చమాంబ.

కం. సుతు లాదంపతుల కయా, నివృతులై బుచ్చయ్యకాన్తి • వేంకటరామ
క్షీతిసురనిర్మలఁడుఁ బాడమిరి, మణిమంతులు కీర్తిపూర్తిమగ్నదిగఁగుల్. ౮౬.

కం. హరిరువులలో జ్యేష్ఠుఁడు, శ్రీరామనమర్చనాగరిష్ఠుఁడు సుమారు
వారశ్రేష్ఠుఁడు బుచ్చయ్య, నూరివంష్ఠుండు దవర • సుస్థిరకీర్తిన్. ౮౭.

సీ. ఏయార్యవర్యుండు • గాయత్రితోఁ గూడ, నధ్యయన మొనర్చునాగమములు
నేనండితుఁడు పదియేండ్లయూడుననువ, క్కాణించె నలపంచకావ్యములను
నేనూరి పదియారెండేండ్లవాడై కనె, నాటకాలంకారంపాటవంబు
నేకోవిదుండు పదా • ఏండ్లప్రాంతస్తునఁ. జదివెశబ్దన్యాయశాస్త్రయగము.

తే గీ. నేవిచక్షణమణి పూర్ణయూవనవన
నాంధ్రభోమమహారహఃస్వంబు నెఱింగె
నతని వినుతింపఁ దరమెది • గంతకాంత
సద్యశస్సాంద్రు బుచ్చయకాన్తి చంద్రు.

౮౮.

ఉ. నిచ్చలు రామనామజపఁనిష్ఠ సమాశ్రితశిష్యకోటికి
వైచ్చుగ విద్యలం గజపు • నేరుపుల స్తురువృద్ధసేవల

స్వచ్ఛరితప్రభూతసుయశంబుల నెల్లధరాతలంబున

స్వచ్ఛయశాస్త్రి సాటి యగుపూరుషు లుందు రి యందు రందఱున్.

౯౦.

మ. ప్రకటగ్రంథవిదుండు బుచ్చయసుధీంద్రశ్రేష్ఠః డావింజమూ

రికులేందుం డగువేంకటేశబుధువుః త్రీరత్న మాసుబ్బమన్

నకలస్త్రీజనతాశిరోమణి సమంచన్తంజానాగ్ధోరణి

న్వికచాంభోజదళాక్షిః బత్నిగ మహాప్రేమంబుచేఁ గైకొనెన్.

౯౧.

చం. ఆతని సహృదరుండు తనరారె నిరంతరరామనామసం

స్మృతిపరిపూతచిత్తుడయి మేదిని వేంకటరామశాస్త్రి య

ప్రతిమవిహాయితప్రచురరావుకులేశ్వర రామరాణ్ణహీ

పతి కరుణాకటాక్షసముపాత్తబహుకృతియై కృతీకుడై.

౯౨.

కం. ఆవేంకటగార్యుడు, శ్రీవంగిలవంశవరసృసింహాస్వయంసం

ఖ్యాతి న్నణిసుత లక్ష్మీదేవి స్వరియించె గులసతీమణి గాఁగెన్.

౯౩.

ఆ. సత్సతీసమాజసంక్షామ్యమానపాననపతివ్రతాత్మభాసమాన

యగుచు గణుతి గాంచె జగతి లక్ష్మీదేవి, సాటి బోటు లెల్లమేటి యనఁగ. ౯౪.

కం. ధరణీకుమారికావర, కరుణాస్ఫురణాభివృద్ధకాంక్షితుఁ డాయి

ర్వరకుం దనూభవుండై, ధర శంకరరామశాస్త్రి తనరారె నెగిన్.

౯౫.

కం. ఆతఁ డతివగ వరియించె, నివృతతశ్రీవింజమూరి వేంకట రామ

క్షీతిసురవర్యుని కూరిమి, సుత వేంకటరమణమాంబ మగుణకదంబన్.

౯౬.

కం. ఆతనికి వేంకట రామయ, నుతుండెసగుచున్న వాడు మగుణాన్వితుడై

క్షీతిజాధినాథకరుణో, న్నత విద్యాయుర్యశోధనశ్రీయుతుడై.

౯౭.

ఉ. ఆతని తాత తాత యయి ఖ్యాతివహించినరామశాస్త్రికిం

బ్రీతిఁ దనర్చు తమ్ముడయి వేంకటరామసుధీవరుండు భూ

మితనయాధినాయకసమిధకృపాసముపాత్తసర్వభి

ర్వేతరశాస్త్రకాశలసమేతుఁ డనం దనరారె ధారిణిన్.

౯౮.

శా. తర్కవ్యాకరణాదిశాస్త్రములు సిద్ధాంతంబు సందేహసం

పర్కం బించుక రాక యుండ జగతిం బ్రఖ్యాతి యాతారకేం

ద్వర్కం బైతనరారఁగాఁ దెలిపి శిష్యశ్రేణికి న్నిత్యముం
గోర్కు లేంకటరామకోవిదుఁ డొనంగుం గూర్చి వాటిల్లఁగన్.

౯౯.

మ. అతఁ డార్యాగ్రణి వింజమూరికులజుండ్ల యొప్పు లక్ష్మీశుండన్
క్షీతిదేవోత్తము కూర్చి కూడు సుగుణశ్రీసంవిధాన న్నహా
యతకీర్తిప్రతిభాసమాన రఘుసంత్యంబాభిదాన న్నమం
చితరాగంబున ధర్మపత్నిగ వరించె స్సారి లక్ష్మీన్వలెన్.

౧౦౦.

మ. అఘవిధ్వంసనహేతుసువ్రతవిధానాసక్తి లోకప్రియా
లఘుసత్యోక్తి హరిత్యమూహపరి వేల్లత్కిర్తియు స్సగ్వభూ
తఘ్నానూర్తి నితాంతశాంతియును నిత్యక్షాంతియుం జూడ నా
రఘువత్యంబకుఁగాక యన్యల కిలం • బ్రాపించు నే యేరికిన్.

౧౦౧.

కం. తనయుఁడు వారికి సమధిగృతనయుఁడు జనియించె రూపతారుణ్యరమా
తనయుండు కృష్ణవిబుధుం, డనిశముఁ దనయశము దిశలనసదృశతఁదగన్.

గీ సరసవిద్యల గురువుల • సరస నేర్చి
నిర్మతిగఁ గావనాటఁ నిర్మతిగ గని
రాజు లర్చింప బహుశిష్యరాజు లలర
మహితాతిఁ గృష్ణబుధుఁ డొప్పె • మహితలమున.

౧౦౩.

ఉ. అర్కనిభుండు కృష్ణబుధుఁ • డాతఁడు రాజసభాంతరంబులం
గర్కశతర్కశబ్దము లఁఖండతరంబుగ వ్యాహరించుచో
శర్కర లట్ల దోచు మృదుసాహితీవాక్యము లుచ్చరించుచో
శర్కర లట్ల దోచును రసజ్వరసజ్జలచంద మెట్టిదో.

౧౦౪.

ఉ. నిర్జితవైరియూధుఁ డవఁనీసురనాథుఁడు కృష్ణకోవిదుం
డాద్భవ మొప్పు భూవరసభావళి శాస్త్రములం బ్రసంగము
ల్వార్జనరుద్ధవాండచయభాండవిఖండనలీల జేయుచో
నూర్జితగర్జితస్ఫురణముం బచరించుచు మించు నెంచఁగన్.

౧౦౫.

కం. కిరణవిభా న్యరణవిభా, స్ఫురణ దగెం గృష్ణశాస్త్రీభువిఁ దనకు మహీ
వరజనతాదరము నత, స్థిరఘనతాప్రాపణముఁ బ్రాసెద్ది ఘటించన్.

౧౦౬.

- సీ. తనదువ్యాఖ్యాక్రియాదక్షత విశ్వగుణా దర్శకావ్యసంద్యావ్యఖ్య పలుకఁ
దనఘనపాండితీదార్ధ్యంబు దర్శనా,రం బునాఁ దనరుగ్రంథంబు నుడువఁ
దనపగసక్రబంధనిబంధనంబునా, హితసార మనుమహాకృతియె తెలువఁ
దననర్వవిద్యాప్రదానైకతానత, శిష్యప్రశిష్యగోష్ఠియె వచింప
తే.గీ. నలర శ్రీరామచంద్రపాదారవింద,యుగళసంసేవనప్రాప్తఃసగమశాస్త్ర
సారసారస్వసరణీప్రశస్తమధుర,మృదువచనపాళి కష్టశాస్త్రీందమాళి. ౧౦౭
- గీ. పృథులగుణశాలితయనసద్వృత్తశయును విమలకాంతియైననరహర్షిసురాగ్ర
గణ్యాఁడగుకృష్ణశాస్త్రీ విఃఖ్యాశీఁగాంచె,లలితగుణవంశముక్తాఫలంబునంగ.౧౦౮
- మ. శ్రీతవిద్యాధిజనప్రతోషణహయఃగీవుఁడు కృష్ణార్యుఁడా
యశశీ రిస్థికవైల్లకన్నికులజాండోసూర్యనారాయణ
క్షీతిదేవోత్తముపుత్ర సన్నతగుణశ్రేణి స్వహలక్ష్మీ సం
హిమోదంబు ము (బు.ందుఁ బూ.పా.దం బత్తిఁగాఁ నైకొనెక. ౧౦౯.
- సీ. శాంత శాంతియుఁ శాంతనందనసం,క్రాంతధృగాయితఁ నావంత యగుచు
సంతతిగురుజనఁ సంతోషసంధాయి,శాంతతాదిగుణనిశాంత యగుచు
సంతానభూజలఁతాంతకాంతిన్సుటా.నంతకీర్త్యజ్జిహ్వాశాంత యగుచు
త్తాంతరాఖిలసతీసంతతివతిదినా,త్యంతనమ్మనతోదంత యగుచు
- గీ. మఱి కృతానేనుకాశికామధ్యసంస్థ,సకలపుణ్యదీప్తేత్రనికరయాత్ర
యుభయగోత్రపవిత్రశ్రీకుభచరిత్ర, యైమహాలక్ష్మీతనరారెనారగోత్ర. ౧౧౦.
- శా. త్వావాసాఖిలభామినీజనవతంసం బౌమహాలక్ష్మీయం
దావిద్యజ్ఞనతాశిరోమణి సముద్యద్భాగ్యసౌభాగ్యస
ద్ధివైశద్యముచేత హృద్య మగుపుత్రీయుగ్మముం గాంచి తా
నావారాణసి మేను వాసి కనె నిత్యానందమాస్థానముక. ౧౧౧.
- సీ. శ్రీదగు నక్కుహారీద్వయి జ్యాయసి, యై పురంద్రీరత్నమగుచుఁ దనరు
చున్నలక్ష్మీదేవి • నన్నగాధీశ్వర,కన్యకఁ జంద్రశేఖరుని కరణి
వింజమూరికులాభివిశదాంశుఁ డైనట్టి,వేంకటరామకోవిదవరేణ్యుఁ
డుద్వాపామై శ్రీరఃఘూర్దహపాదపం,కజయుగసేవాప్రహకర్షలబ్ధ

తే.గీ. బహులసగుపత్మభృత్యసంప్రవృత్తులి

భాగ్యసౌభాగ్యసంపదఃనాసి చెందె

వసుధ నాదంపతులె కదా • భవ్యకీర్తి

బ్రథిమగనుచుండె మమకశ్యశురు లగుచు.

౧౧౨.

కం. భాసిలె నాకృష్ణబుధా, గ్రేహుని పితృవ్యుఁ డగుచుఃశ్రీరామపదా

వాసహృదయాంతరుండె, శ్రీసీతారామశాస్త్రి • చిరతగీర్తికా.

౧౧౩.

సీ. నకలలోకఖ్యాతఃనకలలోకవ్రాత, నిత్యసంస్తుత్యపాండిత్యశక్తి

మిత్రనందనముఖ్యఃమిత్రనందననఖ్య, రామపాదామలోద్దామభక్తి

శ్రుత్యంతనమృతఃశ్రుత్యంతనమృత, సత్యసాంగత్యసంప్రత్యయోక్తి

బంధురక్షణకథాబంధురక్షణవిధా, గణ్యసాద్గణ్యవైపుణ్యయుక్తి

తే.గీ. గాంచి మించె నభిఃకాంచిమధ్యస్థనా, నాధరాతలాధిఃనాధలబ్ధ

రాజితస్వమాన్యఃరాజి సీతారామ, బుధవరుండు ధీ విఃబుధగురుండు.

౧౧౪.

శా. శాంతిం జూచిన మూర్తియే శుచిత నెంచ నూపమే జానకీ

కాంతాంఘ్రిద్వయభక్తినారయఁగ నాకారంబె యశ్రాంతహృ

త్సంతోషం బరయఁగ విగ్రహమె సీతారామవిద్వద్వరో

దంతం బెంతని యెంతు ముర్విఁ గలరే • తత్తుల్యు లాపండితుల్.

౧౧౫.

శా. సీతారామనుధీవరుం డతఁడు వాఃసిక్ భాసిలెం బాండితి

న్నీతిప్రాధిః బరోప కారనిరతిఃన్నీలాద్రరాయాధిపుం

బ్రీతుం జేయుచుఁ దత్కుమారమణియాశ్రీసూర్యరాయక్షమా

నేతక రంజిలఁ జేయుచు న్వరసవాః ణీఘోరణిక్ ధారణిక్.

౧౧౬.

కం. శాలచెలనకొండనాఖ్యో, జ్వలబుధనుత సుబ్బమాఖ్యఃసహధర్మిణిగా

నలసీతారామార్యుం, డలసీతారామ రాము • నట్లవరించెక్.

౧౧౭.

సీ. ఏపురంద్రమాసంబు • గాఁపురంబుగ నుండు, నేపుగఁ బరియంఘిఃదాపునందు

నేసతిసౌభాగ్య • మాసతితో సాటియై సరిలేనివిఃకాస మూను

నేభామసౌందర్యఃశోభావిశేషంబు, శ్రీభామినీజకాంతాభఃబూను

నేవధూటిశమం బిఃలావధూసదృశమై, ధీవరేణ్యస్తవశ్రీ వహించు

తే.గీ. నట్టి కల్యాణి మృదువాణి • ననితవేణిః

గులయుగపవిత్ర సుచరిత్ర • జలజనేత్ర

సుతనుగణముఖ్య సునమాఖ్య • సుబ్బమాఖ్య

వినుతిః జేయంగఁ దరమె శేషునకు నైన.

౧౧౮.

ఉ. ఆమహనీయదంపతుల • కాత్మజుడై పొగడొండె భవ్యతే

జోమిహిరుండు కుందశరఃకుందరుఁ డూర్జితబుద్ధికాలి వి

ద్యామహితుండు మేరుధరఁదైర్యుడు వేంకటకృష్ణశాస్త్రి ల

క్షీమహిశాబ్జనాభులకు • జిల్లహుమాయివజీరు తీరునక.

౧౧౯.

సీ. తనముఖాంభోజాతఃకున కంబుజాతాన, నాంగనామణి రాజహంసి గాఁగఁ

దనమనస్సారసంబునకు రాఘవరామ, భద్రుండు మత్తపట్నదము గాఁగఁ

దనకీర్తియొప్పిదాఁననసీమకు నభంబు, కస్తూరికాచిత్రఁకంబు గాఁగఁ

దనయాతిఁ యతఃకున సమాగమవేళ, కతిథిజాలము బర్హి వితతిగాఁగఁ

తే.గీ. బరిధవిల్లెను కేవులఁపల్లినంశ, కలశజలనిధియామినీకాంతుఁ డభిల

భూతలార్ధశ్వరనికాయఁపూజ్యుఁ డగుచు, బృథులగుణహరి వేంకటకృష్ణనూరి.

గీ. క్షీవినినుతి గాంచె వేంకటకృష్ణనూరి, శ్రీమహారాజపదరావురామరాయ

రాజమాళికఁ దారకఁబ్రహ్మచంద్ర, సిద్ధతత్త్వోపదేశదేశికతఁబూని.

౧౨౦.

కం. ఆవేంకటకృష్ణాద్యుడు, భావుకజనమంచివంశవారిధిలక్షీ

దేవి యగువేంకమాంబను, బావనతరగుణకదంబఁ • బరిణయ మయ్యెక. ౧౨౧.

కా. పాతిన్రత్యముచే నరుంధతిని సౌభాగ్యంబుచే గౌరి వి

ఖ్యాతస్థితశమంబుచేత ధరణి • గల్యాణసంపత్తిచే

శ్రీతన్వీమణిఁబోల్చు గాఁదగు ననం • జెల్వొందుసాధ్వీజన

వ్రాలోత్తంసము వేంకమాంబ వినుతిఁపన్నకృష్ణమే యేరికిక.

౧౨౩.

సీ. అనఘాత్ముడైనట్టిజనమంచికృష్ణాఖ్య, ధరణీసురేంద్రుండు • తండ్రిగాఁగ

సాధ్వీలలామయై • జగతిపైఁ దనరిన, గౌరవ్వు దల్లియై • గరిమ మీఱ

సుజనావతంసమై • సౌభ గొందుచున్నర, త్నాకరార్యుడు దమ్ముఁడై తలిర్ప

నీహారశిఖరి తండ్రిగ మేనకానతి, జననిగా మైనాకుఁ • డనుజుడు గను

- తే.గీ. తీవి నెసఁగెను పార్వతీఁదేవి యనఁగఁ, దేజరిల్లిన సత్పురంఁద్రీమతల్లి
తతయశఃకల్పవల్లి మాఁతల్లి యైన, వేంకమాంబను వినుతింతుఁవివులభక్తి. ౧౨౪.
- ఉ. ఇజ్జగమందు నెచ్చటయు • నిట్టిసతీమణిఁ గాన మంచు వి
ద్వజ్జనము ల్నుతింప సతఁతంబుఁ జెలంగుచు భవ్యకీర్తిసం
పజ్జితకల్పవల్లియయి • మాన్యతఁ గాంచిన వేంకమాంబ న
స్తజ్జనని న్నుతింపఁ దరఁమా ధర మాధ్యశు లైనవారికిన్. ౧౨౫.
- కం. ఆదంవతులు తనూజుల, నాదశరథస్య పతనూభఁవాంఘ్రిసవర్య
సాదితనకలకలాస, మౌదితలోకలను గనిరి • మువ్వర మమ్మున్. ౧౨౬.
- కం. భాసిల్లె మాకు నగఁజుఁ, డైసీతారామశాస్త్రి • యనఁగఁ డనిశ
శ్రీసీతారామధ్య, నాసక్తిపవిత్రమానఁసాంతరుఁ డగుచున్. ౧౨౭.
- గీ. వింజమూరికులవఁవిల్ల సీతారామ, యాగ్యునకును రాజఁమాంబికకును
సుతను సుబ్బమాఖ్యఁపతిగ సీతాంఁమ, విబుధమణివరించిఁవినుతిగాంచె. ౧౨౮.
- గీ. ఆనుహితురాలు మహిమజాఁహ్నానిని బోలుఁ
బున్నియంబులబారు నోఁములకొరారు
నతులకును మేటి కరుణాగఁసంపుఁ బేటి
నుగుణనికురుంబ దనరారె • సుబ్బమాంబ. ౧౨౯.
- కం. వరగుణుఁడు చిరంజీవిగఁ, బరఁగుమనున్నాఁడు రామఁభక్తుఁడు మతోన్
దరుఁడన్నిట మత్సముఁడై, ధగ వేంకటకృష్ణశాస్త్రిఁతమ్మన్నయు నాన్. ౧౩౦.
- గీ. అకలాషస్వాంతవర్తనుం • డగుచు వింజమూరిచినసుబ్బరాయావఁతారనామ
యుగళివిఖ్యాతి గనిన యాఁర్యునినుపుత్రి, గర్తపత్నిగ నాతఁడుఁద్వాహమయ్యె.
- కం. కనె నతఁడు సుతుఁ జిరాయువుఁ, జినవేంకటకృష్ణశాస్త్రి • శ్రీరామకృప
దనరాదుచు నున్నాఁడిక, దనరఁగలఁడుఁగాఁ డపత్యఁధనసంపదలన్. ౧౩౧.
- సీ. హితపండింలఁగూడిఁశతలేఖినీపద్య, నిర్మాణచాతురిఁబేర్చినరసి
నిజవంశముక్తాఁళిజనంబువినుతింప, గీర్వాణభాషనుఁగృతిగ్రహించి
యాశ్చర్యకరవిధాఁనాష్టావధానివి, నూదికేళులఁగడుఁమోదమంది
యభిమతబహుపురాఁణార్థగుంభితకుంభ, నాశుధారాలీలఁలాలకించి

- తే.గీ. కల్పితానన్యసామాన్యః గౌరవమునఁ, బ్రేమరావుగంగాధరః రామరాయ
భూమివరమణిసానుజః స్తునిగఁ నెవుడు, మించుకృపఁ జూడవిఖ్యాతిఁ గాంచినాడ.
- ఉ. సాధుజనావనప్రవణః శస్త్రయశస్తవనీయ రావు గం
గాధర రామ రాయ నృపః గౌరవపూర్వకదత్తసింహాపీ
తీధనరత్నభూషణపః టీప్రకటికృత కావ్యకల్పనా
సాధనుడం దదాత్మభవః సంస్కృతదేశికతాప్రసిద్ధుడ౯. ౧౩౪.
- కం. శ్రీమద్రఘరామప్రభు, నామ స్తృతిపాదపూజనవ్రతముఖదీ
క్షామతిఁ జంద్రనుపాలె, గ్రామనివాసుండ సుబ్బః రాయాహ్వాయుడ౯. ౧౩౫.
- ఉ. వేలుపు రాఘవుండు పదిః వేలపురాణము లన్య నెన్ననీ
యేలిక లెన్నరావుకులుఁ లెప్పటిచారల కష్ట డొప్పు భూ
పాలి నిజంబుగాఁ దన కటంచును దేవులపల్లినంశభూ
పాలిదలంచుచుండుఁ దనఁ పాలిటి కీయుభయంబె ప్రావు౯. ౧౩౬.

షష్ఠ్యంతములు.

- కం. ఏవంవిధమక్కులకుల, దైవతభావానుభావః దర్శయిత్తుతావీ
ర్థః స్మృతావతారమ, హవిభవాకృతికి స్వీకృతాస్తత్కృతికి౯. ౧౩౭.
- కం. మిత్రాన్యవాయామణికి సు, మిత్రాభుత్రానుస్మృతిసః మేధితవిశ్వా
మిత్రాధ్వరవిగుతసురా, మిత్రాగ్రసంపదనుసః మీరణఫణి౯. ౧౩౮.
- కం. గ్రావాభిమర్శభవో, గ్రావార్మక్రోధగౌతః మాగ్రహాయుగ్వా
గ్రావాభిహతాహల్కా, గ్రావాకృతియక్తికరచః రణగణునకు౯. ౧౩౯.
- కం. జపదధిసగాధిసృజ, న్యుపదిష్టవిదేహవల్లభోపానీతా
నుపమకపర్దిధన్వా, న్యుచగతసీతాస్వయ వః శోద్యాహునకు౯. ౧౪౦.
- కం. సూక్షేతరచక్రాదిక, లక్ష్యకరసింపదానిః లలితాంగునకు౯
లక్ష్యణహనుమత్సీతా, పక్ష్యలచక్షుర్నితాంతః పరిషంగునకు౯. ౧౪౧.
- కం. భాసురతరభూసురవర, ధీసురుచిరకవనవద్ధః తిస్తుత్సగుణ
శ్రీనక్త్యభిరామనకును, శ్రీసీతారామునకును శ్రీరామునకు౯. ౧౪౨.

వ. సమర్పణంబుగ నాయొనర్పంబునిన మహేంద్రవిజయంబునకుం గథాక్రమం
బెట్టు లనిన. ౧౮౩.

చం. కల దిల నైమిశం బనుసెఁకానొకపావన మావనంబు స
ల్లలితఫలవనమ్రబహుశద్రుమ పృష్ఠలతావనూచితా
మలతటి నీవనంబు కలఁమంజులనాదలసత్పిక్వకీ
కులకలహంససంసదనుఁకూలనమంచితజీవనంబునై. ౧౮౪.

చం. కులవతి శౌనకాఖ్యమునికుంజగుఁ డందు జగద్ధితంబుగాఁ
దలఁగనిష్కతోఁ జనుపుఁదావదశవార్షికసత్రముం గనం
బలుపురమానిముఖ్యులు సమావేశులై నిజశిష్యకోటితో
నిలిచిరి పెక్కునా శ్లఁచట • నిర్మలకర్తలసత్ప్రసక్తిగాఁ. ౧౮౫.

నీ. తరుమూలవేదికోఁపభాగజపవిధానాస్తీర్యవాణ్యఃప్లాజనంబు
ద్రుమకోలరన్యస్తఃసుమనమిత్తుశపరి, గ్రహణప్రసారితఁకరతలంబు
వృగశ్శంగనంగతాత్మియాక్షునూలికో, న్నోచనోస్తీలితఁలోచనంబు
త్వాజశాఖాశోష్యమాణవల్కలనమా,దానసమున్నమితప్రవేష్ట

శే.గీ మగుచు నచ్చోట నెచ్చోటఁనరయ సరయ
సమువల్పితసుహితఁసవనహవన
నవనవద్రవ్యసంభృతిప్రవణశిష్య
సంకులము దోచు సంయమిఁశ్వరకులంబు. ౧౮౬.

ఉ. వారలు భక్తియుక్తు లయి • ప్రత్యహముంగృత నిత్యకృత్యులై
శౌరికధాన్యము ల్వినుచుఁ జక్రై దలంచుచు శార్థిమంగళా
కారము నాత్మనెంచుచును • గాలముఁ బుచ్చుచు నుండ్రు సంస్మృతి
క్షీరధిఁ దాట శ్రీరమణఁసేవలె కేవల నాక లాటచేకా. ౧౮౭.

గీ. నిరతశౌరికధాకర్ణఁనరతవరత,పొధనశ్రేణి గనియె సుబోధనప్ర
తీతుఁ డగురోమహర్షణఁజాతు గుణస,మేతు నధికప్రభావఁనూతు సూతు.

గీ. కాంచి యాదరణాతిరేకాంచితముగ, విహగవత్తైలమహిమంబుఁవినఁదలంచి.
పలికె సౌవ్యాసశిష్య నీవలన వింటి, మమితదివ్యస్థలీమహిమముల నందు. ౧౮౮

చం. కలిగెను గాదె యాదట జగంబునఁ గల్గునగంబు లెన్నియో
వలమురిదాల్పువేల్పు నిలువం బలువన్నెయు వాసియు నివరా
జలఁ జెలువొందు నందలి యశేషవిశేషము లాలకింపఁగా
నల గరుడాచలస్థలమహత్త్వకథ నివసుటే కొఱంతగాక. ౧౫౦.

సీ. గోత్రవిఖ్యాతమై * స్తోత్రవాగ్విశ్వాస, పాత్రమై పరమవశిత్రతాతి
మాత్రరీతి నరిత్రుశత్రురోధకోశ, మాత్రదూరస్థమైయాత్రనీక
నేత్రపర్వంబుగా * మిత్రశతాంగభృత్పత్రమార్గాంతర్ధిచిత్రశృంగ
వత్రరథాన్వయశేత్రభిఖ్యాకన, ద్రోత్రసన్నిధిజనస్తోత్రసౌఖ్య
తేగీ దాత్రునిగీతిపదశతపత్రమాన, సత్రపాకగబంధురంగోత్రసరసి
ధ్యాత్రఘముఁ బాపనోపు నోమిత్రపుణ్య, గాత్ర శ్రీబాదరాయణఁ చ్ఛాత్రవర్య.

కం. ఉపమాకలనము గానమి, నుపమాకయనం బ్రసిద్ధిఁ సుందినయద్ది
వ్యవదంబున హరి యప్పుర, మవదంబున నెట్టులటుల * మసలునటు కదే ౧౫౧.
ఆయుపమాకయందు నిఖిలాశ్రితకోటి కభీష్టదాయకుం
డై యరవిందమందిర యహర్నిశముం దరి నిల్వ నల్వయుం
గాయజవైరియుం గొలువఁగా నలవేంకటశైలభర్త నా
రాయణుఁ డప్రమేయుఁడు పరాత్పరుఁ డేల వసిం చె లీలతోక. ౧౫౩.

కం. నిగ్రహము ననుగ్రహము ను, దగ్రముగా నెదివ నదవనాత్తత నర్చా
విగ్రహము నిలిపి యచట స, మగ్రముగా గలి నడించెనట యటఁగరుణక.

కం. ఏలా యచ్చటను గరు, డేలా భృన్దాి వొడమె * నేలా తన్ము
ర్ధాళిందమందుఁ గమలము, మాళిమిళిందమన ముదితమతి హరి నిలచెన్. ౧౫౪.

కం. మానవలీలతో నన, మానవ రాభోగభోగఁచుతిఁ గలి నేచం
దానవరిపుఁ డం దేచం. దాన పసిం చెను వచింపఁదగు సుగుణనిధి ౧౫౬.

కం. బంధుర మనుకొలను జగ, ద్బంధురజనిరమణనయనుఁ * బాటితభవదు
ర్బంధురమావిభు నంబుజ, బంధురమై తనుప నెటుల * భాసితె నచటక. ౧౫౭.

కా. ఆచార్యాగ్రణి యైనవ్యాసుని దరిక * స్వాంతైకసంతుష్టిమై
నీచారిత్రము తెల్లఁ జెల్లముగ నీవేరీతి నాలించితో

మాచిత్తంబులకు స్తుదంబు నిడవే * మాధుర్యమాధుర్యమా
వాచాచాతురిచేత నాతతగతిన్ * వాక్కుచ్చి యారీతిగాఁ.

౧౫౮.

చం. అనవుడుఁ బల్కె వల్కలుల * నారసి యార శిరఃపరిస్ఫుర
ద్ధనఘనజాలమై దృఢసు*ధాధవశాజిరచంద్రకాలమై
యనుతటధాతురాగపట*లారుణితాఖిలసాలమై జనా
ద్దనునివహించుతార్జ్యగతిఁ * దన్నగ మెన్నఁగ మించు నం చొగిఁ.

౧౫౯.

చం. వెరవునఁ బక్షిరాజు దస*వెన్నున వెన్నునిఁ బూని విన్నునం
గరమును వింత యైననడ*క ల్పచరించుచు మున్నుపోరులఁ
హరికి హయంబు గింకరుడు*నై కొలువం గెలు పొంది తృప్తుడై
పరమకృపాప్తిచేత నెక*పట్టన నానతి యిచ్చె నీగతిఁ.

౧౬౦.

తే.గీ. ఓవిహగవర్యనీసేయు*నూడిగముల, కెంతయును సంతసించితి*మేమివరము
గావలయుఁగోరికొనుమన్న*ఖగవరుండు, విన్నవ మొనర్చెనీగతి*వెన్నునకును.

సీ. దేవదేవర లస*ద్దివ్యమంగళవపు*స్పర్శనంబున నను*బావనునిగఁ
జేయుతలంపుతో * సేవకావళిలోనఁ, గారుణ్యపాత్రత * గానిపింపఁ
బక్షువల్యాణంబు*పైఁబదంబులఁజూచి, యనువుగ మూ*పునం * దధివసించి
మన్నుర్తితేజభ*వన్నుర్తిసాదిగా, వాహ్యశులందరి*ప్రథనకేళు

తే.గీ. లందువిడువని పగిది నెల్లపుడునాదు, వీఁపున వసించుటయెనాయ*భీష్టమనిన
నీవు శైలాకృతివహింపు*మేను మేను, నర్చ్యమొనరింతుననిమేను*డానతిడిన.

కం. ధగవల్లసదనుకంఠఁ, జగమెల్ల భజింపఁ దగిన*సంపద చెలఁగఁ
ఖగవల్లభుఁ డగతల్ల జముగ నల్లనమూర్తి నిలిపె * భువినిబిడరిఁ.

౧౬౩.

చం. అరయఁ గృతంబునందుఁ గన*కాకృతి రాజిలు రాజతంబుగాఁ
బరఁగును ద్రేతయందు నల*ద్వాపరమందునఁ దామ్రమూర్తిసుం
దరమగు రూప మాపలము*దాల్చి కలిం జెలు వొందుచుండు నీ
గరుడధరాధరంబు ద్రిజ*గన్నుతపావన భౌవభవ్యమై.

౧౬౪.

సీ. ఆపీటిచిటుదాన*రయ్యలనెయ్యంబు, గోరుచుండురు నిత్య*సూరివర్య
లాపీటిచటకాదు*లై నపక్షులలోడ, వియ్యమందఁగఁ గోరు * విహగభర్త

యావీటికుల్యాపయఃపూరములదాస్య, సృష్టిఁ గొల్వఁగఁ గోరు • విరజవారి
యావీటిచిదుపఠాఁలైన నాత్మచార్య, బుద్ధి సాలగ్రామములు దలంచు

తే.గీ. మఱియు నావీటిపాలముగుల్మములఁ దమకుఁ

గొలముసాములగా నెంచుఁ • దులసివనము

లహహ యావీటినిత్యకల్యాణమహిమ

పరమపదమందు వలె నందు • హరి వసింప.

౧౬౫

ఉ. స్వామిరథోత్సవంబుఁ గనఁవచ్చినదివృత్తులు వేల్పుటేటిపాం

దామరపాకుపొట్లముల • దాచినకల్పతరూపదంశమల్

వేమఱు నంజికొం చచట • వేశభుజింతురు సారసారభే

యీమథితంబుతోడఁ దగఁ • దృష్టి సుధామలశీతలాన్నమల్.

౧౬౬.

కం. విధియైనను బహువర్నా, విధియైన నశక్తుఁ డనుచుఁ • బలుకం బడ నే

విధి నేరుతు శ్రేయస్సే, వధి నే నుపమాకమహిమ • వర్ణించుటకున్.

౧౬౭.

కం. ఐనను మద్గురుచరణ, ధ్యానముఁ గావించి మీదుఁదయ గలిగినచో

నానేర్చుపగిదిఁ దెలిపెద, ధీనియతి వినుండు మాని • తిలకములారా.

౧౬౮.

సీ. మును ప్రపంచము సర్వమును సర్వకారణమును సర్వశక్తికమును బ్రధాన

మును నైనవ్యక్తియందున లీనమైన యా, ప్రకృతి విశ్వాత్మనిభావమందు

డించె నప్పుడు మహానందంబుతోఁ బరా, త్వరుఁ డైనయట్టిశ్రీహనుదేవుఁ

డొకడ యిందిరితోడ • నుల్లసిల్లుచు నుండె, నమితయుగంబు లానంత దనుక

తే.గీ. సంతట జగత్ప్రసృత్యనిజాత్మఁ దగుల, నాహరి సృజించె హైమకంటాహమొకటి

యందు నేకార్ణవోదకమందు నైక, వర్షములఁ దాను గ్రీడించె • బాలులీల.

౧౬౯.

ఆ శ్వాసాంతము.

కం. పారావారగభీరా, భీరాహిత్యప్రచారవిజయాధారా

ధారాశక్యపాసారా, సారామలవర్ణనీయసద్వ్యాపారా.

౧౭౦.

కా. బ్రహ్మదిస్తుతభవ్యదివ్యమహిమప్రాగ్భారపాదద్వయా

జహ్నేజాకృతితాటకేయహననక్షీణక్రియా సంతతా

బ్రహ్మణ్యోక్తిమహ్నిహ్నిఘటనాఽరంభపియా తారక
బ్రహ్మకారనిజావతారశుభసంఘస్కాంతాత్మాన్వయా.

౧౭౧.

మాలిని. అగణితగుణధుర్యః • హర్యసీకాత్తకార్య
జగదభినుతచర్యః • జాగ్రదత్కుగ్రశౌర్య
నగపరివృథధైర్యః • నామసంప్రీతితార్య
సగరకులజవర్యః • సమ్యగానందితార్య.

౧౭౨.

గ. ద్య ము.

ఇది శ్రీమద్రామనామపారాయణ పరాయణాతిధన్య కాండిన్యగోత్ర
పవిత్రదేవులపల్లికులపయఃపయోనిధిః శానిధిసీతారామశాస్త్రి పౌత్ర,
వేంకట కృష్ణశాస్త్రి పుత్ర, తన్ననాభిధానాంతర వేంకటకృష్ణ
శాస్త్రి నామగ్రజన్త, త్రిలింగదేశాగ్రజన్త నుధీ
విధేయ సుబ్బరాయ శాస్త్రి నామధేయప్రణీతం
బైన మహేంద్రవిజయంబను ప్రబంధంబు
నందుఁ ప్రథమాశ్వాసము.
శ్రీ సీ తా రా మా ర్పణ మ స్తు.

శ్రీ రస్తు.

శ్రీమహేంద్రవిజయము.

ద్వితీయాశ్వాసము.

సద్భాంధవాన్వయ

దీపక గోపకజముఖ్యదివిషత్పరిష

త్వాపక భూపకలాపక

లాపక ధృతచాపశరకలాపక రామా.

౧.

- గీ. అవధరింపుము శౌనకాద్యఖిలమాని, జనులఁ దిలకించి రోమహర్షణసుతుండు
స్వప్నవాత్సుప్తి నుక్తావశిష్టకథను, వక్ష్యమాణవిధంబుగఁ బలుకఁ దొడఁగె. ౧.
- కం. ఘంటుండఁగఁ దన్నాభీపుటమందు ఘటిల్లినట్టి పాందామరఁ ద
త్ప్రసంగకల్పమునన యొక్కట నలుమోములనిసుంగు గలిగి యెసఁగెన్. ౩.
- కం. ఎవ్వనివలనఁ బొడమితి, నెవ్వడ నే నాకుఁ జేయ నెద్ది యగు నటం
చన్విధి వికలత మొఱలిడ, నవ్వేళను గగనవాణి యడలకు మనియెన్. ౪.
- ఉ. శ్రీహరి యిట్లమూర్తిగ విరించి గుఱించి వచించె నవ్వుడీ
మోహ మదేల నీ కథయమున్ శుభముం బ్రభవింపఁ గూర్తు నీ
దేహము నే నృజించితిఁ గదే జగదేకసిపుత్రువృత్తి ను
తానామ మొఱ నార తనుజా విను జాగ్రదనుగ్రహంబునన్. ౫.
- ఉ. నా విని యావినిద్రనలిఁనప్రభవుండు చతుర్ముఖుండు దే
వా! విను నాదువాంఛను బ్రపన్నతఁ దెల్పెద నుప్రసన్నతం
దావకభావుకాకృతిఁ గనం గరుణించి కృతార్థుఁ జేయవే
కేవలపావనుండ నయి కీర్తి బ్రవర్తిలుచుండు బొందుగాన్. ౬.

కం. అన విని వనజోదరుఁ డయ్యనఘుని మ్రొల న్నటించెనాశ్చర్యముకాఁ
గను సారంగము భంగినిఁ, గనుఁగొననై మహిమపేర్చి * త్తణమాత్రములోక.

గీ. తనదుగ్ధాంకృతిసోంకృతిఁస్వనముదెలుప ననియప్రణవోపదేశమానంచునెంచి
కొం చలవిరించనుండు వీఁక్షించుచుండ, నంత నంతర్హితుం డయ్యెనవిభుండు.

సీ. వేధ నష్టాడు తామ * వేదంబులు భజించె, దన్నులకంబు లైతనరునట్టి
వేదాంగములును సేవించె నంతట నతం, డింక నాకొనర్చెడుంకృత్య మెద్ది
యొకొ యంచు జింతించుచుండఁగాఁ బూజనూపి, పుత్రకా నీవెల్లభువనములను
నిర్మింపు దిట మూనినేనెల్లు నీకుఁ దో, డాదు నటంచు శ్రీహరి వచించు
తే.గీ. బూర్వరీతిఁ జత్తుర్దశభువనములను, గడఁగి సృజించి సత్యలోకమున వీత
కలుషమునినేన్యమానాఁ ఘ్రింకను నుండగుచు, మించువేడుక తోడవసించియుండె.

కం. తామరసనూతి యొకతటి, సోమరితన మూని యుండఁ * జోరత నిగమ
స్తోమముఁ దదంగములతో, సోమకనామకుండు రాక్షసుండు వడిఁగొనియె.

గీ. విధిని గితుంచి యుద్విధివిధినివేధ
బోధకం బగునామ్నాయయాభకింబు
నధికగృతిఁ గొని మఱియు నవ్యధితుడై యు
దధిని మీనాకృతి వహించి * యధిపసించె. ౧౧.

కం తా మఱచి నిద్రపాల్పడి, తా మఱచిన విసమః శ్రుతులు * తలఁగి చనుటకై
తామరచూలి ముకుందు న, తామరచూలీసమర్చితాంఘ్రిఁ దలఁచినకా. ౧౨.

గీ. ఇంచుకెంచక క్రించునక్తంచరుండు
పంచన నకించనునిగా విరించనునిఁ ద
లంచి శ్రుశులు హరించి భూకాంచి నుంట
గాంచి కాంచనపటుండు యోజించి యపుడు. ౧౩.

సీ. తపనీయవననకాంతిపరంపరలు రమా,స్తనహరిద్రాముద్రలను వచింప
మహనీయకౌస్తుభమణిఘృణిత్రేణులు, లక్ష్మీపదాలక్తలక్ష్మ నుడువ
గమనీయవనమాలికాప్రభాపూగము, ల్గమలకటాక్షలీలలను బలుక
గమనీయలాంఛనూరశృవిచ్చట లింది, రాకజ్జలాంకవిభ్రమముదెలుప

- తే.గీ. శంఖచక్రగదాఖడ్గశార్ఙ్గధరుఁడు, సజలజలదప్రభుఁడు జతుర్భుజుఁడు భుజగ
శయనుఁ డంబుజమిత్రేందుఁనయనుఁడండ, జాధిపాశ్వుండుశౌరిప్రత్యక్షమయ్యె.
కం. కాంచనపటు నిటు లెదుటం, గాంచి నమస్కృతు లానర్చి కడునంచితరో
మాంచము మించ విరించి ప్రవంచితగతిఁ జంచదగ్ధఃఫణితి నుతించెన్. ౧౫.
- కం. దేవా తావకపదయుగ, నేవాహేవాకలభఃచిదచిద్విజ్ఞా
నావాసవాసితాత్ములు, భావాతిగమూర్తి నిన్నుభావించు రొగిన్. ౧౬.
- శా. నీమాయాపరిమోహితాత్ములు నిను • నిక్కుంబు భావింపఁగా
సామర్థ్యం బొకయింతయుం గనక దుఃస్సంసారనిర్మగ్నులై
కామక్రోధముఖాదివర్గజన్ములై • కష్టైకతానస్థితిన్
నీచాతీతవిషాదమేదురగతిం • జింతింపు గోయాశ్వగా. ౧౭.
- గీ. నేనె నీతత్త్వ మెఱుంగంగ • లే ననంగ, నితరసురు లెంతవారు మత్స్యప్రమూర్తు
లార్తరక్షావిధానదీక్షాంతరంగ, కరగృతఃథాంగ సద్విహంగమశురంగ. ౧౮.
- గీ. ఆద్యుఁ డవ్యయుఁ డచ్యుతుఁ • డక్షరుండు
నప్రతీకాశుఁ డనఘుఁడు • నప్రమేయుఁ
డఖిలమయుఁడు ననంతుఁ డనామయుండు
ననుచు నామ్నాయములు నిన్ను • నభినుతించు. ౧౯.
- కం సర్గస్థితిలయహేతుని, సర్గగుణత్రయవికారఃసంజ్ఞాకారో
త్సర్గమలదివ్యజ్యోతి, తిర్గురుమూర్తి వని నిన్ను • డెలుపు నిగమముల్. ౨౦.
- కం. కర్తజ్ఞానఫలాత్తక, ధర్మస్వర్గావవర్గఃగాయక మగునీ
నిర్మలనామస్తరణము, నర్తిలి మా కొసఁగి ప్రోవుమయ్య మహాత్మా. ౨౧.
- గీ. దిక్కు లెందాఁక నీహృత్తి • డెలియ లేవు, కాల మెంతకు నీశుదిఁగాంచలేదు
కాన దిక్కాలనిర్విశేషావనవద్య, హృద్య తేజోమయాత్ముడ • వీవ దేవ. ౨౨.
- గీ. పొందలేనికతంబున • నెందునుండి, మనసుతోఁగూడి నాక్కులు • మరలుచుండు
నట్టివస్తువు నీనంచు • నాశ్రయింపు, నమితకారుణ్యరసభావయాదిదేవ. ౨౩.
- గీ. మశకవృన్దధ్వనర్తివై • మాటి యనంత, భువనముల బొజ్జ సైకపజ్జః • బూనుటనఱు
వణువుకం టెమహాత్మనుఁహత్తుకం టె, ననుచుఁబ్రామిన్మునుదలునిన్నభినుతించు.

కం. సామీప్యంబున నీమెయి, సామీచీన్యం బెలర్ప • సామీ! యస్తో
కామితపరిపాటిగ నా,క మితము లాసంగఁ గానఁగ నైతివిగా. ౨౫.

కం. అని వినుతించిన వనజా,ననుఁ గనుఁగొని యప్పయోధిఁశయనుఁడు తనయా
ననుఁదలఁచి; పని యేమొకొ, వినిపింపు మనంగ హరికి • పథి యిట్లనియెక. ౨౬.

కం. శ్రీవర! నీవగదయ నా, పై వజులు బెఱుంగ కేవఁదొ • ప్రామిస్కు లొగిం
గావరమునఁ గొని చనుట, గావ రహి నిన్నుఁ దలఁపఁగా వలసె హరీ. ౨౭.

మ. అనవుం డాఘనపుండరీకసయనుం • డప్పర్జజుం గాంచి మిం
చినకారుణ్యమున వ్రనస్థ మగుగఁగ్తిం బాపఁగా నొపులా
లనవాక్యంబులఁ దేల్చి పల్కె నిక వైక్లబ్యంబు నీ కేల ప్రా
మినుకుల్ మ్రుచ్చిలినట్టియచ్చెనఁటి బల్కింబట్టి నేఁ దెచ్చెదక. ౨౮.

కం. అద్దిర యెంతప్రమాదపు, సుద్ది రహస్యముగ నెక్కఁసోకుఁడు వడిగా
నిద్దురవస్థితిఁ దెచ్చెను, నిద్దుర నీవొడలు మఱవ • నిగమంబులకుక. ౨౯.

ఉ. ఉపదేశం బొనఁగూడకున్నఁ జదు వెంఁదోకాని శోభింప దే
వ్యపదేశంబున వైన విస్తృతికిఁ బ్రాఁపఁ గాన వేయేల ని
ష్కపటప్రక్రియ నెజ్జపజ్జ దృఢశిక్ష న్నేర్చి తాళిఘ్రినిం
గృవచే నేర్పి కృతార్థుఁ జేసినఁ గదా • పృథ్విఁ బ్రసిద్ధిం గనుక. ౩౦.

సీ. విద్య లోకాచారవిజ్ఞానమును గూర్పు, విద్య యెల్లడ గారవింపఁ జేయు
విద్య యాత్మన్యనీపుద్బంధువై పేర్పు, విద్య రూపవిశేషఃపృథ్వ్యఁ జేయు
విద్య లోకాలోకవిఖ్యాతిని ఘటించు, విద్య యుక్తాయుక్తవిదునిఁ జేయు
విద్య యానంద మావిర్భవింపఁగఁ జేయు, విద్య ప్రజావశ్యవిధమొనర్పు

తే.గీ. విద్యయొన్నేనిమేల్లు గాఁవించుఁ గాన
విద్య నరులకు ముఖ్యసంపాద్య మైన
ధనము దానికి ముఖ్యసాధనము నాదు
మంత్ర మొక్కటియే సుమీ • మాన్యచరిత. ౩౧.

కం. విద్యోపదేశ గురుఁ డన,వద్యమతినుబోధకత్వఃపద్ధతివై కా
రద్యుఁడు జాతివయోమహి,మాద్యున్నతివందనీయుఁడై యొసర వలెక. ౩౨.

చం. వినయవిధేయవర్తనుఁ డఁవిస్తృతిశాలి యసంశయాశయుం
డనితరపక్తమాననుఁ డఁపార్థవిదూరుఁ డధీశపాతచిం
తనపరుఁడున్ సుఖగ్రహణఁధారణగణ్యుఁడు నూత్నబుద్ధి సు
స్వనుఁడు గురుప్రియుండు నగుఁవానినె శిష్యునిఁగాఁ గొనం దగున్. 33.

గీ. ఏను స్వర్భానుభానుజఃభానుభూమి, నూనులను సితభానుకృశానుబాణ
సానుమత్సానముల నుండఁగా నరసితిఁ, గాననిష్టార్థపునరాప్తిఁగలుగు నీకు. 3౪.

కం. సోమకుఁ డనియెడు సోఁతుం, డామున నిన్నుఁ గిగురించి • సాంగముగ శ్రుతి
స్తోమంబును మ్రుచ్చిలి నీ.ర్వామిం జొఱ మేను పూనిఁపసియించె నజా. 3౫.

కం. కావునఁ బునరానయనం, బేవడువున నగు నటంచు • నెన్నెద వేమో
యోవిధి విను విధివిహితం, బావిధిఁ దప మాచరించు • నపుడు లభించున్. 3౬.

కం. ఆదిత్యపత్యముం గృత, నేదావహృతి న్యధింతు • విశ్రుతముగ నొ
యాదిత్యపత్యభిష్టుత, వేదాఁవక దల్పితిందఁపింపకుము సుతా. 3౭.

కం. తపనీయగర్భ ! నిర్భర, తప మియ్యెడ నాచరింపు • దానఁ దలంపుల్
విపులముగ నొదవు గానన్, విపులదపంబే నుమీ యభీష్టద మరయన్. 3౮.

కం. తప మఘదుర్దమకర్దమ, తప మవిరళతమతమః ప్రఽతారణచండా
తప మని మహద్గులు పరం తప మన్నించెదగు దానిఁ • దరమె నుతింపన్. 3౯.

గీ. దుస్తరంబు గురావంబుఁదుగ్ధమంబు, దుష్కరంబును సాధ్యమాఁబుష్కలముగఁ
బుష్కరోద్భవతపముచేఁభువిదపంబు, మాత్ర మొకటియ దురతిక్రమంబునుష్టి.

ఉ. ఇందిర నేనుఁ గూడి వసియింతుము తాపనమానసంబు లం
దిం దిరవంచు నిక్రముగఁ నెంచుచుఁ దామరసంబులందు నిం
దిందిరయుగ్తకం బన నఁనిందిత మాశ్శితోడ వహ్నివే
దిం దిరమైనరీతిగ నతిప్రపమదంబు మదిం గదించుచున్. ౪౦.

కం. విను ఘస్త్రత్త్రియము దపం, బనఘ తపోధనులు మత్త్రియాత్తేకు లటుగా
వున ననుఁ దలంచుచును దప, మొనరింపుము నిష్టితేంద్రియుండ వగుచు నజా.

కం. రం గగుజలనిధి కొకక్రక్కం గన గరుడాద్రి యద్రిఁగతిరోధితా
లింగితమహీజసంగత, శృంగారోత్తుంగశృంగఁశృంగాటకమై. ౪౩.

గీ. అది మదిష్టపదంబు సౌఖ్యాస్పదంబు

పరమదివ్యతపఃఫలప్రదము దాని

కెలన బంధుర మన నెవ్వఁకొలను కొలను

మించు కొలను దొలంగ శాసించు మహిమ.

౪౪.

గీ. తత్తటాకతటాకల్యుతరుల దరుల, దద్ధరిత్రీధరేంద్రంబుదరుల నరుల

జెందు నాశల్పకృతతపఃస్పిద్ధిఫలము, స్వల్పకాలాసకృత్తంత్రజల్పనమున. ౪౫.

శా. ఆకాసారతటంబునం దయినఁ • దార్మ్యహార్యమం దైన న

స్త్రే కాగ్రాత్తత నెవ్వఁ డేనియుఁ దపోవృత్తిం బ్రసేవించు వాఁ

డోకంజాతభవా ! స్వనాంభితఫలప్రోద్యత్తహలాభల

క్షీకల్యాణమహాత్మవంబు గను నుమ్మి నెమ్మి వేగమునక.

౪౬.

మ. మహిమోత్కృష్టతచే నెకానెకమహామంత్రంబు రాజ్యం నొ

ద్రుహిణా ! నీ కుపదేశ మివ్వ డొనరింతుక దాని నిష్ఠ న్నమ

ర్మచురావర్తన మొప్పఁ జొప్పడుఁ దపోరూఢిక జపింప న్ముఖ

వహమై భావహమై యభీష్టితఫలప్రాప్తిక ఘటించుం జామి.

౪౭.

గీ. దాని ఋషియును ఛందంబు • దైవతంబు, బీజశక్తికీలకములవిశదమగుచు

వెలయు నంగకరన్యాసములును గవచ,మాలలును దెల్పిమఱియు నమ్నాధవుండు.

గీ. కంజనంజాత ! షోడశాక్షరియనంగఁ, దనరుఁదన్తంత్రమున కధిదైవతంబు

జ్ఞాననిర్మలతరవిభాసందమయము, సేవకాభీష్టదము హయగ్రీవమూర్తి. ౪౮.

కం. కానఁ దపం బొనరింపఁగా నరుగుము గరుడగిరిశిఖం దగుసాలిపా

కానకు నని సామాగమ, గానకుతూహలివచింపఁగా నజుఁ డెలమిక.

౪౯.

చం. అరిగి సరోహప్రభవుఁ • డంతఁ గనుంగొనియెం బయోధికిక

సరసను గూటకోటికుటఁఝూటలపత్నినలారుణప్రభౌ

నిరతవిజృంభణాత్తతపఃనీయమయప్రథిమామరాపగాం

తరచరదచ్చవక్షశకునచ్చదజాలముఁ దార్క్ష్యశైలముక.

౫౦.

గీ. కాంచికాంచనగర్భుఁ డాగ్రావసీమ, నేమము దలిగ్నఁ దపమందుఁ నెలపఁ దగిన

నెలవు నెమకుచు నందందఁనిలిచినిలిచి, యర సెనాపాదశిఖరాంచలద్భుతములు.

గీ. ఆత్మస్పృహకి నది లోనిదయ్య విధికి, వింత యొనరించె నొక్కొక్కవేళ నొదవు
కవనలిపి శిల్పగానపాఠములు గర్త, లెఱుంగనితెఱుంగు మెఱుంగుల సెసఁగుఁగాఁదె.

కం. కబరీజితవాలములై, శబరీజాలముల వెంటఁ • జమరీగణముల్
నిబరీసత నందు నవి, క్లబరీతిఁ జరించు జితుల • గతు లట్లు కడే. ౫౪.

సీ. లీలాశయానశాద్దులప్రదేశంబు, గత్తుకంబళసంతస్తరణతలంబు
ద్ధిర్ఘాహిఘణమణీదీప్తప్రదేశంబు, కర్పూగదీపికాంగణతలంబు
వనవారణకర్తాగ్రవమధుప్రదేశంబు, ధారాంబుయంత్రశీతలతలంబు
హరికర్షణోద్యుక్తశరభప్రదేశంబు చంచరప్రాంతమంచకతలంబు
తే.గీ. కపికగాఘాతచలసరఃస్థూప్రదేశ, మతివిచిత్రవితానసంవృతతలంబు
గాఁగఁదోచుటనగ్గరుఁ డాగసీమ, కమలసంభవునకు భీమకాంతమయ్యె. ౫౫.

శం. సింగము లచ్చన లాడఁ గ, డంగిన చెంచెతల కచ్చుటం గాయలఁ గూ
ర్పుం గరిశిగములముత్తైము, లింగితము లెఱింగి కొలుచు • గృహసేవకులై. ౫౬.

సీ. నెలయేటియిసుకతిఁ నైల గూఢమణికేళి, కల నిలింపాంగన • లలసి యాడ
దీర్ఘికాబ్జముల నధిభృకహంసమండలములు జతగూడివెలయఁజేయ
వృక్షకాఖిల డాసి • ఋక్షాభిదేజస్తీమిరమేళనాశ్చర్యంగరిమఁ జూపఁ
గటకకూటములందుఁ • గదిసి గంధర్వసంఘాతంబు సంగీతకలనఁ బెరయ
తే.గీ. నాకభూలోకములకు సంఘతముగాఁగ, రాకపోకలు నెరపఁ బరస్పరంబు
దివిజనుమజులు క్కొర్కి సంధించుకొనిన, దండినిక్రేణి యనఁగ నొక్కొండ దనరు.

సీ. ఘనసారకదళికాకాండ మొక్కకచోట, మఱియొక్కచోట జాంబవచయంబు
సముద్రగ్రలాంగలీషండ్ మొక్కొకచోట, వేరొక్కచోట జంబీరతరులు
ఫలనమ్రతాఖామ్రవణము లొక్కొకచోట, సెండొక్కచోట దాడిమోత్కరంబు
ఫలపూరకుజపూరవాట మొక్కొకచోట, నిక నొకచోట కంటకఫలద్రు

తే.గీ. లమర నుమర నకుల్యాతఁటాగ్రసీమ
పూగపూగాను వేల్లితఁ నాగవల్లి
గణము లొక్కొకచోట నొకామైకయెడ
నందు మందారకుందకుంజాళిఁ గనుచు.

వ. మఱియు నగ్గిరివరం బురుతరసురుచిరసురవరశరాసనానుకారిభూరికీరశారికామ
 యూరకాంతినంతానంబుల నత్యంతకాంతంబులై, సంతతదంతురంబు లగు
 సంతమసంబుల నితాంతంబు నసూర్యంపశ్యోదరంబు లగుటం దరంబు గ
 దురగ గృతమాలనక్తమాలతమాలసాలరసాలాదిసాలజాలంబు లగువనపండంబు
 లను ఘనమండలంబులకు శంపాలతలనంపదలసాంపు సంపాదించుచు నుద్వ్యో
 తమానంబు లగుజ్యోతిరింగణజ్యోతిర్గణంబుల విస్ఫురణంబులు దుఃఖంకలింప
 నిరంతరాసారధాగాధారంబులగుమరందరసపూరంబు లీరంబుల చేరువులం
 గాలువలై ప్రాశస్త్యేష్యే సమమ సముజ్జ్వలంభణంబుల దలంపించు తావులుం,
 దావులకుం దావల బు లగుచుఁ గుస్తరించి యందంగఁ ద్రస్తరించుకస్తూరికామృ
 గస్తామంబులు దీమంబులం దగిలి నెగులువడి చూచుచూపులకుం జాలినడి విడి
 పింపం జాలివడిఁ బరతెంచి యెడలించు సిద్ధమునిశుద్ధాంతసంఘాతంబులును,
 ఘాతంబులఁ దొఁకగునెలయేటితీరంబులఁ దోరంబు లగుకరీరాంకూరంబుల
 మోరలం దెమలించి నమలఁ గమకెంచి కించిదాకుంచితపూర్వాంగంబు లగు
 గోలంబులఁ గోలలం గేలిమెయిం దోలి తూలించు గోలల నాలాకించు
 చెంచునాయకుల దేహచ్ఛాయలకు దాయాదంబులై పండల దండిగ మెండుగఁ
 దిరుగువనవేదండంబులతండంబుల గండమండలంబుల నుండి పిండు గట్టి యెగయు
 గండు తేఱుటకూటువులతోడికూటుం బాటించులోపత్రోవలక్రేవలఁ గేవలంబు
 సావలంబంబులగు లతావితానంబులు వనదేవతాబాలికాపాలికాకేలికాడోలికల
 పోలికలఁ గ్రాలి కనుపట్టు విడిమట్టుల మట్టుమిటి యిట్టలంబు లగుచిట్టకంబుల
 దట్టంబుగ రొట్ట బలిసిన పులసిచెట్టులు కట్టువలై చుట్టు వలగొని చెలఁగ దిట్టంపు
 తాకట్టులం బడి జర్జరంబులగు జలంబు లమలంబులగు బిందుబృందంబులై యెగసి
 ముత్తెంబుల మొత్తెంబులపగిది నొగి దిదృక్షుపీక్షాసేచనకంబులై వృక్షాసేచ
 నంబు సేయ ననపకుసుమసముదయకుశవిసరసమిత్యమిద్ధంబులును బ్రవృ
 ఢ్ధంబులునై ప్రచ్ఛాయితరుచ్ఛటాచ్ఛాదనశీతలచత్యరభూతలంబులై సవిధంబుల
 వివిధంబు లగుమల్లికావల్లికామలల్లికల నల్లికొన నుల్లసిల్లుచు నుల్లంబులకు నుల్లా
 సంబు పల్లవింప నింపు నింపు మంజులకుంజపుంజంబుల రంజిల్లుచుం బరివేష్టితకుట
 జంబు లగునుటజంబులం బొలిచి పావనంబు లగుతపోవనంబులఁ బరిస్ఫురిం
 చుచుండు.

శా. అందందం బరికించి యందొకవివిక్తానాసయోగ్యాశ్రమా
లిందంబం దరవిందనందనుఁడు హాళిన్నిర్మలాస్పందమై
డెందం బొప్పుఁ దపం బొనర్చుకొనఁ బాటించుం గదా యంచు నా
నందం బొంధుచు రూఢనిశ్చయమతిం • దత్వాంతసీమంబునకా. ౬౦.

చం తనజనయిత్రయిమ్ము దనఁతమ్మునియైదవవైనయమ్ములుం
దన వగువారువమ్ములు సంతమ్ము హితమ్ముగ వర్ధితమ్ములై
తనగఁగ నాత్మబంధురచితప్రియవైఖరిఁ జేర్చుబంధురం
బనుకొలఁతు నివ్వించి గనె • నధ్వపరిశ్రమ మాఱు జేరువకా. ౬౧.

శా. సారంగార్థకము ల్విహారమతినుఁతన్పంగంబులం జేరి యిం
పారం గ్రుమ్మరఁ బుండరీకనిచయం • బచ్చాంతరంగాప్తి ని
ర్వైకప్రక్రియనొప్ప సిద్ధమునిసేవ్యం బైనపుణ్యాశ్రమా
గాఁగంబో యన సౌమ్యమై తనరు సక్కాసార మత్యంతముకా. ౬౨.

సీ. బంధుర సారఁబంధురోదకములందు నిరూఢనియతి మఁజ్జన మొనర్చి
సర్వతోఽనుభూల • సర్వతోముఖముల, నాచమనంబుల • నాచరించి
విహితకృత్యముల భావిహితకృత్యాసక్తి, గావించికొని లేచిఁకదలి వచ్చి
యతినివిక్తం బైనఁయలవివిక్తప్రదేశము సొచ్చి యచ్చటఁశమదమంబు
తేగీ లమర సమధిక నిష్ఠమై • నధివసించి, భగవదుపదిష్ఠపద్ధతిఁ • దగ జపింప
గాఁగఁడంగెను సైంధవఁకంధరాధి, దైవతక మైనదివ్యమంత్రము నజుండు. ౬౩.

కం. అతనికి నెఱవరి జపమునఁ, జకుర్గుణంబుగ ఫలంబు • నమకుఁజె నత్య
స్థితనకుఁ బెక్కుముఖంబుల, జతనం బపు గాదె యర్థఁనంసిద్ధి యిలకా. ౬౪.

గీ. ఆతఁడప్పుడు కమలజ • ఖ్యాతుఁడగుట, ముదిముగదుర మహాతపం • బునవసించి
సారసత్వంబు బూనుట • చనునుగాని, యాత్మరాజపన్నతిఁబో • నాడుటరిసి.

→* గ్రీష్మర్తునర్ణనము. *←

కం. అట్టియొక వెట్టకాలము, బెట్టిదముగఁ దోచె మమ్ము • బిట్టెగసి చదల్
ముట్టగ వడి నుడిగాడ్పులు, నెట్టన నెట్టుకొని వీవ • నిఖిలావనివై. ౬౬.

౦. పాటలకునుమ పరీమళ, పాటచ్చరవృత్తి బయలు • పడకుండఁ బవన్
మాటుగ నిశాంతముల నెక, పాటిగఁ జరియించు నపుడు • పవమానంబుల్.

గీ. ఇనునిసత్కృష్ణపదిలక్షి • హెచ్చుటరసి, నిశలునానాట భృశకృశ • దశలఁ గాంచె
నొరులసిరులకుఁ జూపొపకున్న • దనదు, పెంపుదఱుఁగుటగాక న్యృఃవృద్ధి నెడునె.

గీ. ఇచ్చుఘను లుండి రని యవ్వ • లిచ్చవడసి
పొంగి పారలినపరనుల • పాలుపు దటిగె
మున్ను గలకీర్తిసారముల్ • పోవనప్ప
డప్పలను జొప్పడినయొప్ప • ముప్ప గాడె.

౬౯.

ఉ. గాలికెఁ గాలు నిల్చుకొనఁగఁ దగునూటపండు వాభుజం
గాలికి నక్తభోజనమఁహోవ్రతపగ్గదినంబు తాళవుం
తాళికి వన్నెవాసియు బయల్పడుయోగదశాగమంబు నై
తాలిమి దూల నాఁ డొకవిఁతన జనం బెడపెన్ దినంబులన్.

20.

సీ. పూటొక్కొక్కనూఁతిఁ నీట డప్పి యడంచు, కొనెదవ్వు చనితెచ్చి • కొని జనంబు
వెలఁదెంచి పానీయఁవిక్రేత లింటిబా, పుల ట్రారసీరముల్ • గలపి దెచ్చి
రఘదినంబు మడుంగులను దెచ్చి యిడుచాకి, నాలుగైదాఁతేడు • నాల్గొకొసఁగఁ
గ్రుంకులాడఁ గొలంకులింకఁ బాటుట శ్రోత్రి, యులకు వేళలఁదానఁ మొదవకుండఁ
తే.గీ గరటచట కాదికం బైనఁ గ్రామ్యపక్షి, జాల మిలు సొచ్చి బెదరక • జనుల నడుమ
కుంభనంభృతజలములఁ • గ్రోలఁ జొచ్చె, బుడమి నెదవిన నీటియె • ద్దడికి నపుడు.

సీ. తొలుత వ్రాల్చినప్రక్క • నులివెచ్చదనమెక్క
నొండొక్కప్రక్కకు • నొత్తి గిలుచు
వ్యజనసమాకర్ష • కజనంబు నెయిమార్పు
కొనినంత హుంకృతిఁ • గినుక వడుచు
వారియంత్రపుసూక్ష్మ • ధార లిట్టటు గాలిఁ
దెరలిన నఱచూడ్కిఁ • దెఱచికనుచు
నిదురఁదోఁగె నటంచు • పదములొత్తుభుజివ్య
లూరకుండిన నంఘ్ర • లూపు కొనుచు

తే.గీ. వలపుఁ బన్నీరు చిలికిన • చలువవలువ, నెజ్జ లామజ్జకప్రతి • నీర లెనఁగు
నిడుదగుమ్మలచుట్టు పం • దిల్లయిండ్లఁ, బవలు పొరలాడు సామంతఁ నివహ మపుడు.

ఉ. గొజ్జఁగినిటి చిన్ని చినుఁకు ల్వలివంబులు గంధసారమున్
మజ్జిగతేట మల్లెకుసుమంబులు వెన్నలబట్టబైటిపూ
సెజ్జలు వీణపాటలు నుశీరపువీవనలున్ ఘటించు భూ
భృజ్జనకోటికిన్నిదురఁనించుక వేసవిరేల వేకువన్. ౭౩.

సీ. ప్రహిబహిః కుటిమాభ్యర్ణ గాంభఃపూర్ణ, కలశాంబువులు గతిఃక్లమముఁ బావ
నవనారికేళపఁర్ణకలింజకస్థితుల్, మార్గాతపోత్థేశఁమంబు నుడువ
జంబీరరసపూరఁసమ్మిశ మగుతక్ర, సారంబు దృష్టను జఁల్లారఁ జేయ
నాయత కాయమానాంతరస్థితాశ, వృంతముల్ ఘర్తాంబుఁవితతి నడఁచ
తే.గీ. నిదుర గదురంగ నపుడధ్వఁసీనజనము, విడియునొక్కొక్కపుణ్యాత్ముఁడిడినయట్టి
ప్రపనపారసుఖాప్తి మ్రొఁబనుల మఱచి, పట్టపవలింటి వడసోకు ఁ దట్టకుండ.

సీ. వాతూలతూలతఁల్పముపొల్పుసవరించి, శౌరిఁ జొక్కించు దాఁసేరకుండు
ఘనఘటావళిసీటఁ గర్షకుల్ దనియంగఁ, గలమాంకురము వెంచు ఁ పొలము కాఁపు
హరిపదంబునఁ గాఁపు ఁ దిరుగుకల్వలదాయ, వంతుమార్చెడుదళఁవాయిపెద్ద
కడలియింటికి ధునీకన్యలఁ గై నేసి, తొలిసారి యంపించుఁ ఁ గులగురుండు

తే.గీ. దోచె గ్రీష్టావసానముఁత్తుంగసాధి, జాలబహిరంగణాప్రదోషప్రభాత
ఁ చరదూష్టార్తదంపతీఁవిస్తృతాతి, దృఢవరీంభపునరుపఁదేష్ట యగుచు. ౭౪.

గీ. బైటితలిచుంబులను శోనఁబైట లోని, తలిమముల వైచికొనుచు రాఁత్రుల జనంబు
పొక్కుఁజనుకులచే నప్పుఁడిొక్కయింత, యైనవిదురింప నెడలేకఁయలఁతఁ జెందె.

కం. ఘనులు కరకాంబువుల భూజనులం దనియించు సిరి లఁసచ్చిత్రరుచిం
దనరెడుదవళిఖుల నెఱిం, గనుఁగొన గ్రీష్టంబు వర్షఁకాలముఁ బోలెన్. ౭౫.

గీ. కదసి కలకంఠములకు మాఁకప్రతంబు, నెఱుప నువదేశ మొనరించిఁసీలకంఠ
తతికి సోత్కంఠముగఁదదుఁద్యాపనంబు, గడుప గ్రీష్టర్తువాచార్యఁకం బొనర్చె.

కం. పంచజనపంచవస్త్రఁ బ్ర, పంచగురు స్తదిహయాస్యఁభావించి నదా
పంచాగ్నిమధ్యమున న, పుంచాస్త్రజ్యేష్ఠఁ డురుతఁపం బొనరించెన్. ౭౬.

❧* వ ర్ష ర్తు వ ర్ణ న ము. *❧

కం. వర్షర్తు వొదవె నంతట, గర్షకహర్షకరవర్షఁకలితపయోదో
త్కర్షాభిశంసితాపా, కర్షిర్భూరీప్రవణనన్నిఁకర్షం బగుచున్. ౭౭.

సీ. మందూకములు చర్మమూత్రశేషత వీడి, చెలంగి మెలంగ సంబీవకరణి
 బర్హిణంబులు వరఃస్వరభాస్వరముగ ఘోషింప సారవ్యతఃసిద్ధరసము
 బిసకంఠికలు చూలు • వెనఁ దాల్చి యెసఁగ న, ప్రపయోధిసంగయాత్రాఫలంబు
 చాతకంబులు బిపాఃసను బాసివాసి భాసిలఁ బ్రపారంభమంగళముహూర్త
 తే.గీ. మగుచుఁ బొగడొందెనపుడులోకైకతాపహరణకరణాభినిత్యసంచరణసాంద్ర
 తరుణతరుణాభ్రవిభ్రమఃస్ఫురణకరణ, మైనప్రాపుడనేహస్సమాగమంబు. ౮౧.

గీ. స్వాతిమాత్తీకములఁ గాంచి • స్వాతిశయముఁ
 బూనె నని యార్ద్ర జగమార్ద్రముగఁ దలిర్పఁ
 బద్ధరాగంబులను గాంచి • పరఁగె ననఁగ
 నింద్రగోపంబు లెల్లడ • నెనఁగె నపుడు. ౮౨.

కం. అకలంకద్యుతికలహం, సకులము స్వకుల మగుమానఃసమునకుఁ జనుపూ
 నిక పాలుపుఁ దెలుపు ప్రాస్తానికశుభదానకములైస్తంనితములుమొరసెన్. ౮౩.

ఉ. గర్జితనిస్వనం బపుడు • కర్ణకతోరముగా ముహూర్తహు
 సుస్పృష్టిత మైనవీనుఁగవఁ • జొన్నినయంగుళు లొప్పఁ బ్రాజ్ఞులున్
 స్ఫూర్ణధ్రువిభ్రమభ్రమను • జొక్కిరి నివ్వెఱపాటు దోపఁగా
 నర్జునముఖ్యనామదశఁకానకృదుచ్చరిదాత్తజిహ్వలై. ౮౪.

కం. చిట చిట మని సాటసాట మని, పాట పాట మని ఝల్లు మనియుఁ భోరని ధారా
 స్ఫుటనియతి నపుడు జలధర, పటలము పటునియతిఁ గుంభవర్షము గురిసెన్.

కం పెళ్ పెళ్ నులుములు నులుమఁగఁ, దళ్ తళ్ మెలుపులును మెలుయఁదళ్ముగ జలదం
 బులుగ్రమ్మి కాలుకొని విచ్చలవిడి వన్నింపఁదొడఁగె • జడిగొని వడిగాన్.

ళా. సారంగావళి మేఘులోలుపమనఃస్కం బొట వెన్నెంట నే
 తేరం బుష్కరశీకరంబులు ధరిఁత్రిం జింద మందంబుగా
 నీరంద్రస్థితిఁ ద్రిమృరం దొడఁగె నున్నీగ్ధాంజనశ్యామలా
 కారంబు ల్దనరం గరేణతతినా • గాదంబినీబృందముల్. ౮౫

సీ. కలమాంకురాశీపఃకరశాలిపాలికా, స్త్రీపారికి సరస్వతీప్రసన్న
 మాత్మక్షితికృషిక్రియాధవృద్ధనియుక్త. హరికబాలర కనఃధ్యయనపర్వ

మన్యసంవసగ్రహయాణప్రయోజన ప్రవణప్రజల కెల్ల • గ్రహాణశూల
యర్కనందర్శనానంతరాభ్యవహార, శీలర కేకాదశీవతంబు.

తే.గీ. నిజనివాసగృహాన్యమందిరయియాసు, ఖగ సముహంబులకు నెల్ల • జిగురు గండె
నిఖిలపశుయూధములకెల్ల • నిగళబంధ, మెడతెగనివానజడినప్పు • డెనఁగెముసురు.

చం. వెడ వెడఁ బ్రొద్దు గుంతు తటి • వీటివిటు ల్పునువీటి కాదు లె
క్కుడుతమిఁ గూర్చుచున్నగరికొల్వగుసంతకుఁ బోనగ త్తియల్
దడయుటచే హజారమునఁ • దాళి చెలుల్ ననుదేర నజ్జడిక
గొడుగులువట్టి చెట్టఁగొని • గొబ్బునఁ దోడ్కొని పోదు రిండ్లకుకా. ౮౯.

సీ. వివిధప్రజలు గూడిఁజివపహస్రఘటాశి, షేకప్రయత్నముల్ • నేయ కుండ
బాహుటశయ్యచే • పాచకు ల్నియతి మించ విరాటపద్మంబుఁజనువ కుండ
మాపుహవిష్యాన్నమాత్రభుక్తిని ద్విజుల్. వారుణజవదీక్ష • బట్టకుండ
మృద్వికారాకారుఁబుష్కళ్యంకునిఁ బూని, విప్రు లుచ్చైస్తుతి • బిలువకుండ

తే.గీ. గొంతిజాతరఁ బామరుల్ • కోగకుండ, సంజప్రాద్దులఁ బోసిట్లు • చల్లకుండ
సూర్యచంద్రులపరిధులఁజూడకుండ, ధరణీనాసారవర్షంబు • గురిసెనవుడు. ౯౦.

సీ. ముసుగిడ్డ కుటుమాపు • ముదుకదుప్పటి చెప్ప, గిలకుండ నలతికో • వెలుచొచ్చి
హత్తించి తొడిగిన • క్రొత్తచెప్పలజోట్లు, దడియకుండఁగ వీధి • బడులఁజేరి
గుత్తంబుగాఁ జుట్టికొనిన చుట్టల నివ్వ, లాటకుండఁగఁ బంచ • టరుఁగు లెక్కి
పొన్నగజ్జలయూతఁగన్నఁగానక జాతీ, పడకుండ రచ్చసా • వదుల నిటికి

తే.గీ. చేలవనులందుఁ జొప్పుడు • చెలిమిసంజఁ

గాఁపుఁగొమరులు పడుపు సుంకములఁ గొనిన

శాలిపాలికలకుటీర • పాళిఁ జేరి,

రెట్టకేలకు నజ్జడి • నేకతముగ.

౯౧.

సీ. కేళిగృహాళిందఁపాలీసముజ్జ్వల, దీపద్యుతులతెల్పు • డెల్పు చున్న
దృఢతరాలింగన • స్పృష్టముక్తాహార, ముల చల్లఁదనములు • వలుకుచున్న
శశ్వత్పరస్పరాన్యగ్రహీతతాంబూల, రుచులవైకృతులు పా • క్రుచ్చుచున్న
వాతాయనాంత రా • యాతవాతానీత, నూత్నాబ్జగంధముల్ • నుడువుచున్నఁ

తే.గీ. బ్రాద్ధువాడచెనేమో యనునుద్ది విడిచి, ఘనఘనంబులు గ్రమ్ముచీకట్లకతనఁ
దమతమకములవలన నూతనపుదంప, తులువిడువకుండి రజ్జడిఁదలిమములను.

కం. ఆతటిఁ బ్రాతఃకాలంబై తగుసంగవముఁ జూడఁనటు సాయాహ్నం
బై తగునపరాహ్ణము ఖిద్యోతుఁడు ఖిద్యోతరీతి • సెందిన కతనన్. ౯౩.

చం. ఘనుఁ డని పేరుఁ నైకొనియెఁగాని సదా చపలాంతరంగుడై
పనిగొని యూరకే విమలపక్షచరద్విజపీడఁ జేయఁ దా
గొని చెలరేగి యవ్వపథంబుండు వెనం గడువిచ్చె నపు స
జ్జనవిత్థాపకారులకు • శాశ్వతమా తమజీవనస్థితుల్. ౯౪.

కం. పద్మాసనుడై జప మ, పృథ్వాసఖు నశ్వముఖునిభావించి మహా
పద్మావృత్తి సెనర్చును, బద్మాసనుఁ డపుడు గిర్యుపరిభాగమునన్. ౯౫.

→* హేమంతఋతువర్ణనము. *←

మ. అపు డేతెంచె హిమర్తువాసర మనంతానంతభాగాంతరా
త్తపరిస్థూరికశీతభూతపరిభూతత్యాసకృద్వేషధు
గ్లపితప్రాణ్యభయప్రదాగ్నిరవితూలస్థూలకూర్వాసక
ద్విపటిచక్రకటిపలు స్తనతటివీటివటచ్చాయమై. ౯౬.

క. మృగమదవీటిభుగభుగ, లగురుంబొగలున్ హసంతిఁకాగ్నులసెగలుం
దొగరుండుప్పటు లప్పటి, కొగి ముగియించెను హిమోద్యుఁమోద్ధతి ప్రజకున్.

నీ. వైకుంఠమందిరఁద్వ్యాకవాటపుటంబు, లంచితంబుగ విష్వఁగుంచెకొల
యంజనాగర్భసౌఖ్యప్రసూతి ఘటింప, నందిప్రత్యావర్తనక్రమంబు
బలిరసాతలజగత్ ప్రస్థానసన్నాహ, సాఫల్యమొనరింపఁనస్తుహూర్త
మంభోజనీబాంధవాశ్రయాశులవెట్ట, సమగతిఁ జల్లార్పఁ జలువమందు

తే.గీ.వాహినీనదవాప్యవఁగాహనక్రియాదితత్పరజనులతీరావతరణ
విధికిఁ జొరకుండఁగా వెఱుపింప ఘోర,మకర మెల్లడ మించెహేమంతఋతువు.

నీ. కుచనివీడనవీడఁ కచలవృత్తి వహించు, గాని తియ్యనిమోవియానఁ బెదరు
దృఢపరీరంభపుత్తికి లతాకృతిఁ దాల్చు, గాని నీ వీవిమోక్షమునకొదుగు

గండనఖాంకరేఖకుఁ బ్రసన్నతనూనుఁ, గాని గంధాలేపకలన తులుకు
హాలామదగ్లానిఁకామోదము వహించుఁ, గాని పన్నీటిసేకమున కడలు
తే.గీ.ప్రై)ణ మప్పుడు మిక్కిలిఁజాణతనము, గలిగియుండియు నాథులఁగవయువేశ
విజవాదజహత్తపాతేశవిలసనముల, వెలయు మధ్యాత్మసమయకేశులనుబోలె.

సీ. పట్టుబుట్టముఁజాట్టిఁనట్టిబోడిశిరంబు, మై సెప్పునక్షయఁపాత్రి నొకటి
యిరుకక్షములలోనిఁతిరునామములపుస్తకమువను దాశపుంఁతమున రెండు
క్షుద్రకుటీఁపాంతఁశునకభీతినిఁ గుడి, కేలఁ దాల్చిన తిరుఁకోల సెకటి
డాచేతిదారుఖండపుదాశయుగి రెండు, స్వప్రతీకంబులఁబదియురెండు
తే. గీ. రమణ నస్తాదశోర్ధ్వపుంఁద్రుములు దమకు, నమర నత్యర్థవైష్ణవఁత్వము ఘటిల్ల
బికిర మెత్తంగ సాతానిఁపిండు దిటుగుఁ, దగ ధనుర్తాపవాసరాంఁతములనపుడు.

సీ. నవశాలినస్యక్పంఁతనవిధానైకసం, భ్రమముహుర్భ్రమదంఘ్రిఁభవకులంబు
వార్షికప్రీహిసంఁపాదనాజనన, త్వరచరద్రామసేవకజనంబు
బాధివగ్రాహ్యషంఙ్భగ్రహణజాగ్ర, దుద్యోగిపురుషభిఁటోత్కరంబు
బ్రతిగేహపర్యటఁ ద్వాద్యనాదననాథ, కోణంగిముఖ్యభిఁక్షువ్రజంబు
తే.గీ. దనర నవ్వేశ నాప్రభాఁతప్రదోష, మాప్రదోషప్రభాతంబునటుల యిటుల
తిరుగ నయ్యయినందడిఁతెఱపి లేమి, జేల కూళ్లకు నొకవింతఁచెలుపు దోచె.

కం. ఆసారనవాహుం డపు, డాసారనదృక్పదద్వయసదాధ్యానం
డై సారతప మొనర్చె హి,మాసారములో గళద్వయస మగునీటక. ౧౦౨.

కం. రాజీవనయనుఁ డాశ్రిత,రాజీవనచైత్రుఁ డపుడు • ప్రాఁబల్కులకై
రాజీవనవాక్యతితో,రా జీవనరాశిలోని • రక్కసుఁ డెలమిక్. ౧౦౩.

మ. తిమిరూపంబున నేపుతోఁ గడఁగి వాఁర్థిం గ్రుమ్మరం గ్రమ్మఱం
గమలాక్షుండు దిమింగిలాకృతిని రక్షశ్శిక్షణారంభసం
భ్రమఁడై పొంచి పరిభ్రమించి యరిఁ జేవన్చించి మేన్చించి యా
గమముల్ వేగ మె యాక్రమించి విధికిఁగాంక్షించి యంచదగ్గతిక్. ౧౦౪.

సీ. నిద్దంపుటద్దంపుఁనిగనిగద్యతులతో
నెగడుమైచాయ వెన్నెలలు గాయఁ

జీందంపుఁ జందంబుఁ చెందుమోరదొరంగు
 నురువు జ్ఞానామృతఁస్ఫురణఁ దెలుపఁ
 బలుసాంపు నులివింపుఁదొలుకు హేషాధ్వనుల్
 నెఱిగుల్గు తొలిబల్కుఁటొఱపు నెఱవ
 నిరుప్రక్కలను జక్కఁనెనఁగుచూపులకోపు
 శ్రీతపక్షపాతపంఁగతి వచింపఁ

తే.గీ. బంచశాఖాచఃపృష్ఠయః • బాంచజన్య

మును సుదర్శనమును బొత్తఁము నుపదేశ
 ముద్రయు నెసంగఁ గరుణాసంఘమ్రుఁడైన
 హరి హయగ్రీవమూర్తిఁ బ్రత్యక్ష మయ్యె.

౧౦౫.

కం. అప్పగిదిం బొడనూపిన, యప్పరమపదేశుఁ గని యఁహి యీతఁడు మా
 యప్ప యగుశౌరి యానని, యప్పరమేష్ఠియు నమగ్రఁమగుహ్నమునకొ. ౧౦౬.

కం. మున్నాఱులు వలగొని మది, మున్నర మగుభక్తి సాఁగిఁమొక్కుచు నటులే
 క్రమ్మఱమొక్కుచుఁబులకొని, గ్రమ్మ రహి నిట్టలతటలఁగత్కరపుటుండై.

→* కందగీతి గర్భచంపకమాల. *←

ఘనఘనవిగ్రహా! వరద! కాంచనచేల! కృపావిశాల! న
 జ్ఞనవినుతా! హరీ! జలధిశాయి! పరాత్పర! చక్రహస్త! పా
 వన! వనజేక్షణా! భువనపాలనఖేలన! పుణ్యశీల! లా
 లన నిరతాశయా! ప్రవిమలద్యుతికొస్తుభ రత్నభూషణా!

౧౦౭.

→* గర్భ కం ద ము. *←

ఘనవిగ్రహా! వరద! కాంచనచేల! కృపావిశాల! • సజ్జనవినుతా!
 వనజేక్షణా! భువనపాలనఖేలన పుణ్యశీలఁలాలననిరతా!

౧౦౮.

→* గర్భ గీ త ము. *←

వరద! కాంచనచేల! కృపావిశాల! జలధిశాయి! పరాత్పర! చక్రహస్త!
 భువనపాలనఖేలనపుణ్యశీల! ప్రవిమలద్యుతికొస్తుభరత్నభూషణ! ౧౦౯.

కం. భక్తుల మత్ప్రేముఖసుధా, భక్తుల శుక్తతులఁ బాపి • పనిగొని కరుణా
 యుక్తము లగుచూపుల సుఖ, యుక్తము లగునట్లునేయుఁదోహయవదనా! ౧౧౦.

శా. జ్ఞానానందమయా ! స్ఫుటస్ఫటికభాస్వద్విగ్రహా ! సర్వవి
ద్యానిత్యప్రతిభావిశేషఘటనాధారా ! బుధారాధితా
భానుప్రాకటతేజ ! పుస్తకపుటీవ్యాఖ్యానముద్రాజ్ఞప్త
క్రానూనాయతశస్తమాస్త ! హయకంఠా ! శ్రీవికుంఠాలయా ! ౧౧౨.

మ. అని యెన్నేని విధంబుల నివ్వనుతిసేయంగాఁ దురంగాననుం
డనియెం బంకజనూతిఁ గాంచి వినుమఁయ్యా ! నీదువేదంబులం
గొని యాసోమకనామకుండు సనఁ దఁతుక్కొత్త విభేదించి ప్రా
మినుకుల్ దెచ్చితి నీకొనంగ నివె పేర్చిం గూర్చి వాటిల్లఁగఁ. ౧౧౩.

కం. ఉపదేశ మ్మొందనిచదు, పువయోగముఁ జెంద దనుచు • సౌమ్యనియావే
లుపుఁబెద్దకు హయవదనుం, ఉపు డుపదేశించె శ్రుతులుఁసాంగంబులుగాఁ. ౧౧౪.

చం. మతియు మదీయమూర్తి మది • మాటికి మాటికి మాఁటి మంత్ర మే
మఱక జపించుమానిసి సమగ్రకలావిభవాభిరాముడై
కొఱఁత యొకింతలేనివలుఁకుంబడికిం గడితంపుటిక్కయై
నెఱతన మేర్పడం జెలఁగు • నేర్పరులందుఁ బ్రధానగణ్యుడై. ౧౧౫.

కం. నామనుజపగరిమంబున, నామనుజపగరిమ సిరి మఁహామహిమంబున్
భూమహితప్రఖ్యాతియు, భూమహితప్రసితసుతసఁమూహము నొదవున్. ౧౧౬.

ఉ. కావున నీవు నమ్మిక దంగం ద్రిజగ న్నుత మైననిష్ఠ నన్
భావన చేయుచున్ మనుజుఁపం బొనరింపుము దానఁ జేసి నా
నానిధభూతజాతభువంసంబుల నంబుజగర్భ కాశలం
బావహిలంగ నశ్రమఁడఁవై సృజియించెడు సొంపు పెంపునన్. ౧౧౭.

కం. మహి నితరక్షేత్రంబుల, బహుకాలజపంబు వలనఁ • బడయం దగు నా
త్తహితార్థసిద్ధి యిచ్చుట, ముహూర్తజపమాత్రమున నఁమోఘముగ నగున్.

కం. ఉపమా కాస్యక్షేత్రస్యవృథివ్యా మనుచు విబుధు • లనుకొనుటఁ జూచి
యుపమాకాభిధ నీది, వ్యవదంబు ప్రసిద్ధిఁ గాంచె • సంభోజభవా. ౧౧౮

గీ. షోణిపై ఫాల్గునంబున • శుక్లపక్ష, మందు నేకాదశిని మదీయవతార
మగుట నాఁ డిందు వేదపాఠాయణంబు, నేయఁ జేయింప విన ఘనశ్రేయమొదవు.

గీ. సింధుతీరగ మైనయీక్షేత్రసీమ, బంధురాహ్వయ మగుసరోవరము నందు
నాఁడు మజ్జన మాడునెఁవ్వాడు వాడు, సంతరించినకర్మసంస్కర్మములువాడు.

కం. ఈయశ్వగ్రీవాకృతి, నాయవతారములయందు • నరుల కుపాస్యం
బై యఖిలశ్రీవిద్యా, దాయకమై యఖిలసుఖని•దానంబు నగున్. ౧౨౨.

కం. అని యుపదేశపురస్కృతి, గను వేదము లానఁగి తురగ•కంఠరుఁ డరుగన్
వనజజుఁ డానంద మెదం, దనరం దనరమ్య మగుప•దంబున కరిగెన్. ౧౨౩.

❖* ఆ శ్వా సాంత ము. *❖

కం. శ్రీరాఘవ! నతజనదు, రావరాఘవనప్రతాన•పావక ! మునిరా
ద్ధారాఘవనధరసమీ, రా ! రాఘవ నటదమోఘు•రయవిశిఖౌఘా ! ౧౨౪.

మ. మునిరాజక్రతురక్షణా ! స్ఫుటసితాం•భోజాతపత్రేక్షణా !
వినతాభీష్టకృతిక్షణా ! పరమధీ•విజ్ఞాన సంఘక్షణా !
ఘనసంగ్రామవిచక్షణా ! సురముహూః•కల్యాణకృల్లక్షణా !
విసుతశ్రీకృతలక్షణా ! ఖలమరు•ద్విద్యేషిసంశిక్షణా ! ౧౨౫.

పృథ్వీ. పురందరమణీగణస్ఫుటసం•ముజ్జ్వలాంగప్రభా !
ఘరంధరదిగంతదంతురిత•గోర్యశ సౌరభా !
నిరంతరదయాభినందితవ•నేచరాఘ్నభా !
మరందరసమంజువాఙ్మహిత•మైథిలీవల్లభా ! ౧౨౬.

❖* గ ద్య ము. *❖

ఇది శ్రీమద్రామనామపారాయణపరాయణాతికస్య కాండిన్యగోత్ర
పవిత్రదేవులపల్లికులపయఃపయోనిధికళానిధి తారామశాస్త్రి పాత్ర
వేంకట కృష్ణశాస్త్రి పుత్ర తమ్మనాభిధానాంతర వేంకట కృష్ణ
శాస్త్రినామగ్రజన్త త్రిలింగదేశాగ్రజన్త సుధీ
విధేయ సుబ్బరాయశాస్త్రి నామధేయ ప్రణీతం
బైనమహేంద్రవిజయం బహుప్రబంధంబు
నందు ద్వితీయా శ్వాసము.

శ్రీ నీతారామార్పణమస్తు.

శ్రీ రా మ.

శ్రీ మ హేంద్ర విజయము.

తృ తీ యా శ్వా స ము.

విద్యన్నతకవితా

భావుకకాండిన్యగోత్రభావితవరధీ

దేవులపల్లవస్వయకుల

దైవత యజపాత్ర దశగంధప్రభుపుత్రా.

౧.

గీ. అవగరింపుము శౌనఃకాద్యఖిలమాని, బాల మాబాలపాదరాఃజన్యవాహ
నుని తపస్సిద్ధిపద్ధతి • విని వచించె, దనివితరనిమది సూతుఁ గని వినీతి. ౨.

ఉ. ఓమహనీయబోధగరిఁమోజ్జ్వలధీసముపేత సూత వా
ణీమహిళామణీరమణుఁనిశ్చలభక్తితపస్సమాధియో
గామితవైష్టికస్థితి సమగ్రముగా నిటు వింటి మింక నిం
దేమును లేమి సిద్ధి గని • రేగుడ సేర్పడర న్వచింపవే. ౩.

కం ఇందుఁ గలమహిమల విధం, బిందుగల స్తధురసుధరఃహిందగునుడులకా
విందుము మావీనుల కీ, విందు ముదంబునఁ గదింపఁవే కడు వేడ్కకా. ౪.

చం. అన విని సూతుఁ డిట్లనియె • నమ్మునిముఖుల నెల్లఁ జూచి యో
యనఘచరిత్రులారా ! వినఁగయ్య మదీయగురుప్రభావముకా
ఘన మగుమికటాక్షమును • గల్గుటచే వచియింతుఁ గానిచో
ననువుగఁ జెన్నశక్యమగుఁనా ! ఖగనాథగిరిప్రభావముల్. ౫.

కం. అచ్చట మును తపముం బొరి, పొచ్చెము లే కదితికశ్యపు లొనర్చి హరికా
ముచ్చట దీరఁగ సుగునిఁగ, నిచ్చఁ గనిరి దాని తెఱఁగుఁ నెఱిఁగింతు నిలుల్ ౬.

- సీ. దీక్షానిరూఢిజ్యోతిష్టోమకర్త తా, యాయజ్ఞాకుల కెద్ది • యాటపట్టు
 న్యాయ్యపరీపాలనానక్తచిత్తు తా, ధరణీశ్వరుల కెద్ది • తావలంబు
 ధర్మవాణిజ్యతత్పరవృత్పరీతు తా, వణిగ్రణుల కెద్ది • వాసగృహము
 ద్విజనేవనాసక్తవిఖ్యాతిధన్యు తా, పాదజన్తుల కెద్ది • పట్టుఁ గొమ్మ
- తే.గీ. పరమశాంతతఁ బలిపాదఃఫక్తియుక్త, హృదయ తాసాధ్వలకు నెద్దిఁకుదురుఁబట్టు
 దాని వర్ణింపఁ దరమె నత్కర్మఫలసు, భోగనుకరంబు శ్రీనంద్యఃపురవరంబు. ౭.
- కం. ఆపుర మమరావతి యన, గోపుర మనఁ గనకరత్నఁగోపురశిఖర
 శ్రీపరిచుంబితపంకజ, భూపట్టనహట్టధట్టఁముఖ మై తనరుక్. ౮.
- ఉ. కోరినకోర్కు లిచ్చు నటఁ గోవును జెట్టును తాయి మేలిబం
 గా రట నేలయెల్లఁ ద్రిజఁగంబుల నప్పుర మగ్రగణ్యమై
 పేరిమి గాంచి మించు నటఁ • వేయివిధంబుల జాగరూకుడై
 యారసి ప్రోచునాఘఁ డటఁ • యచ్చటివారల భాగ్య మెట్టిదో. ౯.
- ఉ. పాయనిజవ్వనంబు గలఁప్రపాయము సానలఁ దీర్చి యెవ్వరుం
 జేయని వాడితూపు లును • జింగిరిమాంగిరిగాఁగ నెవ్వరు
 న్నేయనివల్పు లవ్వలను • నివ్వల నండనివంటంబులున్
 మూయనికన్ను లన్నగరిఁపొడుము లెంతయు నంతలై తగు. ౧౦.
- ఉ. అప్పురి చొప్పుఁ జెప్పఁ దరఁమా వివరింప నసాధ్యరీతియై
 యెవ్వడుఁ దా నుసాధ్యముగఁనే కనుపట్టు నభోగమూర్తియై
 యెవ్వడుఁ దానుభోగముగఁనే కనుపట్టు విమానరమ్యమై
 యెవ్వడుఁ దానుమానముగఁనే కనుపట్టు విచిత్రవైఖరిన్. ౧౧.
- కం. వసువిసరప్రసితంబై, సుసిద్ధమహిమాఘ్యమై విశుంభత్సంతా
 నసుమహితామోదంబై, యెనఁగెడి నచ్చోటి వారఁలే కద న్వస్సుల్. ౧౨.
- ఉ. ఇచ్చటి బ్రహ్మచర్యనియఁమైకధురంధరవర్తనంబు లా
 యచ్చరపూవుఁబోండ్లఁ గలఁయం దగునుంకువ తాచు నెంతయున్
 ముచ్చట దీర నందనసముద్భవభూరిఫలప్రదంబులై
 మెచ్చుగ నచ్చటం బరిణమించుచు మించు సమంచితంబుగన్. ౧౩.

సీ. అంశుమత్ఫలకు మధ్యంబు దధ్యముగ నేతత్సామగాయ మో • తరుణయజ్ఞ
సారంగివదనంబు • సారంగలాంఛను, నెద్దేవ సేయు నో • యాయజ్ఞాక
చంద్రమఃకళనాభి • చంద మింద్రోపల, స్యసమాన మో హవిర్యజివర్య
యప్తాపదగృహంబు • నందె కదా యీత్రి, యామసుఖించ మే • యాహితాగ్ని

తే.గీ. యనుచు మందాకినీతీరమునను దాన, మున కుమఃకాలమునఁ గూడిఁకొనినక్రాంత
సోమయాజులు స్థాలికల్ • ద్రోమికొనుచు, నాత్మపరిభాషభాషింతు • రచటనెపుడు.

మ. తనకే మున్నుగ మొక్కె నూర్వసి వధూ • త్తంసం బటం చొక్కఁడుం
దనకే కల్పఫలం బొసంగె దొలుదొ • ల్లక రంభ యం చొక్కఁడుం
దనకే మేనక మేన మున్నులఁదె గం • దంబంచు కే చొక్కఁడుం
దనియుం గర్తసురాళిలో నచట ధ • న్యంమన్యభావంబునక. ౧౫.

చ. ఎడనెడ వేల్పుసాను లెదు • రేగి వరింపఁగ దద్గృహంబులక
వడిఁ జొరఁబాఱఁ గొంక రట • వాకిట జందెము లుద్భృతోరులై
మొడుకుచు లన్న లన్నను స్వ • రోన్నతి లోపల వేదపన్నముల్
నుడువుచుఁ దండ్రు లుండినను • నూత్న సమాగతయజ్ఞ లచ్చులక. ౧౬.

సీ. స్నానజపోపవాసశ్రమంబుల కోర్చి, తి మటంచు యజ్ఞ లా • ద్దికను వేడ
సంభారసన్నాహ • సాహ్యం బొనర్చితి, మని కారయితలు మం • తనముఁ బలుక
నూర కుండినవారిఁ • బ్రేరణం బొనరించి, తి మటంచుఁ బ్రేరకుల్ • దమినిఁ దెలుప
నాను గాదనక మే • మంగీకరించితి, మని యనుమోదకుల్ • మనవు లనుప

తే.గీ. ద్రవ్యమును బట్టి కద సుకృ • తంబు గాన, యాగభిక్షాప్రదాతల • భాగ మేము
వలసినను మీకు బానిస ల్ల • ల రటంచు, బరిహసింతు రొకింత య • చ్చరలు వారి.

సీ. స్వాశ్రితావనము సే • యక యన్యులను బ్రో • చు, భూవరు ల్సారరాని • భువన మెద్ది
యుపకారవిముఖులై • యపకారము లూనర్చు, మూర్ఖులు సారరాని • భువన మెద్ది
పరగుణస్తుతికిఁ బా • ల్పడక నిందలు సేయు, ముష్కరుల్ సారరాని • భువన మెద్ది
స్వమతవిదురులై • పరమతాశ్రయు లైన, యవగుణుల్ సారరాని • భువన మెద్ది

తే.గీ. త్యాగభోగంబులకుఁ గాక • ధనముఁగూర్చి. పొనఁగులుబ్ధులు సారరాని • భువన మెద్ది
యద్ది దన కుద్ది గనక ని • త్యానపాయ, మోదభవనము శ్రీన్వర్గ • భువన మొప్పు.

మ. నిజమాతాపితృభక్తిహూన్యలు స్వపత్నీత్యాగులున్ దేవతా
భజనానక్తివిహీను లాత్మవిభువిశ్వాసానభిజ్ఞుల్ స్వకీ
యజనద్రోహులు మిత్రఘాతుకు లసత్కాలాపకు ల్సేరరా
నిజగం బాత్రిదివంబు దన్తహిమ వర్ణింపంగ సామాన్యమే.

౧౯.

సీ. విశ్వాసపరుల వీఁపీథిసాధంబులు, వీరిఁ గూరిమిఁ జూచుఁ వేల్పుఁజేండు
కన్యకాప్రదుల విఁక్కుడిచంద్రశాలికల్, వీరి మన్నింతురుఁ విబుధు లెల్ల
సంగరోద్ధతుల వీఁచాయవిమానముల్, వీరి నచ్చరలు సేవింతు రెలమి
సత్కావ్యకరుల వీఁసరణిఁబ్రాసాదముల్, వీరి గురుండు భావించు మైత్రీ

తే.గీ. నన్నదాతల వీచక్కిఁహర్షవృతతులు, వీరి నిందలుఁ గడుఁ గారఁ వింతు రనుచు
నినదినము వచ్చు నవకర్తఁదేవతలకుఁ, దెలుపు నచోటికి సరిపాటిఁదివిజకోటి.

ఉ. అప్పురి నొప్పు నుప్పురిగఁ లందుల విందుల విందు లంచుఁ బొం
దుప్పుతిలంగ నెక్కుదినఁ మొక్కొకరింటఁగ వేల్పుఁ గన్నియల్
దప్పుక యాడుచో దరిశుఁధాకరు గుజ్జెనగూటిగిండి దెం
డప్ప లిదే యటంచుఁ గదియం జని తే గమకింతు రెంతయున్.

౨౧.

క. అమృతంబును మందాకిని, యమృతంబునుఁ గల్పతరుసుఁమానవసారం
బమరగవిషయఃపూరం, బమరఁ జతుర్ముఖుడె యిట్టిఁవనియెన్నఁ దగున్.

౨౨.

సీ. గంధర్వకరతలాఁఘాతపుష్పరమృదం, గధిమింధిమిస్వనఁక్రమము లెసఁగఁ
గిన్నరీమధురనఁగీత గాంధారనా, మగ్రామతాననంపద లెసంగ
విద్యాధరీపాణిఁపీణాకలక్వాణ, మూర్ఛనాగమకవిఁస్ఫూర్తు లెసంగ
నవ్వరస్సుకమలాఁస్యాలాస్యవిభ్రమ, భ్రమదంఘ్రినూపురాఁరవము లెసంగ

తే.గీ. నిత్యకైలానవైకుంఠఁసత్యలోక, నియతగమనాగమనకృత్యఁనిరతసురవి
మానఘంటానినాదగుంభనము లెసంగ, వీనులకు విందు గావించుఁవేల్పుఁబోలు.

మ. సరిగా నప్పురిఁ గానవచ్చు సిరిఁ గాంక్షాస్ఫూర్తిఁ గీర్తింపఁగా
సురగాధ్యక్షుండు దత్తుఁ డానె యమితాఁస్యండయ్యు నేమన్నచో
నిర వొందం గనెనే యతండు త్రిదివంఁబేయూరి కేత్రోప య
గ్గురుఁ డేకాననుఁ డయ్యు నచ్చట మెలంఁగుం గాన నర్హుండగున్.

౨౪.

- ఉ. ఆపుర మేలు నాత్మగురుఁనానతి దప్పఁడు సౌమనస్యముం
జూపును తేపు మాపు మనుఁచుకొ బుధనంతతి నెంతయుకొ సుధ
గోపగతిం దగుకొ నదయఁనోచితవర్తనకీర్తనీయుఁ డా
గా! పరికింపఁగా నితఁడె • రాజన నింద్రుఁ డతంద్రవైఖరికొ. ౨౫.
- ఉ. అతని భాగ్యభోగసముదగ్రతఁ డెల్పుఁగ నేల సాటిగా
నాతఁడె నూటిగాఁ డెలుపఁనాఁ దదుపేతులకెల్ల ధైర్యకౌ
ర్యాతిశయంబు డెల్పవలెఁనా కులశైలమదాపనోదన
ఖ్యాతతరాపదానము శఁతాహవకర్తృత డెల్పుచుండఁగాకొ. ౨౬.
- చ. అతఁ డొకనాఁడు లీల చెలుఁవారఁగ వారగజేంద్రగామినుల్
చతురతదండలాస్యమును • జక్కిణిఁ జేరణిఁ గుండలికొసమం
చితగతిఁ జూపఁగా నెలమిఁ • జిత్రశిఖండిజవహ్నిముఖ్యది
కృతితతితో రనైకవశఁభావమునం దిలకించు చున్నెడకొ. ౨౭.
- కం. నందనవనపవనము రా, నం దనయము నలరుఁ దావి • యపు డొక తీర్త
నం దన డెందము కుశుకము, నందనరంగనింద్రుఁడటుచఁనం దలఁ పొడవకొ. ౨౮.
- చం. కెలకుల నున్నవారిఁ బరిఁకించి గురుం గని యేమి! సామి యిం
దలరువినోద మిప్పటికి • నాఁపు దమే మననందనంబు లో
పలిపవనం బపూర్వమగుఁవానన దోఁగుచు వీచెఁ గాన నం
దలి వనపాలదోహదవిఁధానచమత్కృతిఁ జూచి వత్తమే. ౨౯.
- చం. ఇట నమరేంద్రుఁ డిట్లు వచి • యించుటకై గురువంకఁ జూచునం
తట నట నాగవాసమున • నాయికురా లానరించు సన్నచేఁ
దటుకునఁ దాళశబ్దము మృదంగరవంబు నుపాంగనాదమ
స్ఫుటమయి తోఁప మారజికుముంగల నర్తకి నిల్చె మెద్దికొ. ౩౦.
- సీ. పడసినబహుమానఁపాత్రంబుతోనె పాణులు మోడ్చి విభుపాదములకు మ్రొక్కి
శ్రుతికిఁ గూర్చినవీణ • జతనంబుగాఁ బోటి, చే నుంచి యడుగులఁజేరి మ్రొక్కి
తాళంపుఁ జిప్పలు • గీలుఁగొల్పిన నీవి, తోనేగి నవ్రతు • దోఁప మ్రొక్కి
నాయికురాలి చెం • తనె నిల్చి యొక్కింత, నానతోఁ బదపీఠ • మాని మ్రొక్కి

తే.గీ. వెనుక నడకల మార్దంగిఁకుని పిటింది

ననుక నెఱతన మొయ్యారఁమును హొరంగు

మరిపెమును మీఱ నేగి యఁపూర్ణస్థాత్ర

మందలు గ్రహించి యచ్చరఁలరుగునంత.

3౧.

గీ. వై జయంతీవి కానభాఁస్వరతఁ గనుట, శ్రీనివాసవిలాసంబు • చేఁ జెలంగు

వై జయంతంబుడిగివచ్చిఁయాజయంతుఁ, గలసియింద్రుండు మొగసాలఁకడవసింప.

మ. గరుడుల్ సాధ్యులు సిద్ధులుఁ వసువులుఁ • గంధర్వులుం జారణుల్

దురగాన్యుల్ మొదలైనవోమచరసం • దోహంబు సోత్సాహమై

పరివేష్టించఁగఁ బావకప్రముఖిది • క్షాలావళు ల్లోడ రా

నరుగం జొచ్చె వియచ్చరేంద్రుఁ డట్లకై • యైరావతారూఢుడై.

33.

కం. అరుగు నెడఁ దిరుగ నూతన, పరిమళపరిమిలితమైన • పవనము వడిగా

నరుదెంచె నిదె యుపాయన, మరసి గ్రహింపుమని తెలుపు • నట్లు లతనికిఁ.

గీ. అవుడు దేవర్షి బ్రహ్మర్ష • లభ్రగతులఁ, గలసి యభ్రమువల్లభ • గతుని నతని

బలసి ప్రాస్థానికస్వస్తిఁవాదముఖర, ముఖరమలతోడ రాఁజూచిఁమురియు చరిగె.

గీ. అటులమందాకినీసరి • త్తటముఁ దరిసి, యచట నెక్కింత యిచ్చావిఁహారకలన

వలన వలనగు సంతృప్తిఁబడసి మరలఁదరలి యుద్యానవనిఁ జూడఁనరుగువేళ

సీ. సహజరోషానల • జ్వాలాకలాపంబు, పగిది జటాకలా • పంబు దనర

నియతభస్తీకార • నిపుణత్వ మెఱిగించు, భాతి సర్వాంగీణ • భస్మ మమర

స్వాభావికావిమ • ర్భవకర్షముఁ జూపు, రీతినిర్లక్ష్య దృ • క్షాత మొప్పఁ

బ్రకృతిసంలభ్య • క్రుప్రసాదముఁదెల్పు, మాడ్కిని స్ఫటికాక్ష • మాల గ్రాలఁ

తే.గీ. బరమమాహేశ్వరుండుదుఁర్వాసుఁడప్పు, డెందునుండియొయెచటికోఁయేగుచుండి

పిడుగు వడినట్టుగా నుట్టిఁపడియె నెదుట, నమరసమితికి నత్యాహితము ఘటిల్ల.

శ. వచ్చిన పారికాంక్షీ సురఁవల్లభుఁ డల్లనఁ జూడఁ డన్నచో

నచ్చపుభక్తి స్వాగతము • నారయునే పరిచర్య నేయునే

పాచ్చెపుఁ బంటపల్లెకుఁ బ్రభుత్వము గల్గునటన్న మాత్రనే

హెచ్చు మదంబు ముజ్జగము • లేలేడివానికిఁ జెప్ప నేటికిఁ.

3౫.

మ. ప్రకృతిక్రోధముఁ డయ్యు నింతటికె రాఁద్రస్ఫూర్తిఁ జూపింప నే
టి కటంచుకొ ముని యెంచెనూ ! దివిజరాఁజ్జిర్లక్ష్యభావముఁ జం
ద్రకళాశేఖరదివ్యమంగళవపుఁధ్యానైకనిష్ఠాస్తి నిం
చుక యేనిం బరికింపఁడో కరటిసంఘ్నవాసపుకొ డగ్గఁకొ. ౩౯.

కం. ఆనుత్రామున కటుదు, ర్వాసుం డతిశీఘ్రకోపఁరసవగవశతా
భ్యాసభవతాపఘటనా, వ్యాసనచక్రమవిలాసుఁ ఁ డాసన్నుండై. ౪౦.

మ. ఒకవిద్యాధరకన్యకామణి తపోఁయుక్తిం దుషారాద్రిపు
త్రిక మెప్పించుట నామె సత్కృపఁ బ్రసాదింపకొ నువ్వుజ్ఞాబ్దా
మకముం దోయిటఁ బూని తెచ్చికొనుచో ఁ మార్గంబునం దానుడా
ని తుమారీ యిదుమాకు దీనినన నిఁచ్చెకొనాపభీతాత్మయై. ౪౧.

కం. దానిఁ గొనివచ్చుపథమం, దానిర్నరనేత మానికపు డెదురుపడం
దా నిడఁ దిరమునఁ బూనక, దానిఁగిరంబున సరం బఁతండును విడిచెకొ. ౪౨

కం. మది గాన నదియునుందన, మదిఁ గానక కరము కరముఁమ స్తకసీమకొ
గదియించి తివిచి కాలం, జదిపెం బొందమ్మినరముఁబిద్రుపలు గాఁగకొ. ౪౩.

శా. ఆనిర్లక్ష్యమ దాంధభావగరిమోఁద్యద్దుర్వినీతత్వముం
దానే కట్టెడుటం గనుంగొనుట నిఁత్యక్రోధుఁ డత్యాగ్రహ
నూనభూమటి దుర్నిరీక్ష్యవికటా ఁస్యంధైహతాచ్ఛీతకృతి
స్వానోన్నిశ్రమగా మనీంద్రుడు కరఁద్యంఢంబుఁ దాటించుచుకొ. ౪౪.

కం. జ్వలదనలకణము యాబుకం, దిలకించెం గాని యింద్రుఁనియచు ర్వ్యత్వం
బలజడి వడ నీకుండఁగ, నలవడియె శరణ్య మగుచు ఁ నయ్యాపదకుకొ. ౪౫.

శా. ఏరా ! యోరిదురాత్మ మ మ్మైలుఁగవో ఁ యీకావరం బేలరా !
గౌరీదివ్యవరప్రసాదమహిమాంకం బన్నదానీత మీ
నీరేజాతసరంబు దీని నవమానింపంగ నెట్లాపెరా !
స్వారాజ్యప్రభుతామదంబునఁ గదా ఁ ప్రాపించె నీ కీక్రియల్. ౪౬.

గీ. ఈ దృగవలేపమున కెల్ల ఁహేమ వైన, కలిమి తాత్రవులను జేరుఁగాతమనుచుఁ
బుట్టుదిట్టుల దిట్ట యైఁనట్టితవన్, యుపశమింపనికినుక లేఁఖపు శసించె. ౪౭.

మం. అనుచున్ బిట్టుగఁ దిట్టఁగా మఱువుఁ డత్యంతంబు భీతిన్ గుభా
లునఁ జౌదంతిని డిగ్గి తచ్చరణము • ల్పార్థంబు సోకంగ మ్రొ
క్కి నితాంతాన్తి త్నమింపు మన్న నతఁడుం • క్షీప్రప్రసాదుండుఁగా
వున గోవిందుడై రక్షకుం డనుచు సేవ్యుం డెల్పి స్వేచ్ఛం జనెన్. ౪౯.

కం. అటు లామునిపటలాగ్రణి, చట. లాక్షరరూక్షఫణితి • శాపాలాపా
గృటులాననమునఁ బెనఁగొన, జటు లాహాయనఁగఁ జనఁగ • సంక్రందనుడున్.

కం. శాపంబు నొంది పశ్చాత్తాపంబునఁ గుంది నిందితము లగునార్తా
లాపంబుల నపరాధక,లాపంబుల నిష్ప్రయిం దలంపఁ దొడంగెన్. ౫౦.

గీ. వింతవలపున కంతగంభీరగుణము, విడిచి యరసికుగతి రక్తివెల్లి గొలుపు
వేళఁ గొలు వట్లు చాలించివెకలేతనము, గలుగు టిబ్బంగిఁ గానుంటవలన నేమొ.

సీ. పయనంబు వెడలుచోఁ • బహమాన మెదు రౌట, దుర్నిమిత్తం బనితోఁప దయ్యె
వాహనంబులు లేక • బ్రహ్మాముఖులు, దోడరాఁ దగదని • తోఁప దయ్యె
మా హేశ్వరుండైన • మాని దౌదవ్వులఁ, దోఁప నమ్రతఁజూపఁ • దోఁప దయ్యె
గౌరీప్రసాదరుక్తపయోజమాల కం,దోయి నద్దుకొనంగఁ • దోఁప దయ్యె
నేమి సేయుదు దివ్యపరీమళాఖ్య,బడిశమునఁ బడి శమగుణంబుడుగ వడిగఁ
జిత్తమీనంబు చిక్కులఁజిక్కె నకట, దైవనిర్ణయ మెవ్వారుదాటువారు. ౫౧.

మ మునిరాజ్ఞుఖ్యుని శక్తి మున్నెఱుంగనో • ముక్కంటి యీదంటయై
యనసూయాసతియందు నత్రికి నునుం • డౌ తెల్ల నాలింపసొ
జననక్రోధనుఁ డీతపోధనుఁడు దుఃస్సాధ్యప్రభావాధ్యుఁ డం
చని విన్నాడను గా నె నా తెలివి యేమై పోయెనో యక్కటా. ౫౨.

మ. అని యింతించుచు నింటికై శమితతూర్వస్వానుడై దీనుడై
చనుచో నేమిర! సామి! రక్షక! రమేశా! యంచు ఖేదంబుతో
వెను వెంటం దెఱగంటిదంటును సోద్యేంబుతో నేగి గొ
క్కునిమేషంబున నిట్టిపాట్లనుచుఁ గింక ర్తవ్యతామూఢులై. ౫౩.

కం. ఎచ్చటి యరదం బచ్చట, నెచ్చటి ద్విరదంబు నచట • నెచ్చటి తురగం
బచ్చట మఱి యెచ్చటి సుర, ఎచ్చటగా విచ్చి చొచ్చి • రాత్మలయముల్. ౫౪.

శం. ఈరీతి నృతమన్యః డన్యముఖము • త్వీక్షింపఁ గాలేక స్వా
గారం బందున గారవం బుడుగ సింఁగారంబు లే కొక్కఁడుకొ
దారాపత్యనిజాంఘ్రిభృత్యులును జెంతం జేరఁ జింతాకులా
ధీరస్వాంతముతోడఁ బేర్కొనక మంఁదీభూతుడై యున్నెడకొ. ౫౬.

గం. అణకువతోడ నెప్పటి యుండంతము నప్పుడె విన్నవింప ను
ల్బణతరనీతిశాలి యగుఁభాగ్యపు పంపున గూఢపుత్రిఁ ద
త్ప్రీతిధులు నాకలోకమునఁవర్తిలు వా రటు లేగి రాక్షసా
గ్రణులు వివంగ నిట్లు బలిఁ గాంచి వచించిరి శుక్రు సన్నిధికొ. ౫౭.

కం. దేవా! దేవాధీశ్వరు, కావరమున కావరమునింగణ్యుఁడు నైవాం
శావిర్భావుఁడు లసదను, భావుఁడు దుర్వాసుఁ డలిగి • వడి శపియించెకొ. ౫౮.

కం. ఆశాపవిధముఁ డెలిపెద, మాశాపతినేవ్యతాభఁవాతిశయమదా
వేశాపశదా యోదే, వేశా పరులను భజించు • నిక నీదు సిరుల్. ౫౯.

చం. అని శపియింప శక్రుఁడు పదానతుడై క్షమియింపు మన్నచో
పని విననట్లు శాపవినివృత్తి యొనర్పఁగ లేదు గాని గొ
బ్బున హరియే కలం డనుచుఁ బోయె నతం డెటకేనియో గృహం
బున కరిగె నివిషాదమున • ముస్సదు నీతఁ డపేతమొదుడై. ౬౦.

కం. అని చారు లివ్వెదంబుగ, వినిపించిరొ లేదా గాని • వికవిక బోడ్తో
డనుమించె గహకహాగ్ధటి, యనుగతమై రాక్షసాట్టఁహాసము తోడకొ. ౬౧.

శా. ఎట్టెట్టా మునిపంచకోడి కడకఁయ్యాశాపరాకారుడై
తిట్టకొ దిట్ట యనం బ్రసిద్ధుడగు నంధివృషి వేంచేసెనే
కట్టా యాతని గారవింపఁడె త్రిలోకస్వామ్య గర్వాంధుడై
గుట్టల్లాటైడు వెట్టివాడు మునియుం • గ్రోఁగోగ్రుడై తిట్టెనే. ౬౨.

ఉ. మేలు భలీ బలిం బలిమి • మించినవారల వీరులం ద్రిలో
కీలసమానమానఘనఁకీర్తివిశాలుర దానశీలురం
బోలఁగఁ జూచినారమె ఋఁభుప్రభుసంపదఁ బెంప దత్తు లే
మూలఁగ రారు గల్గినఋఁభుత్తుని కాపులె గాక శక్రులే. ౬౩.

కం. వారలకు మనము మనకుకొ, వాగలుఁ బరుల మని యెల్లఁవారికిఁ నెల్లం
బారాజు వైభవము మన, యారాజుం జేర నిర్ణయించెకొ విధియుఁ . ౬౮.

కం. ఇదె విమతులపైకెత్తుట, కద నని కదననియమజ్ఞుఁడగుభృగుజుఁడు గె
ల్పఁదగక బలిహీనులపై, గదలకొ గదలందికొనియెఁ గద తద్బలముల్. ౬౯.

శా. అంతం దంతుగ మయ్యెఁ దేజమున నయ్యాస్తానగేహజిహ్వా
పాంతం బెంతయుఁ గుంతచాపవరిఘఁప్రాసాసిముఖాయుధో
ద్వాంతాత్యంతఘనస్ఫులింగరుచిసంఘానంబుతోఁ దచ్చుమా
కాంతానంతవరిష్క్రియాగణమణీకాంతు ల్విసాలింపఁగక. ౭౦.

కం. నగరి మొగసాల నపు డెన్న గరిమ నిస్సాణనికృతంబు చెలంగె
న్నగరిపుండు వసించెడున. న్నగరి పయికి దాడి తఱ్ఱఁగ మని తెలుపుచుకొ. ౭౧.

శా. ఆసన్నాహముఁ జూచి యబ్బలియు దృఃప్యన్నై జయోధాళితో
సోసువన్త క్తబలాఘ్యలా! వినుఁడి యుద్బుద్భజావిక్రమో
ల్లాసం బెల్ల నిగూఢవృత్తిగఁ బరు • ల్భావించువలెకుండువి
న్యాసం బొప్పగ నేనుటిప్ప డుచితోపాయంబుగాఁ తొప్పడుకొ. ౭౨.

గీ. అతడుశాపోపహతుఁడయ్యె • నతనిశాప, మునకునవసానమిదియని • మునివచింపఁ
డయ్యెనిక నేమిమనకు జయంబు సిద్ధమంచు నెందంగ నలదు తఁభయంబుగాఁ

కం. ఏమన నీమనసేనా, సామగ్రికి దేవ సైన్యఁచామగ్రి సమం
బై మోహరింప కసదగు, నే మఱి భయమే మటంచు • నేమఱి యున్నే. ౭౩.

కం. వానం దడియనివాఁ డా, మాని నైప్పించువాఁడు • మన కెపు డేమో
గా నేరము సుగపతివనఁ, గా నేరము బుద్ధిపూర్వకమె యని హరికికొ. ౭౪.

కం. దేవీప్రసాదలబ్ధం, బోవాచంఝమియె తెచ్చెనో యెచ్చటిదో
పూవుందండతెఱుం గా, నేవేండుం డెఱుంగఁ డతనిదే యీతప్పకొ. ౭౫.

గీ. ఒడవు నల్పాపరాధున • కొక్కవేళ, నధికదండంబు నొకవేళ • నల్పదండ
మొదవునధికాపరాధునికదియునిదియు, ననుభవముపట్ల సెదవుయఁధార్మముగ నె

గీ. కాన శాపఘటం బంత • కట్టి కుడువ, దెంచ శాపవిముక్తి వఁచించె మునియె
హరియె కలఁడంచు వజ్ర కాఁహరియెప్రాప, కుండుగావునఁదరిజేర్పఁకుండుటెట్లు.

గీ. మటియు నాతడుజిష్టండఁమ ర్త్యకోటి, కెల్ల నాఘడుసాట బాఁహిరముగాఁగ
దాడివెడలంగఁదగ దంచుఁ జలఁతు సుగలు, వట్టిచేసేతలనె గెల్వఁబడెడు వార

నం. అనవుడు శుక్రుఁ డిట్లనియె • నాశరవల్లభ యెల్లభంగులకొ
విను వినువీడు వీడి గిరిఁభేది కొలంగక నిల్చియుండఁ డ
మ్మునివరు శాప మెంతయు నఁమోఘము గావున నెక్కఁపుంటు యై
నను రిపుకల్పి బల్పిఁ గొనినం గద వీరము శూరమూర్తికొ. ౭౬.

తే.గీ. కోరి కైవస మొనరించుఁకొనఁగఁదగిన, సిరి తనంతనె రా నుపేక్షింపఁ దగునె
మది వలసి వచ్చినను మేనఁమామకూతుఁ, వావి గాదంచుఁ బలికినఁవాని కరణి.

తే.గీ. బాహిరముగాఁగ సుగలపై • మోహరించి, జనఁగఁ జనదనఁదగు రహఁస్యముగ నేగి
ముట్టడించి వెన న్నహిఁముట్టడించి, శత్రుపద మేలు పద మేలుఁసమయ మిదియె.

కం. అని బోధించి పురందరు, నని సాధించి జయ మూన • సభిమత మనుచుకొ
దనుబాగ్రణి మది ముద మొం, దనుబాగ్రన్నీతి హేతిఁధరతతితోడకొ. ౭౭-

ఉ. నీరము మీఱ మీ రమగఁవీరులు సారెకు భూరిసారమే
పాఁగఁగఁ జొక్కమైన మెల • పాఁగఁ గీరగభిరధీరమో
దాగతఁ దారతమ్యరహిఁతారిభటిఁ దగఁ దారస్థిల లే
దో రహిఁదోరమై దనరు • దోరహిఁఘోరతఁబోరితంబులకొ. ౭౮.

కం. ౭౯వేళఁ జయము వారల, కొక వేళ జయంబు మీకు • నెదవుట గల దిం
తకు మున్నిప్పుడగుం దప్పక మీకు నతండు శాపఁభగ్నుం డగుటకొ. ౭౯.

కం. ఐన సమవ్రతియోధులపై నె తైడుతటి నిగూఢఁవర్తన మొప్పుం
గాన నిశీధిని నటఁ జనఁ, గానగు నెరు తెలుఁగకుండఁగా నణఁతువతోకొ ౮౦.

మ. అని కావ్యోదిత మైనవద్యమన నుద్యత్రాప్తనవిన్యాసగుం
భనమత్తేభరథోత్థితాశ్వగతి శుంభద్విశ్రమస్థానగో
పనభంగీప్రాదయంగమం బగుచు దేవద్యేషివైన్యంబాగిం
జనియె న్నాకపురీనిరోధనముఁతస్సహస్సటాహంకృతికొ. ౮౩.

తే.గీ. నల్ల ద్రావుడుమూఁకలు • నడికిరేయి, నల్లనల్లన నటరహఁస్య మగు వృత్తి
నల్ల సుమనఃపురోపశఁల్యంబు నందు, నల్లరి యొకింత లేకుండఁనరిగి విడిసె. ౮౪.

సీ. అభిసారికావృత్తి • సరిగి వచ్చెడువేల్పు, మించుబోడుల నడ్డగించి కదిసి
ప్రొపితాయాతది • పులవిమానము లూరు, నేరకుండంగ లాగిచెఱలఁ ద్రోవి
యపుడె క్రొత్తగ మింటిఁకై యేగుక ర్తదేవతల బిట్టుగ నెట్టిపనులఁజొనిపి
యింద్రుఁ జూడఁగవచ్చునితరలోకన్లుల, నట్టిట్టు బోనీకపట్టి నిలిపి

తే.గీ. యెరులు సారలేని గడితంపు • పరిఖ యగుచు

వెలయు మిన్నేటి నీరల్ల • వెలికె బాఱు

గూల మందందగనుమలు • గొట్టి కూల్చి

ముట్టడించిరి టితిజు ల • ప్పట్టనంబు.

౫౫.

ఉ. ఆపురిచుట్టు గొంద అపు • డావల నీవలఁ ద్రోవఁ బోవరాఁ
గుప్పలు గూడి రక్కసులు • గొబ్బున నాత్మపటికుటితటిం
జొప్పడుచప్పరంబులఁ బఁశుప్రకరంబుల బోయ లోయనం
దప్పక రాటకొక్కనిగఁ • ద్రాటఁ బిగించిరి ఘేటకొటులక.

౫౬.

మ. వరుసం దానపు లన్నిలింపవరు సంబంధంబుచే నెప్పన
మృదుదారామసుజంబులం దమరుదా • మఱేమభూషానులే
పగసాదుల్తఁగిగోహయద్విపరసా • వాసాదులుక వస్తు చే
సిరి వీరకొ యలకొటి కన్యసిరి వీ • క్షింపంగఁ బూపోవునే.

౫౭.

సీ. మీఁదిమేడలపై గ • మించునిర్జరలోక, పల్లవుల్ పైనుండిఁపైకెఁ బోవఁ
గ్రిందిమిద్దలఁబాన్పు • లందున్న రణహతా, గతరాజు లాయుధఁప్రతతి వెదుకఁ
బెరటిపంచలలో జ • పించుసోమానులు, దిడ్డిగింతల త్రోవఁ దెఱచి పోవ
లోనిసావళ్లఁ బా • గ్లుచు నున్నయితరపు, యులమూఁక లిలుకుసం • దులను దూరఁ

తే.గీ. గహకహర్భటిఁజెలరేఁగి • గములుగట్టి, తెగువ నింటింటికొక కొందఁబుగఁ గడంగి
రక్కసులకూటు వొక్కట • నుక్కు మిగిలి, సురనగరివేశవాటంబు • సొచ్చెనపుడు.

మ. ఇద మిశ్లేస్తుని యించు కేసి మది నూహింపంగ రాకుండుటం

ద్రదివొక్కప్రకరంబు లేమి యెవరే • రీ యేల యిగోల య

ల్లదె యచ్చో నిదె యిందెపో యనుచు యా • తాయాత వీ తోత్తరీ

యదశం దొట్రిలఁ దల్లడిల్లె నగరం • బాబాల గోపాలముక.

౫౮.

కా. ఆకోలాహల మాలకించి నివిజాఁధ్యక్షుండు రక్షోగణో

ప్రదేకం జౌ నిది యంచ నెంచి యనలాఁగ్నిప్రఖ్యదిశ్చాలకా
నీకంబుం బిలిపించి యిష్టదే సమిన్నిస్సాణ ఘోషార్థటి
న్నాకానీనుల్లెఱ గూడుకొను సఁన్నాహంబు సేయుండనన్.

౯౦

సీ. సోకినచో తెల్లఁసురసురఁ దెగ మాడ్చు, వహ్నియుద్వత్ప్రతాపమున నెగడె
నకలజీవులకు నంతకవృత్తిభయముఁ దొ, యముఁడుమృత్యుసమేతుఁడగుచునడచె
బచ్చిరక్తముఁ ద్రావుఁవలలాశనుండైన, నైబునుం డతిభీషణతఁ గడంగె
దనహరి బలిమిచేత నె గుభానున ముంచు, పాశి వాహినుల వెంబడిగ నెదిర
జగము దూలించఁగలప్రభంజనుఁడు లేఁగె, భూరిసారంబు దనరుకుఁ బేరుఁ దేగె
గంటమంటలఁ జీలుకు ముఁక్కఁంటి గదిలె, వారి వెనుకొని గీర్వాణవర్మఁ డరిగె.

కం. అయ్యభీయోగము గని తొలి, దయ్యపుజోదులును బాహుదర్శ మెలగ్నం
జయ్యనఁ బిలుతివెయక గడి, కయ్యునకుఁ గాలు ద్రవ్యకవిసిరి కడిమిన్.

గీ. ప్రియమచరు లాట దైవతఁమోఘు లపుడు, చదలున నెయండిపోరికిఁసంధ్రమింపఁ
గామచరు లాట రాక్షసఁ గ్రామణులును, బలసి యుండిరిమింటనే, ప్రతి ఘటించి.

కా. సేమి స్వానవిహీనమై బలయుగీనిర్వద్రజశ్శూన్యమై
వ్యామదప్రచరద్విమానరహితంబై నారదారభగా
నామోదభ్రమణాదివిభ్రమవిశేషాపేతమై వారిసం
గ్రామారంభము చూడఁ జొప్పడె నపూర్వప్రక్రియావక్రమై.

౯౧

మ. సరిగా నయ్యిరువాఁగు జోదులు యథేచ్ఛన్ డాసి వీకం బర
స్పరశస్త్రాస్త్రనిపాతనంబులను లేశం బైన లో గాసి చెం
దరు బింకంబులవాసి డిందరు ప్రసిద్ధప్రోధతిం జేసి మ్రం
దరు పాంకంబులఁ బాసి కుందరు రణోద్యత్సహసోత్సాహులై.

౯౨

ఉ. అసమరాంగణంబున జయవజయంబులు రెంటిలోన దే
వాసురు లెద్ది యెవ్వరికిఁ నామె యెఱుంగఁగరాక యుండ నా
పాసలఁ జేసి గెల్పునకుఁనై తగఁ బోర నదృశ్యరూపుడై
వాసవుఁ డున్నతావునకుఁ వచ్చి గురుండు వచించె నిమ్రైన్.

౯౩

ఉ. ఓవిబుధాగ్రణీ ! యెఱుగఁవో ! మునిశాప మమోఘ మాటచే
భావిజయంబుతో రిపులఁ పాలగు నీసిరి యంచు వేగమే
యావల శ్రీవధూవరుకఁటాక్షమున న్నినుఁ జేరునంచు నుం
గావున నేన నిట్లువిధఁగా వెతగాటియవెట్ట నేటికిన్.

౯౭.

శా. పోరం బోర నమర్త్యసేనలకు గెల్పుం జావునున్ లేమిచే
రారా పొక్కటిమాత్ర దోచు నతిమాఁత్రహరదుర్వారదు
ప్సారంభు బ్రితిజు ల్పడంగియును వీరస్వర్గముం జెంది యా
త్తారాశత్వము వాయ లేమి ఫలమిఁ వ్యర్థప్రయాసంబునన్.

౯౮.

ఉ. కావున నిప్పు డెందయినఁ గన్పడకుండఁగఁ డాఁగి యుండి నీ
వేదిధివైనఁ గాని విధుఁనే భజియించుచు నుండు మాతఁడుం
దైవతకోటిపై నెనరు ఁ దప్పఁడు త ప్పడు గంటఁ ద్రోచు దై
త్యావలి మ్రుందఁ జేయు నని ఁ యంద తెఱింగినచందమే కదా.

౯౯.

కం. అని తనగురుఁ డుపదేశించిన విని యనిమిషవరుండుఁ శ్రీహరిఁ గొలువం
జని యెన్ మందరశిఖరికి, జనియించిన గృతి స్వపక్షఁసంగతుఁ డగుచున్.

౧౦౦.

శా. అంతన్ దానవసైన్యనాయకులు ప్రత్యర్థు ల్పటాపంచలై
యంతర్ధానము నెంద నెం దరిగిరో ఁ యందు నిరూపింపలే
కంతే మే లిదెచాలజే విముఖులై యింద్రదాదికు ల్పాఱి ని
శ్చింతం దత్పుర మాక్రమింపఁ గలిగెన్ శ్రీశంభుశుభత్కృపన్.

౧౦౧.

చం. మన బలిరాజుతోల్లల కఁమర్త్యులై నిల్వక పాటి రన్నచో
మనుజు లనంగ నెంతవనిఁ మానుషభుక్తతి నాతఁ డేలుఁ బే
ర్కొని గణుతింపనేటి కురఁగు ల్పురుగు ల్లద వాని దృష్టికిం
బనివడి ముజ్జగంబు లిటఁపై నతఁ డొక్కఁడైప్రోచుఁ జక్కఁగన్.

౧౦౨.

కం. అని సంరంభవిజృంభణమున స్వర్గపురప్రజేఁమునకు ముహూర్తం
బును శుక్రకుం డిడి యెదుటం, గనుపట్టం బట్టనాట్టఁగతులై రసురుల్.

౧౦౩.

గీ. పుట్టినది గోరె ననురసఁమూహమునకు, నాత్మల సురాలయప్రవేశాభిలాష
కలదు గావున నది యబ్బెఁగాని యప్పు, దాసనామోద మింతైనఁనబ్బదయ్యె.

గీ. వేశవాటమందు • విడివడి పూర్వదే, వేశభటులు చటులఁవృత్తితోఁ బ్ర
వేశ మొనరఁ జేసి • వేల్పుసానుల మదా, వేశగరిమఁ బట్టఁవెదకు నపుడు, ౧౦౫.

సీ. ముద్దుగుమ్మలు మేళఁమున కేగ నింటికా, వలి యుండు మునలిపాఁపలును లేరు
గోవాండ్రతో సందుఁగొందుల గునగునల్, నలిపెడి తాపికఁతైలును లేరు
కన్నుపన్నుల వీధిఁగడవల లేబాజం, గులనాన కొల్వుకఁస్త్రైలును లేరు
సవరింపఁదగు పనుఁ ల్పమకూర్చు నూడిగం, బులకుఁ జేరినబానిఁపలును లేరు
సాను లెటపోయిరోవాండ్రఁతోనెప్పిండ్రు, దరలిరనితోఁచుఁజెఱచినఁతలుపులెల్లఁ
దెఱచినట్లనె యుండె నఁద్దిర యటందు, మిగుల విసివిరి రక్కసిఁమిండ లపుడు.

సీ. పిల్లి పొర్లింపి త్రాఁవినపాలకుండునా, నమృతకుండము శూన్యఁమై తనరై
నూనె చట్టపునేలఁనుయినాఁగ సురగవి, పొడుఁగు పయోహీనఁముగను దోఁచెఁ
జెలఁది గూండ్లిడినద్రూఁకులువోలెఁగల్పవృ, తుములు నిష్ఫలములైఁకాన నయ్యె
మందు వేసవినాఁటిఁమడుఁగునా మిన్నేటి, యస లెండిలిఁబులైఁయడుగుఁజూపె
నమర నమరావతీపట్టఁనమును విడిచి, నకల విబుధప్రజ. బుతోఁ పత్పథమునఁ
బొదలునలరాజువలసఁపొవఁదఱిమి, యసురవిసరంబు విడివడి యాక్రమింప.

సీ. నందనోద్యానంబు • నందనోకహాసమూహం బవకేశభాఁనఁబుఁ గనుట
మందురామందిరఁమందు రాజిల్లుతేజ, లంలేని జవశూన్యఁవృత్తి గనుట
నాలానబద్ధకుండాలానవద్యనం, ఘాత ముద్వాంతవైఁఖరిని గనుట
గామయానతమించు • వ్యోమయానంబు లుడ్డినసామర్థ్యైకఁహనిఁ గనుట
నరసి నిరసింపకొని రాత్తలందు వట్టి, గొడ్డు తాకట్టువిమఁపఁ గైకొనఁగవఁదు
దొంగిలింపంగఁబోయినఁమంగలంబు, దొరకెనను మాడ్కినంచు దైత్యులవిరక్తి.

చ. ఓతిసుతకోటు లిప్పగిది • దివ్యులపట్టన మాక్రమించి య
ప్రతిహత రీతి ఖ్యాతిగలఁరాజగుహంబున రాజు నాశ్రియ
వృత మగుమంత్రిగేహములఁ మంత్రులు జోడుల యిండ్ల జోడు లం
చితగతిఁ దత్తదహ్ను వఁసించిరి తత్తదగారసీమలక. ౧౦౬.

మ. అసురస్తోమము సామదానరహితంబై భేదదండద్యయం
బెసఁగక వేల్పులపట్ట ధౌర్ధ్వమున నుజ్జృంభించి యభ్యంకితా

ప్రసమూహంబుగ నింగ్రుమందిరమునం • దత్తత్రప్రసిద్ధప్రదే

శసమాలాకనకాతుకం బడర సంఘారంబుఁ గావించుచున్.

౧౧౦.

సీ. కట్టించుకొనినాఁచుకద వైజయంతంబు, తన కేమొ యిది శాశ్వతం బటంచుఁ
గావించె గద యోలంగము సుధర్మాస్థాని, తన యధికారంబెఁ తప్ప దనుచుఁ
బాలించె గద స్వర్గపట్టనం బేపట్టు, నను దన కదియె కాఁజూచి యనుచుఁ
గొలిపించుకొనె గదా • పలపించి యప్పర, స్సతులచేదన కెంపె సత మటంచు
సౌర యాయొద్దుఁ డిప్పుడెందరిగెనొక్క, నునలదొలివేల పులమాటఁమఱియు
[సవతి
తల్లికొమరుల మాటఁదఁత్వస్వర్గరాజ్య, మెల్లమనకనుభోజ్యమంఁచెఱుంగఁదొక్కొ.

గీ. అనుచు నమరేశ్వరసమృద్ధిఁహరణరూప, కాభిమతసిద్ధిజనితధఁన్యత్వబుద్ధి
శుద్ధమాత్మగర్వగుఁనమాఁబద్ధమగుచు, నుద్ధతత్వంబుఁ బ్రకటించుచుండు నంత.

సీ. మునుము న్నైలేవయ్యెఁ నెనసియుండినహవి, రాభిమున సురులతోఁబడయఁదనుకు
సమకూరలేదయ్యెఁనపుత వింగ్రునితోనె, యంతర్వీతం బొటఁ నపుమ భుక్తి
యందుంకి యెట కేనియరుంగఁ బ్రతిబంధకం బయ్యె నాత్మీయకర్తపాశ
మెట్లైన నచ్చటఁనే యుండవలె నన్న, దుస్సహం బయ్యె దైత్యు లిడు బాధ
యయ్యయో యిట్టిదశగ్రాసఁనయ్యయోగ్య, మైనయధికారమునఁవచ్చుదయ్యె “స్వర్గ
మునఁసంబోయిన నెడియేకు” • లనువితాన, ననుచువగఁజెందెగర్జదే • వాళియ
[పుడు

ఉ. ఆమెయి నాకలోకవిధఁవాక్రమణం బొనరించి దానవ

గ్రామణి దానపత్ప్రథమంగణ్యయశం బనిశంబునుం ద్రిలో

కీమహనీయమై వెలయఁ గేవల ధీవిలసత్ప్రభాపుండ్రై

స్వామిహితైకతల్పలగుఁవారల మృశులు గాఁగైకొనెన్.

౧౧౧.

చ. స్వజనములోఁ బరస్పరము • స్వప్నమునందున మత్సరత్వముం

బ్రజల కొకట్లొకళ్లకునుఁ భావములం గలహప్రవృత్తియుం

బ్రజనితమైనచో విభుండె • బన్నము సెందు తెఱుంగఁ గాన న

గ్గజిబిబి లేక యుండ నధికార మొనర్చె నమర్చితార్థుండై.

౧౧౨.

ఉ. ఎవ్వరి నెట్లు మన్నఁదగుఁ నెవ్వరి కేక్రియ గారవింపనా

నెవ్వరి కేవితానఁ దనియింపఁగ వచ్చును వారి నెల్లఁ దా

నవ్విధి నాదరం బెనఁగఁ నారసి ప్రోచిన సుస్థిరంబుగా
నివ్వటిలఁక విభుత్వమను నీతిఁ జరించు నతం డతండ్రుడై. ౧౧౬.

గీ. అతఁడు బలియును బుణ్యజఁనాగ్రణ్యుఁ, డమితకర్పరసము పేతుఁడగుటఁ జేసి
యరసి యాత్మీయులకు నెల్లఁనభిమతార్థసిద్ధి గావించుచునుబ్రోదిఁచేయుచుండె.

క. ఇహోచ్ఛట విచుచ్చరపతి, లచ్చిమగనిప్రేమ గని తఁలంపునఁ గల యా
గ్రచ్చర లాదవించుకొనం, దచ్చరణశరణ్యవృత్తిఁ దగ వర్తింబుక. ౧౧౭.

సీ. ఉరుతరమణికిరఁటోత్తమాంగము వాఁడు, ఘనసన్నిభోత్తమాంగముల వాఁడు
బాహంతరాశసంఘరితతల్పము వాఁడు, వలుదళాహ్యభితిఁల్పముల వాఁడు
కమనీయఘనకనఁతనకనేత్రము వాఁడు, ధవళాబ్జపత్రనేత్రముల వాఁడు
పరిపాలితానేకఁభక్తచక్రము వాఁడు, కరభృతశంఖచక్రముల వాఁడు
అంబుజప్రియకీటిధామంబువాఁడు, నూనిపృథ్వీవికారధామముల వాఁడు
విధికినిగమంబులాసఁగిన విధిగ నాడు, నిరులనాకిదియెపుదురఁక్షించునొక్క.

ఉ. ఎవ్వఁడు విశ్వ మెల్ల సృజింపించె విరించనరూపధారియై
యెవ్వఁడు ప్రోచుచుండుఁ గనుఁలేక్షణుడై యుపసంహరించువాఁ
డెవ్వఁడు రుద్రరూపమునఁ నీభువనస్థితి నస్తదాదులం
డెవ్వఁడు నివ్వటించె నతఁ డెవ్వఁడు నక్షగృహఁ బ్రోచుఁ గావుతక. ౧౧౮.

మ. తన కేక్రత్యములం మోతంతయును స్వాతంత్ర్యము లే దీశ్వరుం
డును సర్వజ్ఞుఁడు సర్వసాక్షి భగవంతుం డైనయాశౌరిదే
యని యెవ్వఁడు ప్రపన్నుడౌ నతనిస్త్రీయత్వభిమానంబుచేఁ
గని రక్షించుచురుండుఁ డేల ననుఁ జూల్కం బాచు సేప్పట్టునక. ౧౧౯.

కం. అపాయనియై సిరి యెవ్వనిపాయనికరుణాదోడుపడ లోకములక
గని కరముఁ బ్రోచు నాతని, కనికర మింక నెపుడు పడయఁగలుగు నొ నాకుక.

మ. అని యారీతినను ర్జ్యనాథుఁడు బ్రపంసాతీతసామర్థ్యవ
త్తనుఁడౌత్రీహరిదన్యమంగళవమిత్రశ్రీచక్రితంబు లే
ల్లను గీర్తించుచు నార్తి మీఱఁగఁ బునఁగల్గిప్రసాదాగ్నియై
యనిశంబుకొ చుచి నాదిదంపతులనేఁప్రార్థించు చున్నంతలోక. ౧౨౦.

క. అరుదెంచిగునుం డపు డా, హరిహాయుఁ డప్పగిది దీనుఁడైయుండినయా
యరుడెంచి భగవదిచ్చా, పరిణతికిం దిరుగు లేమి • భావించి యనుకొ. ౧౨౪

చ. పురుషుడు దానె కర్త ననిఁ పొంగుట యెంతయు బుద్ధిలోప మీ
శ్వరుఁ డఖిలప్రపంచపరిపాలకుడై నిఖిలాంతరంగమం
దిరుఁ డయి కర్తవృత్తులు జనింపఁగఁ జేసి స్వతంత్రశక్తిచే
నరవిగఁ దత్ఫలంబుల నొసంగుచు నెక్కఁ డెసంగు లీల చేకొ. ౧౨౫.

ఉ. వచ్చున మేలొకప్పు డటుఁవచ్చును గీడు నొకప్పు డంచు మే
లిచ్చుఁ దలంపకుండునరుఁ డెవ్వఁడు గీడుఁ దలంచు వాఁడెవం
డెచ్చున దగ్గు లేక ఫలియించుకుఁభాకుభక్తర్తనంచయం
బచ్చుపడంగఁ గర్తతతి • యప్పరమేశ్వరులీలచే ననుకొ. ౧౨౬.

సీ. గ్రావసంఘంబులాఁగువ మొందుఁ దూలము, ద్రౌరవ మొందునక్కజముగాఁగ
స్థలివిభాగములు కఁచ్చుముతాననూపముల్, మరుభూములగును విస్తయముగాఁగ
నాశ్యుఁ డకించనుం డఁగునిర్ధనుఁడు మహేభ్యత్వంబు నొందునబ్రంబుగాఁగ
స్థానీయతతి యరఁత్యానీత్యము వహించు, విపినముల్ పురముతావంతగాఁగ

తే.గీ. జిత్రచిత్రప్రభావైకఁపాత్రుఁడైన, యీశ్వరుని శక్తిచేత నీయంద్రజాల
మును గనుచునుండిపురుషుండుఁతనకొకింత, శక్తిగలదనిభ్రమయునాశ్చర్యముగను.

కం. పెట్టె మును పెద్ది యిపు డది, పుట్టుట తొక్కఁగ నఁబురుషుం డెదలోఁ
బెట్టకయుండిన యర్థము, పుట్టమికై వగల మిగులఁబాగులఁగ నేలా. ౧౨౭.

చ. ఒకఁ డవతారముం జలిపె నొరువఁ జాలక కెన్నఁనంచు వే
టొకఁ డువతారముం జలిపె • నొప్పగుప్రేమ దలర్ప నంచు నూ
రక పరులందుఁ బెట్టు నదిఁప్రాజ్ఞతయే తనచేసికొన్న చే
తకు ఫల మప్పు డప్పు డగుఁ దప్ప కటంచు నెఱుంగ కక్కటా, ౧౨౮.

క, ఎపు డెపు డెద్ది యొనర్చిన, నపు డెపుడు ఫలించు నదియె • యని యెంచినచో
నుపశాంతి నొంది మానన, మపరిమితానందమగ్నమై తనివిఁ గనుకొ. ౧౨౯.

క. కావున నోక్రివల్లభ, కావు ననుం గృప నటంచుఁ గని వేడినచో
నావంత మనములో నీడక, నావంత మనము వహింపఁమవ్విభుకరుణకొ. ౧౩౦.

క. అరిదరకరుఁ డగుహరి యిపు, డరిదరకరుఁ డగుచు నీకుఁ నభయం బిడునో
సురవరదానవరిపుభౌ, సురవర కారుణ్యగరిమఁచొ పెఱుంగ వాకో. ౧౩౨.

గీ. అపుడు పరిసరవర్తులైనట్టినురలు, దివిజవిభుఁ గాంచి యొజ్జలుఁ తెలిపి నటుల
భక్తవత్సలుఁ డగుపరఁవాసుదేవు, దర్శన మొనర్ప కిందేలఁతడవు నేయ. ౧౩౩.

చ. అనవుడు దేవభర్త చతుఃరాన్యసకైన నలభ్యమైన యా
ఘనునిపదాంబుజంబులనుఁ గన్గొను సంతతిభాగధేయమా
సనకసనందనాదు లగుఁనయమివర్యులలో నొకఁడనో
యనవరతాత్మబోధభరిఁతాత్మఁడనొ యెటు నాకుఁ జొప్పడుక. ౧౩౪.

శా. ఆనైకుంత పురాధిరాజ్యవిభవంఁ బామూలచూడంబుగా
నే వేమాటులు సన్న నీశ్వరులు వఁర్ణింపంగ భక్తిస్ఫుర
ద్ధీ వింటిం గనుఁగొంటి మెక్కతటి వాఁడ్డేవాడు లేగంగ నే
నీవాదస్పతి మున్నుగాఁ జని దిశాఁధీశానుషక్తుండవై. ౧౩౫.

క. అప్పటి నాచొ పెప్పడుఁ, జెప్పఁగ లేదయ్యెఁ గానిఁ చెప్పఁగ ఎలసె
దప్పక యిప్పుడు మీతో, నప్పురి మాయూరుఁబేరుఁనడిగెనె యొకఁడుక.

నీ. కడుపునఁ గన్నట్టిఁకొడుకైన బ్రహ్మకు, వెలువలిపూఁదోటఁవిడియఁ గలిగె
బులహపులస్త్యాదిఁమునిసంఘము వనించె, గరుడముఖ్యులగృహంఁగణములందుఁ
గథలఁగాలక్షేపఁకరుఁ డౌట మనయొజ్జ, లక్కడక్కడ నిత్యఁయాత్రజరిపె
నేను విప్పి క్షేనుఁనింటిపంచటరుంగు, నందు నిల్చితిఁ దదీఁచుజ్ఞ వడసి

తే.గీ. విప్పి దిద్దానలచొప్పుఁ జెప్పనేల, విరజదరులందునిరవొందుఁ తరుల జాడ
నిలువ నీడయ్యెవారికఁశ్యులగునట్టి, యమరులకునందు నామరూపములఁగలవె.

నీ. ఉపనిషద్విద్యార్థఁ ముపదేశ మొనరించు, రాజకీరము గిశోరములఁ గూర్చు
సామగానక్రియాఁసామర్థ్యమును దెల్పు, బుంస్కొకిలము శౌబఁములను జేర్చి
హరినామకీర్తనంఁ బభ్యసించఁగ జేయు, శారకదారికాఁనమితఁ గదిసి
ప్రణవనాదబ్రహ్మపరతత్త్వమెఱిగిందుఁ, బుష్పంశయము డింభఁములను డాసి

తే.గీ. యచట నుద్యానతరువులఁ నధివసించి, సంతతానందతుండిలఁస్వాంతవృత్తి
నిర్విచారప్రచారంబుఁ నివ్వటిల్ల, శౌరికరుణాకటాక్షప్రసారమహిమ. ౧౩౬.

- చ. గరుడుఁడు శేషునిం దరియఁగఁ దనకోజల దుప్పువ జట్టువ
 ల్లరుదనిలాంకురాన్నకబంశంబులఁ దృష్టిగ వేయునోళ్ల వా
 విరిఁ దగుపేర్చిఁదాసితినిపించు నతండును నిచ్చలుం బర
 స్పరకలహంబు కల్కిగలఁ పట్టునఁ బుట్టునె యెట్టివేశలకొ. ౧౩౯.
- మ. ఘననీలావళునంబులుకొ భుజచతుఃష్కంబుల్ పయోజాతలో
 చనముల్ గొస్తుభభూషణంబులును భాన్వచ్ఛంఖచక్రంబులుకొ
 పనమాలల్ గనకాంబరంబులును శ్రీపత్సంబులుం గల్గి వా
 రును వీరంచును వేరులేదు హరిసాంరూప్యాంకు లందందలుకొ. ౧౪౦.
- కం. కలశీహృతవిరజామల, జలశీకరసేకరచితఃసంఘటతాంచ
 ద్దలశీతలతులసీవన,తలసీమ మెలంగు ముక్తఃతతులం దెపుదుకొ. ౧౪౧.
- సీ. కోమలతులసీసఃరామోచనశ్రీమహిమవిచారణవృత్తిఃసేవఁగు వారు
 ధవళమృదూర్ధ్వపుంఁడ్రవిశేషకవిశేష,ధారణగోష్ఠిచేఁ దనరు వారుఁ
 గల్యాణగుణగణాంఖండతరానుసం,ధానచింతనచేఁ దనర్చువారు
 నిత్యసూరిసమాజఃనిర్ణీతహరితత్త్వ, సిద్ధాంతఫణిలిఁ జరించు వారు
- తే.గీ. నగుదు నెంచెందుఁబరికింపఁనందు నందు, నెగడునిత్యవిభూతిఁ జెందినయ నేక
 దాససంఘ ముష్పరమపఁదంబునందు, సందడిగఁ గ్రందుకొని మహానందఁగిమ.
- గీ. అందు గోవిందనివ్యపాదారవింద,యగు శనందర్శనస్పృహఁనిగళిబద్ధి
 దశవసెంచితి మమితవఃత్సరము లేము, లేము లేమున్న వదెనెడఁలడునట మ.
- గీ. అది యఖండతరప్రతాంశాభిరామ, మగుట నిది పవ లిది లే యటంచుఁ నలఁచి
 రామి నవోట్టఁగాలనిఁగ్ధయము నేయ, దరము గాదయ్యె మనబుధఁగుర.నరైన.
- కం. అబులుండఁగ నామనమున, ఘటియిల్లె నెడఁత విసుపుఁ రటకట యిట్టి
 చ్చట నిల్చు టెన్నినాళ్లో, యటమట గా నున్న దనుచుఁనవివేకమునకొ. ౧౪౨.
- కం. పుణిఁబౌరసమాజంబుల, దరిఁ గాలత్రేవమునకుఁ బరియం జన నె
 వ్వరునైన నించుకైనను, బరికింప రటన్నఁ బలుకఁభావింతు రెటుల్. ౧౪౩.
- గీ. ఒక్కతటి నొక్కరుండఁ బుఁలోపశల్య, పనులవనపొబురైన నాంవంకఁ జూచి
 పలుకరించిన నుబుసుపొంపచ్చుననుచు, సంచరించుచు నిటు మదిఁసెంపుకొంటి.

సీ. నిత్యకృత్యంబుగా • ఛృత్యఛృత్యులనైన, కార్యకారులటుంచు • గాంచుకష్ట
మేపూట కాపూట • కెక్కెడుగుమ్మంబు, దిగెడుగుమ్మంబుగా • దిగుశ్రమము
నెవరైన స్వామికి • నెఱిగింపరాకొయంచు, బ్రతిహారల భజింపఁబడుప్రయాస
మేదారివాహ్యళి • కేతెంచు భగవంతుఁ, డని యిటునటుఁ ద్రోవ • లరయుకన్తి
తే.గీ. కటకటాయిట్టిదనుచుఁ దెల్పుటకుఁదరమె, విసువుపుట్టించునాశ్రయ • వృత్తియెట్టి
వారికైనను బ్రాపింపఁవలదు కార్య, పరుల కెచ్చోట నిట్టివే బాము లనుచు.

సీ. ఎవరైన వడివడి • నెదురుగా నేతేర, ననుఁ బిల్చుటకె వత్తు • రని తలంతు
సఫలప్రయత్నులై • చనువారివార్తలు, విని నాకు నిటు లెప్పు • డని తలంతు
నగరిమోసలశీవి • నడయాడువారి నెల్లను స్వామివల్లభు • లని తలంతు
దేవేరిబోనగ • తైలచేత నైన నా, మనవిఁ దెప్పింతునా • యని తలంతు
తే.గీ. నాకలొకంబునుండి నా • రాకఁ జెవుల, సోక నెఱిగించు వారలు • లేకయిటుల
శ్రీకళత్రుఁ డుపేక్షించె • గాక యున్న, నీకరణి నుంచునే యంచు • నేకతమున.

కా. ముల్లోకంబుల నేలుచుండు సననంబు ల్నూలు గా వించితీక
దెల్లంబై తగుసామనస్యమున వ • డింతుక బుధశ్రేణియం
దెల్లన్తుఖ్యుడనై మెలంగుదను న • న్నే యిట్లుపేక్షింఁదా
దుల్లంబందు నెటుంగఁజో హరి యటం • చూహించు చున్నంతలోకం గిం.
మ. ఒక మందారమహిజతోటరకులా • యోపాంతమందున్న శా
రిక వేరొక్క నికుంజనీదగతశా • రిం జూచి వీఁ డెవ్వఁజో
వికలస్వాంతుఁడొ దుర్విసీతుఁడొ గ్రహ • విష్టుండొ నా నూరు చే
రిక వర్తించుచు నుండెడికొహరిసప • ర్యాగంధహిమండనక. గిం.

ఉ. నావిని వీడు మూడుభువనంబుల నేలెడు వాడ నంచునుం
దా విధి మీఱ నూలుసవనంబు లొనర్చినవాడ నంచునుం
గేవలసామనస్యమునఁ గీర్తి బ్రవర్తిలుచుండు నంచు నా
నావిబుధప్రధానతఁ దఁనర్చెద నంచు మెలంగు గర్వియై. గిం.

సీ. ఒకటి రెండు జగంబు • లొక్కడె వీడేలు, వాడ నంచును గర్వ • పడుచునుండు
నిట్టివి పదునాల్గు • సృజించినవిరింది, యేమూల నుండెనో • యెటుంగ మెవర
మట్టిబ్రహ్మాండంబులమితసంఖ్యలు సృజింపను బెంప నఱిగింపఁగనుసమర్థు
డైనశ్రీరమణుపా • దాబ్జముల్ దిలకించు, స్పృహయను నిగళంబు • చేతఁ గట్టు

తే.గీ. పశియెనటదానుముక్తులే పడఁచుదగిన, ఫలము బద్ధున కేరీతిఁ • గలుగునొక్కొ
యని తలంపక తన కబ్బునని తలంపు, నెంత మూర్ఖుండో వీఁడంచ • నేవగించి.

కం. హరిపదసందర్శన మట, దురహంకారాతిరేక • దుర్లలితహృదం
తరుండగు దన కట జెన నది, దొరకమి కొక్కింతవినుగు • దోచె నటుకటా. ౧౫౪.

సీ. బహుజన్తవాసనా • పరిపాకసంబ్ధ, నిశ్చలాత్తజ్ఞాన • నియతిఁ జెంది
భగవదర్పణముగా • భావించి సత్కర్త, ముల నొనర్చుచు విని • ర్చలమనీష
సకలభూతమలందు • సమత వర్తించుచు, శాంతుడై దాంతుడై • సంతసమున
సర్వజ్ఞ భావంబు • సార్వత్రికత్వంబు, సర్వేశ్వరత్వ మీ • శ్వరుని దనుచుఁ

తే.గీ. దెలిసి సంతతసత్సంగ • విలసనమున, సారిది నిస్సంగుడై ద్వంద • శూన్యవృత్తిఁ
జరచుభాగవతుం డైన • వాఁడుకాని, శ్రీహరిపదంబునందఱుం • జెందగలరె. ౧౫౫.

శా. తా సేవ్యుం డట సేవకత్వమున ని • త్యంబు నిజస్తోత్రవి
న్యాసం బొప్ప బుధవ్రజంబు దన గే • హద్యరపార్వ్యంబునం
దీప్నోక్తందను చిర్చనం బెపుడు చే • యించుం బ్రతీహరియం
చాసం జేసి వసింపఁ గోరు నట వీ • శత్యంతగర్వాంధుడై. ౧౫౬.

కం. అని యాడు కొనెడుమాటలు, విను నప్పుడు నేను మిగుల • విస్తయలజ్ఞా
వనతాస్యుడనై వానికి, వినతాంగుడ నగుచు విన్న • వింపితి నిట్టుల్. ౧౫౭.

ఉ. శారికలార ! శారికడ • సారెకుఁ జారుకధార్థమల్ మసౌ
హారికలారవస్ఫురణ • నద్భుతభంగి నెనంగు నట్లు గాఁ
గోరికలారఁ దెల్పుచును • గూరిమి గాంచెడు మీర లీజగ
దూరికలారహస్యముల • పోడిమి బుద్ధి నెఱుంగు టబ్రమే. ౧౫౮.

కం. ఏ నెప్పుడు హరిపదని, ధ్యానము గావించు నొక్కొ • యని మదిలో నెం
దేనెప్పుడును దదేక, ధ్యానమున నె యంట మీహృ • దయ నెఱుంగ దొకో.

గీ. శౌరిపదదర్శనవ్యాప్తి • గోప వచ్చి, యంతకాలంబు నిందుంటి • మిందఱమును
మాయుదంతంబు నెక్కింత • మాత్రయైన, స్వామికఠింగించువారలె • వ్వారు లేరు.

గీ. మాకు నయ్యైపదముల క • మ్మాధవుండె, ప్రోవుఁ డనుచు నధీకార • ముల నెనంగె
భక్తి నే ముప్పుహోత్తుని • యుక్తి జేసి, పాదుకొని యుంటి మయ్యయి • పదములందు.

క. ఈవడువున నే మెల్లను, శ్రీవల్లభునివ్యవదముఁసేవింప మదిన్
భావించి వచ్చి యిచ్చట, నేవిడియుట నచటి చందఁమే మయ్యె నొకో. ౧౬౨.

చ. అన విని వానిలో నొక విఘాంగము న న్గని యెంతమాట నీ
మనమునయందు నెప్పుడు రఁమారమణాంఘ్రిసరోజయు గ్గద
ర్యనకుతుకంబె కాని యితఁరన్నహలేమియు లేమికి న్నిద
ర్శన మిదె చాలు నింటికడఁచందము లందలి చింత యెప్పుడే. ౧౬౩.

చ. పదపద నీకుఁ జూడ భగఁవత్పదదర్శన మేడ బ్రహ్మ ల
ర్బదములు పంచలం దిరిగి పోవుదు “రేనుఁగులేటఁ గ్రుంకుచో
వదలక పాటిరే వడుగఁవచ్చెను నక్క” యటన్న భంగి ను
న్నది కద నీదు చందము విఁనందగ వింకిట మాకు నీనుడులో. ౧౬౪.

చ. అనుచుఁ దృణీకరించి తెగఁనాడిన రెండవయండజంబు న
గ్గని వచియించె నీకిపుడుఁ గల్గదు నీయభిలాషసిద్ధి యె
వ్వనికి లభించె మున్ను భగఁవత్పదదర్శన భాగ్య మెంతయున్
ఘన మగుప్రాజ్యరాజ్యమదఁగర్వము సర్వము వీడు నంతకున్. ౧౬౫.

గీ స్వామి సన్నిధిఁ దెలుప నెఁవ్వారు లేర. టంచుఁ బల్కితి వింతయాఁసార శౌరి
యనఁగ సర్వజ్ఞఁ డతఁ డెటుంఁగ నివి నీలవె, యింత యజ్ఞాని వేమిరఁయింద నీవు.

గీ. అతఁడుప్రాకృతనేతలఁగతిని మనవి, దెలుపఁ దగువాఁడె భక్తులుఁదలఁపఁ దోచు
నప్పు డిప్పుడు నందిందుఁనతినికితని, కనక యెప్పుడు నందందఁనందఱికిని. ౧౬౬.

ఉ. మంతనమంచుఁ గొన్ని మటుఁమాయలమాటలఁ జెప్పి పుచ్చుట
య్యంతిపురంపుటూడిగవుఁటన్నులమిన్నల నాశ్రయించుట
త్యంతముఁ గార్యసాధనముఁలౌఁ గలికాలపుఁబ్రాకృతావనీ
కాంతులపట్ల నట్లనె జగత్పతియా హరిపట్ల నెంచితో. ౧౬౭.

చం. ఉపచితిపాత్రుఁ డార్యుఁడు సమున్నతకీర్తి యుదాత్తమూర్తి వా
జ్ఞిపుణుఁడు ప్రత్యయాస్పదుఁడుఁ నిర్మలచర్యుఁడు ధైర్యధుర్యుఁ డా
త్మపరబలాబలజ్ఞుఁ డనఁమప్రతిభాంకుఁడు నైన నీగురుం
డెపుడుఁ దృదీయకార్యఘటఁనైకరతిం దగు నీతిచాతురికన్. ౧౬౮.

కం. నిరతంబుఁ దదనుమతికృతి, నిరతం బగుచిత్తవృత్తిఁ నిరహంకృతివై
కరణీయంబుల భృత్యుని, కరణిం గావించు వేనిఁకరుణించు నినుక. ౧౭౦.

కం. అని బుద్ధిఁ గఱపి పొమ్మన, మనపురికిం గురుదిగీశఁమండలితోడం
జను దెంచి యచటి వార్తలు, వినవిన స్తయ ముడిగ మదినిఁ విస్తయ మొదవెక.

ఉ. పొరుల నెల్ల రాఁ బిలిచి • వచ్చి తి మిచ్చటి కిన్ని నాళ్లకే
మీరలు నందఱుక సుఖులై • యెవ్వడు నెవ్వగ మానియోగముల్
సారెకు నప్రమాదగతి • నల్పుచు నుందురె క్రూరదైత్యు లె
వ్వారును దాడి రారు గదః వచ్చిన వారల మోర్తురే కదా? ౧౭౧

సీ. వైజయంతము పొంత • వర్తింతు రెవ్వార, లెవరు గుఱర్త చెంతవసియింతు
రమృత కుండోపాంతఁమం దుందు రెవ్వరు, కామధేనువుదొడ్డిఁగాతు రెవరు
గురుమందిరమున నెవ్వరు కావలిగ నుండు, చింతామణిని బరీక్షింతు రెవ్వ
రైరావతముఁబ్రోది • నరయు వారెవ్వర, లుచ్చైశ్రవముఁద్రివ్వఁచుందు రెవరు

తే.గీ. నందనవనమ్ముఁ బరికించుచుందు రెవ్వ, రెవరు మందాకినీతీరఁనవిధవివిధ
మణిఖచిత వేది సోపానఁమండపములు, శిథిలములుగాక యుంపవీఁ త్సింతు రెపుడు.

సీ. ఇచ్చొటి కెపుడైన • విచ్చేయుచుండునే • నైవరసంచారుఁ డానారదుండు
మునితపోవిఘ్నార్థఁముగ నిల్పఁబడిన యచ్చరలు వర్తింతురే • నఫలగతులఁ
బుణ్యకర్మఫలానుభూతి కైరావోద్యమ, యానముల్ సుకృతుల • కనువబడునె
దైత్యనాథులరాజధానులఁ ద్రిమృదు, ప్రణిధులు వత్తురే • వార్త లరసి

తే.గీ. యాశ్వినేయులభైషజ్య • మమరు చున్నె, ప్రహులవర్తకకులభ్రాములుధరితి
సమయసముచితభంగివర్షములుగుఁము, మన్నవియెజన్నములబిల్విఁలాదవుచున్నె

మ. అను నాపల్కల నాలకించునపు డానోన్యన్యంబు వక్త్రంబులం
గనుఁగొంచుక భయవిస్తయంబులు పెనంగ న్నారు వేరొక్కచా
ప్పునఁ జూవట్టగఁ జెప్పు నేమిటికి మిమ్ముం జూడ నాడెందమం
దున మొడొక్కవితానఁ దోచు నన నన్నుం జూచి వారందఱుక. ౧౭౨.

క. దేవా దేవరహృదయం, బీవీకనుభ్రాంతిఁ తెంచ • నీరలు మాతో
నావైకుంఠమునకుఁజనఁ, గావలె నని పలికి చాలఁకాలం బయ్యెక. ౧౭౩.

- క. వేవేలయెండ్రక్రిందట, నీవడువున ననుట మాత్రమే గాని యదే
మో వైకుంఠపురంబున, కై విచ్చేయుటయే లేదుకద యిప్పటికిక. ౧౭౭.
- సీ. మొన్న గదా మీరు * పూజించి ముచ్చటిం, చితిరి నారదమునిశ్రేష్ఠు లోడ
నిన్న గదా మీకు * విన్నవించిరి దైత్య, పురులవార్తలు గూఢఁచరులు వచ్చి
నేడేగదా మిమ్ముఁ జూడఁగా వచ్చి ర, చ్చర లుట్టి మునులనిష్ఠులను మాన్చి
యిప్పుడే గద మీర * లేతెంచుపుణ్యుల, కంపించితిరి ప్ర్యామఁయానములను
తేగీ. యతీయు నెల్లిగదయ్య యేమిటక మేమా, మీరు గావింపుడని నియమించినట్టి
కర్ణముల నెల్ల జాగరూకతఁ గడంగి, కొలుపువేళకు పవరించుకొనఁగ వలయు.
- కం. ఈలో మహి కెన్నిపరుల్, హఠి న్నృపకన్యకాన్వయంవరకల్యా
జాలోకనార్థ మీరెం, తేలికచివెంట నరిగితిరి సురయుతులై. ౧౭౮.
- మ. అనుచుండం బయినండి తోచు నొకఘంటారావమాలించి వా
రును నేనుం దలలేత్తి మీఁదుఁ గనుచోఁ గ్రొమ్మించులన్నించుచుకొ
స్తనితోదంచిత మైనమేఘ మనఁగా * ప్రైణంబుచే రాణ గాం
చిన చొక్కం బగు వ్యోమయాన మరుడెంచెకొ శంఖచక్రాంకమై. ౧౭౯.
- కం. క్రమశమితవేగమై యా, పమానమపమానమైనవిభవస్ఫురణం
బమరంగ నల్లనల్లన, మము డగ్గటినిలిచె జూచుమాత్రములోనక. ౧౮౦.
- కం. అందుండి యిందిరాకృతులం దగుగొందఱవెలందులం గూడి శచీ
నుందరి వెలువడిరా మా, యందఱిడెందముల యంగు * నబ్బుర మొదలక. ౧౮౧.
- ఉ. ఎక్కడి కెప్పు డేగితి విదేటి విచిత్రము ప్రాణనాయకా
యిక్కడ నిన్ను నిప్పుడు గఁదే కనుఁగొంటి నటంచు బల్కఁగా
నక్కజ మంది యేమి యిటులానతి యిచ్చెద రిప్పుడే కదా
యిక్కమలావధూసఖులు * నేనును డిగ్గితి మీవిమానముక. ౧౮౨.
- సీ. నాఁడువైకుంఠంబునకు మీర లటు లేగు, నపుడె తోడ నెవత్తుననఁగ నుడుగు
మని యింట నను నిల్పియరిగిన మఱునాడె, ప్రేలేయుంగర మానవా లాసరిగి
శ్రీదేవి నినుఁ జూడఁగాఁ దోడి తెచ్చునె, నని యీవిమానంబు * ననుపలేదె
పనిచిన నన్నందు * వనియింపఁ జేసి యీ, ప ద్మావధూసఖుల్ * పరమపదము

తే. గీ. నందు నామె వసించుకుండ్లాంతమందు, డింప నామెయుఁ బ్రేమ వాటిల్లఁబిలిచి
యందు మిచ్చోట నీభర్తయుండునంత, కాల మని యానతిచ్చినన్గారవించె.

గీ. ఎన్ని నాళ్లందు జంగనోయెఱుఁగాని, నాటిబోటుల నల విమానమునుగూర్చి
యిపుడిపుడె యాయితంబుసేయించివలికె, నన్ను సానుగ్రహలోకనములఁజూచి.

కం. అమ్మ నీవతి నిజనగరమ్మనకుం జనియె నిపుడు * గ్రక్కున నీవుం
బొమ్మ మేలగుఁ జక్కెర, బొమ్మ యని భద్రవస్తువుల నిడి పనుపక్ష. ౧౮౬.

కం. వచ్చితిమి యనుపదమున, నిచ్చటికై యిప్పు డిపుడెఁ యంతకు మునుమీ
రిచ్చటఁ గాంచితి మనుమీ, ముచ్చట కెంతయును స్వాంతమున వింతయగుక.

గీ. అనుచుఁ దనప్రేరి నుండి మున్నానవాలు, పనిచి నట్టిది యిదియె గైకొనుఁడటంచు
నుంగరమెట్లినాచేతికొనఁగు నపుడు, నాకరాంగుళిఁజూడఁకొన్నముఁదోచె.

కం. దొంతరవంతలచే నిటు, దంతుర మగుభ్రాంతి దోగి * తల్లడవడునా
స్వాంతంబు చెదర నచ్చటి, కంతట నారదమున్గొందుఁడరుదెంచె వడిక. ౧౮౭.

ఉ. వచ్చిన మానిఁగాంచి తగువైఖరి మన్నన చేసి యేమి రా
యిచ్చటి కిప్పు డీయతివిశృంఖలుఁడైనమహానుభావునిం
దెచ్చితి వీశ్వరా యని మదిం దిగులాంచుచున్న నాతలం
పిచ్చనెఱింగి యాతపసియిట్లనె నల్లన సస్తితాన్మృడై. ౧౮౮.

శా. ఓహూ యేమిది విన్నఁబాటాదవ సేదో వింతయో చింతయో
మోహంబో మది దోగినట్టుల యథాపూర్వాననశ్రీసము
త్సాహకారవిచేష్టితస్థితులచే * స్పష్టంబుగా నాత్మలం
దూహింపం దగి యుండె దీసురశచీయుత్తుండవై వానవా. ౧౮౯.

గీ. అనిన నప్పటి నాస్థితియంతవట్టు, దెలుప నాలించి పలికె నద్వివ్యబోధ
మహితుఁ డిదియెల్ల నల్పసామ్రాజ్యమత్త, మతి వయిన నీదుర్మోహంగతి నెక్కలై.

గీ. ఇంత దుర్మోహమతివిగావేని నన్ను, నతివిశృంఖలుఁడైనమహానుభావుఁ
డని తలంతువె దేవర్షి నగుట నాకుఁ, దృద్విచారంబు నుడువ రావలసెనిపుడు.

మ. నిగమాంతంబులు నిట్టివాడనుచు వర్ణింపంగ లేవన్నచో
జగదీశుం గనుఁగోఁ దరంబగునె దుస్సంసారమోహంబులై

తగువిభ్రాంతహృదంతరంగులకు యత్నం బెంతఁ గావించినక
భగవద్భక్తుల కట్లుగా కతఁడు చూపట్టుం గదా యంతటక.

౧౯౪.

మ. తనభక్తుండను నేను గానొ నను వాత్సల్యాతిరేకంబునం
గని స్వీయంబగుదివ్యవిగ్రహముసాక్షాత్కారముంజేసి ధ
న్యనిఁ గావింపఁగ రాదొ యంచనెదవేమో నీవు భక్తుండవై
న నతం డిట్లు లుపేక్ష నేయునె నురేండ్రా యేల యిదుర్భ్రమల్.

౧౯౫.

కం. విను భక్తుల తెఱఁ గెఱిగిం, తును గోవ్యము దృశ్య మగుచుఁదోచిన యది యె
ల్లను వారలు శ్రీవారి భావనఁజూతు రతఁడు జగన్నివాసుం డగుటక.

౧౯౬.

కం. హరి నర్వత్ర కలం డను, బరమార్థము నెవ్వఁ డెఱుంగుఁభక్తుడు వాడే
హరియు న్వానికె యెల్లడఁ, గరుణించుం దనదుమూర్తిఁ

• గనుభాగ్యంబుక.

గీ. తరలి వైకుంఠ పురికి నీవరిగి యందు, నెందు గోవిందుఁ దుండునోయెపుడునన్ము
బిలువ నంపించునో యంచుదలఁచు చుంటి, గాని దృఢభక్తిధ్యానింపఁగడఁగ వైతి

మ. గురుభక్తిక గుఱినిల్పనేర కలవై కుంతంబుఁ బ్రోలంచు న
విరజన్వాహినియంచు నత్తులసి నుర్వీజాతమంచుక ఖగే
శ్వరశేషాదుల నిత్యనూగులనుచుక భావించితే కాని య
ప్పరమేశ్వరప్రతిబింబబుద్ధి మదిసంభావింపవై తక్కుట.

౧౯౭.

కం. ఎక్కడి శారీ జన్మం, బెక్కడి యితరాంతరంగ వృత్తిజ్ఞత్వం
బక్కడిది యెఱుక దొరకొను, టక్కడ హరియే చరాచరాకృతినుంట.

౨౦౦.

కం. హరిమాయ నెఱుగ నెవ్వరి, తరమా పరమాత్ము డెఱుల • తలఁచిన నటులా
బెరమాటలేల భ్రమయుట, సురమాస్యరమాధ్యమహిమ • చొప్పున నె గుఱి.

కం. నీ వెపుడు సవరివారుడవై వైకుంఠమున కఱిగి • తవ్వడె యిచటక
నీవిధమున నెకమాయా, దేవేంద్రుని సవరివారు • దివిరి సృజించెక.

౨౦౧.

ఉ. అంతట నూరకుండక త్వదంగన యైనశచీవధూమణిక
స్వాంతమునందు భ్రాంతి దొలఁకాడకయుండఁగ శీలరక్షణం
బెంతయుఁ బ్రేమఁ జేయ మది సెంచి రమాసతిచేత నామె కు
ద్ధాంతమునందునుంచుటకునై పిలిపింపఁగ జేసె ప్రేల్పిడిక.

౨౦౩.

గీ. అపుడు శచి కానవాలు నీవంపి తనిన, యుంగరము శౌరిమాయా సముద్భవంబె
యిపుడు నీచేతనదితో హితవిధంబు, గనుటయును శౌరిమాయా పంకల్పితంబె.

గీ. నీవు స్వర్గంబునందు లేనితటి నచట, నెగుడుకర్ణంబు లేరీతి నగునె యంచు
నీతలను భార మెల్లనుండినను బుద్ధి, పుట్ట హరి నిన్ను సిలుగులఁ బెట్టఁ దలంచి.

గీ. శారికాదంభమున నిన్ను శౌరికాని, మాటల నహంక్రియాగర్వంచుదము లఱచి
కాదుకాలాంతరంబునఁగాని నేడు, హరిపదాలొకనంబు పొమ్మునుచుంబంచె.

కం. గెంటనికృప నంటినమతి, వెంటనె శచినింటి కనుపవేయని సిరి వా
ల్గంటి కెఱిగించి హరి తెఱగంటిదొరా పనిచె నామెగ్రక్కున నిటకుఁ.

గీ. ఈశచీనఘాటి యిపుడు చూపినయట్టి, మాయయుంగరంబు పోయె నపుడె
నీదువ్రేలిదైనఁ నిజమైనయుంగరం, బిప్పు డుండుఁ బాడుమీ సురేంద్రుం.

కం. అనువపుడు నాకరాంకులి, గనుఁగొనుచో నంగుళీయంకపమేతంబై
కనుపట్ట నచటి వారల, మనంబు లద్భుతరసైకమగ్నములయ్యెఁ. ౨౦౯.

గీ. మఱియు నమ్మాని యిట్లునె మఘవనీత, గురుగురూపాయచాతురీగురుతవలనఁ
గలుగుకాలాంతరంబునఁ గమలనాభు, దర్శనము క్షీరవారాశిఁ దప్పకను.

గీ. ఇదియనఁగ నెంతవంతనీమది కొకింత, భ్రాంతిమాత్రంబై కలిగె నిఁప్పటికిముందు
నాటునస్వస్థతార్తి యంతటలభించు, చెప్పనొసిద్ధి యనితెల్పిస్వేచ్ఛ సరిగె.

గీ. ఇన్నివిధముల హరిశక్తి యిట్టి దనుచు, నెఱిగి యెఱిగియు నల్పనమ్మద్ధిగర్వ
పరవకుడనాచుబడరానిపాట్లఁబడితి, గానియిదుమల విడనాడఁగలిగెనివుడు.

కం. ఆ సంయమి పలుకగునను, నాన న్నానంశయంబు లడఁగె న్నుడు లే
లా నస్తము లయ్యె శ్రమము, లానస్తము లయ్యె రమలు హరికృప నింకఁ.

చ. సురవరులార నూరిపఱికుద్దు, దుదారుడు దక్షుడైనయా
గురుడు గురుండు మృతియు పంఖండు నియంతయునై స్వనీతిచా
తురి నను నెల్లకర్ణములఁ దోడ్పడి కావఁగ నావగ ల్పిరం
తరముగనుండునే మది ముందంబు పదంపడి కూడకుండునే.

ఉ. ఈ మహనీయుబుద్ధి బలఁజే కద నా కదనైనచో రిపు
స్తోమములక జయింపు నెఱిఁచూపును తేపును మాపు నోపి స
ర్వామరసామరస్యకలఁనైకదశస్థ టియించునేడు శ్రీ
స్వామికటాక్షముం బడయఁ జాలు నుపాయముఁ దెల్పుతుండునే. ౨౧౫.

క. ఆనవుం డాంగిరసుం డిట్లను నను నా త్తీయు నింతఁయగ్గించుట యొ
ప్పునె యిది యిట్లగునని నుర,ముని వలఁజఁడె యతనివ ల్గఁమోఘము కాదే.

గీ. సాధనీయార్థమున కెందుఁసాధకుండు, గావలయునంచుఁ గోరుటఁగలదు గాని
సిద్ధమగునర్థమునకుఁ గాఁజీంచుటెందుఁగలదుసాధకుఁడొకఁడుగాఁవలయునంచు.

క. శారీవ్యవదేశశ్రీ, శౌరీరిత మైనయర్థఁసంకర్పమునే
నారదమునియుం దెలిపెఁ గదా రూఢిగ దాని కన్యఁధాత్వము గలదే. ౨౧౬.

ఉ. ఇవ్వడెత్తీరవారిధి నఁహీనశయానుభవేశయాను బొం
దుప్పటిఁ బూను జానుజిగిఁతోఁ దగు మేనుమెఱుంగు రంగు బా
గొప్పగు గొప్పకప్పు మొయిఁలో యనఁ బొల్పుగు శ్రీరమేను నే
చొప్పునఁ జేరి కొల్చుటకుఁజొప్పకు నట్లొనరింపఁగాఁదగుక. ౨౧౭.

క. అన నందఱు నలమందర,మున నుండి వయోధితీరఁమును జేర గడం
గి నితాంతంబు నతాంతం, బు నుదాంతం బయినస్వాంతఁమున వెడలి రొగిక.

క. మిహిరకులకలశజలనిధి, మిహికాకిరణానమత్సఁమిహితకరణా
వహబహు నుగుణా భరణా, ముహుర స్తద్వంశ పురుషఁపూజిత చరణా. ౨౧౮

ఉ. కుంచితచిత్రకూటగిరిఁకూటరటక్రరటక్ష పాటద్వ
ప్యంచలపాత సాటవ స్ఫుటారభటీత్రుటితారికాటవా
వంచవ టీతీఘటితఁవర్ణకుటీనికటాటవీనట
త్రాంచనకృష్ణసారబలఁగర్వవిపాటననద్విపాటనా. ౨౧౯.

తోటక. సిరగారవ మానసఁదృష్టజటా, యురభిఖ్య విహంగధృతోరుజటా
భరకృష్ణమృగాజినఁవల్గవటా, నిరవద్య కృపాకరఁనిష్కవటా. ౨౨౦.

❖* గ ద్య ము. *❖

ఇది శ్రీమద్రామనామపారాయణపరాయణాతిధన్యకౌండిన్యగోత్రవవిత్రదేవుల
 పల్లికులపయఃపయోనిధికళానిధిసీతారామశాస్త్రిపౌత్ర వేంకట కృష్ణ
 శాస్త్రిపుత్ర తమ్మనాభిధానాంతర వేంకటకృష్ణశాస్త్రినామాగ్ర
 జన్మత్రిలింగదేశాగ్రజన్మ సుధీవిధేయ సుబ్బరాయశాస్త్రి
 నామధేయ వ్రణీతం బైనమహేంద్రవిజయం బను
 వ్రబంధంబునందుఁ దృతీయాశ్వాసము.

శ్రీసీతారామార్పణమస్తు.

— — — — —

శ్రీ రస్తు.

శ్రీమహేంద్రవిజయము.

చతుర్థాశ్వాసము.

హనుమత్కృతపదసం

వాహన సౌందర్యరచితః హనుమయమిస

మైహన రుచివిశితహరి

దావహన రఘురామ సార్వభౌమలలామా.

౧.

గీ. అవధరింపుము శౌనకాఽద్యఖిలమాని, మణుల కిట్లని రౌమహంక్షణి వచించె
సుచిరపరిబ్రపుమవత్సఃసురుచిరకల, మంజుసంజల్పమాధురీఃమహితఫణితి. ౨.

మ. కని రాచార్యపురస్సరంబుగ నురల్, గ్రావారితోఁ గూడి యిం
పునఁ బెంపా శరధిం బురారిశరధిఁ భూదేవికిం గట్టి వి
ప్పనిపుట్టంబును కేషశాయి కి లనఁ ద్వా రాభిరూప్యంబుచే
ఘనమై చొక్కఁగఁ జొక్కమైనశయనాఁ గారం బదూరంబునకొ. 3.

మ. కనదుత్తుంగతరంగహస్తముల వైఁగం జేసి యాత్మీయ ని
స్వనసంగంభమునకొ ముకుందుఁ డిదె యఁ న్నవ్నభ్యపం దున్నవాఁ
డని యాహ్వన మొనర్చుచుం బ్రుషతపాఽద్యం బిచ్చి తప్తాదరిం
చునదీసుం గని కార్యసిద్ధియగు నంఁచుం జాల సంకుప్తులై. ౪.

కం. గురు ననమయోగవిద్యాగురుఁ గని యుపయోగమై తఁగురుచిరతరవా
గురుఫణితి నచట నపు డజ, గురుఁ గనుయోగంబును నెఱుఁగురునికొవేడకొ.

కం. శ్రీకారుణికు సదవనాం, గీకారుని నిత్యవిహితః కిల్బిషచయబం
దీకారుని హరి నిచ్చట, సాకారునిగాఁ గనంగఁనగు భక్తులకుకొ. ౫.

- మ. ప్రణమద్యశ్యండు పాపకోపదురభిఃప్రాయాద్యదృశ్యండు కా
రుణికస్వాంతుః ఉనంతుః డెవ్వుః డెవ రేరూపంబునకా భక్తి భూ
షణవీరేశ్వణభాషణంబులను నిఃస్పన్నా ర్థి గీర్తింతురో
యణుమాత్రంబును వేటులేకతడు ప్రత్యక్షంబగుకా వారికికా. ౭.
- కం. నావుడు సురలందలు నీ,వే వినుతింపదగునద్వివేకివి గా కే
మేవిధి నుతిః జేయంగల, మావిశ్వజనీను మహిమ • నన నతడు దాకా. ౮.
- ఉ. ప్రాజ్ఞులుడై కరంబులు శిరంబున మోడ్చి నిరంతరంబులౌ
వాఙ్మనసప్రవృత్తు లెడఁవట్టఁగ నిశ్చలరూఢనిత్యన
మృజ్జతియై యతీంద్రియచయస్థితివి స్తృప్తవిశ్వచేష్టచే
దృక్షి శరణీకలక్ష్యనియంతిం దగ నిర్గుణతత్త్వచింతచేకా. ౯.
- గీ. కొంతవడి నిర్వికారనిర్గుణసమాధి, నంతరంగంబు నిస్త్రాంతాత్మభోధ
పరిణతానందరసమయత్యమునఁ బొదలి, యంత సగుణవిఘోషాధిఁనధిగమించి.
- సీ. నవనీరదేందీవరవనీతమాలవల్లవనీలమణిలీల • నవధరించి
శతభానుమండలోఁదితభానుమండలాం,చితభానుభావశాఁలితవహించి
విమలారవిస్ఫురఁత్రుమలోదరసమగ్ర, తమలోచనాంతవిభ్రమముగాంచి
యసమానచంద్రికాఁలనమానధాశధ,శ్యసమానవద్యమాఁవనరహించి
- తే.గీ. మించు ఘనకాయమొలుపు దీపించుచాయ, చల్లనగుచూపుమందహాసంపుఁగోపు
గలిగి రాణించు దివ్యమంగళమనోజ్ఞ, మైన తేజంబు మ్రోలఁ బ్రత్యక్షమైన.
- ఉ. పెన్నిధిఁగన్నపేదవలె • పేదనఁ బాసినవానితాభ్రసం
పన్నిధియతదాకృతి రమావతి దంచుఁ దలంచి సేవకా
పన్నగభేదవజ్ర మగుపన్నగశాయి వెసం బ్రసన్నుడై
సన్నిధి చేసినాఁ డనుచు • సంతసమందుచుఁ జూచుచున్నెడకా. ౧౦.
- మ. పృథులం బంబుజడంబరం బువనిషఃస్త్రృగ్యంబు యోగిచ్ఛటా
వృదయాగారవిహారధీరము ముహుఃశ్చిహస్తసంవాహనా
స్పద మాకాశధునీజనిర్గ్రహ మజత్యప్రఖ్యసర్వోత్తమా
భృగదయక్రీడము శౌరిపాద మెదుటకా • ముస్తుండు చూడం దగకా, ౧౧.

ఉ. క్షీరవయోధినుండి దరిఁ • జేరగజేంద్రునిపట్లఁ దండ్రడి ని
మృగరణదోషముకొ సలిపెఁ • గాన మముం చదవత్యతాదురా
కారులఁ బ్రోవవే యనుచుఁ • గాల్గఁ బెనంగెడు సక్రపాతముల్
నా రహి మించు నవ్యనజఁనాభునిజంఘులఁ గాంచె నంతటకొ. ౧౪.

గీ. ఊర్వసి కరిష్ట మనుమాట • యుండెఁ గాన, రంభ కేలయరిష్టమైఁకాలకుండు
ననఁగఁ దగుశౌరి యూరుద్వఃయంబునందుఁ, గొంతసేపు వసించె నఁగ్గురునిచూపు.

క. పొందుప్పటికాసె బిగిం, బొందుప్పటిలంగ నెల్లఁపుడు సజ్జనతా
నందకమై యొప్పెడు నల, నందకమునఁ దనరు కటి గఁనం దగె నంతకొ. ౧౬.

గీ. అఖిలమునకుఁబితామహుఁడావిరించి, యిదియతని కెన్న మాతామఁహియగుఁగానఁ
దనకొకించుకయందు బాంధవము గలదటంచువారి నాభి సరసి సేవించెగురుండు.

సీ. ముగ్ధలీలావళీఁన్మిగ్ధలీలావళీ, సరళసోపానాగ్రఁసరణిఁబోవఁ
గ్రవశ్రీవత్సమకొక్రీనీడపై బాడ, హరియురస్సీమగేఁహజరమున
శుంభద్భుజోన్నతఁస్తంభసంభృతవైజ, యంతికా గారుత్మఁతాశ్శత్రుఁఖ
లామధ్యభాగప్రలంబమానానూన, కాస్తుభమణిదీపఁకళికదీప్తి

తే.గీ. యిదిగొఁగనునీమమోరథాఁభృదయరేఖ, యనుచుఁజూపింపనగ్గురుఁ • డరసిమురిసె
సరసిజాననముఖునైఁశ్వర్యదాత్రి, భవనజనయిత్రి నందు సంఘోధిపుత్రి. ౧౮.

క. తిలకించి యకించనుఁ డి, మ్ముల మించినపెన్నిధానఁమును గాంచిన య
ట్టుల సంతసించి గీష్పతి, పులకించినమేనితో సముత్సుకుఁ డగుచుకొ. ౧౯.

క. తల్లి యోషిల్లోకమ, తల్లి తప్పిల్లీలచే గఁదా యవాణి
వల్లభముఖులెల్లను సం, వల్లాభోల్లసితులై ప్రవ ర్తిల్లు టొగికొ. ౨౦.

క. ముక్తాహారులు నవిరళ, ముక్తాహారులును సుహితఁభూరిరసోద్య
ద్భక్తులు నగుదురు గద త్వద్భక్తులుగా గణుతిఁ గనినఁవారలు తల్లీ. ౨౧.

సీ. కడుపేదలై డస్సి • కడుపేద నిల్లిల్లు, దిరుగువాడైన నీఁకరుణఁ గాంచి
వలువంతయును లేక • వలవంత డైన్యంబుఁ, జూపువాడైన నీఁపాపుఁ గాంచి
నిలువనీడగఁ జూడఁ నిలువ నీస్థలియయై, యెనరువాడైన నీఁనెనరుఁ గాంచి
మాటుమానిసికి వేఁమాటు మానసపుఁ దెరి, పుడుగువాడైన నీఁయడుగుఁగాంచి

యసమశాల్యన్న ములయుఁజే నాంబరంబు,లయునముత్తేధసాధంబులయుఁగుటుంబ
పరిజనంబులయును బెంపుపరిధవిల్లు, భూరిసామ్రాజ్యుడగుఁగదేభువనజనని ?

క. అని యెన్నేనివిధంబుల, ననిమిషగురుఁ డిందిరామఁహదేవిని బే
ర్కొని యామెనుప్రసాదంబునఁ దిరమగుసిరి సెనంగుఁ పోఁడిమిఁ జూపెన్.

క. మన కింక కాశ్వతసంపద, లానగూడె నటంచు మోదఁమందుచు మఱియా
ఘనమూర్తి యితరలసదవ, ఘనవందర్యన మొనర్చుఁగాఁ గడఁగుటయున్. ౨౪

గీ. పొందుగా నంతఁ గటినద్ధఁనందకేత, రాయుధచతుష్క మైనశ్రీహరిభుజాచ
తుప్తయమునందు నిలిచి సంతుప్త మయ్యె,ననిమిషస్వామిగురువిలోకనచయంబు.

చ. కమలజనూతి ఫాలఫలఁకంబులఁ బుట్టుపుచంద మేకతా
లమున లభింప దాసపటంబున కొక్కటఁ జక్కగాఁ బుమ
ర్థముల నొనంగ నాలు గిటిఁ దాల్చెనొకొ యన సెప్పు శౌరిహ
స్తములకు మస్తకంబు వినఁతం బొసరించె గురుండు భక్తితోన్. ౨౬.

గీ. కంధరాభిఖ్యభువనవిఖ్యాతి గాంచి, గర్జితస్ఫూర్ణితధ్వని ఁ గలుగితేద
నర్చువైకుంఠకుంబున కువకంత, మన నముత్కంఠ గురుండు చూపులఁ గదించె.

క. మానసమున గురుఁ డాహరి, యాననరుచి నలువ గన్నఁయాననరుచిర
శ్రీనలరు దానిఁ గని యస,మానసముల్లాసభాసఁమానుండయ్యెన్. ౨౮.

మ. దివిజామాత్యుండు సావిత్రికార్యఘటనాదీశైక్యకదత్తుండు శ్లా
ఘ్యవివేకుండు పదాదిగాఁగ ముఖపఁర్యంతంబు నత్యంత భ
క్తివిశేషంబున నంబునోదరునిమూర్తిం గాంచి సాక్షాత్కరిం
చె విరించానికదుర్లభం డనుచు నఁజీఁగప్రమోదంబునన్. ౩౦.

క. బడి బడి సాష్టాంగముగాఁ, బడి వడిమొక్కు లిడి లేచి ఁ పలుకుడువులఁ బ్రా
నుడువుల నుడియడిదవుదొర, నుడుగక కడుభక్త బొగడుఁచుండఁగ హరియున్.

గీ. గీష్మతినిఁ గాంచి నీవు వాస్తోష్మతియును, నురలననుఁజూడనిటకుఁచుట్టయెఱింగి
ధ్యానగమ్యుండఁ గానఁ బ్రత్యక్షమైతి, నీకు మాత్రంబె సురపాలఁనైకలోల.

క. మెచ్చితి నీనచ్చరితకు, వచ్చినపనిముచ్చటించి ఁవర మడుగుము వై
యచ్చరకులదేకిక యన, నచ్చతురుండు విన్నవించెఁ హరి కిప్పగిదిన్. ౩౨.

- గీ. ఏను వాస్తోష్పతియు సురః లిటకు నిపుడ, వచ్చుట యెఱింగినట్టి సర్వజ్ఞమతికి
దేవరకు విన్నవము నేయఁగావలెనె మ,దీయవిజ్ఞాననం బాదిఁ తేయవరద. ౩౩.
- ఉ. శ్రీవర దేవరం గనుటఁచేతను జేతనులాజవంజవ
ప్రావరణంబువాసి సతఃమైనభవత్పదసేవనంబునం
బావను లౌచు నిత్యవిభఁవంబును గాంచి సమంచితానుమో
దావహులై సదాసుఖితు • లాదు రటంచు వచింతు కోవిదుల్. ౩౪.
- గీ. అట్టిదేవరదర్శనంఁ బైనపిదప, వెట్టివాఁడైనఁ గోరునే • వేఱు వరము
నమృతవారాశిలో నొలఁలూడఁ గాంచి, గంజికై యాసపడెడి ముఁమ్మరుని కరణి.
- కం. దేవర పాడసూపుట కా,దే వర మన వేఱు యున్నఁదే వరవరటా
దేవర భ సంయమిశ్వర, దేవరచితవినుతిపాత్రఁదేవ రమేళా. ౩౫.
- కం. నీ వొనరించినజగములు, భావింపఁగ స్వర్గమర్త్యఁపాతాళంబుల్
దేవమనుష్యాసురులకుఁ, దావలములు తత్క్రమంబుఁ దప్పనె యెపుడున్. ౩౬.
- గీ. సంక్లృత్తిదశాలయం బనిఁస్వర్గమునకుఁ, దనరు బలిన ద్ద మనుచుఁ బాతాళమునకు
నమరు నది యిప్పు డేల వ్యఁత్యాస మొందు, సత్యనిర్మాణ నీకటాక్షంబు గలుగ.
- గీ. మాది మాకిచ్చుటయె మడిఁమాన్య మిడుట,యనుచుఁబ్రాకృతుఁగోరినఁయటులమిమ్ముఁ
గోర నేటికి మున్నెయొవ్వారి కెద్ది, యుచితమగు దాని నటు చేసియుంటఁ జేసి.
- కం. బలి శుక్రుని ప్రేరణమున, బలభేదిని స్వర్గపురముఁ బాయఁగఁ జేయం
బలమతి మీచరణంబులఁ, గొలువం జనుదెంచె నిటకు • గోవింద హరీ. ౩౭.
- సీ. దితితనూభవపండఁహతులకు దశశతాం,బకు వీచు నల్లులఁమంచ మయ్యెఁ
బలఁశక్తుట్టాకఁములకు వేడివెలుంగు, కొమరుని తల సంతఁకుండ యయ్యె
దైత్యకరాసిక్షీతముల కంబుధినాథు, మే నూరిదరిబొడ్డుఁమేడి యయ్యె
దనుజాంగులీవ్రహ్మాండనముల కధేళు, చెవిదోయి కన్నెరఁచీల లయ్యెఁ
- తే.గీ. గొమ్ముఁజేనుంగులే ధావఁస మ్మైనర్ప, నేమి చెప్పఁగవలయును •దోమలగతి
ననినగతిఁగోణపులఁ బేరుఁకొనఁగ నేల,చెదరియొక్కొక్కమూలవాఁరొదిగిరపుడు.
- గీ. దీనజనతార్తిఫలహరీ •దానవాసి, కౌరి యనుభ్యాతి నిల్పుకో •నమయ మిదియె
శిష్టరక్షణ దుష్టసంశిక్షణములు, నీవు పూనిన పూన్కులుఁగావె దేవ. ౩౮.

మ. అనిసాష్టాంగముగా వడిం బ్రహతుడై యాదేవదేవాంఘ్రిలం
దనమూర్ధంబున సోఁకుచున్ శరణుదైత్య వ్రాతగర్వాపసౌ
దనదీక్షాపర ప్రోవవే మము సురేంద్రత్రాసనిర్వాపణా
యనుచున్ లేవక యున్న శౌరి కరుణాఁయతైకచిత్తంబునన్. ౪౩.

గీ. అఖిలసజ్జనలోకాభయప్రదంబు, లైన నాల్గుభుజంబులఁ నతనిఁ బొదివి
లేవఁగా నెత్తి యిట్లునుఁ దేవమంత్రి, యాయుషేక్షకఁ గారణంబెల్ల వినుము.

చ. కులబలసంపదాదులు దంగుల్కానహత్తినమత్తివృత్తియె
ట్టులు దొలఁగుం దదున్నతి కడుం దగుచుండినయంతపట్టుఁ ద
ద్బల ముడిపూయి నవ్వుడు గదా యిది యిట్టి డటంచు నాత్మలం
దలివి వినీతి నీతియు విధేయతయుం నమకూరు సేరికిన్. ౪౪.

కం. ఋభువిభుఁ డితఁడు ద్రిలోకీ, ప్రభుతావభవప్రభూతఁపటువైభవగ
ర్వభరంబునఁ దజ్జత దృష్టి భవానిప్రసాద మభిభవించె బెలుచన్. ౪౫.

చ. ఒరుఁ గని యాదరింపమియె యొప్పుదు తప్పుగు విప్రుఁ జూచి న
త్కరణ మొనర్ప కున్కి కొఱఁగాదు తపస్సుల నెందుఁ జాల్కఁగా
నరయుట శైవులందు విన యంబె నయింపమికాని మాట వా
విరి మనయత్రినందను నుపేక్ష యొనర్చినఁ జెప్ప నేటికిన్. ౪౬.

కా. శర్వాణీకరుణానులబ్ధమనియాఁ సస్త్రాలికావృత్తము
నీర్వాణేశుఁ డెఱుంగఁజాలఁ డట పోనీ దాని కేమయ్యె నా
సర్వేశాంశమునన్ జనించినమహాశైవుండు దుర్వారుఁడీ
దుర్వాసుండని మున్నెఱుంగఁడొ ప్రశస్తృండయ్యె వ్యర్థంబుగాన్. ౪౭.

కం. ఆవరమునిశాపచ్యుతి, గోవిందుఁడె కలఁ డటంచుఁ గొనకొని నదయుం
డై వాక్రువ్వక యూరక, యే వెడలినఁ గ్రవ్వుటింపఁ నెవ్వరి తరమా. ౪౮.

కం. ఐశ్వర్యదాత యవ్వర, మేశ్వరుఁ డని మోక్షదాతఁనేనని శశ్వ
ద్విశ్వప్రఖ్యాతోక్తుల, విశ్వాసంబునను సంభవించునె యిదుమల్. ౪౯.

కం. ఏ నన నీశ్వరుఁ డన నింతైనను భేదంబు కలదె యదియెఱుంగక దు
ష్టానులుగొందఱు భేదము, గా నెంతరు వారి కెట్లుఁగలుగును సుగతుల్. ౫౦.

కం. నేనజుడనై పృజించెద, నేనేయి పెంచె దన్త, హేళానుడనై
పోనడంచెద వారలు ని, ధైర్యపెద రేది భేద, మీమువ్వరకుకొ. ౫౧.

ఉ. మామకభక్తుఁ డెవ్వఁడో సమస్తము నాతడు మన్తయంబుగా
నేమదిలోఁ దలంచు నతఁ, డెద్దియు భేదముగాఁ దలంపఁడే
మేము మదన్య మున్నదని, యెంచినచో నిఖిలాత్తభావము
స్థేమి ఘటించు నాకపుడు, లేదుకదా తగుదారి వానికికొ. ౫౩.

కం. ఈశ్వరభావనచే న, నైశ్వర్యంబునకుఁ గొలిచి, యవ్వలి నిత్యా
నశ్వరసుఖమునకై గరు, డాశునింగఁ దలంచి కొలువనగు వాఁఁఁడు. ౫౪.

గీ. ఈశ్వరానుగ్రహములేని, యెడనొకండు, శాశ్వతైశ్వర్యములనొందఁజాలఁడెపుడు
నాయనుగ్రహమును గోరెనా తదీయ, విత్తము హరింపు నిది లోక, విశ్రుతోక్తి.

మ. సిరి సంపూర్తిగ నున్నవేళ మదవచ్చేతోభిమానంబునం
బరమార్థ మొక్క యంతయైన మదిలో, భావింపఁగా లేక ము
ష్కరులైకొందఱు కన్నుఁగాన రదివ్రాఁగాంక్షింతు రింకెవ్వఁడె
వ్వరిమూలంబున వెండియుం గలుగు సంపల్లాభమంచార్తులై. ౫౬.

కం. ఇంకేల పెక్కునుడువులు, శంక యొకింతయును లేకఁచనుఁ డిపుడు నిరా
తంకముగఁ బంపెదను మీ, నంకటములు దీఱ బలి రఁసాలలమునకుకొ. ౫౭.

కం. నావుడు గురుఁ డిట్లును నొ, దేవా దేవాధిపాది, దివిజావళికికొ
భావత్కపాదదర్శన, భావుకము నొసంగవలయుఁభక్తార్తిహారా. ౫౮.

కం. ఓదేవ వారికిని మీ, పాదాంబుజరసముఁ గ్రోలుఁభాగ్యము దొరకం
గాఁ దలఁతు నిపుడ యేక, స్వామి నభుంజీత యనెడు, వాక్యము వినుటకొ. ౫౯.

కం. పలుమఱు శ్రీహరిగురునిం, దలఁపు తెలుపు మనిన నింద్రు, నాకమునందు
న్నిలుపు మని కోరె స్వార్థము, దలఁపరు కద స్వామికార్య, తత్పు లెందుకొ.

కం. అన నవ్వచు నటుకాని, ముని హరియు ననుగ్రహింపఁనాంగిరసుండు
దన పిఱిది సురల కరిదిగఁ, గనుఁగొనుడని చూపి చెప్పఁగాఁగట్టెడుటకొ. ౬౦.

మ. కని రింద్రాదిసురు బ్రుకుందునిఁబయఃకల్లోలమాలావృష
ద్భవముక్తాఫలచారుతోరణలసఁ త్కాదంబినీకాయమా

ననితాంతాంచదనంతమంటవగతానంతస్ఫటానంతశో

భనశయాంతరకాయ భక్తగణసంపద్దాయ సుక్కున్తుడిన్.

౬౨.

కం. కని సాష్టాంగప్రణమిత, తనులై భక్తిప్రసక్త్యంతనులై గతయా

తనులై సఫలచిరప్రయ, తనులై వినుతించి రివ్వింధంబున వరుసన్.

౬౩.

కం. నలువకు నిది యీదృశమని, పలికి నిరూపింప వలనుపడ దెద్దియొ యా

వెలుగుంగనుఁగొంటిమియిక, గలుగదుకదాపఁగుట్టిల్లుఁగడలుకొనంగన్.

౬౪.

గీ. జలధిపాత్రప్రయస్నేహసర్వరాజ, వర్తిఫణమణిదీపాగ్రంవర్తికజ్జ

లప్రభునజాండభాండజాలప్రభునిను, గంటిమోహంధవృత్తిబోగంటినధిప.

గీ. కృష్ణవర్తనాహ్వయంబు నాకింతవట్టు, మలినమార్కుండ నగుటచేఁగలిగె గాని

కృష్ణు నినుఁ గాంచుదాని నేనిపుడు కనుట, నలరె నిద్దప్రసాద్వర్థంబైముకుంద.

గీ. దితిజగణభయరోగాధమత వహించుటను గదా నే గదాధరుండ ననుపేర

నుంటినింతమునుగదాయుధవహింతు, నికగదాయుధధారి నామకయశంబు.

కం. అజ “నేతివీర” వలెఁ బుణ్యజనుం డని నాదు పేరువ్యర్థము సుమ్మా

ప్రజ లెఱుంగ నింతదనుక, న్నిజమవినంవాది యయ్యెనే డది నాకున్.

౬౫.

ఉ. కట్టడిఁ దొట్టి దానవనికాయము కాయమునందు హస్తము

ల్లట్టిగఁ బట్టి పాశములఁగట్టుటఁ బట్టి జగం బెఱుంగనే

బెట్టుగఁ బాశహస్తసమభిఖ్యవహించితి నిన్ని నాల్గునా

కట్టి నడి న్నుడి నివిదువఁ నయ్యెఁ గదయ్య ముకుంద యియ్యెడన్.

౬౬.

ఉ. నాదు మహాబలుం డనెడునామము మిక్కిలి సత్త్వహీనుడ

నావీదు ఘటించె దైత్యబలవగ్గబలార్పటికాఁగ కేటెటం

బేది కలాయనప్రవణంబృత్తిభజించుట నింతకాలమో

శ్రీదముతా భవత్కరుణచే నిపు డొందె బలాధికార్థమున్.

౬౭.

చం. దనుజులు బల్మిఁ గల్మిఁ గొనిదర్పమునం బురమాకమింపఁగాఁ

గనుకని భీతిఁ బర్వ నలకావిభుండం చొరు లింతకాలము

న్నను నల కుత్సితప్రభుఁ డనం దగు నర్థముఁ దోచుఁ బిల్వసుం

టిని గద యింక నీకరుణఁ నే నలకేశ్వరసంక్ష సుందెనన్.

౬౮.

కం. కరికృత్తివసానతచేఁ, బరంగితి మున్నేనుఁ గృత్తివసనుఁడనన్నే
డరిప్పొత్తసర్వస్వతచే, ధరియించిన యక్కొఱంతఁతప్పెఁగద హరీ. 2౨.

కం. ఆని యింద్రాదిదిగీశులు, తన తన పడినట్టి కష్టఁదశ లిట్లెఱిగిం
చి నుతించి రేకముఖముగ, నెనసి పురస్థాయిఫణధఁరేశ్వరశాయీ. 23.

దండకము—శ్రీ మత్సహస్రర్షరత్నచ్చటోదారకోటీరకోటీరవిజోతిరాటికనోద్గీ)వ
పశ్యద్ధసధావంత విభ్రాంతిక్రూతలత్యంత కాంతాభికాంతాభి రామాననా
యిందిరామాననాధీన నానాజగద్వల్లభా గల్లభాస్వన్నీమండలాఖండలాలిత్య
భాక్కుండలా కుండలీశానతల్పా యురస్థాయితల్పా సదానిర్వికల్పా కనత్కొస్తు
భాకల్పకా సత్యసంకల్పకా భక్తబృందాలయాళిందకల్పా యనల్పానుకంపా
మతీ భూరిశంపాతతిద్యోతమానాంబుదాడంబర శ్రీనమాలంబిజాంబూనదా
చ్చాంబరాంగప్రభా సుప్రభావా శుభావాస వాసంతవేశాప్రఫుల్లప్రసూనప్రతా
నోల్లసన్నలికాపల్లికాకారరేఖానఖాళీమయూఖా ప్రజౌభంగగంగానుషంగాం
ఘ్రీపద్మద్వయా యద్వయా చిద్విలాసా కలాసాదరా ఖేదరాహిత్యకృత్యాతి
పాండిత్యనిత్యాదరా మేదురామోదదామోదరాపాదసేవైకహేవాకభావాకలంక
స్థితింబొల్పులోకంబులోకంబుహస్తా నిరస్తాఖిలాంహస్తమస్తోమవృత్తి న్నమస్తప్ర
శస్త్రవకపోపపత్తిం బ్రవర్తించి యంచద్వివేకాతిరేకంబులై యంబుజప్రోద్ధ
వాదు ల్నిరూపింపఁగా లేనివిజ్ఞానసంపత్తికిం బాత్రభూతంబులై సర్వభూతవక్త
స్తానుభావంబుచే విశ్వభూతప్రభూ! తత్త్వణంబే నమద్రక్షణాక్షీణవైవక్షణీ లక్ష్మీ
తాత్పద్రదాక్షిణ్య మా నీకటాక్షప్రసారంబునుం జెంది యానందముం బొందుచు
స్థోరదుర్వారనిస్సార సంసారకూపారపారంబునుం జేరి నీదౌషరత్వస్వరూపంబుఁ
బ్రాపింపఁగా నోపు నోపుండరీకాక్ష యాయత్తయాజాండభాండంబులం గుక్షీ
నిక్షీప్త విక్షీప్తముల్సేసి రక్షించుదీక్ష ల్నిరీక్షించు నీ వేల నీవేల నీవేల నుద్వేల
దుర్విక్రమాభీల విద్విక్రూతో ద్వేగయోగార్తి ఘోషించుమ మ్మేల రాకుండు
వంచుం గడు న్నమ్మి యుండం గృపాయత్తచిత్తంబునం దత్తణం బంద నీకుండ
నీపుష్పహలీలాసముత్సాహ మాదివ్యదేహంబు దర్శించు భాగ్యంబు మాకుంబ్రసా
దించితో నింతకు న్నున్నుగా నెన్నియో వైభవోదాత్తలీలావతారంబులం బూర్ణ
తిరగ్గన్వరూపంబుగా నర్థతిరగ్గన్వరూపంబుగాఁ జూపి పాపిష్ఠరక్షకృతోవ

ప్రవంబు న్నివారించి తీ వింక మాయంకిలిం దీర్పఁగా నిష్పఁ జొక్కింత యేదేని
యుం బిన్నవైయున్ననుం బన్నుగాఁ జెన్నుగా వన్నెఁ గాన్పించి వర్ణింపఁగా
వర్ణియానట్టిరూపంబుచే నేవు దీపింపఁగా నోవరంధ్రామ యుద్ధామసా
మర్థ్యముం జూపవే పాపము ల్పాపవే యాపదుద్ధారకా కోపకాపట్వ
నిస్తారకా సచ్చిదానందకందా నదాస్పంద గోవింద మత్తుం దరిం జేర్చి కాపా
డవే దేవదేవా నమస్తే నమస్తే నమః.

౭౪.

మం. అని యాసర్వసువర్ష లాత్తదశ లాఁత్తాభీష్టము ల్విన్నవిం

చిన భక్తాభయదానదత్తుఁ డగులఁజ్ఞీవత్తుఁ డబ్జాత్తుఁ డి

ట్లనియె న్నారలఁ జూచి మీచిరతరాఁయాసంబు లిం కుందునే

చనుఁడీ మీరలు మీయథాగతముగాఁనంత్యక్తసంత్రాసులై.

౭౫.

కం. అన విని యాగీష్వతి యి, ట్లనియె న్ని వానతిచ్చివది వరమే యై

నను నైరింపఁగవలె నెక, మనవి నొనర్చెద మరుత్సమాజశరణ్యా.

౭౬.

కం. దేవరసంకల్పంబ క,దే విశ్వోత్పత్తిసంస్థితలయంబులనం

నేవల మఘటనఘటనా, ప్రావీణ్యాత్మన కొకింతఁ పనియే యిదియున్.

౭౭.

కం. చనుఁడిక శ్రమముండునె మీ, కనిసంతనె వెఱపు దొలఁగుఁ నట వే యన్నం

బనిసం దీరునె యాకలి, తిని తనియక యున్నచో త్తుఁధితునకు నెందున్.

౭౮.

ఉ. నేరము నేరు పెంచకుముఁ నేరము నీకడఁ గోర్కిఁ దెల్ప నీ

వారముగాన నిట్లు బహుఁవారముచెల్వఁగఁ జెల్లె మాకు నీ

సారముఁ దొల్లి చూపితి వి • సారముఖోత్తమదివ్యమంగళా

కారము లూని యిప్పు డుపఁకారము నే తను పూని నేనెదో.

౭౯.

కం. ఎప్పటి కెప్పగిదిని మ, మ్మెప్పటి వలె బాదు కొల్వెఁ దెఱిగింపుము మా

యప్పా దాధ్యస్థితీకై, యిప్పాటనభీతమతులఁ కెఱుంగఁగ వలనెన్.

౮౦.

గీ. ఏను జీవుడ ననియు నీవీశ్వరుండ, వనియు రూఢార్థసంజ్ఞవిఖ్యాత మగుట

మృద్ధుటస్వర్ణభూషోపమేయ మగుచు, మనకుఁ దనరారుఁ గాదె సంబంధ మీశ.

చం. అన విని జీవుఁ గాంచి వరఁమాత్ముడు వల్కె దయాత్ముడై స్మితా

ననమున సంజ్ఞరూఢమయిన న్నటి యాగిక మైన నేమి న

స్వనుఁ గద వాఁడుభేద మనిఁకాని యభేద మటంచుఁ గాని యె
వ్వనిమతి జీవుఁ డీశ్వరునిఁ భాస మటంచు దృఢత్వ ముందునో.

౮౨.

గీ. ఏలకామ్యార్థ లైసమిఁకిపుడు మోక్ష, నరణి యిట్టిది యనితెల్పుఁజాలదొక్క
యింతమాత్రంబెయితెల్పిఁదృఢముగాఁగ, మదిఁగుదురుకొన్నసౌఖ్యధఃమాన్యచరిత

గీ. క్షణికమదమాత్రమున నిట్లుఁనంభవించె, నధికతనుధర్మఁ డైనబుఁధాధికతిక
నిత్యమదమత్తులకు నెట్లుఁనిల్చి యుండు, ననిశముగ న్వర్గభోగమఁయ్యసురులకును.

క. అని యింద్రువంక మొగమై, వనజాత్ముం డాన తిచ్చెఁవాంఛాలాభం
బాసగూడునె తపమునఁ గా, కనఘం బది సకలవాంఛితార్థము లొనఁగున్.

మ. స్థిరపై సెప్పకళింగమండలమునన్ దివ్యస్థలం బన్నదా
దరణీయం బఖిలేష్టదాయకము సిద్ధత్రేత్రమై తాత్త్వికభూ
ధర మష్టాక్షరిమంత్రరాజము సముద్యన్నిష్ఠ నచ్చోబురం
దరభక్తిఁ జపియించు నాతనికిఁ జేతం జిక్కు నష్టార్థముల్.

౮౩.

కం. నీవచ్చో మితకాలం, బావిర్భూతప్రపత్తిఁనస్తుంత్రజపం
బావర్తించిన మదిలో, భావించినవాంఛితార్థఁఫలము లభించున్.

౮౪.

గీ. అని యనుజ్ఞ సెనఁగిఁయాంగిరసుని గాంచి, వనజనాభుఁ డిట్టులనుచు నాన
తిచ్చె నేము నిశ్చయించినకర్ణంబు, లెల్ల నొకట నిర్వహింపవలయు.

౮౫.

సీ. వచ్చినదారిగాఁవరుసదైత్యుల నెల్లఁ, బాతాళమును జొరఁబనుచు టొకటి
మిమిపదంబులఁమిమ్ము యథాపూర్వ, ముగ నంత్రవత్తింతుఁపూన్కి యొకటి
నను సుతుఁగనఁడపంబునుబాసల్చెడునయ్య, దితి కశ్యపులకోర్కిఁదీర్చుటొకటి
తార్క్ష్యి వైలాఖ్యసిద్ధత్రేత్రమహిమంబు, స్థిరముగా వెల్లడిఁచేయు టొకటి

తే.గీ. యిన్ని యునుమాదువైదగ్యఁ మెఱుకవడఁగ, నొక్కటరచింపనవతారఁ మొందువార
మేముమికోరినట్టులఁయివుడ పిన్న, యనఁగ వర్ణియనంగ మీరరుగుఁడనిన.

౮౬.

ఉ. దేవ మహాప్రసాద మనిఁధీరమతిం దగ సాఁగిమొక్కుచో
నావనమాలి కన్తాఁగెఁనంత సుర బ్ధిలి దండ్రులందముం
గావరె యంచు నయ్యదితిఁకశ్యపులం గని తెల్ప గారుడ
గ్రావముఁ జేరి బంధురినారస్తటసీమ వసించి రందఱున్.

౮౭.

ఉ. అచ్చట సెక్క-కూటతటఁమం దుటజంబున నంబుజోదధం
బొచ్చెము లేనిఘచ్చటలఁముద్దులవట్టిగఁ గాంచు నిచ్చల
న్నిచ్చలు నిచ్చలంబయినఁనిష్ఠఁ దపం బదితిద్వితీయుండై
యచ్చపుఁబూన్కిఁ గశ్యప మఁహర్షి యెవర్న వసించి హర్షియై. ౯౧.

కం. అరుణోదయంబునకు మున్నరుణోపముఁ డతఁడు లేచిఁహరిఁ బొగడుచు బం
ధురగతిఁ సతితోరా బంధురసరసిఁ గృతావగాహఁనుండై యంతక. ౯౨.

గీ. వాన రారంభవిధు లెల్లవరుస నందు, నెరపికొనిలేచి ధర్మవత్త్తియును దానుఁ
బర్ణకాలకు సరిగి తఁత్రాపెంతసీమ, వెలయునశ్వత్థతరుమూలఁవేదిఁ దరిసి. ౯౩.

సీ. అనతిదూరమున దఁర్బాసనంబునకుఁ బార్శ్వమునందు నలఁతి పాఁవలనువిడచి
సప్తకచ్చములతోఁసరిమడమలుదాఁక, నునుఁబట్టుపరిధానఁమును ధరించి
దళముగా ముఖముఖఁస్థలముల గోపించు, దనమున నూర్ధ్వపుంక్షణములు వెట్టి
వద్దాసనస్థుండైవైసిండ్ల మునుఁగుగా, నావిక్రపావారఁమలవరించి

తే.గీ. మ్రోలఁ దామ్రమయామలఁస్థాలికయును, గేలఁ జిలుతవ్రవాళాక్షఁమాలికయును
గ్రాలఁబ్రాజ్ఞుఁడైయర్థఁమిలితాక్షుఁడగుచుమునిద్వాదశాక్షరిఁదగజపించు.

ఉ. ప్రొద్దున లేచి బంధురసఁగోవరమందునఁ దీర్థమాడి పే
రొద్దికతో సమితుఁశఫఁలోదకపుష్పము లంది యిచ్చుచుం
దద్దయు భక్తిమీఱ నిజఁనాథుఁడు చూడఁగ నీడగా సదా
యొద్ద మెలంగునయ్యదితిఁయొక్క ట్టమైనను బాదు కర్పిలిక, ౯౪.

సీ. వెలిపట్టురైక వైఁవీపు నిండఁగఁ బైఁట, మలఁచినమడికచ్చఁవలువతోడఁ
దధిపి దళంబుగాఁదగనలందినచాయ, వసుపునిగ్గుల వక్త్రఁపదము తోడ
నలికభాగమునందుఁనడ్డుగాఁబెట్టిన, పొడికుంకుమపుబొట్టుఁపొందు తోడ
తెప్పలపైపాటిఁకప్పదేరఁగ నిడ్డ, గాటంపుఁగాటుకఁకనులతోడ

తే.గీ. సామివలితసమాయతా * శ్యానమృద్వ
రాశవశ్చాద్ధుటితకచ * గ్రంథితోడ
నెడుట నర్ఘ్యంబుఁ గూర్చి యయ్యదితి నేవ
నేయుచుండును బలితపఁస్సిద్ధి ప్రాలె. ౯౫.

కం. మునివతి యీగతిగఁ దపం, బొనరించి దీక్షావసానఁమున సెక్కఁఫలం
బును మ్రోలఁ బడసి తా నగ,మును గొని సాఁబాల్కశ్రఁమునకు సెళుంగక.

ఉ. ఆమె మహాప్రసాద మని, యంజలిపట్టి గ్రహించి భక్తితో
వేమఱుఁ గంటవద్దిశాని • వేడ్కఁ భుజించె మహావత్తివత్
సామి భుజించు వెన్న విఘ్నసం బమృతాధిక మంచు నెల్లత స
దాభిముల కంతకంటెను సుధాక్రతుశేషములా విశేషముల్. ౯౮.

కం. పతిభుక్తశేషభక్షణ, మతివల కిష్టార్థసిద్ధి నాయుపగ్రంబుకొ
నతతము సాభాగ్యము నం, తతివృద్ధి శుభంబు సిరి ముదంబు నొసంగుకొ. ౯౯.

గీ. ఏరి కేనియు ధర మెను • లిడక యుండఁ
గా నయాచితముగఁ బ్రాప్తు • మైనఫలము
భావినిజవాంఛితార్థం • భంబుఁ దెలుపు
గాన నది తెల్పె పాఠనంకల్పసిద్ధి. ౧౦౦.

కం. సంపూర్ణసమాప్తతవ, స్సంపత్ఫలతత్ఫలైకచర్యణమహిమం
బెంపగుసాంపున నమ్ముని, జంపతులకుఁ బూడమె నిండుఁజవ్వన మంతకొ. ౧౦౧.

సీ. ఉలుపాగ లావణ్యములవరించిన భస్మిక యనంగఁ దనువు బింకము వహించె
నవలఁ గా లిడఁ బ్రాయఁమరవ్రాల్చి క్రమ్మఱ, నిల్పదల్పు లనఁగఁగఁ నైపులెగసె
విడిసినజర పీడఁ పృథుపక్షీన్యాయ, గతి నంగకంబులఁకంప ముడిగె
మునుముట్ట డించినముదిమిపైన్యం బునాఁ, బలిత మెల్లను బటాఁపంచలయ్యె

తే.గీ. వార్ధకపుదాడిఁ గాంచి యాఁవనవిభుండు
వలనఁ బోనెంచి శృంగార • వాహినీకు
తోడుఁ గని దంపతీదేహఁ దుర్గనీమఁ
జలనమొందక పురికొనిఁ నిలిచె నపుడు. ౧౦౨.

కం. ఆపు దాదంపతులకె కా, దుపత్యకాధిత్యకాంతఁ దుర్విధఁభా
గ్విటినమ్ములకును మాధవు, కృపయావన మంకురించియిగురొత్తై రహికొ. ౧౦౩.

ఉ. అట్టివసంతవేళ విహితర మందు మునీంద్రుఁ డింతిలో
నట్టిటు నంచరించుచు వియచ్చరమంత్రనియుక్తిఁ గేలుగే
ల్పట్టి నిమంజగర్భములఁ • బల్లవయుక్తిగ నంత నంతఁ జా
పట్టినయప్పరస్సతుల • వైఖరు లారసి కామవిధుండై. ౧౦౪.

శా ఆయాపుష్పనికుంజపుంజముల నాఁయాయాకుటీరంబులకొ
దాయానిర్ద్వరవారిపూరముల నాఁయాకూటర్షూటంబులం

దాయకందరమందిరావళుల నాయాసానుదేశంబులం

దాయావంతలఁ గాంచుచుం ది గిరఃత్యంతంబుఁ దద్దంపతుల్.

౧౦౫.

చం. అటులు పవ ట్టనిప్రవరుఁడాత్మసతీనముపేతుఁడై కుభృ

త్కటకదరీఝరీవిపినఁకాతుకము ల్గనుఁగొంచు రేల న

య్యటజనుఁ జొచ్చి యచ్చట సముత్సుకలీలల నోలిఁ గేలి లం

పటమతియై సుఖానుభవఁ భవ్యతనుండఁగఁ గొన్ని నాళ్లనుకొ.

౧౦౬.

కం. అప్పడఁతులమిన్నకు నెల, దప్పెం దోడ్చో నురవ్రాతానముముప్పుల్

దప్పెం దైత్యులయొప్పుం, దప్పె స్తునియెడ మనోజుఁదర్పముఁ దప్పెకొ.

౧౦౭.

సీ. పాడము దట్టపుఁజిట్టుఁముల కుమియఁగ నెంచ, కోకిలింతల కంతఁయొల్లఁ బోక

నడల మాంద్యము గ్రమ్మఁనడియాడుటుడుగక, నిద్దర గదురఁగఁ నెప్పవాల్చు

కాపులింతల కొకింఁతైనఁ క్లాంతి వహింప, కరుచి పెల్లైన భోజ్యముల విడక

బడలి క ల్దటుచైనఁ బనిపాట లేమట, కూర్పులు మెండైనఁనున్న రనక

తే.గీ. పెక్కుగాన్పులు గాంచి పెంపెక్కినట్టి

యఁతి యవ్వేళ నొదపుచూఁలాలితనము

నందుఁ దొలుతటి నవదౌహృదాభ్యుదయము

నాఁటివలెఁగాక దృఢపరిఁపాటి నుండె.

౧౦౮.

చం. నడు మిది పేద చంద్రకలఁనం బచ లోన్నతి మావిధంబునం

బడసెనె యంచుఁ దన్ను నగుఁవక్త్రముఁ జన్దవ వెల్లబాట న

ల్పదరెడుమోములం దనరఁనయ్యెడ నందఱు వేడ్కఁజూడఁ జా

లెడునభివృద్ధిఁ గాంచె నిలఁలేములు కాపురము ల్ఫటించునే.

౧౦౯.

శా. మింటం ద్రిప్పురువారిఁ బ్రోచుటకు లఁక్ష్మీజాని గర్భస్థుఁడై

యుంటం బంటవెలందితోడ భవదీయు ల్లాడ రత్నార్హు లీ

దంటం గావఁగ వేడుకొ వ్వునుచు నాత్మకొడమం జేర్చి నా

మంటిం దింటకునై కడంగె మునిభామారత్న మవ్వేకటికొ.

౧౧౦.

ఉ. ఆదరి నున్న తాపసకుఁలారత్రమసీమల నుండి పెద్దము

త్తైదువరాండ్రు కొండ అపుఁ డామెను జూడఁగ నేగుదెంచి న

మౌదపుగోష్ఠిచే నుబుసు, పుత్తురు వింత తెఱంగు కందమా

లాదుల సంతరించుకొని • యర్చిలి నూడిదఁ దెచ్చి యిచ్చుచున్.

౧౧౧.

సీ. నివరిపాల్వోసి వండినబమ్మయిజిపాల, వరమాన్న మొకమాని, వత్ని యిచ్చె
దనప్రోపుఁ గాంచి క్రొత్తగ ఫలించిన వింత, చెట్లపండ్లొకముని, స్త్రీ యొనంగ
నిజగ్రహేశాభిమం, త్రితసిద్ధమహిమాక్ష, తల నొక్కమునివధూ, తిలకమునిచె
యవమయష్టికపిష్ట, నవపుత్రపక్ష్యా, ద్యము లొక్కతబినియిల్లలు దెచ్చె

తే.గీ. దాను బూజించు దేవిపాదముల మీది, గొనబు నిర్మాల్య మొకతపోధనపురంధ్ర
యిడియె నీమంతకుభశోభ, నెనఁగుకశ్య, పమునిసామంతనీమంత, వతికి నచట.

సీ. చరణము ల్నిడుపుగా • సాచి కేలాక్కటి, పుడమిపై నూతగా • నిడి వసించు
గూర్చున్నతటి నాయకుండురాఁ దవుదవ్వ, నను గాంచి కడుప్రయత్నమున లేచు
ద్విత్రాంఘ్రివిన్యాసమాత్రన దరితరు, స్కంధాదులవలంబకముగ నడచు
మొక కొంత లేనియోపికఁ దెచ్చికొని భర్త, తువచార మొనరింపనుద్యమించు.

తే.గీ. నలసదృష్టలవలయువస్త్రలను దెలుపు, నలఁతియెలుఁగునఁబరిమితో, క్షులనుబలుకు
గలికి నీర్కావివలిపెంపు, వలువఁ దాల్చు, నెలలు నిండినకొలది నఁవ్వెలఁది మిన్న.

కం. ప్రాద్దులు కడచినకొలది, న్నుద్దియ కచ్చోట వేలుపుంజేడెలు తా
ొద్దఁజరించుచుఁ దద్దయు, మెద్దిక నొనరించుచుండిరువచారములన్.

౧౧౨.

కం. వైజనన మిదియె యని బరు, వై జననము నొంద నున్న యాగర్భపుసా
రాజననిబడలికలతీ, రాజననిచయమున కెఱుఁగునట్లొనరించెన్.

౧౧౩.

సీ. శ్రవణగమ్యముగ నారణ్యకోపనిషత్తు, బారాయణముఁ జేయవలయు నేమొ
బలమెలర్పఁగ మహేశ్వరునిముంగిటి నంది, బట్టియిట్టటుఁదిప్పవలయునేమొ
గ్రుక్కలొక్కటిరెండుఁ, గ్రోలఁగాస్వధితిచే, జలముమంత్రించియీవలయునేమొ
కచమునం దిడుకొనంగఁ బ్రతపుటముపై, విలిఖించి యంత్రమీవలయునేమొ

తే.గీ. యనుచుశీఘ్రప్రసూ త్యుపాయజ్ఞురెల్ల, నుటజబహిరంగణంబుననుండి రపుడు
జరతమానికుటుంబినీ, జననియుక్తి, మెక్కటఁదదీయచాలకాహూతు లగుచు.

గీ. ఆపుడుపురిఱింటిదరినున్నయొడలొన, నొకతెక్కినోదయమనునఁగ్గోత్తితోన
పలికెమగవాఁడెయనుచునంభ్రమమెలర్ప, నీవలను నేళబరికించుఁబుఘులువినఁగ.

ఉ. అంత నభస్యమానమన • నాదిమవత్తమునందు యామినీ
కాంతుఁడు శ్రోణయందు రవి • కన్యకయందున నుండ ద్వాదశిం
గంతుగురుండు లోకములఁగాచుటకై యుదయించె వాసరా
భ్యంతరవేళ నయ్య భిజఃదాహ్వయలగ్నమునం గృహమతిక్.

౧౧౮.

ఉ. అప్పుడు విప్వఁగంటిదొర • లందఱు నం దరుణాఙ్గానేత్రముల్
కన్య మెఱుంగుగాత్రమును • గల్గినయమ్మునిపట్టి పాట్టిరూ
పాష్పఁగఁ బుట్టినట్టి పురుషోత్తముఁగాఁగఁ దలంచి సన్నుతుల్
చొప్పుడు దొంటి డెవ్వరపుఁ జొప్పడగెం దనుకంఠుఁబ్రీతులై.

౧౧౯.

కం. అనతి యొనరిన గతి మన, పై నతికృప నవతరించెభగవంతుఁ డటం
చానతిపుర్యకముగఁ బెం, పైనతిరోధానశ క్తిఁనరసిరి భక్తి.

౧౨౦.

కం. సుమనఃకాండంబుగ నల, సుమనఃకాండగురుఁ డదితిఁసూనుం డగుటకొ
నుమనఃకాండంబులు మహా, సుమనఃకాండములవృష్టిఁశోభిలఁజేసెకొ.

౧౨౧.

గీ. జాతకర్తాఖ్యసంస్కారఁజాతశర్త, కాలిఁ గావించె సుతు మునీశాలిమాలి
వీత విచికిత్స యజ్ఞోపవీత మొసఁగి, నాభి కృంతనవిధివిధానాభికాంక్ష.

గీ. అధిగతమనారథుం డా, బుధమాన్యుఁడు శిశువుకుశలఁమునకై రక్షో
వ్యధదొలఁగఁగఁ బదిప్రాద్దులు, విధిగఘనీకరణహోమఁవిధియొనరించెకొ.

౧౨౨.

సీ. ఉల్లిపాట్టావాలుఁ నుముక రాఁజెడుపొగ, ల్లడవల పొదిగిల్లఁ గ్రమ్ముకొనఁగ
గుప్తంపుఁ బైవంకఁ గ్రుచ్చినపచ్చిభూతులసి మాచీరతోఁ గలసి వ్రేలఁ
బార్మవృద్ధయమునందుఁ వ్రాసినగోమయ, ప్రతిమ ల స్పష్టాంగఁ భంగిఁ దోవ
నింగువ పొంగింపుఁ తేనెఁగింపఁ బొసఁగిన, కటుగంధ మెల్లడఁ గడలు కొనఁగఁ
జమరు ముంచివెలింగించిఁ సంజనిడిన, దృష్టిదీపాల వెలిమిడిఁతెట్టె లలరఁ
గాఁపు గూర్చినతత్సూతిఁకాగృహంబు, నాగ్రహంబున సేగ్రహం బావహించు.

మ. పదిలేబర బదిలంబుగాఁ గడపి యాఁబ్రహ్మణ్యుఁ డాబ్రహ్మఁగ
న్నదొరం బుత్రునిగాఁగఁ గంటి ననునానందంబు డెందంబునం
బొదల న్వామన సంజ్ఞ నామకరణం • బుం జేసి యచ్చో నభా
సేమ లాకీర్ణవసంబు లొక్కట స మంఁచ ద్రీతిఁ గావెంపఁగకొ.

౧౨౩.

- ఉ. ఆనతిమాళియందుఁ బనుఁపద్దినయక్షత లీక్షితంబులై
భాసిరె భాసమానగతి • వార్షికవారిదమండలాంతరా
వాసములై కరం బచిరఁభావినవాంకురశేఖఁ దాల్చి యెం
తే సాబ గొందు నమ్మెఱుఁగుఁ దీఁగలదుంపలనంగ నయ్యెడక. ౧౨౬.
- సీ. నడికట్టు బిగియించిఁ నఁచెఱుగు సరిక్రొత్త, చీరలో నందింబశిశువుఁ బొదివి
యాపాదమస్తకం • బైనక్రొంబనువుని, గ్గుల పచ్చిమేను సంకోచ పఱిచి
యలసాంఘి విన్యాసముల పెద్దలున్నచ, క్కటి కెల్లనల్ల నంగడచినడచి
మను మని మీచిన్ని • మనుమని దీవింపు, డని వారలకు నాత్మతనయుఁ జూపి
తే గీ. భర్తయనుపదమాసాధ్య • బాలసారఁ, బండిటఁ జరింప మునులు దేవతల తతులు
వెతలడఁగెనింకననుచునఁ మ్మతుల నతుల, గతుల మన్నించి రామెసఁన్నతులనుతుల.
- కం. అందలి విప్రుల మునిసంక్రందనుఁ డందఱును విందుఁకై పిలిచి తగక
మందిరమున నాఁటాడెల, మిం దనియఁగఁ జేసె నిష్టఁమృష్టాన్నములక. ౧౨౭.
- మ. నెలలో నొక్కనువాసరంబునఁ బురం • ద్రీశ్రేణి సప్రీతి పా
టిలఁ బిల్పించి కడంకమై నదితిపట్టిం దొట్లలోఁ బెట్టి జో
లలఁ బాడించి యుదంచనగ్రహణలీలాకాతుకాచారము
త్వలయం గప్పకృమ్మెక్కి వాయసము లిప్పించె న్నమంచగ్గతిక ౧౨౮.
- కం. విప్రమణి నందనున కన్నప్రాశన కేశఖండఁనముఖనుసంస్కా
రప్రక్రియలను గ్రమముగ, నప్రతిహతవిధి నొనర్చియలరుచు నుండెక. ౧౨౯.
- చం. ఉపనయనక్రియోచితవయోయుతుడై సుతుఁ డొప్పటకొ ద్విజ
త్వపునీరి సంఘటింపఁ దనఁపట్టి కెదే తగ్గుప్రాయమందుఁ గ
శ్యపుఁ డవు డాత్మ నెంచి ప్రణయావహయా సహధర్మచారిణిం
దపనులనుం గనుంగొని మఁనంబునఁ గలుతలంపుఁ దెల్పినక. ౧౩౦.
- కం. వారందఱుఁ దనతో నను, వారం దఱచుగ మనఃప్రియం బని యంగీ
కారము నెఱిగించిన నధి, కారమున ముహూర్తనిశ్చయం బొనరించెక. ౧౩౧.
- సీ. ద్రాక్షి ఖాతోత్తంభితస్నిగ్ధసరళపూ, గ్రవకాండోచ్చప్రకాండజాల
మాశుతంతనృకూనాయతలాంగలీ, శత్రపరిచ్ఛదోపరితలంబు

నహస్మాగ్ధితమాతఃసాలజాతాచ్ఛిద్ర, చాగువల్లవజాతఃతోరణంబు
ఝడితిసంఘటితచంచద్దలాంచత్ఫల, స్తబకరంభాప్రతిఃస్తంభమూల

తే.గీ. మగుచు సజ్జన్నిగ ట్టున్నయట్టి నట్టు, నుట్టు దట్టంబుగాఁ గనువట్టె వేగ
మానిమాణవకాకల్పవ్యోమానమైన, కాయమానంబు శుభసూచకముగ నపుడు.

సీ. తత్రత్మఘనతపోధనజనాకారణా, కారణవ్యగ్రసంచారవరులు
జలసమిత్కుశఫలాత్తులవేదిపీతాది, కద్రవ్యసంధానకరణవరులు
కాకాజ్యదధివయశ్శర్కరాముఖమహా, ననయోగ్యవస్తుసన్నహనవరులు
ప్రాంతాశ్రమాగతబ్రాహ్మణౌఘస్వాగ, తప్రశ్నముఖ్యసంత్కరణవరులు

తే.గీ. నగుచు నమ్ముని రాజశివ్యప్రశిష్యు, లఖిలనిర్వాహకులుఁ దారయై చరించి
రవుడు గురుకులమరయ విద్యార్థికోటి, కాత్మగృహనిర్విశేషభావ్యంబు గాదె.

సీ. శిర సంఘే సుకనువాసిని నెన్నుదుట శోభ, నంపుబూ ట్టిడి దీవనల సుసంగి
నలుఁ గిడె సుకవధూతిలకంబు గంధామ, లకముతోఁ బసుపు మేళన మొనర్చి
చిక్కు వాఱక యుండ • నొక్కసీమంతిని, యటకలివెట్టెఁ బాఁయలుగ దువ్వి
జలకంబు లాడించెఁ గలశంబులను ముంచి, యొక్కపురంధ్రకప్రాప్తచారి

తే.గీ. నొకకుటుంబిని ప్రాంతుపీఠికను నిల్పి, వలిపె నీర్కావి మడుఁగుదోవతి చెఱంగు
చమిరి మైతడి యొత్తి కైశ్యంబుఁ దుడిచి, కొన ముడిఘటించెనమ్మానితనయచణికి

చం. తిలకముఁ దిద్దె నెన్నుదుటఁ • దీరిచెఁ గాటుక లోచనంబులకొ
లలి నిడెఁ జుక్కఁ జెక్కిటనులాక్షఁ బదంబులయందుఁ బూసె మైఁ
గలవ మలందఁ బూసరలఁ గంధర వైచెను బచ్చగోచియుకొ
మొలఁ గదియించె సుక్కసతిఁపాండుగ నమ్మునిపట్టి కంఠటకొ. ౧౩౬.

ఉ. ఆమునిదంపతుల్దగ నహర్నఖమందుఁ గృతాభిషేకులై
తౌమవసానులై ప్రవిలసంతిలకాళికులై సుగంధచ
ర్చామహితాంగులై సుతుకరమ్ములఁ దమ్ములము స్థలంబులు
న్నేమ మెలర్పఁగా నునిచి నిల్పిరి పందిట వేది ముందటకొ. ౧౩౭.

సీ. సఫలతాంబూలహస్తద్వయంబుగ నభా, యైనమ యంచు సభ్యానుమతిని
బ్రాధింపఁగా వారయంముహూర్తస్సము, హూర్తోస్తటందుఁ బీఠోవవేళ

- మున కియ్యకొనఁగఁ దాంబూలఫలములు బుర్రోధచే నుంచి పుత్రుఁడును బత్ని
వరుస నవ్యంబుగావనియింపఁ గూర్చుండి, యాచమనత్రయంబాచరించి
తే.గీ. యతఁడువిఘ్నేశపూజపుణ్యాహవాచనములఁ గావించియుపనయఁనక్రియార్థ
మంత్రసంకల్ప మొనరించియీయాత్మజనకుఁబనుపుత్రబాల్నించియుంపించెఁబంచశిఖలు
గీ. ఆతఁడు పునశ్శుభోదకఁసాముఁడైన, సుతుని దగ నంభుతబ్రహ్మసూత్రుఁడేసి
యంకురార్పణ మొనరించి యటుల సకల, నాందిముఖకృత్యసంవిధానములఁదీర్చి
గీ. బ్రహ్మచారులఁ బూజించి స్వసుతుపారి, పంక్తి గూర్చుండఁ బెట్టి యవ్యరతపస్వి
యర్థ నిర్వర్తితాభ్యవహారఁడైన, వానిలేవంగ నెత్తె సంత్యరముగాఁగ. ౧౮౨.
- మ. ఉచితాచారముగాఁ బుర్రోధయును దానుచ్చావచాశీర్వచో
రచనాసంభ్రములై నదస్య లగుసంర్వబ్రాహ్మణగ్రామణుల్
ప్రచురప్రక్రియనానతీసుతునకుఁ బ్రహ్మహావదేశంబు మా
నిచయాధీశుఁడొనర్చె దజ్ఞ సుమనోనిర్ణీతలగ్నంబునక. ౧౮౩.
- గీ. అంత నాతఁడు మాంజికృష్ణజనంబు, పనుపుగోచియు దండంబుఁబంచశిఖలుఁ
దనర జనయిత్రియొద్దఁ బ్రాంథమికభిక్ష, గొనిపిదపఁ కైకొనియె భిక్షఁ జనకు నొద్ద.
- కం. మహదాశీర్వచనధ్వని, ముహూరుక్తతథాస్తు వాదఁముగ ముగియ మహా
మహు లగునార్యులకు ద్విజో, ద్వహుఁడతఁడప్పడు ఫలప్రదానములొనఁగెక.
- ఉ. మున్నుగఁ దామె కైకొన సముత్సకులయును వారిలోన వా
ర్తున్నగ మీరు కొండు మతిఁమున్నుగ మీరలె కైకొనుండటం
చు న్నిజము న్వలెం బ్రియముఁజూపుచు సభ్యు లొకింతవంతు పో
కున్న సెసంగి రనన్యమునిఁ కొక్కని కగ్రఫలప్రదానముక. ౧౮౪.
- సీ. స్నాతాంతోప విఘ్నేశ్వస్తి వాచనో, తుకబుభుతుద్విజస్తోమపంక్తి
యాస్తీర్యమాణాతివిస్తీర్ణ సాగ్రాంతు, మత్ఫలాతరు దళామత్ర వటువు
ప్రాతాభిఘారాదిపరివేషణనియుక్త, సాత్త్వికాచార విఛ్ఛాత్రగణము
తారతమ్యగృహీతతాంబూల దక్షిణా, ప్రతినివృత్తోత్తమబ్రాహ్మణంబు
- తే.గీ. నగుచుఁ గనుపట్టె మధ్యాహ్నంబు మోని, భోజనావాసకాయమానాజరంబు
బాంధవాతిథివిప్రసంబాధకలన, వలన మిక్కిలి గన్నులంపండు వగుచు. ౧౮౫.

- సీ. పుష్ప కొన్న వి తోడిఁబుడుతల కెడి వెండి,యును దమ కంచుఁగైఁ కొనెడువారు
బాల్యంబునుండి యభ్యాసంబు లేదంచు, గొని వేటొకనిచేతఁ నునుచు వారుఁ
గడులేత వివి యంచుఁ విడిచి వల్లెరమందు, ముదురు వ్రక్కలకునైఁవెదకువారుఁ
గనటు వోవంగఁ బోఁకలు సున్న ముడికింప, నెనటఁబోసి రటంచుఁనెంచు వారు
- తే.గీ. నై యనాహూతజానపదాతిపూత, నైష్ఠికశ్రోత్రియబ్రాహ్మణప్రవరులు
వీటికాదాతల కొకింతఁవిసువుఁ జేసి, రంత నొకకొంతవడిఁ జత్వఁరాంతరమున.
- కం. తద్వాసరాంతమున న,వ్విద్వత్కులశేఖరుండుఁ విశ్రుత శాస్త్రో
ద్యద్విధిసంధ్యావందన, సద్విధము నుపక్రమించె ఁ స్వతనూజనకుఁ. ౧౮౭.
- చం. ఘనమతి నాతఁ డాభ్యుదయఁకంబుఁగ మూడవనాఁడు కూర్చనం
దనునకుఁ గల్గిమీఱఁగ సదన్యులనెల్లర గారవించి దీ
వన లానరింపఁజేసి మణిఁవస్త్రనువర్ణవిభూషణాదులం
దనిపెఁ దపోధను ల్లలఁచిఁగం గొదయే వివిధార్థసిద్ధికెఁ. ౧౮౮.
- కం. ఘనమతి నాలవనాఁ డ,మ్మునివతి తనతనయనకును ఁ మునుకొని మేధా
జననం బొనరిచి బంధుల, ననిపెఁ దగ బహూకరించిఁయనుపమ గరిమఁ ౧౮౯.
- కం. ఈవడువున నమ్మునివతి, యావడుగు ద్విజత్వ మొంది ఁ యభివృద్ధిఁగనం
గా విధిగ నుపాకర్తము, గావించెం గోవిదవ్రఁకాండ యుతుండై. ౧౯౦.
- కం. ఆశెంట వటువు మదిసంభావించి గురూపదేశఁమాత్రసవినయుం
డై వేదశాస్త్రముఖనా,నావిద్యాగ్రహణధారఁప్రాధిఁ గనెక. ౧౯౧.
- సీ. గురుజనంబులకంటెఁగుటిగాఁగఁ బూర్వప్ర,బోధుండై తత్పదంబులకు మొక్కి
కల్యకాలోచితకరణీయముల దీర్పు,కొని పూర్వపాఠచింతన మొనర్చి
పఠనీయపాఠాన్ధఁపద్ధతి యోజించు,కొని సహాధ్యాయులఁగూడి యేగి
ఫలసమిక్తుశజలంబులు దెచ్చి యర్పించి, జపదేవపూజావసరములందుఁ
- తే.గీ. దటి నిరీక్షించి యుండి తఃత్పరిసమాప్తిఁ,గ్రమము మీఱంగఁబూర్వపాఠములఁజదివి
నియతి భుజియించి తగుగోష్ఠిఁసెఱిపివలు,రేయి గురువులపిదప నిఁద్రించునతఁడు.
- కం. కలశభవవ్రతిపాదిత, కలంబకార్చకనిషంగకరవాలకరా
ఖిలదూషణ ఖరముఖదు, ర్లలితగుణాకరనిశాచఁదప్రశమకరా. ౧౯౨.

శా. ఛత్రగ్రాహిక దూర్తి శారమణ చంఃచచ్చమర్ష గ్రాహిక
 చ్ఛత్రుధ్వంసక కైకయీతనుభవాద్వాసోవిదద్వృతజి
 తౌత్ర సభ్యద గాటభట్టుక మణీపారాణిక త్పవనీ
 మిత్రద్దాశతులేశ రాజ్యవదలఃక్షీధూర్వహత్పాదుకా.

౧౫౮.

సగ్విణి. శ్రీవిదేహతమాభ్యుత్కమారీధవా
 పావమానిప్రక్ష్మప్రస్వనామస్తవా
 రావణైశ్వర్యనిర్వాపణప్రాభవా
 భావనాతీతదివ్యప్రభా గౌరవా.

౧౫౯.

→* గ ద్య ము. *←

ఇది శ్రీమద్రామనామపారాయణపరాయణాతిధన్య కాండిన్యగోత్రవవిత్ర
 దేవులవల్లిసలవయఃపయోనిధికళానిధిసీతారామశాస్త్రిపాత్ర వేంకట
 కృష్ణశాస్త్రిపుత్ర తత్తనాభిధానాంతర వేంకటకృష్ణశాస్త్రి
 నామాగ్రజస్త త్రిలింగదేశాగ్రజస్త సుధీవిధేయ సుబ్బ
 రాయ శాస్త్రి నామధేయ ప్రణీతం బైనమహేంద్ర
 విజయం బను ప్రబంధంబునందుఁ

చతుర్థాశ్వాసము.

శ్రీసీతారామార్పణమస్తు.

అంఅంఅంఅం

—

శ్రీ రామ.

శ్రీ మ హేంద్ర విజయము.

పంచమాశ్వాసము.

రమ్యవిక్రమక్రమ

కారుణ్యగభీరతాదికల్యాణగుణా

ధార సుధారసధారో

దారవ్యాహర దశశతాంగకుమారా.

౧.

గీ. ఆవధరింపుము శౌనకాద్యభిలమాని, మణులఁ దిలకించి రోమహర్షణసుతుండు
రహివచింపఁ దొడంగెను • రాజభవన,చత్వరస్వనదానకస్వానపటిమ. ౨.

కం. అత్తటి బలి పుభుక్కుల,సత్తముఁ డుత్తమయతుండు • స్వారాజ్యశ్రీ
మత్త తన కడయకుండ న,మత్తత సుకక్రతువుఁ జేయుఁమతి నతినియతికా. ౩.

మ. ధరణీమండలి కేగుచెంచి ఖగనాధక్షాధరప్రాంతమం
దరయ స్యాజనయుగ్మదూరమున వింధ్యాద్రిప్రసవక్రోడరా
ట్యురిదభ్యర్ణమున స్థగత్రితయపూజ్యం బైనబ్రహ్మేశ్వర
స్ఫురితక్షేత్రము చెంత సంతతసువస్తుశ్లాఘ్యదేశంబునకా. ౪.

కం. వాటముగా నాతఁడు క్రతు,వాటముఁ గావింపఁ జేసెఁ బ్రాగ్వంశగయూ
పాట్రికనవేదీవరి,పాట్రికనదనఘగర్భపదశాలముగాకా. ౫.

కం. ఆతఁడు క్రతువం దీశ,ప్రీతిగ భువనైకవినుతఃకీర్తిగ విలస
దృభిగ సకలేష్టదవి,భ్యాతిగఁ జేయంగఁ జూని • యారంభమునకా. ౬.

గీ. సన్నిధికే బిల్చి సేవితోశనుల సర్వమునిసముత్కరదుర్దశాశనుల విప్ర
సాధుసజ్జనతాశిరోశనుల బంధు.సచివభటముఖ్య మానుషాశనులఁ జూచి. ౭.

గీ. సాత్వికత మీఱ లోకైకసప్తతముగఁ, జేయుజన్మంబునకు ఫలసిద్ధి గలుగుఁ
గాన మీ చెల్లగును సహకారులగుట, వలయుఁ గావున నావల్క్యపల్కువినఁడు.

కం. దనుజులు మీ రయ్యును భవ, దనుజులు మనుజు లని సత్వి) యంబునఁ జూడుం
డనిశముఁ దాలిమి గూడుం, డనిశముదాళిమిలితాత్తులగుచున్నటియున్. ౯.

చం. మనుజుల గారవింపుడు సమర్ప లానర్పడు విప్రకోటికిన్
మునులకు భక్తియుక్తిఁ దగుఁ పూజలుఁ జేయుఁ డభీష్టవస్తువు
ల్లనియఁగ యాచకావళి కుఁదారతమీఱఁగ నిండు నిండుమ
న్నన లానరింపుఁ డింపు మదిఁ నాటఁగ నాటఁగ జూడ కర్తిలిన్. ౧౦.

చం. అని నియమించి మించిన ప్రయత్నమునం గ్రతుయోగ్యవస్తువుల్
ఘనముగఁ గూర్చి ఋత్విజులఁ గావ్యనియుక్తు భక్తియుక్తిచే
ననుమతుడై వరించి యొకఁ యర్హముహూర్తమునందు దీక్షఁ బూ
ని నియతి మీఱఁగాఁ గడఁగిఁ నిశ్చలనిష్ఠఁ, బ్రవిష్టకాలుడై. ౧౧.

గీ. నిలిపెఁబూర్వోత్తరారణులలవరించి, నిర్వృతపన్నయగుచుసన్నియతియుక్తిఁ
గని పరిస్తీర్ణ మగువేది గార్హపత్య, దక్షిణాహవనీయములగ నతండు. ౧౨.

సీ. బ్రహ్మసమ్యగ్రీతి గా వహ్నులఁ బ్రణవింపఁజేసి క్రియ ప్సరిఁజేంచుచుండ
నశ్వర్యుఁ డొక్కట గార్హత స్తంత్రప్రయోగ సామీచీన్యయుక్తిఁ దనర
నద్రాత సామగానోద్యత్ప్రగల్భతా, విస్ఫూర్తి నీశ్వరఃప్రీతిఁ జేయ
హోత సద్వాప్యృతిఁఖ్యాతవైశారద్య, లీలఁ దత్త్రియఁదైలుపుచుండ
తే.గీ. మఱియుఁదక్కినవార లేమఱక తాము, నెఱపుకృత్యంబులత్యంతఁనియతిసలుప
సారిది వింధ్యావళిదేవిఁసోమిదమ్మ, గొలువ బలి యజ్ఞ దీక్షఁ గైకొని చెలంగె.

ఉ. అప్పుడు సర్వదేశసముపాగతులైన మును ల్నదన్యులై
యొప్పుగ నెప్పు డేక్రియ ప్రయోగ మొనర్పఁగ నర్హ మప్పు డా
చొప్పున నవిధు ల్నడపుఁచు న్యజమానుని బ్రత్యవాయము
ల్పాచ్చప్పడకుండఁగా నరయుఁచు న్నైఱవేర్చిరి జన్న మెంతయున్. ౧౩.

ఉ. వచ్చినవారి నెల్లను గృపం దనివారఁగఁ దా నవారిగా
నిచ్చును దానవారి కడుఁ హెచ్చఁగ నిచ్చులు మెచ్చి యిచ్చు న
ముచ్చట లచ్చ టచ్చట గుఁబుల్కాన బల్కానియాటమీఱఁగా
దచ్చికడ ల్గడల్కానియె గాతలచేతలు ఖ్యాతము ల్గదా. ౧౪.

కం. ఆవార్త కశ్యప ర్షిత, పోవన సేదిప్త దేశమున వ్యాపింపం

గా విని యామునితనయుం, దోవామనమూర్తి యిట్టు లాత్మ దలంచెన్. ౧౬.

→* వామనమూర్తి బలియజ్ఞశాలకుఁ బోవుట *←

గీ దానపారి కడు వైచ్చఁ దా నవారి, గాఁగ మెచ్చుచు నిచ్చునన్గణనగన్న

క్షీతిజనశ్రుతి నా కువ, శ్రుతిగఁదోచెఁ, గాన నిపుడేనచటి కేగఁనొనటంచు. ౧౭.

ఉ. అచ్చపుబూదిరేకలు మృగాజన మక్షనరంబు మాంజియుం

బచ్చనిగోచియుం గొడుగుఁ బావలు జందెము గిండి దండము

న్నచ్చికచూపులుం జనుపుమాటలు గాటపుఁ దేజు సెప్పఁగా

సెచ్చట యజ్ఞవాట మట * కేగె జను ల్గడువంతఁ జూడఁగన్. ౧౮.

కం. నౌదప్పుల నాతనిఁ గని, యాదిత్యుండ యగు నీతఁడని తత్రత్యుల్

సాదరమేదురమోదిర్, సోదయహృదయలయిమాచుఁచుండఁగ నటకున్. ౧౯.

గీ. అరిగి యెఱఁగినవారి సెట్టట్టులచటి, వారి నందఱ నందందఁ వావివరుస

లొనరనొగిఁబల్కరించుచుఁ గునుకు నడలు, గుజ్జితనపునొడల్తుద్దుఁగులుకనతఁడు

కం. తగ బ్రహ్మఁగాంచె దొలుతొలు, తఁ గనుంగొనె వంత సముచితగతిగ నుద్గా

తఁ గడున్నక్తి నరసె హూ, తఁ గనియె వంతసవిధేయతగ నధ్యర్యున్. ౨౦

సీ. చతురత బ్రాహ్మణాఁచ్ఛంసిఁ బ్రశంసించి, ప్రస్తోతఁ బ్రస్తుతిఁ గుస్తరించి

మైత్రావరుణుని నన్నైత్రిఁ జేర్కొని ప్రతిస్థాతను వినుతించిపోతఁబాగడి

ప్రతిహర్తఁ గీర్తించి * ప్రాధినచ్చావాకు, గణుతించి నేష్టను * గారవించి

యాగ్నీధ్రుఁడైర్చిఁగొండాడి సుబ్రహ్మణ్యు, మెచ్చిగ్రావస్తుత్తుఁ హెచ్చరించి

తే.గీ. యెలమినున్నేతమన్నించియింపుసొంపుఁ, జనువుననువునుదగనభానదులఁగలసి

తనదుదర్శన మెపుడెప్పుడనిమనంబు, నందుయజమానుడభిలాష మొందమెలఁగె.

కం. శ్రౌతవిధి సాంప్రదాయము, నీతనికడఁ దెలియవలయు * నెల్లర మనుచున్

బ్రీతిగ నచటినభాస, ద్వాితము హర్షింప నతఁడు * వర్తించునెడన్. ౨౩.

కం. చనవరులు పుణ్యజనవరుఁ, గని యిట్లని తెలిపి టటకు * ఘనుఁడొకఁ డేతెం

చెను వానిఁ జూడఁగాఁ దగు, ననఘా యబ్బురము లౌరయాతనిచెయ్యుల్. ౨౪.

- గీ. వామనయనఁజూచువామనయనఁజూడఁ, డేమినియతియొక్కొంయామిటారి
వడుగుకడుంగయుక్తి, నడుగుయుక్తులసభ, జుడుగుజుడుగునడుచునుడుగుననుడు.
- ఉ. యాగము బాగుగా నెఱపి • యాజకరాజి కతండు దక్షిణా
భాగములకై యథార్థముగఁ • బంచి యొసంగి యెసంగుపేర్చిన
భాగ్యతనభ్యరాజులను • దారతఁ దన్వఁ గడంగి మున్నుగా
నీగి కెతండె పాత్ర మని • యెంచి వటుం చిలకించు వేడుకకై. ౨౬.
- కం. అబ్బలి యబ్బలికరుండై, యబ్బలి కెదు రరిగి యెఱంగి • యాస్ఫురణకు లో
నబ్బర మంది తదర్చుల, నబ్బ రమందిరమునం దహర్నిశము సిరుల్. ౨౭.
- గీ. అనుచుభావించియమ్మహః • త్తునివసించు, దేశ నామంబుబిత్తనామ • ధేయములును
నతనినామంబుఁ దెలియంగ • మఱిఁదలంచి, వినయమెనయంగ నిట్లని • విన్నవించె.
- కం. ఎవ్వసుధ నుండువా రీ, రెవ్వరు మీతల్లిదండ్రు • రెయ్యది నామం
బవ్వామదేవుడెవో గా, కవ్వారిజభవుడెవో మహాత్మ! తెలుపవే. ౨౮.
- కం. అనఁని యెలన వొలయఁగ, నను నను నీవడిగినట్టి • యర్థమునకు నే
మని చెప్పుదు నుత్తర మై, నను వినుకలయర్థము న్వింస న్వలతేనికై. ౩౦.
- గీ. ఇన్ని వసుధలుగలవెయి • యున్నవసుధ, యెల్లనాయదిగాదె నా • తల్లిదండ్రు
తెవ్వరంటివి వినుము దే • వేంద్రముఖుల, కెల్లరకు నెవ్వరో నాకు • నెన్నవారె. ౩౧.
- గీ. ఆత్మదేహదులనమష్టి • యాకృతియగు, నామమనఁగల్గితమగుసం • జ్ఞకదదాని
కెవ్వరేకతముననెట్టు • లేర్పరించు, కొనిన నారీతివిఖ్యాతి • వనరుఁజేరు. ౩౨.
- చం. అనవుడుఁ దొంటికంటె విన • యం బెనయంగఁ దనంతఁ దానె యి
ట్లనియె మదీయయజ్ఞ ఫల • మంతయు నెంతయు నీవ యాదు వ
చ్చినపని యాన తిమ్ము కృప • చే సుపచేళిమ మాను దాన నా
ఘనతరభాగధేయము జ • గద్వినుతప్రతిభాతిభాసురా. ౩౩.
- ఉ. నావిని నావినిశ్చయము • నమ్ము నిజమ్ముగ నీదువట్ల లో
కావళి కావళి గడపు • నట్టిడ వంచు నిజేష్టదేవతా
భావన భావనమ్రత స • పర్యల నార్యుల కెల్ల నెల్లడ
న్నీ విల నీవి లక్ష్యము గ • ణింప కొనర్చెద వంచునుం జుమి. ౩౪.

- కం. నావచ్చినపనిఁ దెలియఁగ, భావించితి దాత కడకుఁ బ్రత్యక్షులు తృ
ష్ణవశులై భువి నెందులకై వత్తురొ యెఱుంగవే యుదారవిచారా. ౩౫.
- కం. నీవృత్తి యస్రతిగ్రహ,భావము సూచించుఁ బలుకు * వాక్కులను వినం
గా వాంఛఁ దెలుపు ననెదే,మో విను వివరింతుఁ గర్జుమును దెల్లముగాక. ౩౬.
- కం. ఎన్నేనిదానములు కల, వన్నిట దాతకు ఫలంబు * లబ్బును గొనునా
రన్నింట మేలు వడయరు, కొన్నియ గల వం దుభయులకును శుభదంబుల్. ౩౭.
- కం. బహువిధదానములు ప్రతి,గ్రహమున కర్హములు గదవె * కన్యావిద్యా
మహిదానము లనునివిమూఁ, డిహసరసాధనములుం ద్రయీనమ్మతముల్. ౩౮.
- కం. అమ్మాటిలోనఁ దొలుతటి, దిమ్మేనికి నొదవ దెమ్మెయి న్నెండవదా
నమ్ముఁ గృప నొసఁగి రొజ్జలు, నెమ్మి న్నూడవది యొదవునీవలన నెకక. ౩౯.
- గీ. ఉన్నచోటనె కదలకయున్ననొప్పఁ, గాని విశ్రాంతికిటునటుఁగదలుటకును
బుద్ధివోడమిన సెక్కింత భూమియాత్మ,వశమునం దుండవలదె యెవ్వనికైన.
- చం. మది నటు లాహ చేసి తగుమాత్రము ధాత్రిని నిన్ను వేడ ని
చ్చెద వనునిచ్చ నిచ్చటికిఁ జెచ్చెర వచ్చితి దానశూర ! నా
కదియును జాలు మూడడుగు * లంతియె హెచ్చుకొలంది కోర్కిలే
తొదవిన సంతసం బొదవఁకున్న నొకింతయుఁ జెంతిలం జామి. ౪౦.
- కం. ఉన్నయది చెడిన వగ లే, కున్నది రా ముదము రాకయున్నను వగ పే
మున్నది వితరణగుణసంపన్నా ! యెన్నఁగ నయక్రమం బిది కదవే. ౪౧.
- చం. అన బలి యోసుయోగ్యమహిమా ! మహి మానుషవేషధారియై
కన నగు నెద్దియో యొక జఁగద్విసుతంబగు దివ్యతేజమా
దని తలఁతు న్నినుక సఫలమయ్యెఁ గదయ్య మదీయజన్మ మె
వ్వనికిలభించు నీచరణవారి శిరంబునఁ చాల్చు భాగ్యముల్. ౪౩.
- గీ. అనిసవినయోపచారవాక్యములఁదెలిపి,యే సెనఁగువాడఁగొనువాడఁబీవు యజ్ఞ
వాటమిదితటియవబృథావసరమిద్వి, దేయమిటుగూడుకొనవలఁదేయటంచు.
- కం. శృంగారపు మణిపీఠియు, రంగారుమెఱుంగుపల్లెఁగము నుదకముతో
బంగారపు భృంగారుపు,నం గొనిరా వంగనం గఁపంగొని పనుపక. ౪౫.

❖* బలి శుక్ర సంవాదము. *❖

ఉ. ఆరసి భార్గవుండు దనుజాధిపుతో నను నోబల్ద్ర యా
రా! రసికుండ వాడు తగునా యిటు చేయఁ బ్రతిశ్రుతంబు నె
వ్వారికి నెద్ది యెట్లుడుగఁ • బట్టుఁ డటంచు నిడంగఁ జూతువే
కారణ మేమి యీతఁ డడుంగం గడుకొంచెవునేల ని న్నిటుల్. ౪౬.

సీ. ఎవ్వసుధ వసించు • వీవంచు నడిగిన, నదియిదియని తెల్పుఁడయ్యె నిజము
తలిచంద్రు లెవ్వరో • తెలుపుమం చడిగిన, వీరువారని నిరూపింపఁడయ్యె
నెయ్యది నీనామ • మెఱిగింపవే యన్న, నాకృతియే తెల్పుననుచుఁ బల్కె
నుపచారపద్ధతిఁసోముడవా బ్రహ్మవా యన్న నిర్వరఁనగుదు ననియెఁ

తే.గీ. గవలవేషంబుగాఁదోచుఁ • గాని నాకు, నిక్కమునకునితండు వసీపకుండు
గాఁడనుచుఁదోచెఁ బరికింపఁగారణంబు,లిన్నియేకాపుమఱియునెన్నేనిఁగలవు.

కం. దేవతలకుఁ బ్రాపుకదా, గోవిందుం డతఁడు మాయకు స్తుభ్యంబా
తావుకదా ముని కావము, బో వేడిన వజ్రకతనిముని తెలిపెఁ గదా. ౪౭.

కం. ఈ వటునకు దానత్రయమే వర మట యందు విద్య • నిడి రట యెజ్జల్
గావలె నటు భూదాన మ,హా వల దట దారసంగ్రహక్రియ తనకున్. ౪౮.

కం. అమృహియుఁ బదత్రయమృత మ్మట కావలయుఁ దనకు • దానివలనఁ గ
ర్ణమేమున్నదో యామా,త్రమునకును స్వత్వ మెల్లఁగకుఁ గలదు కదే. ౪౯.

ఉ. వంచకు లిట్టివారలె ప్రపంచమునం దను దైనకర్ణ మొ
క్కించుకయైనఁ బైకి వెలియింపక నిస్సృహ వృత్తిఁ జూపుచుం
బొంచి స్వకార్యసిద్ధి తుడ • ముట్టెడు నంతకు నెంతయైన న
మించి భ్రమింపఁ జూతురు నుమీ యడియాసపుటాస గొల్పుమన్. ౫౦.

ఉ. ఎమ్మెయి విశ్వసింపఁ దగఁ దీతని బ్రాహ్మణు లన్న మాని వ
ర్గమైన బ్రహ్మచారులనఁగా విను దేవహితార్థ లాట వీ
రిముగ నిమ్ముఁ జేరి మనఁ కెక్కుఁ దలంపక లగ్గుఁ గూర్తురే
నమ్మగఁ రాదుగా రిపుజనమ్ములవక్ష ములోనివారలన్. ౫౧.

గీ. త్రిదివమును బాసివది మొదఁ బ్రివిజాలెల్ల, మందరాద్రిని గొన్నాళ్లుమసలిజలధి
తీరమందునఁ గొన్నాళ్లుదిరిగి గారు,డాద్రుఁ గొన్నాళ్లు చరియించిఁరనుచువింటి.

- గీ. అందదితితోడ నపుడు కళ్యపుడు తపము, జేసెనటయూమె దేవతాశ్రేణి కెల్ల
దల్లిగదయంత సెక యువదంపతులకు, బుట్టెనటయొక్కమగవాడు పాటివాడు.
- కం. అని మనగూఢచరు ల్లా, డి ననుం గని చెప్పినప్పటికి నేటికి నీ
తని కెంతవయసు రాదగు, గనుగొన నీతం డతండుగా నూహింతున్. ౫౧.
- కం. ప్రణిధుల వెన రంధ్రాన్వేషణమున కనిచితినిగాని * శక్యముగాలే
దణుమాత్రమైన నమ్మని, మణిరత్నోహ్నిదిమంత్రమహిమమువలనన్. ౫౨.
- గీ. ఆత్మమాతాపితృసమాహ్వా యముల నడుగ, నెల్లజేల్పుల తలిదండ్రులెవరొవారె
తనకుదలిదండ్రులనుటతథ్యముగనీతం, డదితికళ్యపులకునుతుండనుచుదోచు.
- గీ. ధరణియున్నదియంతయుం దనదెతాను, వామదేవుండవారిజభవుడనగుదు
నావినంగను వారిజనాభుండితడు, మువ్వరక భేదమనికదామునిమతంబు ౫౩.
- కం. మందరగిరిబృందారకు, లందలు మంతన మొనర్చి * యంబుధిరీరం
బందున గోవిందుని శరణొందంగ గ్రంధుకొని రంచునూహింపదగున్. ౫౪.
- కిం. అందున గోవిందుడు కృప, కందళితముగాగ నదితికళ్యపులకుం దా
నందనుడై గరుడాచలమం దుదయము నొందియుండు ననితలంపనగున్. ౫౫.
- కం. యువదంపతులనుటకు హేతువు వారు పురాణవంశతులైయైన మసూ
భవగురు డుదరగు డగుటకు, నవయావనలీల దాల్చి నందాల్పనగున్. ౫౬.
- మ. అనినన్ దానవచక్రవర్తి నిజవంశాచార్యు నీక్షించి యి
ట్లను నోదైత్యకులావనప్రవణశీలా! మేలు నీప్రజ్ఞ యెం
తని వర్ణింతును నాదు నిశ్చయము నట్లొజ్జము నే నివ్వటుం
గనినంత స్వరు సంతవా డనుచు వేడ్కం జెందె నాడెందమున్. ౫౭.
- కం. హరుసంతవాడు హరియగు, హరియంతటివాడు హరుడు * హరిహరతుల్యం
డరవిందభవుం డీము, గు రభిన్నులూ సములూ తెలిసికొన నాతరమే. ౫౮.
- మం. సరమాత్రుండును నన్ను వేడినది యున్నం గ్రన్నన న్నన్ననం
బరితోషించుచు లేదునా కిడుటకై బాల్యంబునందుండి పూ
న్కి రహిం దాల్చిన నాకు నియ్యెడను లక్షీజానియైనట్టి శ్రీ
హరియీతం డగునేని వాదయినభాగ్యం బెన్ను నింతంతయే. ౫౯.

కం. పరమాద్భుతగరిమ స్తున్నరుకరుణ స్తత్త్వితామహునిఁ బ్రోచినశ్రీ
నరహరియగుహరి నరుడై, యరుచెంచుటకంటె భాగ్యమనన్యముకలదే. ౬౫.

మ. వరయోగీంద్రహృదంతపర్యటనలంఘిత్రాంతి శాంతింప శ్రీ
కరసంవాహనసేవఁ గైకొనినలోకస్వామియాశౌరిశ్రీ
చరణంబు ల్లలశోదకంబులను సంక్షాళింపఁగాఁ గంటి నె
వ్వరికైనం బరికింప సీదృశమహాభాగ్యంబు ప్రాపించునే. ౬౬.

కం. జలనిధికె గలిగ మును నే, డలవడియె న్నాకు శౌరియంఘ్రులఁ గడుగం
గలభాగ్యము సిరి నిడ నది, యిల నిడ నిది హరికె గాంతలిర్వరునగుటక. ౬౭.

కం. అన శుక్రుఁడు నిష్పాపడి, తనశిష్యునిచేయి పట్టి తగదు సుమి యి
ప్పని సీకుం జెప్పిన విన, వనఘా యిది యేమిపుణ్యమయ్య బలీంద్రా. ౬౮.

కం. కొలమునకు వేరువిత్తని, తెలిసియు హరి కిష్ట మొసఁగఁ దివిరెద వయ్యో
తెలిసినవాడవాయేమియ్యఁ, జెలియనివాడవాయెఱుంగ దితిజ కులేంద్రా. ౬౯.

కం. తనమేలు నొరునిమేలుం, దనకీడుం బరునికీడుం దలఁపనినినుఁ బో
లినవాని సిరులు సాదా, మిని మిసమిన లగుఁ జూచి యమేయచర్చితా. ౭౦.

కం. డెందమునం దింపొందఁగ, నిందుకెరీటునిఁగఁ దలఁచి హితకామునకా
నందము ముందుగఁ గూరిచి, యెందటి కేమిడిన బిదపనిడదగుఁ బలికిక. ౭౧.

కం. శ్రీమిని విడనాడి యభ్యాసతునకు ముని కిడిన ఫలము లగదే వలదే
శ్రీతహితభుజిష్యజనతా, మతిమద్భటబంధుతాభిమానము పలికిక. ౭౨.

ఉ. వచ్చినవాడు పుచ్చికొని ల వచ్చినదారి నె పోవఁ జూచుఁగా
కిచ్చటి హనివృద్ధులకుఁ నిచ్చఁ గలంగునె లోఁ జెలంగునే
యెచ్చటి ముచ్చట ల్వరుల, కెచ్చిన నేమి ఫలంబు నాదు ప
ల్కచ్చపురీతి దీని వినుమా కనుమా నను మాన్యదృష్టిచేక. ౭౩.

కం. ఏరూపంబుననైనఁ బు, నా రాజ్యప్రాప్తికలసుఁ నాశీరుఁడు దు
ష్ప్రభము లొనరించును, మారుతనప్తకజనిక్రమం బెఱుంగ వొకో. ౭౪.

కం. వారిపయిఁ గరుణ గలఁ డను, రారి యతం డిప్ప డిట్లు హస్తాకృతితోఁ
జేరె నినుఁ గపటవృత్తిం, దా రూఢిగ నమ్ము నమ్ము నమ్ము మదుక్తిక. ౭౫.

- కం. పలికి వెలయున కుండినన్, గులదేశిక యంతకంటెఁ • గొల దేహి కిలం
గలచే మ్రొక్కెద నిఁకమా,ర్వలుకంగా పలదు వలదు•వల దించుకయున్. ౭౬.
- కం. అనుటయు శుక్రం దొకించుక,యును దాఁజేయునది లేక•యఃస్ఫురటంచుం
జనె నచ్చొటు వాసి వసిం,చునె తననుడి సాగనట్టి•చో ఘనుఁడెందున్. ౭౭.
- కం. తానెంతటి బలియైనం, గానీ తన కవిహితోక్తిగఁడువందగునే
మానం డవుఁ దాతఁడు తన,పూనిక భవితవ్యతావి•మోహితుఁడగుటన్. ౭౮.
- మం. చని వింధ్యావళి యంతలోన మణిభా•స్వస్థీరిఁ దోయంబు నిం
చిన భృంగారువుఁబల్లెరంబుఁ గొనిరాఁ • జేబూని యాతండు స
య్యన బీతం బిడి యవ్వటు న్నిలిపి య•హ్వాభ్యర్హణం బాచరిం
చి నిజప్రేయసి ధారవోయుటకు నీ•క్షింపం దదాచార్యుఁడున్. ౭౯.
- కం. ఎంతతడవైన సంతియ,సంతోషం బదియె చాలు • సమకుట రాదే
యంత సెకయంతరాయము, వింతగ ననియాతఁ దొదిగె•భృంగారువునన్. ౮౦.
- కం. బంగారపుభృంగారువు, నంగన వంప సెకబిందు•వైనను బడకు
న్నంగని బలి యిదియేమను,డుం గుశకాండమున నవ్వ•టువువొడుచుటయున్.
- కం. సుడివడి వడి నిలఁ బడె శుక్రఁడు కన్య•ద్దునకుఁ గాఁడఁగ్రుచ్చికొనఁగ న
వ్పడు కాణుండై కడునెక్కుడువడిగా లోహనాశ•గోళము వోలెన్. ౮౧.
- కం. స్వామిప్రియకాముఁడు తన,బాములు గణుతింప కధిపు•పని చెడకుండం
గా మెలఁగుఁ బతినిరంకుశుఁడై మాటలు సరకుసేయఁ•డనుకొనఁడెందున్. ౮౩.
- గీ. ఏమి చెప్పువచ్చు •నామెయి శుక్రండు, సామి హితము గోరి•చావుఁదప్పి
కన్ను లొట్టయయ్యె”•నన్నసామెతకుఁదా, మూలమగుచు సెక్కు•మూల సెదిగె.
- కం. గురువును మంత్రియు స్వప్రియ,నిరతుఁడు నగువాని నిట్లు• నిరసించినచో
నొరుమాట సరకు సేయునె, నిరంకుశు లధీశ్వరు ల్గఁజింతకుఁ హితులన్. ౮౪.
- గీ. అప్పు డందఱు నటు లరు•దందిచూచు,సంతలో నాతఁడిల్లాలి•నరయనామె
పాణిభృంగారువు సెకింత•వంచునంత, జలజలజలంబుధారగా•జాఁగించి.
- కం. సాక్షతముగ నయ్యదకము, నక్షయ్యం బగునటంచు• నవ్వటుచేతం
బ్రక్షేపించెను రక్షో,ధ్యక్షుఁడు సద్భక్తి నీశ్వ•రార్పణబుద్ధిన్. ౮౫.

శా. ధారాపూర్వముగా మొనంగినమహీదానంబుఁ బ్రీతి స్పృహ
ధారార్థంబుఁ బ్రతిగ్రహించె వటుమూర్ధన్యండు ధన్యండు వాఁ
డేరూపంబునైన స్వీయుల భయోద్వృత్తి నివారింపఁగా
స్వార్థభక్తియ నిర్వహింపఁగ నదా యత్నించు నేనాఁ డిలకొ. ౧౦౨.

కం. ధారంగొని చాతను బహు, ధారంజకఫణితఫణితిఁ
దారింబుగ రూపం బరు, దారం బూనఁగఁ గడంగెఁ నతఁ డపుడు వడికొ. ౧౦౩.

చం. ధర నొగి నుగ్గమించి విదితంబుగఁ జైపయి వ్యాప్తి జెంచి బం
ధురగతి మిన్న ముట్టెను గఁనుంగొనుచుండెడు నంతలోన న
త్పరుషునికీర్తిసౌలె నలఁపాట్టివటుండు పటువ్రభావవి
స్ఫురణము తేటతెల్లముగఁ జూపఁబు లచ్చెరు వొందునట్లుగకొ. ౧౦౪.

మ. తనసార్వత్రికభావముఁ జెలుప రోదఃపూర్ణుడైమించువా
మనదేవుం గని దేవదేవ “సకలామర్త్యేష్టసంధాయకా
య! నమస్తే ఖలఘస్తరప్రశమితాన్యాయ్యాయ! తుభ్యంనమో”
యని దేవర్షులు మిఁటఁ బేర్కొనిరి భక్త్యాత్మయత్తులై యత్తజకొ. ౧౦౫.

శా. శుక్రాదు ల్భయవిహ్వలాత్తు లగుచుం జూడం ద్వరాడంబరా
వక్రక్రక్రమలీలచేఁ బెరింగి విషన్యగ్న్యప్రదీప్తాంగుడై
శక్రప్రీతిగ విక్రమింపఁ దొడఁగెంఁ జంచగతి స్థాణి
చక్రం బంబరచక్రముం బడయుగఁచుచున్నంబుగా నీగతికొ. ౧౦౬.

కం. మన్నెకపదమాత్రిమున, మిన్నెకపదమాత్ర నాక్రమించి వటుండా
యున్న పదమాత్రమునకో, యన్నా! యేమందువన్న నబ్బలి వలికెకొ. ౧౦౭.

శా. దేవా! తావకసేవకావళికి నెంతేఁ జూడఁగా దుర్లభం
బై వేదాంతశిరఃకిరీటతటవిన్యాసక్రియాప్రాశిసం
భావంపం దగి తార్జ్యమాఁపు పయి మోచ నించు నీదౌపదం
బీవేళం గృప నాదుమస్తకమునం దిచ్చారతి నిల్పవే. ౧౦౮.

మ. అనఁ దన్నస్తకదేశమందునఁ దృతీయంబౌపదన్యాసముం
బొనరించె న్దివి దేవదుందుభిరవంబు ల్పవ్వవృష్టు ల్పరు

ద్వనితానర్తనము ల్పనిస్తుతులు గంధర్వాదిగానంబులుం

దనరంగా నతనిసాతలము సెందుం జేయుచు నైల్లనన్.

౯౫.

కం. ఆహారవ మెనంగగ మ, ర్వాహారవరు స్రసాతలంతరమున క

త్యాహితమతిఁ జని గాది, త్యాహితమతి మోన్య మిడుఁ గదా యెవ్వరికిన్.

కం. మూడవపద మటు లిడ ముద, మూడ వగ ల్పూడనడఁగి యొగిబలితో శ్రీ

రాడవమానితగతిఁ గని, రాఁ డవనికి సెక్కుడైన * రక్కునుఁడు వెఱన్.

చం బలి గుణ కాలియే నికటంబర్తులు దుర్జయమార్తు లాటచే

నలవడె నిట్లు హస్తగతం మైనచో కాటపుంగల్కి బాసి య

గ్గలమగుగాసి సెందఁగ జంగంబున నెంతటి దొడ్డవానికిం

గలుగక మానునే యధికంకష్టము దుష్టుల జేరఁ దీనినన్.

౯౬.

సీ. వడిశపించుటయెదుఁ ర్వాసుండెఱిఁగెగాని, కృపఁదా నెత్తఁగదొలఁగింపఁడయ్యె

వజ్రదుర్జయఁడంచు * బలివల్కెనేకాని, కఱపు లిప్పటిరీతిఁ * గమవఁడయ్యె

గురునివంచనగతుఁకుండు తలంచె నెకాని, యిదియిట్లులొనంచు * నెంచఁడయ్యె

సురఁదోలుటయె యాశరులు చూచిరికాని, తత్ప్రేమకబలంబుఁదలఁపరైరి

తే.గీ. భావియారీతుండ నెవ్వరు దానిఁ, ద్రిప్పుంగలరప్పడేచొప్పు * దేవతలకుఁ

జొప్పడియెనిప్పుడాచొప్పుసోకులకును, గూడఁ దోడ్పొనఱిట్టిన, గ్రుద్దినట్లు.

మ. బలిఁ బాతాళముఁ జేర్చి యాతనిగృహద్వారంబునం దాను గా

వలి యుండ న్వర మిచ్చి యచ్చట సదాభాస్వద్దదాపాణియై

నిలిచె న్దాసులపాలిపాలసవిధి * స్నీచోచ్చభావంబులం

దలఁపం దాహరి తత్పరస్పరవిరోధం బెన్నఁ డెన్నం డెదన్.

౧౦౦.

కం. దైవతమునిశేవితత, త్రైవిక్రమమూర్తియై యథాస్థితిమరలన్

గోవిందుఁడు వామనుడై, కావించె న్నోద మమరఁగా సమరులకున్.

౧౦౧.

కం. ఇంద్రానుజుండ వగుట ను, పేంద్రుడవై తివుడు మరల * నింద్రునిచేతన్

సాంద్రప్రేమంబునని, స్తంద్రత నేలింపు మయ్య * స్వారాజ్యంబున్.

౧౦౨.

కం. అని యనిమిషులు మును లేవఁడిన సన్నాహం బొనర్పుఁడీ స్వారాజ్యం

బున నింద్రుని వెన నభిషిక్తుని జేయుట కనుచునచ్యుతుఁడువచ్చింపన్.

౧౦౩.

సీ. మృదుశేనవిశదబుద్ధుడలనద్విందుబృం, దన్నూర్తి నమృతకుండంబు నిండఁ
బీనతరావీనపానవర్ధితతర్ల కవిమోదమతిఁ గామంగవి చరింపఁ
బల్లవకోరక ప్రసవఫలవాప్తి, గల్పకద్రుమపంచకము దలిర్ప
ననుకూలగతిభేల • దనుకూలజలవీచి, కాసమున్నతి నభంగంగవొంగ

తే.గీ. శ్రీహరికృపాకటాక్షవిశేషమహిమ, నహిమరుచిలోచిరనుష్క్తిఁనంబుజాత
వనమూరితినిరీతినివాసిఁగాంచె, ద్రిదివమెప్పటిగతిశ్రీసమృద్ధమగుచు. ౧౦౮.

ఉ. అప్పుడు విస్వకంటిదొర • లందఱునుం దన వెంటరా గురుం
డప్పురుషోత్తముం దరిసి యస్తదభీష్టితసిద్ధి యయ్యె మా
యప్ప! భవత్కటాక్షమహిమాతిశయంబునఁ జేసి యిప్పు మే
మెప్పటిచొప్పు లొప్ప వసియింపగఁ జేయవె స్వస్థులంబునక. ౧౦౯.

కం. పట్టం బింద్రున కింక వెనఁ, గట్టుము స్వఃపట్టనాధికారంబునకుం
బట్టినపట్టినరంగఁ దుద, మట్టినఁ గద పౌరుషంబుపురుషున కెందుక. ౧౧౦.

సీ. అదితశశ్యపుల కత్యంతంబునియతియై, నతుండోచ వారియానతిని బడసి
హేరంబునకుమహాదారంబుగానంత, సకలోపచారపూజలనొనర్చి
భక్తిమై దారకేశ్వరలింగమూర్తికి, నమృతాభిషేకంబు • లాచరించి
కాశ్యతస్థైర్యభాస్వద్యృతి నివసింప, శ్రీమహాత్మ్యైత్యాంధ్రించిపొగడి

తే.గీ. యీవుసన్నాహ మొనరింపుమియటన్న, వెంటనేయింద్రుడిన్నిగావించుకొనియె
బ్రహ్మబ్రహ్మియుక్తుడైవచ్చుటయ్యె, నఖిలసంభారములుసిద్ధమయ్యెనయ్యె.
గీ అనుడు శ్రీహరి నవ్వుచు • నతనిఁ జూచి, యిట్లనియె నేకతంబుననింతపుట్టె
దానినిపుడైనమరలింపఁ గానడయ్యె, నయ్యమరభర్తదానికేమందునయ్యె ౧౧౧.

మ. అని యాశ్రీహరి వల్ల గీప్పతి మహాత్మా! చాలదే మున్నచే
సిసలోపం బిపు డట్టులేల మరలం • జేయుం బిడఁజొందు పే
ర్కొని నద్భుక్తిని దారకేశు నభిషిక్తుం జేయ సంప్రీతుడై
కనువట్టెం బరమేశ్వరుం డెదుట శ్రీగారి సమేతంబుగాక. ౧౧౨.

గీ. ప్రేమఁ దనమ్రాల సాక్షాత్కరించినట్టి, పార్వతీపరమేశులపాదములకు
భక్తిసాష్టాంగముగఁమొక్కి స్వప్రభుండు, స్వాపరాధంబునైరింపుడనుచువేడ.

- కం. కరుణామతి నప్పరమేశ్వరి యప్పరమేశ్వరుండుఁనంక్షందనునిం
గరములను బాదివి యెత్తిరి, శరణార్థుల నుత్తము ల్వింశ్చింపరుగా. ౧౧౧.
- గీ. అనుచు లేవంగ నెత్తి వాఁ రస్త్రదీయభక్తనిర్మల్యములగౌరవం బెఱుంగ
కవమతియొనర్చితివిదానఁననుభవింపఁ, గలిగె నీకీర్తిఘోరసంకటము లింద్ర.
- గీ. అయినదేమయ్యెనోభక్తఁమయ్యెఁగాని, యిప్పుడైననుదృశ్యమంబిందుకైన
నీశ్వరునికంటె భేదమంబెంచఁబోకు, దానశాశ్వతైశ్వర్యమొందంగఁగలవు.
- గీ. వెన నెనర్పించుకొనుముత్రివిష్టపాధి, రాజ్యపట్టాభిషేకభండ్రప్రయత్న
మచ్యుతానుజ్ఞమున్ను గాఁనంతదనుక, నిందె సాక్షాత్కరించిమేముండు మింద్ర.
- కం. అని యయ్యాదిమదంపతు, లనుజ్ఞ నిడి నిలిచి రయ్యఁయచటనె నీవుం
జనుడె మృనినఁ ద్రివిక్రముఁ, డనుమోదముతోడ వెడలెఁనాకంబునకుఁ. ౧౧౨.
- సీ. ప్రవితతప్రతిచత్వరప్రతోలీనర్థ, కాదంబినీసాంద్రఁకాయమాన
మాబద్ధపారిజాతాగపల్లవగుచ్చ, తోరణాభిలగృహఁద్వారముఖము
ప్రోత్తంభితాష్టాపఁదోరులాంఛనవైజ, యంతీలసదైవజయంతపదము
నిహితాచ్చచింతామఁటిభద్రపీఠని, ర్మలగుధర్మాస్థానమండపంబు
- తే.గీ. భావుకశ్రీప్రసాదనైరావతంబు, చారుసమ్యగలంకృతోఁచ్చైశ్రవంబు
నగుచునవుడొప్పెనింద్రపట్టాభిషేక, శుభవిభవనూచకస్ఫూర్తిఁసురపురంబు.
- కం. శ్రీమించురథము నిల్పె న, చామరమును సభ్యజంబుఁ నచ్చత్రమునుం
గా మెఱయంగ సరయగతి, శ్రీమాతలి హరులఁ బూనించి హారమునఁ. ౧౧౩.
- సీ. పరమపదోపాత్తఁవిరజాసర్విజ్ఞరీ, కుంభదంభశ్శాతఁకుంభకుంభ
మిశకపద్మగంఁగావైవలిన్యంత, రక్షత్రపూర్ణసావర్ణ్యకుటుము
నలినజకరకమండులుగర్భతలసంభ, తాపస్సుగ్గజ్జాతఁరూపకలశి
త్రిజగన్నదీనదఁతీర్థాంబుపూరిత, స్వచ్ఛజాంబూనదఁస్థానికయును
- తే.గీ. సప్తరత్నాకరాంతరఁసమఃపనీత, పరమపావనజీవనఁస్థానికయును
బంచవిధసారతరువల్లఁవాంచితముగ, నుంచిరాస్థానిగురునిశిఃస్పృహ గడంగి.
- కం. అమరగవిదధిఘృతశ్రీ, రములుం గల్పద్రునుమమఁరందము నన్యుతం
బమరగఁ బంచామృతముల, నమకూర్చిరిమునులురత్నఁచవకంబులలోఁ.

- చం. పరపుగ నేకనాదమయిఁ పర్వి యఖర్వసుపర్వదుండుభు
ల్పారయగ నేకధారమయిఁ మ్రొగ్గి మరుత్తరుపుష్పవర్ణము
ల్పాయగ నేకరేఖమయిఁ కూడినురీకరవల్లకీశ్రుతు
ల్పరయగ నేకపర్వమయిఁ బేర్చిఁ డ్రవిష్టవ మప్పు డెంతయున్. ౧౦౦.
- కా. స్నాతాలంకృతవిగ్రహుండయి శచీఁ సంయుక్తుడై దిగ్వరా
స్వీకుండై త్రిదివేర్వసుండు సురమాఁనిశ్రేణి దీవింపఁగా
నేతెంచె బెరిమెన్ జనుండును కరం • బింహస్వఁ గైదండ యీ
మాతాపిత్రునవృత్తి నత్తటి సుధఁర్పాఁతుంటపాస్థానికెన్. ౧౦౧.
- గీ. అపుడు తమతమవాసగేఁహములనుండి, వనజసంభవవామనఁవామదేవు
లచటికేతెంచిసమధిష్ఠిఁ తార్హిపీఠ, లగుచునిక నేలతడవునేఁయుంగ ననిన. ౧౦౨.
- గీ. దేవరలయాజ్ఞయనుచుసంధిషణుడైన, ధిషణుడుశచీయుతముగనంద్రివిజవరుని
భద్రచింతామణీపీఠిపై వసంపఁ, జేసి విఘ్నాధిపతిని బూజింపఁ జేసి. ౧౦౩.
- ను. విధిపూర్వంబుగ నర్హకృత్యములఁ గాఁవింపించి నానావిధా
షధిసారంబుల సంభృతాఖిలజగఁజ్ఞాలస్రవంతీవయో
నిధినీరంబుల నించినట్టికలకాఁనీకంబు నర్పించి వా
గధిపశ్రీపతిపార్వతీశ్వరులయాఁస్యంబు ల్విలోకించినన్. ౧౦౪.
- కం. చూపులు కృపారసమునకుఁ, బ్రాపులుగా నరసి లేచిఁవాసపుభద్ర
శ్రీపీఠంబున కెదుట స,మివంబున నిలిచి వారుఁ స్తేరాననులై. ౧౦౫.
- గీ. ఈపుమున్నుగఁ బన్ను గాఁనిన్ను గారి, నెన్నఁగారానివిభవంబు • చెన్ను మీఱ
నాకలోకాధిపత్యాభిఁషేకమదితి, కశ్యపులచే నొనర్పింపఁగడఁగుమనిన.
- మ. గురుఁ డభ్యర్చితకాలకుంభమయసఁకుంభంబుఁ జేఁ బూని ని
ర్జరలోకేంద్రున కాభిషేచనికమంఁత్ర గామపూతంబుగా
శిరమం దల్లన పల్లవాగ్రముల ముఁన్సింపించి తోడ్కొన శ్రీ
కరనీరంబులచే సెనర్చె నభిషేకం బప్రతీకంబుగాన్. ౧౦౬.
- కం. తరువాత నదితికశ్యప, హరిహరచతురాస్య లతని • కభిషేక మొన
ర్పిరి తిరముగఁ దైలోక్యముఁ, బరిపాలింపుము నిలింపఁతల్లభ యనుచున్.

గీ. వరున నంతట వసుదిగీశ్వరసురర్షి, యోధకన్యాపురంద్రులఁ త్యుత్సుకత్వ
ముననుగంధివ్రసన్నాంబుఁపూరములను, శక్రనభిషిక్తుఁజేసిరిఁ స్వర్గమునకు.

సీ. తుంబురునారదాదులు త్రిమూర్తులసభ, నెఱుపుపాటవినంగఁ నెగడువారు
గంధర్వులందందఁ కాన్పించుదశవిధ, రూపకంబులకుఁ బర్యులిడువారు
నచ్చరత్ దగువారిఁ యాస్థానములఁ జేయు, నృత్యంబు వీక్షింపఁ నేగువారు
విశ్వకర్మబయల్లఁ బేర్చియేర్చుడువెంత, బిరుసులఁ దిలకింపఁ వెడలువారు

తే.గీ. నగుచుఁ దోజోవతీముఖ్యఁ నగరవాసు, లమరలో కాధినాథుపఁట్టాభిషేక
విభవమీక్షింపనే తెంచెఁ వింతలెల్ల, నరసిసంతసమందిరఁ య్యవసరమున. ౧౩౦.

సీ. తప్తతైలకటాహఁతాపంబువిడనాడి, యమలోదకములనోలఁడుచుండ
నసివ్రతవనహతిఁ వ్యసనంబులఁదొలంగి, నిబిడద్రుమంబులఁ నీడనిలువ
నంధకూపావాసఁ జాయాసమునుబాసి, వెలుఁగొప్పు తెఱపులఁ విశ్రమింప
ఘనకాలనూత్రబంధనబాధలనుపీడి, యిచ్చావిహారైకవృత్తి మెలఁగఁ

తే.గీ. గలిగెనత్తటిగలనారఁకులకు నెల్ల, నిరయముననుండిదండిదంఁడితనముడిగి
యా ర్తరక్షకులైన త్రిమూర్తులెలమి, నిడినయానతివేవేగఁ విడిచిపుచ్చు. ౧౩౧.

ఉ. పట్టి జయంతుఁ డయ్యెడ స్వఃపాణినుపాణిమెఱుంగుముత్తైపుం
దట్టపుటెల్లిఁ బట్టఁగ నుదంచితకాంచనరత్నమండలీ
ఘట్టితదండచామరయుంగం బొగి నశ్విను లూని వీరఁ జూ
పట్టె మహేంద్రకౌల్య చెలువంబుగ సర్వసువర్వపర్వమై. ౧౩౨.

ఉ. అంటగరానివేల్పు మొదలొకడలేలుమనీలు బాసపా
ల్లంటలుమింటిద్రిస్తురులఁదాటులునుం దెఱగంటిపెద్దము
క్రంటిని దమ్మికంటిదొరఁ గన్గొని యొప్పుగ నెప్పు డిట్లు మీ
బంటులబంటు బన్నముల పాల్పడకుండఁగఁ బ్రభోవుఁడీ యనక. ౧౩౩.

శం. కనకోదరకమలోదరు, లనలాదిదిగీశమునిజఁ నామరవరులం
గని యిట్లని రిట్టల మగు, కనికరమున నట్టివెరవుఁగఱపుతలఁపునక. ౧౩౪.

గీ. స్థితతరైశ్వర్యమెఁడువాంఁచునతఁడు, వరమమాహేశ్వరాచారఁనిరతవృత్తి
నూనవలె నట్టు లూనలేమన్నవాడు, పృథివిలింగప్రతిష్ఠఁ గాఁవించవలయు.

- కం. కావున నీతఁడు గరుడఁగ్రావనమిహమున బంధురసరస్తటిని
ష్టావాప్తికి మహిని మహాదేవుని లింగాకృతిం బ్రతిష్ఠింపనగుకా. ౧౩౬
- కం. అని యింద్రుని గరుడాచలమునయం దుక్త ప్రదేశమున శివలింగం
బు నొగిం బ్రతిష్ఠఁ జేయఁగ, ననిచిరి ననిచినదయ న్రయంబున సంతక ౧౩౭.
- మ. పురుహూతుం డీల కేగుడెంచి మహిమల్పాల్పాందునుత్తేత్రశూ
గరుడాహార్యము పొంత బంధురమహాకాసార తీహార్విశం
కరలింగంబుఁ బ్రతిష్ఠితంబుగఁ దగంతగావించె నిష్టాప్తి కాం
గిరసుం దుక్తవిధిం గ్రీయ ల్పడుప భక్తిశ్రద్ధ లేపారఁగకా. ౧౩౮.
- గీ. అందు నయ్యిందుమాళి పెంపందుచుండెఁ, బ్రమథగణయుక్తిదత్తేత్రపాలకుండు
గాఁగ నుత్తరపూర్వదిశ్చత్వరమున, సత్వరతఃకాదీక్షోల్లసత్వరతిని. ౧౩౯.
- కం. క్రమః నమ్రఘృతఁడు స్వర్గమునకు నమ్రదమ్ముఁ గ్రమ్మఁగ జని వృ
త్తమృద్ధివిధులకు విశదమ్ముగ నెఱిగింప వారుదయ దైవాఱకా. ౧౪౦.
- కం. నీకీక్రియ నితముండు త్రిలోకీసామ్రాజ్యమహితంబుంటాకజయో
ద్రేకస్థితిపూజ్యము నస్తోకధృతిపాజ్యమగుచు శోభిలు మఱియుకా. ౧౪౧.
- కం. శత్రుత్వయ మిత్రోచ్ఛయ, పుత్రోదయ నష్టరాజ్యపునరాశ్రయము
ల్పత్రప గోత్రతేత్రప, విత్రఫలి నీచరిత్రవినఁ జదువ నగుకా. ౧౪౨.
- మ. వినయం బొప్ప నెవండు నీదయినయాపృతంబు నెండేనియు
న్విన విన్వించుఁ బఠించు శ్రీవరకృపావిస్ఫుర్తి దీపింప నె
ట్టన నాతండు జగత్ప్రసిద్ధి గని నష్టద్రవ్యలాభాఘృదౌ
నని యచ్చువురు నివ్వరంబు నిడి స్వేచ్ఛాసక్తి విచ్చేసినకా. ౧౪౩.
- కం. పునరధిగతరాజ్యోన్నతి, సనిమిషనాయకుండు స్వస్థుండై త్రైలోక్యం
బునునిష్కంఠకముగఁ బాలన మొనరించెను ద్రిమూర్తులకటాక్షమునకా. ౧౪౪.
- నీ. తనకార్యసాఫల్యమున కెవ్వ రెట్లెట్లు, శ్రమమోర్చి రటువారిసత్కరించె
నీకల్పితశక్తిఁజే కల్గె మరలనం, చవలేవడ కడంకువ మెలంగ
గురుమానిముఖపూజ్యం లరుఁజెంచువార్తలు, దెప్పించుకొని వినితిని భజించె
నేలొక మేవేశశీలం బాలింప, నగునట్లు లవపట్టు లరసి ప్రాచె

శ్రీ రా. ప.

శ్రీమహేంద్రవిజయము.

షష్ఠాశ్వాసము.

రమ్యభూరిమహిమో

హస్తాదార ! సవారక్షితాభిలాంఘ్రిప్రణమ

ద్వారా ! సజ్జనచిత్తవి

హార ! కృపాధార ! దశశతాంగకుమారా !

౧.

గీ. అవధరింపుము శౌన కాంద్యభిలమాని

బృందమున కల బృందారకేంద్రుచరిత

సాంగముగఁ బల్కి మరల నిట్లనుచుఁ దలుపఁ

దొడఁగ నవ్వలికథను నూతుఁడు గడంగి.

౨.

ఉ. ఇంద్రుని నుస్థిరంబుగ స్వరింద్రునిఁ జేసి యుప్పేదొడఁ డిట్లు ని

స్తంద్రణ నుండు మంచుఁ దలిచంద్రుల సన్నిధి శేసి యోదయా

సాంద్రమనీషులార ! సురసత్తముఁ దుక్తువైభవంబు గాం

చెం ద్రిదకు ల్లహూచ్చదశఁ • కెందిరి యుత్తదన్గహూన్నతికా.

౩.

కం. దితిజవ్రతతి రసాతల, గత మయ్యో నుతుండ నైతిఁ • గద శేనును మీ

కతులతపోఽశ్వికులారా ! హిత మితకు వేతె కలదె • యెయ్యది మైనకా. ౪.

ఉ. నావిని వార లిట్లనిరి • నందను నం దనువొందుకూర్చిచే

నీ విటు మామనోరథములెల్ల, ఘటించితి దానఁ జేసి మా

భావము లుల్లసీల్లె నిఁక • నాంధితము ల్కృతీ వేతె యున్నవే

శేవల మిచ్చ దేము కృతఃకృత్యుల మైతిమి భ్యాతి మీఱఁగాకా.

౫.

కం. ఐనం గల దొక యీప్సిత, మోపందన ! నీవు మాకు * నుదయించినయా
స్థానంబున నర్చాత్పతి, వై నిలువంగ వలయు నెపుడు*నది యే మనినన్. ౧.

కం. తనయులు పొడమిన వాసర, మునఁ బండువు సేత సుతులు * పొడమినగేహం
బున శుభవిధులం గూర్చుట, జననీజనకులకుఁ జిత్త*సమ్మద మొదవున్. 2.

కం. తల్లియుఁ దండ్రుయునుం దమ, యుల్లంబులలోనఁ బిల్ల * బుల్లాసముతోఁ
జల్లగ వర్ధిల్లఁగ భువి, నెల్లప్పుడు దలఁచుచుండు * రిట్టిశుభవిధుల్. ౩.

గీ. కాన నీవు బలిని * గానఁగా నేగిన, నాఁటియాశ్రమంబు*నను సతంబు
నిలిచియుంట మాదు*తలఁ పని తెలువఁ బు, క్రుండు కేలుదోయి * దోయిలించి.

చం. ఆల బలిఁ గానఁగా నరిగి*నప్పటియాశ్రమ మందు నుండఁగా
వలయు నట్నుమీనుడులు * వ్యర్థము లౌనె తదాశ్రమంబునన్
వలనుగ నెల్లకాలమును * వర్తిలువాడ మదియమాజని
స్థలమును వీడ కచ్చటనె * సమ్మతి నుండుండు మీర లెప్పుడున్. ౧౦.

గీ. భాద్రపదమందు మజ్జన్త*వాసరమున
శక్తికొలఁదిగ భక్తి ను*త్సవము లెవరు
నలుపుదురు వారి కొర్కూ లా*సంగు చుందు
ముఖ్యముగఁ బుత్రవాత్సల్య*పూర్ణులార !

సీ. మీమాట జవదాట * మీ రాన తిచ్చిన, యాశ్రమంబును వీడ*నని తలంపుఁ
డగ్గరుడాద్రిపై * నఖిలపూజ్యంబైన, యర్చాత్పతి వహించి * యధిపసింతుఁ
గలికల్మషవినాశ*కంబై మదర్చావ, తారంబు కడుమహా*త్వంబు గాంచు
వేంకటేశాభిఖ్య * వెలయు నాలుగుపుణ్య, దేశంబులందు మ*దీయమూర్తి

తే.గీ. ధరణి గలివేశ కేషాద్రి * ద్వారకయును, నావురము నుపమాకయు*నాదనర్పు
దివ్యదేశంబు లవి జగ*తేవ్యమాన, భవ్యవిభవమహత్త్వసం*భావ్యగరిమ. ౧౧.

గీ. కొంతకాలంబుకేషాద్రి*గొమరసామి, యనుచు భావింపఁగాఁబడి*యంత నంత
క్రీనివాసనమాఖ్యఁ బ్ర*సిద్ధమైన, వేంకటేశాఖ్య వెలయుదు * విక్రమముగ. ౧౨.

ఉ. అంతట ద్వాపరాంత మగు*నప్పుడు నారదమాని మన్నగో
పాంతముఁ జేరు నేశుమధు*రాదికదక్షిణదేశయాత్ర ల

త్యంతము దీక్షఁ జేసికొని • యందు మదీయనివాసపుణ్యపు
త్తాంతము నాన తీవలయునంచు ననుం గడువేడు వేడుకకా. ౧౪.

మ. అపు డానాలుగుమన్ని వాసములమాహా త్యంబు సాంతంబుగాఁ
గృహ నేఁ దెప్పఁగ దేవమాని యురగాఁధీశాద్రివైనుండి య
య్యుపమాకం గన నేగుచు న్నడుమ నెఁమొన్నపుణ్యదేశంబు ల
చ్చపుథక్తిం దిలకించు నంచును భవిష్యద్వృత్త మేఁ దెప్పఁగకా. ౧౫.

కం. అక్కడనె యుంట ముని విని, యక్కడ కేతెంచి మిగులనానందముతో
నక్కాటికనడుగుఁ బనివిని, యక్కాటిక నిడిచి యేగ • నభిమతగతియై. ౧౬.

సీ. ఏగి యన్నారదుం • డెపు డెపు డాద్వాప, రావసానం బని • యాత్మయందుఁ
దలఁచుచునుండంగఁ దత్సమయంబురా నంత, దక్షిణదేశయాత్రల నొనర్చి
కొని శేషగిరినాఁసుని శ్రీనివాసుని, వింక టేశ్వరుని సేవించి యుండఁ
గరుణ శ్రీహరియు సాక్షాత్కరించి మదీయ, నిలయుము లాలువఁగావలెనటన్న

తే.గీ స్వామి ! శ్రీమాధవ ! మహాప్రసాద మనుచు
వెడలి ప్రథమావసథముగా • వెలయుదాని
మాని శ్రీకాళహస్తి నామప్రసిద్ధ
సిద్ధనిలయంబుఁ దొలుత పీఠీంచె నెదుట. ౧౭

మ. వినువీధిం జనుచెంచుచుం గనియె నవ్వీణామునీంద్రుండు తి
న్నని భక్త్యున్నతిఁ దన్నుఁ గొల్ప మని నానందంబునుం బొంది తి
న్నని లోఁగొన్న సమీరలింగని నిశాంతంబైన శ్రీకాళహ
స్తి నగస్త్యప్రథవాతటి న్నతజనశ్రీదంబుఁ బ్రాసాదముకా. ౧౮.

చం. ఘనతరథక్తి నమ్మునిశిఖామణి దచ్చిఖరత్రిశూలముకా
గనుఁగొనినంతనే మహతిఁ కాజవమాలలతోడి శేలుడో
యిని నిటలంబు నందు ఘటియించి తదంతరమూర్తి నాత్మలోఁ
కొనిపి నమశ్చివాయ యనుచుం దగ మ్రొక్కె నతోత్తమాంగుడై. ౧౯.

సీ. అడ్డదిడ్డంబుగా • నాదల నిమగ్న, వలిపంపుమడుగుదోవకులపిదవ
లలికప్రదేశాదికాంగకంబుల లెన్న, ప్రామినదట్టంపుభస్మరేఖ

లేడమమూఁపులయందుఁ దృఢముగాఁ గన్నట్టు, స్వచ్ఛప్రభంబులొఁజన్నిదములు
గడుశుభముగాఁ దోమింకుడికేలఁ దాల్చిన, యాతామ్రతామ్రమంఁయాంబుపాత్ర
తే.గీ. లమరఁ గాంచనముఖరీజంలావగాహ, నములఁ గావించి వాయులింఁగము భజించి
పరశివస్తవముఖు లొచుంవచ్చుద్విజాలఁ, గాంచి దివిజమహ్న హర్షించె మిగుల.

కా. వీవారిం గనుఁగొన్నఁ బాశుపతదీఁతైకస్ఫురల్లాంఛనం
బేవారిం గనుఁగొన్న నిర్జరధునీఁహృద్యాంబుపూరోపమం
బేవారిం గనుఁగొన్న బద్ధమదమఁజేభేంద్రదానోక్షితం
బేవాంపఁగరానిభాగ్యగతిచేఁ నిచ్చుటి కేతెంచితికా. ౨౧.

కా. పురి పంచాక్షరి విప్రులెల్ల జితకాఁము ల్బాపతుల్ రాజశే
ఖరు లూరవ్యులు గిన్నరాపతినఁఖన్ద్రుష్యు లంఘ్యుద్భవుల్
పరమాహీనగుణుల్ సమస్తజను లైశ్వర్యాధ్యులం గావునం
గర మాత్మేత్రమచూడ దక్షిణదిశాఁకైలాసమై భాసిలుకా. ౨౨.

నీ. శ్రీకాళహస్తిపుంరీసాయకుఁడు సర్వమంగళాధ్యుఁడు రాజమకుటమారి
జ్ఞానప్రసూనాంబ • సకలభూభృదాజ, మూర్ధావతంసంబు • ముద్దుబట్టి
సౌవర్ణముఖిప్రపంసన్న పావనమూర్తి, బహుజీవనాధారభవ్యకీర్తి
పరివారజేవత • పురశివధర్మప్రభూతప్రభూతవిభూతికాలు
తే.గీ. లహహ ! దక్షిణకైలాసంమై యెసంగు, నీమహాత్మేత్రవానుల • కిహపరములు
కరగతఫలంబులై యుండుఁగాన నిందు, నిలువ నలువయు బలువైనఁనిష్ఠఁగోరు.

గీ. ఇచటఁ గీటపరీసృపంపుగకిరాతు, లవ్యయానందమును జెందిరని యెఱింగియు
నేల స్వర్గాదివదవులఁనేలదివురు, శతమఖముఖాఖిలామరంసమదయంబు ౨౩.

చం. ఋషి దనియించె స్వర్ణముఖఁరీసరిదంబుర్మురీపరిస్సర
త్పృష్టతపరంపరాభరధుఁరీణసమీరణపోత జాతము
న్నిషదరవిందగధభృతి • మెల్లన వచ్చుతదీశలింగరో
హిషతురగాగ్ధకానుగతి • నిమ్రుడియై యపు డల్ల నల్లనకా. ౨౪.

ఉ. మాని తదీశగేహముఖంమంటపనీమను సాగ్నిమొక్కి యా
స్థానసభాజరంబునఁ బ్రబంధక్షిణశృత్యము దీర్చి నందిరా

జానుమతిం దదంతరగృహంబున కల్లన యేగి నమ్రుడై
జ్ఞానసుమాంబికాహృదయఃనాథుఁ గనుంగొని భక్తియుక్తుడై.

౨౬.

కం. మందాకినితోయంబులు, మందారప్రసవములును • మరుదాకృతి నీ
శుం దానములను బూజలనుం దనిపి మునీశ్వరుండు • నుతియించె నిటుల్. ౨౭.

గీ. దేవతాదేవ ! తావకఃసేవకత్వభావుకులకును భవభవంధ్యవ్యనామ
సంస్తరణశీలురకుఁ గాక • సంసరణము, దాటఁ దరమె గజక్షణదాటదమన.

కం. బహుగతుల నిటుల శ్రీకాశహస్తిగరీశువినుతుల నొనర్చి ముహు
ర్ముహురావర్తితకీర్తన, మహాతిసహాయముగ గానఁమాధురిఁ జూపెన్.

౨౮.

ఉ. అచ్చట నుండి వెల్వడి వియచ్చరమాని పినాకినీధునీ
ప్రోచ్చలదూర్తిమజ్జనసుపూతతరాకృతులై భజించినన్
గ్రచ్చర లిచ్చు రంగపతిఁ • గన్గొన విక్రమసింహపట్టనం
బచ్చపుభక్తి మీఱఁగ విహాయసద్భతిఁ జొచ్చెఁ జెచ్చెరన్.

౩౦.

ఉ. శ్రీరమణీయమై కవివఃరేణ్యనరేంద్రుల కెద్ది యాండ్రభా
మరసికత్వకీర్తి నిడఁజాలి బృహస్పతివైనఁ గేరి యె
య్యూరను ముద్దరాలయిన • నుక్తిచమత్కృతిఁ జూపు నట్టిన్
ల్లూరుపురంబుఁ జొచ్చెఁ దనఁయోరలఁ బౌరులు వెంటఁ గొల్చి రాన్.

౩౧.

కం. పెన్నఁ గని మాని నుతి సలిపె న్నగనిర్ఘరిణి కాదు • పిన్నగఁ దగు రూ
పెన్నఁగ నిర్జరనది కిది, పెన్నగ నిక్రముగఁ గాశ్యపి కిది యటంచున్.

౩౨.

గీ. లోని కరిగి భుజంగశయానుఁ డగుచు, యోగనిద్రాభిరాముడైయొప్పువాని
రంగనాయకు మన మలరంగఁ గాంచి, మాని పులకాంచితాఁగుడైమహితభక్తి

కం. వలఁగొని సాష్టాంగనతుల్, నలిపి రహి స్తహతి గానఁసారామృతమున్
వెలిపి మెల పొలయఁగా మే, ల్కొలిపి ప్రసన్నునిగఁ జేసికొని వెడలి వడిన్.

సీ. మంగళాచలసేవఃమంగళామలధామ, వర్తియా సరసింహఃమూర్తి సేవః
గావింపఁగా నెంచి • భావింపఁగా నంచి, తంబైనభక్తిచేరింబులేవః
దనరంగ ఘనలీల • దనరంగదనుకూల, సరణిగా వింతైనకరణి భావ
భవ్యంబుగా క్రుతి, క్రావ్యంబుగా క్రుతి, స్వరలయ గ్రామభాస్వరతఁగేవ

- తే.గీ. లంబుగను శేతనాచేతఁనంబులుగను, పృథ్వివినిమయమబ్ర ముఁద్వృత్తిఁ జేయ
వీణ వాయింఁచెఁ గానప్రఁవీణతైక, సుందరుం డందు మానిపుఁరందరుండు. ౩౫.
- గీ. సామిచేఁ గ్రోలఁగాఁబడి • సామిశేష, మైనయాత్మకమండలుఁపానకంబు
నాని యందుండి యహ్వాసీ • యరిగి తాంఁచె, గృష్ణవేణి పయోనిధిఁగృష్ణవేణి.
- శా. ఆకృష్టానది దేవమాని తడవుఁదృఢృక్తిమై స్నాన ని
ష్ఠాకృష్టాశయవృత్తి మీఱ నియతుండ్లై మజ్జసోన్మజ్జన
వ్యాకీర్ణాత్తజటాభరంబుగఁ దదేఁకానక్తి నుండఁ బ్రజా
నీకం బాగయుచుండె నెద్దునఁ నివేణీనంగమభ్రాంతిచేక. ౩౬.
- గీ. ఆతఁ డహ్సోఁ దడవు తీర్థఁమాడి విహిత, కృత్యములఁ దీర్చికొని లేచిఁ గిరితటమున
దిటముగా భక్తులను బ్రోచుఁదీక్షనున్న, కనకదుర్గామహాదేవిఁ • గాననరిగి. ౩౭.
- కం. అంబా త్రయరూపిణి! యో, యంబా! శ్రీతవితతిఁ గడు దయం బాలనఁ జే
యం బాపములం బాప భయం బాఁపఁగ నోపు దీపయంబా! జగతిక. ౩౮.
- కం. నీవదములఁ జూడంగా, నీవదశ్శ్రద్ధిభాసీఁనీ! పదపడి నే
నీవదములఁ బాడంగా, నీవదవి న్వచ్చినాఁడ • నీపదమునకుక. ౪౦.
- మ. అన నడ్డేవి వ్రసన్నురఁ లగుచు నాఁహ! దేవమానీంద్ర! నీ
ఘనసంగీతకలాకలాపకలనాఁకాశల్య మెన్నాళ్లకో
వినఁ గల్గెం గద నేఁడు వెండియు మణిఁదీప్తిపంబున న్నాఁడు విం
టిని శ్రీరామవదాంకగేయమును దాఁని న్వీణియం జొన్నితే. ౪౧.
- కం. అన విని యనిమిషముని యను, జననీ! శ్రీరామనామఁసారజ్ఞత్వం
బనఁగా నీవల్ల భునిది, యును నీయదియును గదమ్మ! యోహరుకొమ్మ! ౪౨.
- కం. నీమణివీణానన్నిధి, నామహతి యనంగ నెంత • నాగానకళా
సామగ్రి యెంత న న్నీ, వేమేమో పెద్దఁ జేసె • దేటికె దేసీ. ౪౩.
- కం. వాయింఁచెద నావీణియ, మ్రోయింఁచెదఁ దంతియలనుఁశ్రుతులకు రక్తిం
జేయఁగ నీదరిఁ జాలుదు, నా! యహ్వా! తప్పదనుటఁయది నాయమ్మా! ౪౪.
- కం. నీ వాన తిచ్చినట్టులు, గావించెద ననుచు లెప్పుఁగాన మొనర్చెక
దేవియు జతగాఁ దననీ, కావాదన మాచరింపఁసారదుఁ డెలమిక. ౪౫.

- గీ. ఇట్టుల దేవిసేవించిఁబుష్పవరుండు, పనివి నెడునప్పుడా మెయిఁట్లనుచుఁబలికె
మెచ్చితినిగోరుకొనుమయ్యఁయిచ్చుదాన, పరము నెద్దియునైననిఁజ్జరముసీంద్ర.
- గీ. అనిన విని యామెతోడ నిఁట్లనియె మునియు
నంబ న నీవీతరాగుఁడఁనని యెఱింగి
యును పరముఁ గోరికొను మటంఁచును వఁచించి
తరయ ననీవీతరాగుఁడఁననియె చెపుమ. ౪౭.
- కం. ఐన నెక కోర్కె కలద, మ్మ ! నామది రామనామఁమంత్రమునకుఁ
ధ్యానాద్యుపాసనల కే, వైన విశేషంబులున్న • నవి విన వలఁతుక. ౪౮.
- మత్తకోకిలము. — నావుడుం దరహాసముక వదఁనంబునక వెలయించి యా
దేవి యమ్మునిఁ గాంచి యిట్లని • తెల్పెఁ దారకమంత్రముం
దేవిశేషము లున్నవో పరఁమేశ్వరుండు మదీశ్వరుం
డే వఁచింప వలంతి గా కొరు • లేవ్వరైన సమర్థులే? ౪౯.
- గీ. సరము వేడు మనుచుఁబలవంత మొనరించి, యడుగనిడఁగఁ జాలఁకుడుగ వలసె
నైన నాదునుడువు • వ్యర్థం బొనర్తునే, తగినవెరవుఁ దెల్పుఁదానఁ గాక. ౫౦.
- గీ. మునిజనవరేశ్వర కాంకాపురమునందు, విశ్వనాథుండు మన్నాఁగుఁడిశ్వరుండు
రామనామప్రబంధకీర్తనము వినినఁ, దస్తహామంత్రరాజతఃత్వంబుఁ దెలుపు.
- తరలము. అనవుడు మ్మని దేవి కిట్లను • నమ్మరో! విను మమ్మ! నా
మనవి నే నిపు డిట్లు లయ్యుపఁమాక వేంకటనాథు నే
వన మొనర్చు కడంకమైఁ జనుఁవాడనై నడుద్రోవ నిక
గని కృతార్థుడ నైతి మోదము • గంటి భేదము గంటితిక. ౫౧.
- ఉ. ఇప్పుహి వేంకటేశ్వరుని • యిమ్ములు నాల్గు చెలంగు దివ్యదే
శమ్ములు గేవలమ్ముఁ గలుఁషమ్ములఁ బాపగ నోపు నర్థవా
ద మ్మిది గాదు కేషగిరి • ద్వారక నాపురి గారుడాది స
త్యమ్ము ప్రసిద్ధసిద్ధినిలఁయమ్ము లభీష్టఫలప్రదమ్ములుక. ౫౩.
- కం. ఆనాల్గుదివ్యవదముల, లో నెవ్వడు తప మొనర్చు • లోకజనిత్రీ!
వానిది యగుఁ దప మల రే, వానదితెటిఁ జేయుతపముఁవలె నిడు ఫలముక. ౫౪.
- కం. అవేంకటవిభు నెళవుల, కేవారలు నైన యాత్ర • కేగుదురో వా
రావెనుక నితరయాత్రలు, గావించఁగ రా దటంచు • గల విలఁ బలుకుత. ౫౫.

సీ కావున నిచ్చోటుఁగడచి యెవ్వలనికిఁ, జనఁజన నని కొంతఁసందియంబు
నచట నమ్మంత్ర మఁత్యల్పమైన జపింప, నగు సిద్ధి యనుచుఁ గొంఁడంతయాస
కొరికొమ్మని యాసఁగొల్పి లేదన నెవ్వ, నే యని యడుగ నీయెడ భయంబు
నీమెకే తెలుపఁ డాఁయీకుండు నాకెట్టు, లెఱింగించు ననుచు నిఁస్సృహత గొంత

తే.గీ. “పెట్టఁజాలక యుండినఁ బెట్టునిల్లు, నైనఁ జూపింప వలయు” నఁన్నట్టు చూపి
తీవటంచు సమాధానఁవృత్తి కొంత, కలిగి నాడెంద మివ్వేళఁగలత నొందె. ౫౬.

మ. అన మందస్మిత మొప్పు దేవి కరుణాఁస్వాంతంబుతో మాని కి
ట్లనియె న్నమ్యము దక్క నిన్నడుమఁ బుణ్యక్షేత్రముల్ రెం డొగిం
గనువట్టుం గద ద్వారకాపురియు నాకాపల్లియు న్నేంకటే
శనివాసంబులు సిద్ధసేవ్యములు శశ్వద్విశ్వసంభావ్యముల్. ౫౭.

కం. రేవాతీరతపంబును, శ్రీ వేంకటనాథుఁ డుండుఁ డక్షేత్రంబులలోఁ
గావించుతపంబును సరి, యై వెలయు నటన్ననుడి యభార్గము గాఁగె. ౫౮.

ఉ. గౌతమియొడ్డునం దప మఁఖండఫలవ్రత మందుఁ గోవిద
హ్రాతము వల్కుచుంట విసఁవా మన వామనవామదేవు ల
పూతమహాస్రవంతి కిరుఁపొంతల నాజలరాశిగాఁగ నా
త్తేతరదేవత ల్గొలువఁనిచ్చ వసింపిరి పెక్కురూపులె. ౫౯.

కం. నారద భద్రాద్రిస్థిత, తారకమంత్రాధిదైవఁతత్రీరామో
దారపదోదకపావన, యై రాజిలు గౌతమిమహానది యెల్లె. ౬౦.

గీ. దేవతను బట్టిక్షేత్రంబు ఁ దివ్యమగును, దీర్ఘమును క్షేత్రమును బట్టిఁదివ్యమగును
ద్రితయ మొక్కెడఁ గూడిన ఁ దివ్యదేశ, మిద్ధరి నిదే కదఁసిద్ధపము. ౬౧.

కం. ఆకరణి దివ్యవదమగు, నాకాపలి యందు రామఁవామజవం బీ
వేత్కాగ్రవృత్తిఁ జేసినఁ, జేకుఱు దన్తత్రవిధ మఁశేషముగ వెనె. ౬౨.

సుగంధివృత్తము. ఓతపన్విలోకనాథ ఁ యుగమాతపంబు నీ
గౌతమీస్రవంతిఁ జేయఁగా దయాద్రిచిక్రుడై
శ్రీతి వేంకటేశ్వరుండు ఁ పెంపుమై బ్రసన్నత
నీలలంపుఁ దల్పు నా ధుఁనీవతంస మిట్లను. ౬౩.

- కా. నాతీరంబున సంవసించి కరుణ • న్నాకావిహారంబుల
న్నాలోయంబుల సంచరించుచు ననున్తన్నింపవే యంచు నా
స్రావస్విన్యవతంస మీప్పితపుడిండు దెల్పినట్వేతర
ప్రీతిం దా నివసించె దత్తటమునక • శ్రీవేంకటేశాకృతిక. ౬౪.
- గీ. అట్టు లాతఁడు వసియించి • నట్టిదేశ, మోడపల్లె యనంగఁ జేరొంది వెలసె
నందుఁ దపమాచరించిన • యట్టివారి, వాంఛ లీడేర నాహరి • వర మొసంగె.
- గీ. అందుఁ గొన్నాళ్లు నియతి నీ • వధివసించి
యరుగు మవ్వలి దరికిఁ గాఁర్యార్థవగుచు
నచటి కెదుటను దోచుఁ బుష్పాద్రిపద్మ
తైలధవళాచలములు నిష్కరమునీంద !
- సీ. గోదావరీవారిఁ • గోటిలింగేశ్వరు, భక్తియక్తిగ నభిషిక్తుఁ జేసి
తత్పార్శ్వవర్తిసీతారామమూర్తిఁదా, రకనామదివ్యమంత్రమునఁ దనిపి
తద్యామ్యభాగసంస్థాయీమార్కండేయ, శంభులింగము సమరచన మొనర్చి
తద్దక్షిణమున • ధవళాద్రిశ్రీజనార్దనుఁ గొల్చి రామపాదముల కెఱిగి
- తే.గీ. యవలఁ దూర్పుడెనకు • నై యోజనత్రయ, దూర మరిగి యచటఁదుల్యదరిని
జెలఁగుచున్న యట్టిశ్రీకుమారారామ, సీమ భీమనాథు • సేవఁజేసి. ౬౫.
- కం. అందుండి పీతపురమున, కుం దరలుము కుక్కు టేకుఁకో వెలనడుదా
రిం దోచు గవనిమోలఁగ, నం దగు నందీశకేతనస్తంభముతోక. ౬౬.
- కం. ఆదివ్యతేత్రంబున, నీదగుకోరిక లభించు • నిక్కంబుగ నీ
కేఁ దెల్పునుపాయం బదె, యోదైవతమునివ రేణ్య! • యురుతరపుణ్యా! ౬౭.
- చం. అది యెటు లన్నచో నొకయుపాయముఁ దెల్పెద నంటి మున్నె యా
సదయునివిశ్వనాయకుఁ బ్రసన్నుని జేసికొనంగఁ గాళికై
యది పని గాఁగ నేగవల • దంతట నాతఁడు నిండియుండు నా
రద! జగదంతరాత్మయని • ప్రాజ్ఞులు వల్కుఁగ నాలకింపవే. ౬౮.
- కా. కైలాసంబునుఁ గాళికానగరియుం • గాణాచిగా నాతఁ జే
లీలం దా వసియించియుండు భువి నాఁలీల స్థసించెం గదా

యేలాతీరమునందుఁ బీతపురి దేవేంద్రార్థసిద్ధ్యర్థమై
వాలాయంబుగఁ గుక్కుటాశృతి స్వయంఃస్యక్తాచ్చలింగంబునకా. 2౧.

కా ఆకాశీపురి యాదిమం బిది ద్వితీయం బంచు విశ్వేశ్వరుం
డోకంజాతభవాత్తజాత! సతతం * బుల్లప మేపారంగా
క్రీకైలాసమునందుఁ బోలె నివసించెం గుక్కుటాకారుడై
లోకానుగ్రహకాంక్షఁ బారిషదపాఠు లేవలపు ల్లాల్వఁగాకా. 22.

సీ. భాగీరథి యటంచు * వచియింతు రచ్చట, నేలానది యటంచు * నిచటఁ జేరు
బిందుమాధవుఁ డంచుఁ బేర్కొందు రచ్చట, గుంతిమాధవుఁ డంచు * నెంతురిచట
మణికర్ణిక యటంచు * గణుతింతు రచ్చట, ఖ్యాతి యిచ్చటఁబాదంగయ యటంచు
నన్నపూర్ణయటంచు * నెన్నడు రం దిందు, క్రీరాజరాజేశ్వరి యని కీర్తి
తే.గీ. యందు విశ్వేశ్వరుం డందు * రిందుఁ గుక్కు, లేశ్వరుం డందు రింతె కా * కింతయైన
భేదమున్న దె కాశికః * బీతపురికి, సంజ్ఞ లే భేదములుగాని * సప్తనీంద్ర. 23.

కం. అది యైదుక్రోశముల నిడు, పిది యామడవర్తుల మగు * నెటుఁ జూచిన న
య్యది యిది వరమేశ్వరునకు, నదనంబులు భుక్తిముక్తి * సంస్థానంబుల్. 24.

కా. మున్నుటర్వది దేవతాయతనము * ల్పొల్పొందు నవ్వీటిలోఁ
తెన్నూరు న్నలుతల్లి యూపముల వాసిం జెంది యేలాతటిం
గన్నారం గన సౌధయూధము లసంఘాతంబు లవ్వీథులం
దన్నం దన్నగర్భవభావము దరంజే యేరికి న్నారదా! 2౫.

ఉ. తారకమంత్రముం గురుఁడు * దా నయి మానుగ నిచ్చటకా జనుల్
దారకలంకులై మనఁగఁ * దవ్వక యెవ్వగ నివ్వరంబునం
దారకవిద్విషధురుఁడు * దా నువదేశ మొనర్చు సత్కృపా
దారకటాక్షుడై శిశుతయాదిగ నైహికసౌఖ్యము ల్లనకా. 26.

ఉ. ఓదివిజర్షి వర్య! పురుషూతికపేరిటిశక్తిపీత ము
ప్రదశపీతులం దిది నిజంబుగ నెన్నఁ బితృజముక్తికిం
తాదగయాఖ్యతీర్థము విఘాసిలు నిందు గయాత్రయి న్నతి
క్రీడునిఁ గుంతిమాధవు భజించఁగ నా నిటఁ బంచమాధవికా. 27.

కం. గంగానది గోదావరియుం గావేరియును గృష్ణయును బోలికఁ జే
యంగాఁ దగ వేలేటికి, బంగారమె వండు దానిఁనాఃపూరములకా. ౭౦.

చం. జనములు గుంతిమాధవనిఁశాంతసుదర్శనదర్శనంబు చే
సిన మును చేసినట్టివి యశేషముగా నభుము ల్నిశించు న
వ్వనజదళాయతేక్షణుని • పాదసరోరుహదర్శనంబుఁ జే
సినఫల మిట్టిదింత యనిఁ చెప్పఁగ శక్యమె నీవెఱుంగవే. ౭౧.

చం. పారిఁబారి లేచి ప్రత్యహముఁ • బ్రొద్దునఁ బుష్కరిణీజలంబులం
బరువడిఁ దీర్థమాడి జిగిఁపట్టుమడుంగులు గట్టి యొవ్వగాఁ
దిరుమణికాపు దీర్చికొని • దివ్యతరద్రవిడప్రబంధభా
స్వరనినదాసులై తగఁ బ్రపన్నులు గోవలఁ జొత్తు రేడైతాకా. ౭౨.

శా. సేవాకాలమునందు నందు నలలఁజ్ఞీజానికైంకర్యముం
గావింపం బఱతెంచి యొక్కమొగి భక్తజేసి నిత్యంబు న
య్యావాసంబున భక్తిచే నుభయశేఁదాంతజ్ఞు లధ్యాపకు
ల్లేవం జేయు ప్రబంధఘోషముల నాఁలించుం బ్రమోదంబునకా. ౭౩.

సీ. సిరి యురంబున వసుంధరయునీలయునెమ్మి, నిరుప్రక్కలవసించిఁమురువుఁజూప
శంఖచక్రగదాసిఁశార్దూయుధంబులు, మూర్తిమంతంబులై • మ్రోలఁ దోఁచ
వై నలేయుండువిఁష్వక్సేనుండునుభక్తి, గేలోయి పెరిగిచిముంగిటనుగొలువ
వివిధోపచారముల్ • పవరించుచును శేషు, డన్నివంకలఁ దానఁయై భజంప
తే.గీ. నురలుబ్రహ్మాండ్రసహితులై • చుట్టునిలువఁ బ్రత్యహముఁగుంతిమాధవఁస్వామికలమిఁ
పార్వతీవరమేశ్వరు • ల్వచ్చి నెఱవు, రాజభోగంబుఁ గనుట దుఃఖము నుమ్ము.

సీ. మును మున్ను మాధవ • పుష్కరిణీవారిఁ, దీరంబు లాడి యుద్ధేవుఁ గొలిచి
యావెన్కఁ బాదగఁయాన్నాసుడై హస్తీ, ముఖుఁ గాంచి దక్షిణాఁమూర్తి నరసి
ష్ణులు సేవించి • చండీకు భావించి, ధైరవు భజించి • ధ్వజవిత్తర్జి
కలన నాత్మప్రదఁక్షిణముల సెనరించి, నందీకు నానతి • నొంది లోని

తే.గీ. కేగి యచ్చట శ్రీకుక్కుఁజేకుఁ బరమ, భక్తి నభిషిక్తునిగఁ జేసి • ప్రస్తుతించి
రాజరాజేశ్వరీదేవిఁ • బూజనముల, సలిపి నాఁ డందు నివసించువలె జనుండు

కా. సాయంకాలమునందు నందుఁ బురవాస్తవ్యుల సురస్తవ్యుల
నాయీకానుని సేవనార్థమయి భక్త్యావేశ మేపగ నూ
తాయాతస్థితఁ గూర్చునందడి కమస్త్యక్రేణి దాదవ్యులం
దే యుండుం దమవ్రామయానములతో * నింగి నిర్మిత్తించుచుకా. ౨౪.

గీ. ఇతరులుగ నేలుపు లను బ్రుత్యేకముగను, దత్తదాలయములఁ జూడఁదగుఁ గడంగి
యంగున్ననున్నినాళ్లుప్రత్యహమునందు, నరయవ లెరేపుమాపుశ్రీహరినిహరుని.

స్తీ. గాణి వీణియఁ బూనిరాణితో వాయింప, విబుధేంద్రుఁ డింపుగా * వేణు వ్రాడఁ
గనులజుం డనుకూలఁగతిఁ దాళమను మీట, నాశీకనిలయ గానంబుఁ జేయ
నంభీరముగ మృదంగము శౌరి మ్రోయింప, ననిమిషక్రేణి చుట్టు నివసించ
నచ్చగల్ క్రమలయఁనానంబుఁ బరికింప, బ్రహ్మర్షి లానందఁవరతి నుండ

తే.గీ. రాజరాజేశ్వరీదేవి * రత్నఖచిత, సింహపీఠికఁ గొలుపుండి * చిత్తగింప
సాంధ్యవేళలఁగుక్కుఁజేశ్వరుఁడొనర్చు, తాండవముఁజూడఁగన్నులఁపండువగును

ఉ. అనటనావసానసమయంబున నల్లన విశ్రమార్థ మీ
శానుఁడు దేవితోడ వలఁచక్కినిఁ జక్కఁగ నేకపీఠం
దా నివసించి యుండఁ బ్రమథద్వితయం బిరుతట్లఁ జామరల్
పూని * భూషణంబులకుఁ * బొందగువిందుగ వీచుచుండఁకా. ౨౫.

గీ. పీఠమూలంబున వసించివినయవృత్తి, దనయులిరువురుబదములొత్తంగముదము
గదురఁగొండొక సేవందుఁ గరుణనిలచి, కొలువుఁగావించునందఱఁగలయఁగనుచు.

మ. స్థిత మొప్పక శశిమాళి భృంగి దెస వీక్షింపం దదిచ్చక సభా
గతు లెల్లం గడుఁబొద్ది నవ్వఁగఁ జమత్కారంబుగా నాతఁడం
చితమాహాస్యకళావి సౌదముఁ బ్రపంచించివంగఁ గొండొక్కనే
పు తఁక లీలఁగఁ జిత్తగించి విలసన్మోదాత్మఁడై పిమ్మటకా. ౨౬.

కా. దేవి న్నవ్వుయఁ గాంచి యంతటనె నందిం జూడ నాతండునురి
బ్రాహ్మణంబును జూపు వేడుక నుమామాణిక్యవీణాగుణా
రావక్రి దన కంతరాగమునకుం * బ్రాపై విబృంభింప భా
మనామాక్షియు మెచ్చఁ తాడి విభునాంజ్ఞం జెంది చాలిండుచోకా. ౨౭.

చం. అమరమునీంద్ర ! మంచినమయం బది నీ కపు డీవుఁ జక్కఁగా
నమరిచికొన్నవీణియ నమంచితరీతి గ్రహించి రామనా
మము స్మరియించుకొంచు సురమస్కరిమండలినుండి మ్రోల నిన్
గ్రమముగఁ గానిపించుకొనఁగా దరహాసముఁ జేయు నీకుఁడుకొ.

గీ. అదియయనుమతిగా నెంచి యంచితముగ, రామనామప్రబంధకీర్తనముఁ జేయు
మతఁడు నావలె సంతుష్టి నానతిచ్చు, వరముఁ గొరు మటంచు నోవరమునీంద్ర.

ఉ. అందుల కీవు డెందమునయందలివాంఛ నివేదితంబుఁ జే
యందగు నందుపై ముదము యందుచు నందిహయుం డనుసమా
నందము నీవు చెంద విధిఁనందన ! తారకమంత్రతత్త్వపుం
జందము నెల్లఁ దెల్పు నిటుఁసల్పు మటంచుచు దద్విశేషముల్.

ఉ. ఇంతియ కాదు తన్నగర యి క వరుడెంచితి వన్నవార్గ వి
న్నంతనె నిన్నుఁ గాంచు టెవు యందుఁ దలంచుచు దేవసేవలం
దెంతయు భక్తి మ్రొక్కు లిడు నెప్పుడు నప్పుర మేలు భారణీ
కాంతుఁడు వానిదుర్గమునకై చని యాతనిఁ బ్రీతుఁ జేయుమా.

ఉ. ఆతఁడు నిన్నుఁ దాకఁమహత్త్వముఁ దెల్పు మటంచు వేడినం
తేలము బ్రీతి నుండ శశిశేఖరుఁ డేగతి నీకుఁ దెల్ప నా
రీతి నమస్తముం దెలిపి తృప్తిని జేయఁ దగుం గులక్రమా
యాతముగాఁగఁ దన్నిరతి నాతనిసంతతి వృద్ధిచెంచఁగొ.

ఉ. అవిధి లబ్ధవాంఛితుఁడవై యుపమాకకు నేగు మంచు న
ద్దేవి యనుగ్రహించిననిఁ దేశము చొప్పున నప్పు డొప్పుగా
దైవతమాని వెల్వడి యథాక్రమరీతి నమస్తతీర్థసం
సేవల నాచరించుకొని చెచ్చెర నగ్గరుడాది కేసుహాకొ.

కం. వడి నడవిదారి గొని కాల్పడఁ దా జడదారి యొకఁడ నడచెడునెడ నొ
క్కెడఁ బ్రొద్దు గ్రుంకఁగా నక్కడ నారే యుండఁ గడఁగి కడ లీక్షింపకొ.

గీ. కహకహార్థటిఁ గాక కంకగృధ్రోలూక,ములు గూండ్లదరిఁ జేయుకలకలంబు
వఱడు మున్నసిపట్టి వాసితం బొనరింప, గడువడిఁ జేరు నత్కలరులెంబు

బాడసూసఁ దఱియంచుఁబడిబడినేతెంచు, నలతిభూతములుగొంఁడాడురొదయు
వడిగీఱి భువిఁ బాటఁనైచినయస్థితై, కలహించి మొలుగు కుంకల్లలరవంబుఁ

తే.గీ గలసి కర్ణకతోరంబుఁగాఁగఁ దోవ, బ్రహ్మరాక్షసచిగతరాఁవాస మగుచు
ననతిదూఁగంబునం నొక్కఁఘనవిశాల, మైవయశ్వత్థ వృక్షంబు • గాననయ్యె.

కం. ఆరావిచెట్టువంకకుఁ, జేరక నొకగున్నమావిఁచేరువఁ దోవ
న్నారదమునివరుఁ డాసహ, కారముక్రింద నివసించెఁ • గడు నెమ్మదిగాఁ. ౯౯.

ఉ. అంతటఁ దన్నిశం బ్రథమఁయానుమునం జలప్రభూరుహ
ప్రాంతము నుండి, నక్ష జెనక • రాకుము రాకు మటంచు బిట్టుగా
నింతియెలుంగు దోవ నిది • యేమొకొ యంచు మునీంద్రుఁ డక్కజో
పాంతముఁ జేరనేగి యరఁయంగ నొకండును గానరానిచోఁ. ౧౦౦.

కం. ఇది యేమని యబ్బురవడి, మొదలిటి నహారమూలఁమునకుం జనఁగాఁ
బదవడి యప్పటిచొప్పున, మదితయెలుంగు వినఁబడంగ • ముని సత్వరుడై.

కం. అవ్వలనికె జన నచ్చట, నెవ్వండును లేకయున్న • నిది యే మనుచుకొ
నివ్వరవడి విడిదికె జనె, నివ్వఁగమున మూఁడు సారు • లేగుచు రాఁగ ౧౦౧.

ఉ. సంధితమైన యంధతమఁసంబున నెండియుఁ గూయి దోవ ది
గ్బంధ మొనర్ప నన్నెలవుఁ • బాయు సుపాయము లేక మేన నే
సంధియునుం జెలింపముఁ బిఁకాచనిశాచరముఖ్యమైనక
వ్యాంధసు లున్నచో నిలువ • నచ్చటకెకొ ముని యేగి ముంగిటకొ. ౧౦౨.

స్తీ. వవడవుఁగోళ్ల చఁప్పురపుమంచముమీఁద, హంసతూలికల శఁయ్యాతలమునఁ
గుడిటితోఁ జెమలించిఁకొని తెచ్చి యుంచిన, పూత కుస్తుఖమైనఁపూవుఁదీవ
పొలికఁ దముఁ బాసింపుడమి కేతెంచిన, మెలుఁగారుక్రొత్కారుఁమించుఁ గదసి
కదలకుండఁగఁబట్టికలిసినమొయి లన, పెన్నెరులే మొయి నిండ • విరిసియుండఁ

తే.గీ. జక్కఁదనమునఁ జొక్కివుఁజొక్కివోని, దాని నక్కజమైనచిందమున నచటి
యునికిఁగలరాని నెలప్రాయఁమునఁదనర్చి, మించు సుకచిన్నదానివీఁక్షించియెదుట.

సీ. కొఱవితో జగడించు • కఱకునల్లనిమేను, మిడిగ్రుడ్లు గడితంపుమిట్టనుదురు
వెడఁద సూరును దుట్ట • పెదపులుగొగ్గికో, బుట్టముక్కునిఁట్టలపుఁజెవులు
గుఱువంపుచేసులు • గుంటటొమ్మునుదొట్టె, కడుపునిడుపుఁగాళ్లు • బొడుపు మెడయుఁ
బల్లవెడ్డుకలుఁ దోల్పుచ్చడింబును నల్లు, పూఁతనిందమ్మును • బుట్టతలయు

తే.గీ. నెముకకోలయుఁ బ్రేలుజం • దెమును బునుక,

చెంబుఁ గలవానిఁదిండికై • వెంబడించి

యలతి బూచులు గొలువంగ • వలతి యగుచు,

గండఁడగు నెక్కుబ్రహ్మరాక్షసునిఁ గాంచి.

౧౦౬.

శా. ఓ హూ ! యీతనికృత్యమా యిది నిజం • బూహింపఁ గా నేల త

ద్యాహారంబులచే బయల్పడుఁగదా • య • చుం గృపాయత్తుండ

యా హంసీగమనావతంసము భయ • వ్యామోహముల్ వాపి నీ

వాహకార మొనర్ప నేటి కన న • య్యబ్జాక్షయుం డిగ్గనకా.

౧౦౭.

శం. మందము డిగి పెన్నెలుల స, మంచితముగఁ గ్రొమ్ముడిగ న • మర్చికొని సమా

మంచితవిగ్రహయై ముని, పంచాన్యనిపాదయుగళిఁ • బట్టి వచించెకా.

౧౦౮.

ఉ. ఓమహితాసుకంప ! సమ • ర్మోచితదివ్యతరప్రభావశా

లీ ! మునివర్య ! యి • సుక న • రేశ్వరుపట్టిని నన్న • బట్టి నీం

ద్రీమెయి నీమహాటపిక • నిమ్మణిమంచముతోడఁ దెచ్చి రిం

కేమి భయంబు నీపదము • లేఁ గనుఁగొంటిని గంటి సౌఖ్యమున్.

౧౦౯.

చం. అనవుడు బాల ! నీ కెవతె • వమ్మ ! వనించెడుదేశ మెద్ది ! యె

వ్వనిసుత ! వివ్వనంబునకు • వంచన నిమ్మణిమంచమధ్యశా

యిని నిను మ్రుచ్చిలించుకొని • యీఖలు లంతిపురంబునుండి యే

యనువునఁ దెచ్చి రమ్మ ! వనితా ! వచియింపుము మాకు సంతయుకా.

౧౧౦.

చం. అన విని నేను గన్యను మ • హామహుఁ డైనకళింగదేశపుం

జనవతిపుత్రికకా మదను • జన్మఁడు బాలుఁడు తండ్రి వైరితోఁ

దైనఁకువఁ బోరుచో నొకని • వ్రేటున వేటొకరు ఁడుగా వడం

దనువులు వాసి వీరవిహితం బగులోకముఁ జేరి రిద్వరుఁ

౧౧౧.

కం. పిమ్మట మాపదనికి మా,యమ్మను రాజ్ఞిగ నమాత్ముఁ * లనుమతిఁ జేయక
సెమ్మిగ నామెయు రాష్ట్రం, బుమ్మలికముఁ బొరయకుండు * నోముచు నుండెక.

గీ. పిన్ననాఁడు తండ్రి * నన్నొక్కదేశనా,యకున కిచ్చువాడ * ననుచు మద్దు
లాదుచుండు నాతఁ * డట్లైనఁ దల్లియు, నట్టిపూన్కిఁ దానుఁ * బట్టియుండె.

కం. సచివౌఘము మజ్జనకుని, వచనంబులు వినుట నొక్కఁపనుధాధీశుక
నుచరితునిగా నెఱుంగుటఁ, బ్రచురంబుగఁ దలపు లతనిపై నిడి యుండక,

ఉ. నాజనయిత్రి వెంట నరణంబుగ వచ్చినమంత్రియొక్కఁ డ
య్యాజిని గూలినట్టిమభియాతికుమారుని వంశదేశపుం
రాజపునంచు పొని కిడఁరాదొకొనీదు తనూజ నంచు నే
వ్యాజముచేతనైనఁ గొనియాడును వానిని న న్నొసంగఁగాక. ౧౧౫.

గీ. విని విని యమాత్ములను * బిల్వఁ బనిచి యొక్క
నాఁడు తత్తత్త్రియాలోచనముల నెఱుఁ
యిష్టగోష్ఠీవశంబున * నిదియుఁ దలఁప
వార లందఱు నొక్కటఁ * బలికి రిట్లు. ౧౧౬.

చం. ఒడవెడు భీతి నీదు తనయుండతిఁబాలకుఁ డౌటవానిమే
మదయుఁ డటంచుఁ బాపభయఁ మన్న దెఱుంగఁ డటంచు మాపయి
వదలనిమత్సరంబు గలవాఁ డనుచుకొ వినుచుండు మట్టిదు
ర్మదుఁ డగువానిబాంధవము * మానుటయే సుమి మాకు మన్ననలే. ౧౧౭.

కం. మాయేలిక యీబాలిక, యాయుధ్రన్యపాలుదేవి * యాఁ గద యనుచుక
మాయందఱి ముందట వా,లాయముఁ బలుమాఱుఁ దన తలం పెఱిగించెక.

కం. ఆతఁడు పుణ్యశ్లోకుఁడు, వీతాఘుఁడు రూపబలవివేకాదులవి
ఖ్యాతుఁడుఁ గావున నాతని, కీతరుణి సెనంగ నిశ్చయింపుము మఱియుక.

చం. బరపుమాట యమ్మనుజఁపాలునినీసుల సోకి నంతే
జవనహయాధిరూఢుఁ డయి * సైన్యసమేతముగాఁగ ప్రేల్చిడి
బవనపమానవేగమునఁ * బాపటగా మనవత్స మూని ప
చ్చి వినఁగరానిమాట విని * చెచ్చెర నేగ స్వరాజధానికెక. ౧౨౦.

కం. కావున నాజనపాలున, కీవనిత నొసంగ నిశ్చయింపుము నీవుకా
మా విభునితలఁపు నట్టిద, నావుడు వారలకు మజ్జనని యిట్లనియెక. ౧౨౦.

కం. అనఘాస్తులాగ మీతె,ల్పినచోవ్వునఁగాక యొందుఁబిధమునఁ గావిం
తునె యని తద్బాంధవమునకు నెదం మజ్జనని యియ్యఁకొనియున్న యెడకా.

గీ. నేటిమధ్యాహ్నమున వంగఁనృపునిపట్టి, నంగదేశాధినాథుండు • సంగరమునఁ
జీవనంయుత్తునిగఁ బట్టిఁచెఱును బెట్టె, ననుచు మంత్రుల కొకవార్తఁబినఁగ వచ్చె.

ఉ. దాన మెకింత సంతసిలుఁదానను గావున నిర్బలాదక
స్నాన మొనర్చి సౌధమున • సంజకడ మ్మెఱు లార్చుకొంచు మం
దానిలసేవ్యమాన నయి • యల్లన మంచమునకా వసింపఁగా
నే నిదురించితిం బిదప • నిచ్చట మేల్కొని తన్ను విచ్చితికా. ౧౨౧.

కం ఆలో నీలోహఃకృతి, యీలోకభయంకరాత్ముఁ • డెదుటం దోఁపకా
నాలో నే నొందినవెఱు, పాలోకేశ్వరుఁ డెఱుంగు • సంతట వీడుకా. ౧౨౨.

గీ. నిన్ను మ్రింగువాడ • నీమెడయం దున్న, పసిఁడిబిళ్ల డ్రెంచిఁ పాఱవైవ
కున్న ననుచు మిగుల • నుగ్రుండై జంకింప, నడలు జెంది బొబ్బ • లిడితి మిగుల.

కం. అర్చినకొలంది వీడును, బేర్చినయ్యాగహముతోడ • వెన మంచముతోఁ
జేర్చు నొకకొండమఱుంగున, కోర్చితి దత్సంకటముల • కోపుణ్యనిధి. ౧౨౩.

గీ. చిన్న నాఁడు తండ్రి • శ్రీవేంకటేశ్వర, వ్రతిమ నటుత నంగ • రక్ష గాఁగఁ
గట్టె దానిమహిమఁగా నెంచికొండంత, ధృతినిమంచ మేను • దిగక యుంటి.

మ. అనఁ గారుణ్యమునకా మునీంద్రుఁడును బాఁలా ! యింక జంకేల ! నీ
జననిం గూర్చెదఁ జేర్చెదకా వడి మనఃస్సంప్రాప్తిసందైననా
భునితోడ నినుఁ గూడ నేడె యని యద్భుష్టాత్ముపై దోషనా
శనకృత్పాదగయోదకంఘ కలశఁస్థం బల్లనం జల్లినకా. ౧౨౪.

కం. వీతాభిలపాతకుండై, యాకండు బైకాచకక్రియావిముఖుండై
యాతపసేవదములం బడి, యోతంద్రీ! ప్రాపుమనుచుఁనొగిఁ బ్రార్థింపకా. ౧౨౫.

కా. నీ వెవ్వండవు ? నీకు నెప్పుగిది నీనిర్భాగ్యరూపప్రచా
రావస్థాదులు గల్గె ? నీయబల యెట్లాత్మప్రయైచిక్కె నీ

చే? వీరిద్దెల్ల నెవండు దల్లు మిత గంకింతుక సమగ్రానుకం
పావేశంబున వీరిడతో నిపుడె నిన్నన్నం బిశాచేందుడుకా. ౧౨౦.

గీ. పాండ్యదేశాధిపుని ప్రాప్తివాకవంశభవుడనగు సుక్కశ్రోత్రయః ప్రాప్తాండః
బృథివి ధూర్జటిశర్వాఖ్యః సెలయువాడ, నెల్లరకుఁ డెల్ల మగుజాడఁ నెనఁగువాడ.

సీ. బాల్యకాలమునందె స్వాధ్యాయమయ్యెను, జవిచూచినాడకాస్త్రములొకింత
నాభిజాత్యము గల • దంచు నిక్కుచునుండు, వప్రమాణోక్తి కిం • తైనవెఱవఁ
గడువికత్తనతచే • మిడిసిపడుచునుండు, నొరులపెంపునకుఁ జూపావఁ జాల
బ్రహ్మజ్ఞుడ నటంచు • బగ్గెలు గొట్టుడు, నెఱుంగనివిద్య నితృప్తమందు

తే.గీ. సెరుని వలన నాకుంనుపకృతి యెందాక, సెనరుచుండు నంతదనుక మెచ్చి
యేఱుదాటి తెప్ప • నేర్చినచందాన, వానిపేరు వినఁగ • నైన సెల్ల. ౧౨౧.

కం. అనువర్తన గల యథముని, ఘనుడంచును గాక యున్నఁ ఘను నధముఁ డటం
చును విభునధ నధయుడనై, విననీ వినకుండనీ చెవింబడ నఱుకుకా. ౧౨౩.

గీ. చేసినయఘంబు దావక • చెప్పికొనినఁ, బోవునందురు గానఁ దెల్పుదుమునీంద్ర
యెన్నియగుఁబులున్నవో • యన్నినాదు, సొమ్ముగాఁ ద్రిపురుదుఁజుమ్మరిమ్మకొనుచు.

గీ. చిత్త మెపుడు ధనార్జనాయత్త మగుట, యాగభిక్షామిషంబున • నచటికచటి
కేగఁగఁదలంచి కొమరుండు • నేనుగూడి, యుత్కలంబులఁగంటిమాఁరూరుదిరిగి.

గీ. బ్రహ్మబంధునిఁ గేవలబ్రహ్మయనుచు, నుత్కలంబున జనులకు • సత్కరించు
ప్రతినయందుట నను బ్రహ్మమతిఁ దలంప, పలసినంతధనంబుఁబడసి నాడ.

కం. దాని సెకబండి నిడికొని, నూనుండును నేను శకటంచోదకుండును దే
కానకును మరలి రా నీ, స్థానమున దినావసానసమయం బగుడుకా. ౧౨౫.

సీ. అనాఁడె గౌరవింపానయ్యతార్థమై, నడచి యేలెంచుచు • నలుగురైదు
గురు మమ్ముఁ గూడిరాఁ • గొన్నిముచ్చటలందుఁ, బరిచయంబయ్యెనఁపురుసవారు
కర్తృతుండని నన్నుఁ గారవంబునఁ జాడఁ, గోరియద్దటి సెక్కఁగుంటజలము
లుంటఁ గన్గొని యేగుఁచుండుండు మాకుట్టువాఁడు మీరును సంధ్య • వార్చినత్తు

తే.గీ. వనుచు వెనుక మొగంలైతిఁనరిగె బండి, కొంచెమైనను దడవుగావించి చవఁగ
వలదె యనిడొంక చాటునఁగిరిచియుండ, వచ్చెనాక స్తికంబుగఁవార్చి ఘమొకటి.

- కం. అటవై నా కొద విన ము, చ్చటఁ దెబ్బఁగ నేల నిప్పిఁకాచర దానం
ఘటియిల్లై రావినెట్ట, వ్వుటినుండియు నిదియె నాకు • వసతిగ నమరెన్. ౧౩౮
- కం. ఈయున్న పికాచంబులు, నాయ ట్టవ్వలిమొగంబునం బడి యిట్లై
నాయంతటి వవి గామి, న్నాయకునిగఁ దలఁచి యెపుడునను సేవించున్. ౧౩౯.
- కం. పిచ్చట నుఱుఁ జేమయ్యెనొ, యిమ్మెయిఁ గూర్చినధనంబుఁ లేమయ్యెనొ యం
చుచ్చలిక మందుచుంటిని, జామ్మి యని బ్రహ్మరాక్షసంబున మునియున్. ౧౪౦.
- కం. చింతించకు మొక్కింతయు, నంతయు సేవించిఁ జామి త్వందాత్మభవుని వృ
త్తాంతముఁ బీతపురి స్త్రీ, సంతతికిం బాండ్యమధుర • సౌఖ్యము నుమ్మి. ౧౪౧.
- మ. పులివారెం బడి నీవు రాకునికి నీవుఁడు దత్సార్థముం
బలుచందంబులఁ జింతచే బొగులఁ దఁత్సార్థముఁ పల్లియం
గల గోపాలురు వారి దాసి యొక వ్యాఁఘం బిచ్చటం జేరి పాం
థులఁ బెక్కండ్రను బట్టి మ్రింగె ననినం • దోధూయమానాంగులై. ౧౪౨.
- కం. గొల్లలు మావల్లెకు రం, దెల్లి గన న్వచ్చు మామఁహీపతి యారే
యెల్ల మృగంబుల వేటం, బల్లార్చివధింప నిచట • వనియించె ననన్. ౧౪౩.
- కం. వల్లె యని వాగందలు, నుల్లంబుల మెల్లఁబోయిఁయండఁగ నా రే
యెల్ల మెకంబులఁ బొరిగొని, యల్లన తద్దేశపతి సమాగతుఁ డయ్యెన్. ౧౪౪.
- గీ. వచ్చి యవ్వార్త యచ్చటిఁవారు దెలువఁ, దాను గూర్చినపులిపాదఁదాపునందుఁ
గ్రొత్తనెత్తుటఁ దడిసినఁయుత్తరీయ, మందుఁ గల పేరివర్ణంబుఁ లరయఁ జేసి.
- కం. దైవగతిఁ గలుగు నాపద, లోవివ్రకుమార! చింతఁనొందకు మెదలో
నీవిత్రంబును నిను మీ, యావాసపుటూరఁ జేర్తు ననయ్య యటించున్. ౧౪౬.
- గీ. తగిన సాహాయ్యమును గూర్చి • తద్భవంబుఁ
జేర్చి యేఁజేటఁ గొంతవాఁరిక మొసంగ
చుందునట నాటి యమ్మహింఁద్రుండు సేటి
కిని దదన్వయయుగ వట్టు • లెనయు పైత్రి. ౧౪౭
- కం. అని యచటి పౌరవృద్ధులు, ననుఁ గూర్చి తదీకకుల గుణస్తుతి గావించు
చుండఁ దెల్పినచరితంబును నీవల్కినచర్మితమున నురి గూడెన్. ౧౪౮.

- గీ. పద్మయోదకబిందుసంపర్కమునను, దుష్టభావంబు మాత్రంబు • దోలఁగఁ గాని విడిచిపోదయ్యెనులికాచఁవృత్తిగాన,దాని నెడఁబాయుచందమందఱువినుండు.
- నీ. మీపికాచత్వంబుఁ • బావుడు గొంద టి, ముంచంబుతోడ నిఁమ్మించుఁబోఁడి నీయంధదేశంబు • నేలు శ్రీపీఠికా, పురనాథుసౌధాగ్రమునను డించి యతనిమేల్కొలిపియిఁయ తివృత్తాంతంబు,నంతయు నెఱిగించిఁయరుగుదెంచు నంతలోఁ గొంద టిఁయ్యింతి నంతిపురంబు, నందుఁ గానక చింతనదలుచున్న
- తే.గీ. యీమెలల్లికి నివ్వార్తఁలెల్లఁ దెలియు, నట్టలకాశభారతి • యనుకొనంగ నొరులెవరు మిమ్ముఁ గనకుండఁనుగ్గడించి, రావలయు నంత దనుక నింఁదేవనింతు.
- కం. అని ముని చెప్పిన చొప్పునఁ, బనివిని యప్పని యొనర్చి • వడి వెల్వడి వచ్చిన నందఱు నుపమాకకుఁ, జనుదెండని వెంటఁగొని వెఁసం జని మోలక.
- చం. గిరిఁ దిలకించునంతఁ బులఁకించెను మానికి మేను డగ్గఱం
గరమెదలొన నమ్ముదము • గ్రమ్మె గుడిం బొడఁగాంచి నంతనే
పరవశ మయ్యె మానసము • భక్తులు భాగవతైకసేవచే
బరవశు లొదు రన్న భగవత్పరిచర్యకుఁ కెప్ప నేటికిక. ౧౫౨.
- కం. అటు లగ్గిరితటిడగ్గటి, జటి యద్దరివాండ్ర నిలిపి • సాఁగి శిరమునక
ఘటితాంజలిపుటుడై యొక్కట నక్కటకమున కెఱిగి • కాతూహలియై.
- కం. పురికిక వలగొనియాదట, గిరికిఁబ్రదక్షిణము దిరిగి • కృతబంధురపు
మృరిణీమజ్జనుడై యం, తరహి నమజ్జనులఁ గ్రందుఁనక మందగతిక. ౧౫౩.
- కం. చనుచుండు నప్పు డాగుం, పుననుండి కనంగ నయ్యె • ముని కనుఁగవకుక
మనసు కరఁగింపఁజాలిన, ఘనమగుజాలి పెదవింపఁ • గల జన మెడుటక.
- నీ. అస్ఫుటస్వరముగా • నటు నిటుఁ గరనంజ్ఞ,గల తలంపేమేమొ • దెలిపికొనుచుఁ
దమవ్రహ్మములకును, తర మొసంగినవేటె, వాక్కుగా నెద్దియొఁపలికికొనుచుఁ
బురి గిరి పిఱిడిగాఁదిరిగి బయల్ గాంచి, ప్రోవవే హరియంచు మొక్కిలించుఁ
గొండదండకు మమ్ముఁ • గొంపోరె నడయాడ, నేర మటం చూతఁ,గోరికొనుచ
- తే.గీ. మూక బధిరాంధవంగులఁమూక లెడుట, నున్నఁ గనుఁగొనియ్యివజఁనున్నరుజా
నెన్నఁదొనరించునోకృపఁ నెన్న వెన్న, దనుచుఁదలపోనెతఁడవృంధనుమిచాలి

- కం. కొండవరి కరిగి వారల, గొం డోకతడ వూరడించి • గోవింద హరీ
యండజరాజహరీ యని, మెండుగఁ బేర్కొనుచు మొదటి • మెట్టెక్కు తటికొ.
- సీ. గొంతెత్తి గోవింద • గోవింద యని సంత, రువ్వుగా బిట్టువా • స్రుచ్చువారు
శ్రుతిమాతొ మారుతాహతి వీణెసారణి, ననువుగా నవంచు • మనెడువారు
ద్వారగోపురదృశ • ద్వారకాసవర్ణ, సమితి విస్ఫుటముగాఁ • జడువువారు
వడివడి ముందుకై • నడచి క్రమమే తన, యడుగుల బడి మ్రొక్కులిడెడువారు
- తె.గీ. నైన వారల దన వెంట • నరుగుదెంచు, వారి నలమూక బధిరాంధఃపంగుజనులఁ
జూచుచు గవటనాటకఁసూత్రధారు, చిత్రనాటకవటిమ కఁచ్యైరువు చెందె
- కం. అక్కరణి నొక్కచో నడు, చక్కెం బెంపెక్కు పెక్కు • జక్కరలు దరుల్
జక్కగఁ జూచుచు నక్కడఁ, జుక్కలు చేజిక్కునన్న • చో నెక్కయెడక.
- కం. సాలగ్రామశిలాఫల, కారేఖ్యాకారదర్శితాత్మనిఁ దులసీ
సాలగ్రామమహోన్నత, సాలగ్రామణ్యగారఃసంస్థాయఁ గనెక. ౧౬౦
- కం. కనుఁగొని సాష్టాంగముగా, వినతులు గావించి లేచి • వినమితనందై
వినయం బెనయఁగ నమ్ముని, వినతాసుతశైలనిలయు • వినవించె నిటుల్.
- కం. కారుణ్యశరణ్య! నిరా, కారము సాకారముకొ సఁకలభువనచరూ
కారము నగుభవదీయా, కారముఁ ద్రివిధంబుగాఁగ • గలుగించు శ్రుతుల్.
- గీ. బ్రహ్మగోచరంబందుఁ • బ్రాథమికము, దెలిసికొందురుబుధులుతా • ర్తీయమూర్తి
భక్తులకు రెండవది దోచు • భావనాను, రూప మగురూపముగ ధీనిఁరూపణీయ.
- కం. పంచాయుధీనమంచిత, మంచు జతుఃపంచకాఖమంచుకొ మించుకొ
మించుజిగించుచి సాల్లల, దంచుకొ వించుందు నీయొయారమును హరీ. ౧౬౪.
- కం. భయ మేది నుడివెద జగ్జ్యోత్స్నియమే దినదిన మొనర్పు • మృదుపదకమల
ద్వయ మేదిని మును నగరా, న్వయ మేదినతోయ మేది • నరహరి చెవుమా.
- సీ. పొక్కిటఁ బొందమ్మి • పువ్రుఁ జూప వేమి యు, రంబునఁ గొస్తుభఃరత్న మేది
వనమాలఁ గంఠంబునను జూప వేమి నీ, వత్సంబుకెలవ శ్రీవత్సమేది
తవనీయమకుట హూదలఁ జూప వేమి క, ర్జములందు నుకరకుండలము లేది
నదదులం బైనహాసముఁ జూపలేమి స, త్కరుణాకటాక్షరీక్షణము లేది

తే.గీ. యిరుగలంకుల వీచోవులిడుచుఁ జెలిమి, దోఁపఁ దీపించు నిల నీలఁజూపవేమి
యన్నిటికి నేమి సామి బాఁహంతరాళ, దివ్యమందిరయిందిరాఁజేవి యేది? ౧౬౨.

కం. మృగయాభేలనలీలకా, మృగయులు ప్రేరేప నడవిఁ • ద్రిపురఁ జని యా
మృగములఁ దునుమాడుచు నొ, మృగధరభావుక! వసించిఁలే యందుఁ దమిక్.

కం. నీవిందారయఁబడవిది, గో విందాఁకలియడంగఁగొమ్మనియెవఁడో
నీవిందావలఁబిలువఁగ, గోవిందాయేగి యచటఁగూర్చుండితివో ౧౬౩.

మ. అని యేవం విధమైనరీతి మదిలోఁభ్యానించి ప్రార్థించుచోఁ
గన నయ్యెక్ మునికిఁకముకుందుఁ డెదుటం • గంజాతముం గొస్తుభం
బును దోమాతెయు లాంఛనంబు మకుటంబుం గుండలంబుల్ స్థితం
బు నపాంగంబులు ధాత్రినీశరమయుం • బొల్పొంద బల్పొందుగాఁక. ౧౬౪.

కం. హరి యెదుట నిటుల సాక్షా, ప్రేరించిన విరించననుశుఁడు • గడు వేడుక నీ
చరణములే శరణము లని, వరువడిఁ బరమప్రపత్తిఁ • బ్రణతుం డయ్యెక్. ౧౬౫.

కం. మించిన ప్రపత్తి మదిఁ బ్రసరించిన మస్కరినమస్కరించిన నంకూ
రించినకృప శ్రీహరి పరి, కించి నతునివినతు లాలఁకించినవాడై. ౧౬౬.

కం. ఆరెందుపనులకై యిరు, సారులు మును విడువవలసె • సచినము మాకుఁ
నారద మూఁడవపరి నీ, కారణమున మరల నేఁడు • కదలఁ వలసెక్. ౧౬౭.

కం. నావుడు మునిపుంగవుఁ డో, దేవా! మొదలింటిరెంటిఁ • తెఱఁగు లటుండం
గా వినఁగ వలసె వెడలుట, నావలనం గలిగె నేఁడఁనం గతము నవక్. ౧౬౮.

కం. మున్నింటిరెంటిఁ తెఱఁగులె, మున్నుగ వినవలయు వరుసఁమూఁడవయది నీ
పన్నిననన్నాహమె నీ, కన్నరపశి మీఁద నున్న • యశమప్రేమక్. ౧౬౯.

గీ. అనిన ముని నతోత్తమాంగుడై యిట్లను, నొక్కదాని కంటె • నొకటి వింత
యగుచుఁ దోచుచున్న • దడిగిన నిఁక నేమి, వచ్చునో వచింపుఁడిచ్చకొలది.

మ. అనినకా నవ్యమ నవ్యభుం దనె మునీంధ్రా! వింత లే నింతయుఁ
మనమం దీవు నెఱింగినట్టిదియ మైనం దెల్పెడం బొల్పుగా
వినుమీ నేట యొనర్పఁగా నటిగియుం • విందన్న విచ్చేసియుఁ
మును నే ముంటిమి న్వల్పహృదిభమ లీపాంతం గరం బొంటిగాఁక. ౧౭౦.

సీ. శేషుని మేము వసించియుండఁగ మనుల్, గొందఱు మముఁ గూర్చిఁ ఘోరతపము
 నేయఁగాఁ బ్రత్యక్షమై యభీష్టం జేమి • యన వారు మోక్షంబు • నభిలషింప
 నది తపోధ్వరజపఁస్వాధ్యాయముఖసత్త్రిఁ యాకలఁపంబులఁ బ్రాప్త మగునె
 నాచేతహతులకు • జ్ఞానసంగతులకు, గాని కైవల్యంబు • గలుగ జెందు
 తే గీ. నాగనాగాశనాగవఁనాగమముల, గములమర మన ముగ్రమృగములమగుచు
 సాధులకు శాధఁ గావించఁసాధులగుచు, వారు మొఱ లిడఁగ నపరిఁవారుడగుచు.

చం. గరుడునిమీఁదఁ గూర్చి యధిఁతం బగుటం దదహార్యసీమ మం
 నిరముగ నున్నయీహరియె • నిక్కముగా మన వాంఛఁ దీర్చునం
 చరిగిరి సాహసైకపరుఁ లాత్మసముద్యమసిద్ధిమాత్రత
 త్వరమతి సుంద్రుగాని యిది • తప్పిది యె వ్వని కర్ణ మెంతురే. ౧౩౪.

కం. తలఁచుకొనినంతపని వా,రలు సేసిరి దాని కేనుఁబ్రతివిధిఁ జేయక
 వలసె నవి యెవ్వియైనను, ఫలియింపకయుండునే తఁపస్సులవాంఛల్. ౧౩౫.

కం. ఈవని మొదటిది దీనికె. చాపనిషం గాసిముఖ్యంసన్నాహముతో
 మాపని రేపని చూడక, యేపని కేగి నలు లొప్ప • సేగఁగ వలసెన్. ౧౩౬.

చం. వలలును మాట్లు దీపములుఁ బాదులు జోవులు వేపులుక మొదల్
 గలతగుసాధనంబు లెనఁగ న్నెఱపొటరి వేటకాండు రా
 వలదని నిల్పుఁగా వలసె • వాని కవేయెడు రేగుదెంచి ని
 శ్చలముగ లక్ష్యసిమ వరుసం గుహనామృగము ల్వసించుటక. ౧౩౭.

గీ. అప్పు డొకపరి నార్జెదఁహర్మికమ్ముఁ
 యుండవలసెను మాయుండుఁకొండ విడిచి
 మఱియు నొకపరి వెడలుచు • మరలుచుండ
 వలసెఁ గొన్నాళ్లు దాని సేర్పడఁగ వినుము. ౧౩౮.

చం. కలఁ దొకగొల్లుఁ దిద్దరి నొకానుకపల్లియ నందగోవన
 క్కులజాడు వాడు పుట్టినదిఁగోలె సుకష్టదు నూరు నిల్లునం
 జెలియనివాడునా నడవిఁ ద్రిమృదుచుం బసి తోడు వాడుగా
 మొలఁగుచునుండు నప్పనులఁజువుల సే పులకింప నెవ్వడుక. ౧౩౯.

కం. అటులుండఁగ వానికి గోపటలీనేవైకపుణ్యఁపరిపాకమునక

ఘటియిల్లెఁ దెలిసి మది విన్నుటతరముగ నిట్టు లొకటఁ జోద్యముగాఁగక.

సీ. అడవిప్రాంతలఁ గాంచి ఁపుడమి నెవ్వఁడునాటె, వీని నెల్లనటంచుఁవిన్నయవడు

సెలయేల్లఁ దిలకించి యిల వీని నెవ్వఁడు, ద్రవ్వించె ననుచువింతఁపహించు

భూధరంబులఁ జూచి ఁప్రోవువెట్టె నెవఁ డీ, రాతిగుట్ట లటంచుఁభ్రాంతిఁజెందు

మెకములఁ గని వీనిఁమేపు నీవ్వట్టు నె, వ్వఁడు గాంచు నంచునఁబ్రమువహించు

తేగీ. గొప్పదొరయొక్కఁడెవ్వఁడోఁతప్పకుండ, నిట్లుగావింపుడనియానఁతిచ్చియుండ

వచ్చు లెంకల కాబంటుఁబలఁగమైనఁ, గానరా దయ్యెఁ జిత్రమిఁక్కానలోన.

చం. అని మఱియుం దలంచు నిటుఁతొర ననుం గనె నాడు తండ్రి యా

తనిఁ గనె వాని తండ్రి యిటుఁ తండ్రుల తండ్రుల నెన్న మున్నగా

జననము నొంది యుండవలెఁ జక్కఁగ నెక్కఁడు వాఁ డెవఁడొకో

యని తెలియం దగుం దెలుపుఁ నాతని దొల్త నెటుంగఁ గానగుక ౧౩౬.

కం. అనుకొనుచుఁ గంటి కెయ్యది, గనిపించిన దాని కెల్లఁగారణ మొకఁడుం

డును దానిఁ దెలుపు నెవఁడో, యనుకొనుచుండఁగ నొకయఁహర్షభవేళక.

కం. హని కొకవిప్రుఁ డెదుటం, గానంబడె లేయిఁ ద్రోవఁ గానక కానక

దా నొక్కెడ నిలచి యువ, సాన్నివమునకు జలము లందుఁచక్కి నెమకుచుక.

శా. ఆవిప్రుంఁగని డాయఁగా నరిగి యఁయ్యా! యియ్యరణ్యంబునం

దీవొక్కండవు సంచరించఁగఁ గతంఁబే మంచుఁ బల్కుంగ నీ

క్రేవక గారుడపర్వతంబు గల దగ్గిగ్యగ్రభాగంబునం

దేవుండుండుఁ గదా తద్రుఘ్నియుగ మంధిఁ గొల్పఁగా నెంచుచుక. ౧౩౭.

ఉ. ఏనొకరుండ నిన్న నట ఁ కేగుచునుండఁగ సంజృప్తాద్ధునక

వానమొయిల్ వడిం గవియఁ బై నిరు లేచఁగ దారిదప్పి యి

క్కాన నిశక వసించితి నెఁకానొక యారమునందు కేకువక

స్నానజలంబు లిం దరయఁనా కగపించితి వీవు నాపుడుక. ౧౩౮.

కం. అయ్యా! నాపున్నియమే, మయ్యా యియ్యెడకు మీరఁబరుడెంచుటచే

నియ్యెడ దొడ్డది యయ్యెఁ గ, దయ్యా యియ్యెడవి మీరఁ బడుగిడుకతనక.

కం. ఒదవె న్నినుఁ గాంచుట నాఁడఁ దలంచినతీర్థమ యెదుఁటను దోచినటుల్
వెదుకం బోయినతీవియ, పదముల దవిలి నటు లివుడుఁపావనమూర్తి. ౧౯౨.

కం. పులుఁగులరాయనికొండం, గలఁ దొకజేవుండు వానిఁ గనఁగాఁ జనఁగా
వలె నంటి వతఁడు బావఁడొ, పాలువగుదొకొడుకొ గొల్లఁబోయఁడొ చెవుమా.

మ. అనినకొ మువ్వరు గాఁడు మువ్వరుగ నఁయ్యావేళలం దోచె న
య్యనఘం డందటి కంటె నాధ్యుఁడు జగంబాతండ్రి కల్పించె నా
తనికిం జేయఁగరాని యొక్కటియు నీధాత్రీ తలంబందు రే
దనినం గ్రక్కనఁ దత్పదంబులకు సాష్టాంగంబుగా మ్రొక్కుచున్. ౧౯౪.

కా. ఎవ్వ రైనను దెల్పఁగాఁ దగినవాఁ రేతెంతుకో యంచు నే
నవ్విట్లారుచున్న దన్న నిదియే • యొక్కండె కల్పించినాఁ
డెవ్వఁడో జగ మెల్ల నంచు మదిలో • నే నెంచుకొంచున్న య
ట్టిజ్వేళక వచ్చియించినాడవు గదే • యీ వాసుడుల్ నిక్కముల్. ౧౯౫.

కం. అందఱికంటె నతండే, ముందు పొడమి యుంటఁ జేసి • మొదలిటివాఁ డా
చుం దనరు నట్లు నాతల,పుం దోచెడి నతని కంటె • బూర్వుఁడు రేమిన్.

కం. నీమాటకుఁ దార్కణ్యగ, నామదిలోఁ దోచె నతఁడు • నా యడిగినయ
ట్లమువ్వరు గాఁడని మఱి, యామువ్వరు నగుదు రంటి • వని యెట్లాక్కొ. ౧౯౬.

చం. అన విని బ్రాహ్మణుం డనియె • నాతఁడు బావఁడు గాఁడు రాజనం
దనుఁ డనరాదు గొల్లఁ డనఁ దప్పగు నాతఁడు మూఁడుజాతులకొ
జననము నెందె రాముఁ డనుఁపంజ్జల మున్ ప్రజఁ గొన్నివేళలకొ
ఘనమతిఁ బ్రబోవ నట్లగుటఁ గాఁడని యానని తెల్పఁగాఁ దగెన్. ౧౯౭.

కవిరాజవిరాజితము.—అనినముదంబునఁ నాతఁడువొంగుచుఁనయ్య వినందగుఁ నాతని వ
త్తనములురాముఁడఁరణ్యమునందు వి • రాధునిఁగూలిచిఁరావణుఁజం
పిన ఘనుఁడే కదఁపీనికతల్ మును • పీనులవిందుగఁ జేమటు విం
టినిజామియాతఁడుఁనిక్క ముదేవుఁడుఁ నీనుదులట్లనెఁనిక్కువముల్.

కం. కొయ్యలకునుగోఁతికిఁదొలు, దయ్యమునకువొరతనంబు • దయనొనఁగెఁగదా
నెయ్యమున నతనిఁ గొలిచిన, నెయ్యది నమకూరకుండుఁ నెవ్వరి కైనన్. ౨౦౦.

- కం. ఆయయ్య రాచకొమరుం, డాయన నని గెలువలేక యరిగెను భావం
డీయరువురుఁ దగుదురు మఱి, నాయంట నొకండు పొడమిఁనాఁ డట గాదే.
- కం. నీవంటి యెఱుకగలనా, రీవిశ్వమునందుఁ గలరె • యెచ్చినైనం
గావున దేవునిఁ దెలియం, గావలె నతని నెటు గానఁగాఁ దగుఁ జెపుమా.
- గీ. ఎచట నుండుదేవుఁ డేతీరుగా నుండు, నేమటంచుఁ బిలువఁ నేగుడంచు
నేవి యారగించుఁ నెంతద వ్వాతని, యెల్ల యెల్ల నాకుఁ నెఱుంగఁజెప్పమ. ౨౦౩.
- కం. అని మూఢభక్తి వేడిన, విని విప్రుఁడు వానిభక్తి విశ్వాసాదుల్
తనకుఁ ముదమిడఁగా నా, తనిదయఁ దరియింపఁ జేయుఁతలఁపునఁ బలికెన్.
- చం. పరమపదంబు కానికి నివాసము నల్లని మబ్బుగెబ్బు నం
గరుచిగలాఁడు స్వామి! మముఁ • గావు మనం బఱతెంచు నెద్ది యె
వ్వరి కిల నోగిరం బదియె • వానికి నింపగు నెంతదవ్వు కు
య్యరయ విసంగ నానొ యతఁడంతటి దవ్వున నుండు నంతటన్. ౨౦౪.
- కా. నీవా దేవునిఁ జూడఁ గొరితివ యేనిం దెల్పెదం సర్వవాం
ఛావాప్తిఁ ఘటియించు దాని సెకదివ్యంబైనమంత్రోత్తమం
బావ ర్తించుచునుండు మొక్కనెల నిత్యంబుం గడుం ఖూన్కి. పెం
వైవర్ధిల్లఁగ వేయిసారు లటవై • బ్రార్థింపు మీచొప్పనన్. ౨౦౫.
- కం. నల్లని మేన్దలసామీ, తెల్లనిమోరగలపక్కఁ లేజపయిన్ నీ
వల్లన యరుడెంచి కృపం, జల్లనిపార్శ్వఁ గడయును • చవిగొని చనుమీ. ౨౦౬.
- కం. అని వేడుకొనిన దేవుఁడు, గనికరమున నీవసింపుఁకడ కేతెంచున్
దినదిన మిటుచేసిన ద, ర్శన మిచ్చుం జనువు లిచ్చుఁ రత్నన వచ్చున్. ౨౦౭.
- కం. అని తెలిసిన నమ్మత్రము, ననుగ్రహింపవలెననియు • నాపై మఱియున్
దనబందుగుఁకుఁ గూడం, గనుపట్టెడు వెరవుఁ జూవఁగావలె ననియున్. ౨౦౮.
- కం. ఒనరఁగ విప్రుని పదయుగ, మున దనమూర్ధంబు సోకఁ మ్రొక్కిన నతఁ డొ
య్యన లేవనెత్తి యొక ఝర, మున స్నాతునిఁ జేసెదానుఁమున్నుగ వానిన్.
- కం. పిచ్చటఁ దారక మనుభే, దిచ్చుగుచతురక్షరిన్ యుఁధావిధి నువదే
కమ్మనరఁజేసి యిచ్చుం, త్రమ్మేమఱుఁడు మనుచుఁగ్రమ్మఱఁ బలికెన్. ౨౦౯.

ఉ. అల్లదె నల్లనై పాడవునై మన మివ్వడు చెప్పకొన్న శ్రీ
వల్లభుఁ డిల్లుగాఁగ నిలువం జెలువం బుగమించునీడ భూ
తల్లజాకొండదాని కొకఁడండ నె సంగు నశోవరంబు నం
పుల్లపయోజహ్లాక సముల్లసితంబయి బంధురాఖ్యచేక్. ౨౧౧.

కం. నీవారి నాని వారిక్, నేనేగం దానమాడఁ నియమింపుము నీ
వానేళ నీవొసంగుపా, ల్లావఁగఁ జనుడెంచి మీకు ఁదర్శన మిచ్చుక్. ౨౧౨.

కం. అప్పగిది జెప్పి విప్రుం, డవ్వడె తన దారివట్టి యరిగిన నాతం
దొవ్వగ నుపదేశోక్తుల, చొప్పన మంత్రము జపించి • శుద్ధాత్తుఁడై. ౨౧౩.

గీ. కాచిచల్లార్చిపాలుమీఁగడనమర్చి, బిగ్గరగఁబేర్చిననుఁగూఁచిపిలువఁదొడఁగ
నల్లనగుసామిచిల్వబోన పుహుమాయి, నెక్కిరావ య్యయిపుడునాఁచక్కికనుచు.

మ. త్వరతో నన్ను బ్రహన్నుడై దరికి నాఁహ్వనంబు గావింప నే
డ్కు రహింపం దరియం గృతప్రసాదనాటం జేసి తద్ధ్యానపై
ఖరిఁ బక్షిందహయింపడనై యచట సాక్షాత్కారముం జేయఁగా
నరుగం గా వల సెం జామి యవుడ భక్తాధీనతం దెబ్బుచుక్. ౨౧౪.

కం. అనాఁ డటు నేనరుగఁగ, నానాటికి నతఁడు నెమ్మింనమ్మికయుం దగం
గా నటు పిల్వఁ దొడంగుట, నేనేగుట నాకు నిత్యఁశృత్యం బయ్యెక్. ౨౧౫.

గీ. అటులు కొన్నాళ్లు గడపి యంతట నతండు, బంతుగు లకెల్ల నివ్వనిబయలుపఱప
వార లబ్బునపడి మమ్ముఁనారు గూడఁ, జూడఁ గోరినఁ గొలవనీఁ గూడఁ జేయ.

ఉ. వారికి నెల్లదర్శన మఁవారితలీల నెసంగి యీతఁడీ
తీరునఁ జేయుచుండఁ బని • తీరునె మాకని వానిఁ బిల్చి యా
భీగ్రహితంబు నేడు మన • భీరహితాత్తత నన్న నెల్ల మా
చేరువ నుండఁ గోగ మముఁ జేరు వరం బిడి నారమర్చిలిక్. ౨౧౬.

గీ. అతఁడు చతురక్షరీజపఁవ్రతనిరూఢ, బుద్ధిఫలసిద్ధిఁ బడసిన • యద్ధరిత్రః
జెందె నిల సర్వసిద్ధిప్రసిద్ధి బంధు, రంజితసరస్వనకె బంధుఁర మను చేరు.

కం. నొలుత నెకగొన్నిప్రాద్దుల, కొఁదిగ నొకకొన్నియేళ్ల • కొఁదిగ నేడుం
దలఁగితి మిటువైఁ దలఁగక్, నలయుం గద వేల కొలది • వర్షంబులుగాక్. ౨౧౭.

- ఉ. నావుడు నన్నుఁ గూర్చి పదఁనంబును మూడవసారి వెల్వడం
గావలె నంటి రీ రిపుడుఁ గావున నట్లననేమి కారణం
బో వినకున్న నందియునుఁ పోవునె నాగు మనంబు తొట్టుపా
టావహిలం దలంకెఁ జెప్పుమా తృప నాయపరాధముకహరీ. ౨౨౧.
- కం. అనవుడు నీ వపరాధం, బనుకొని యొనరింపకున్నఁ నది యపరాధం
బును గాక యున్న యయ్యెకా, మునివర మాచలనమునకుఁమూల మె టన్నకా.
- ఉ. కుక్కుటలింగమూర్తి గడుఁగూరిమిఁ దెల్పినతాదకక్రమం
బక్కడిరాజశేఖరునఁ కంతయుఁ దెల్లముఁ జేసి వచ్చితి
విక్కడి కాతఁ డంత జపిఁయించెను దస్తహిమం దెలుంగ నం
దొక్కవిధంబుఁ బూని విధిఁయుక్తిగ నెక్కడినందె పేర్చితోకా. ౨౨౩.
- కం. తావన్నాత్రజపంబున, నే వానికి వరము లాసఁగఁ నేగి తనీయం
బావాంధ యేమి యని నం, భావింపఁగవలసెఁ ద త్రుఁభావము వలనకా.
- సీ. ఆతఁ డా జపమునకై దీక్షఁ బూని నం, కల్పించు నపుడు సాంగపరివార
ముగ మమ్ముఁబ్రత్యక్షఁ మగుఁడటంచుఁ దలంప, నచ్చటికవ్వడెఁ యరుగుచుండ
నంతఁ బ్రదోషనాఁట్యానసరంబునఁ, గుక్కుశేష్యులు కొల్వఁ గోరి వేడ్క
గుంపులైవచ్చుఁ నిలింపు లంతంతనె, మ మ్మంతరిక్షమాఁగ్గమ్మనందుఁ
- తే.గీ. గాంచియెదురేగు దెంచినఁమంచితముగ, నక్కడకుమమ్ముఁగూడఁమ్మనుచువేడ
నింత కన్నను మేలున్నఁదేయటంచుఁ, జెలఁగి మేమందలమువ్రవేళించున వుడు.
- ఉ. మాపటివిష్ణురూపమును • మాన కొగిం బవలింపఁ జేయనో
తేపకుఁ దేపకుం బ్రబలుఁ తేజపు వేడిమి మగ్నమూర్తియై
పాపికొనంగనో గగనఁవర్తవరిభ్రమణప్రభూతనం
తాపము దీట మజ్జన మొనర్పసె భానుఁడు వ్రాలె వ్యాకై. ౨౨౬.
- గీ. కాలనభికాగ్రగణ్యుండు • కాలగరుని, నటనపటిమావలొకనాఁసంతరమునఁ
బారితోషిక మిడఁగ నంబరము కొనను, బసుపానంగించె ననసంజఁవపఁబాసంగ
- కం. జగ మంధకారితను జెం, దెఁగదా యని తోడుతోవ • దీపకలావం
భాగిఁ దోచెను భసితద్యుతి, యుఁగడుం జొప్పడియె వప్పుఁదొప్పుగఁ జాడకా.
- గీ. అంతట నిశానుధాకరఁవ్యతికరమునఁ
గడఁచుకొనురాగ మన పమఁగ్ర మగురీతిఁ

బొడుపుఁగఁజాయ రంజిల్లు • పాలుపుఁ గాంచె

బ్రాహ్మణులను కొకవంతంవన్నె యిడుచు.

౨౨౯.

మ. బలభిత్తోన్నతరత్నసాధవలభిఃప్రాలంబిరక్తచ్ఛదో

జ్వలకారీకలధౌత వంజరముతేవం దూరుపుంగొండవైఁ

బొలిచెన్ సోదయరాగలాంఛనపరిఃస్ఫూర్తిం దుమరాంకుమం

డల మూర్ధ్వప్రతిపాదిరక్షిగణసంఘానస్ఫురన్తుర్నియై.

౨౩౦.

కా. ఆరేమెల్లను మున్ను శంకరునివాఁట్యం బంత భృంగీశుహా

సోగ్రుప్రాధిమ మంత నందికృతమై • యొప్పారు గానక్రియా

సారస్వంబును బిమ్మట న్నృపతపఃస్పంఢంభకుంభప్రశం

సారూఢోక్తులు గాలయాపనము సేయ న్నెమ్మిమై నుండఁగాక.

౨౩౧.

సీ. హొలికొడి తానెయ్యెయెలుఁగెత్తియూడుభంగులఁగుక్కుటేకుండుఁకొనరి కూసె

నాలమందల కల్లఁ నధినేత తానెయ్యె, పొంకంబుగా నంది • అంకె వైచె

దీర్ఘఁబుఁదెచ్చుహాస్తికే బెద్ద తానెయ్యె, లంబోదరుడు బృంహింతం బొనర్చె

విహగంబులకు నెల్లఁ • బెద్ద దావై కుమా,రునికేకి పెలుచ నిఃస్వన మొనర్చె

తే.గీ. దానెలింగార్చకులశ్రావణమికుండగుచు, బ్రాతరనిలుండుకేతనాంగ్రముననున్న

ఘంటమోయించెవందిమాంగధులుతామె, యగుచుభక్తులుపేర్కొనిరపుడుమమ్మ.

ఉ. అంతట భానుమంతుఁ డుదయాచలరంగము నంగుఁ దోచె న

త్యంతము తమ్యమైన యరుఁదాంగమునుం జతురాస్యప్రథమం

బెంతయు నొప్పఁగా భుజనఃపృష్టికరి న్నతి మించు భారతీ

కాంతుని వేష మొప్పఁగ జంగజ్జననభ్యులమాల నొప్పఁగాక.

౨౩౨.

కం. అంతటను గుక్కుటేకుండు, సంతసమున సముచితోపచారముల మ

మైంతయును గారించి యొకింతయుభేదములేని • హితము దలిర్పక.

౨౩౩.

గీ. మమ్మలను బంపు నపు డయ్యఁమాధవుండు, కొమరసామినిరావించిఁకొంతదవ్వు

సాగనంపించు మని వంఞ • నాగుహుండు, దోడరా నేగితిమిరాజుదగ్గమునకు.

కం. అపు డాస్మపు డాయం జని, చెపుమా యుపమాకనుండఁ జీఘ్రము గాఁగక.

జనముం దపముం మముఁ గూర్చి పరంతప! రాఁదలంచిచేసితి శాడ.

౨౩౪.

కం. వచ్చితి మడుగుము చరముల, నిచ్చెద ముప్పలరదహిమఁ మీదె తెలిసె నతా

నచ్చరిత యనిన నస్తుహి, భృచ్చంద్రుడు మాకు మొక్కి, వివంచె నిటుల్.

౯. దేవా! తారకమంత్రతత్త్వము ప్రసాదించెన్ మరున్నాని నా
కీవే వేలుపునైన గోర్కె లిడ రావేయంచు బ్రార్థించినన్
వేవేగం జనుడెంచి నీ దగుమనోభీష్టం బమోఘంబుగా
గావించుం జామి యంచుఁ డెల్పి మఱియుం గారుణ్యచిత్తంబునన్. ౨౩౮.

౧౦. కలి శ్రీవేంకటరమణుడె, తలవంగఁ బ్రత్యక్షుడై వంతం బటుగానం
దొలుత జప మితనిఁ గూర్చియె, సలుపుము నీవాంఛితము లానంగ నేతెంచున్.

౧౧. కావున వేంకటరమణుడె, తావకవంశంబునందుఁ దరతరములుగా
భూవరులఁబ్రోచుచుండిజ, నావన మొనరింపుమనుచుఁ బ్రార్థింపు మనెన్ ౨౪౦.

౧౨. తన్నహమంత్రమున కధిపైవతంబు, రాముఁ డీతండు వేంకటరమణుఁ డనుచు
భేద మెంచకు మాతఁడు విభవమొర్పి, దలఁచగా నీతఁడర్చావతారమూర్తి.

౧౩. నారదముని చెప్పిన యాతీరున ధ్యానం బొనర్చితిని నే సాక్షా
త్కారం బొనరించితి వీ, వారీతిన్ భక్తవరద యవితస్వరదా. ౨౪౧.

౧౪. కావున నలమేల్చుంగాడవియు నీవలమితో మందీయాన్వయముం
బ్రోవంగ నిందు వసింపుడు, దేవా ప్రతిస్పృహతెంచెన్ దేజ మెలర్చున్. ౨౪౨.

౧౫. అటు వైడువేలవర్షము, లటునైన నాచంద్రతారకార్కంబుగ నీ
వ్పటుబలుడు కుమారుఁ డె, వ్పటి కప్పుడు నృపులఁబ్రోవ వర మీవలయున్.

౧౬. అని యిటు లానృపాలమణిఁ ప్రార్థనఁజేయంగ వాని నీవు
రివవరమిచ్చినార మనిఁప్రీతునిఁ జేసి కుమారు నింటికెన్
బనిచి సతీసమేతముగ, వచ్చితి మిచ్చటి కెము నీతలం
చినగతి నయ్యెగాదె మునిఁ శేఖరయందు వదించి వెండియున్. ౨౪౩.

౧౭. నీ వారాజకులవతంసమునకుం డెందంబునం బ్రీతిగా
శ్రీవంశప్రతిభాప్రతాపజయసౌశీల్యాదులెంతేనిఁబెం
పైవెద్దిల్లంగఁ దారకంబు భవఘోరాంభోధినిస్తారకం
బోవాచంయమివర్ణ తెల్పితిగదేయూహించి యుక్తంబుగాన్. ౨౪౪.

౧౮. అందులకేమును మోదము, జెందితి మిఁక నేమి కోర్కులున్నవో చెప్పుమా
డెందంబున సందేహము, బొందక యని శౌరివల్కలముని ముదితుండె. ౨౪౫.

కం. స్వామి! నిష్కాముఁడనగు, నే మిము నేమనుచుఁ గోర్కు-లివి యని యడుగం
గా మదిఁ దలంతు నైనను, మీమాటకు మేరమీఱఁమియు నుచితమగుకొ. ౨౪౮.

కం. కావున నీయరుతెఱంగుల, నీశేఖ సెనర్పఁ దగినఁ దెలియొ యనుచుకొ
భావమునందు వితర్కము, గావించుచునుండు భక్తఁకల్యాణకరా. ౨౪౯.

గీ. అనిన నిష్కాము లగుతపోధనులు మున్ను
గడఁగువనులును లోకోపకారమునకుఁ
గాదె యలవడె నీవు నక్కఱజీఁ జేయ
రాదె యన నాతఁడు మహాప్రసాద మనుచు. ౨౫౦.

కం. జగములకుఁ బ్రీతిఁ జేయుట, జగన్నివాసునకుఁ ప్రీతిఁ నలుపుట యనుచుకొ
దగ మున్నిటిమునిగణ మ, వృగిదిం గావించుచుండఁవచ్చు నటంచుకొ. ౨౫౧.

నీ. దేవనేవనముఁ దైఱ్ఱికుఁడు గావింపఁగా, నరుగుచో సృతినొకింఁతైననడువ
వలెంచు నెఱిగినఁవాఁడు గావున మాని, తేవన దీక్ష నెంఁతేవనమునఁ
జనుచుండఁ బ్రార్థ్యుంకిననాఁటిరాతిరి, నడవి దా నివసించుటాదిగాఁగ
స్వామి కంతయును విశ్వాసనంబొనరించి, తత్పికాచత్వంబుఁతలఁగఁ జేయు
తే.గీ. టాకటియుఁ గలిఁ గరాజకఁవ్యక త్రిలింగి, విఘ్నవిష్టపుడేవిఁ గావించు టాకటి
యును మనంబునఁగోర్కులైయున్న వెన్న, విన్నవించితి భక్తప్రసన్నహృదయ.

మ. అన శ్రీశేంకటనాయకుండు దరహఁసాంకూరిరమ్యాస్యఁడై
యను నప్పండితమాని వ్యాఘ్రహతుఁడై యట్లయ్యెనే నాడు యా
చనకై విగుచువచ్చునప్పు డొగి మాసంసేవనం బాచరిం
తు నటం చీగుడిఁ గాంచి మ్రొక్కి చనె నీఁత్రోవకొ సుతాస్వీతుఁడై. ౨౫౩.

గీ. మరల వచ్చునాడుఁమముఁ గొల్ప లేగు మా, కొండవంకఁ జూడఁకుండ బండి
యైన డిగ్గఁడయ్యెఁ నూనుండు తెలిపిన, వినియు వినని యట్లు వెడలు మనియె.

ఉ. వాని తనూజ పాత్రుఁడు స్వఃవార్షికలబ్ధికిఁ బీఠికాపురా
స్థానికి వచ్చి నిన్ను దగుఁనత్కృతులం గని యింటి కేగువాఁ
డై నియమంబునం బదగఁయాజలమజ్జన మాచరించి య
హ్మనిడఁ బిండదానము విఁకుద్ధమతికొ ఘృతీతృప్తియంబుగాకొ. ౨౫౪.

కా. తానం జేసియు నీవుఁ జేసిన తదుఁద్యద్వాఃపులిం జేసియుఁ
వానిం తాని తొలంగెఁ గ్రూరత యిఁకఁబైతాచకవ్యక్తి యె
ద్దానిం తాయు నటన్న బంధురసకోఁతర్పారిపూరంబులం
దానం తాడిన వీడు వీనిసఖులుం ధన్యాత్తులౌదు ర్వడిక. ౨౫౬.

గీ. అనిన నిపుడయే వచ్చెదఁ ననుచు మాని, వరు్యఁడగ్గిరివరబహిఁర్వాసులైన
వాండ్ర నందఱు బంధురఁవారి ముంప, నంద జుందుండి వెల్వడుఁ నంతలోన,

కం. ఇంగలము లగ్నికిఱా, నంగంబున దీప్తి పడసిఁ త్తణమాత్రములో
నంగారములయినట్టుల, పొంగారు మనోజ్ఞరూపఁములఁ గని వారల్. ౨౫౭.

కం. మునుపటి కొలంది ప్రాయము, మునుపటి కొలంది యగురూపఁమునుగని వారల్
మునుపటిగొనమొక్కటిఁ గవరనఘంబగుతత్సరోమఁహత్త్వంబనదే. ౨౫౮.

కం. నారదుఁ డచటనె యున్నటు, లారక్షకుడైనశౌరిఁ నరసి తదాజ్ఞ
వారికి నందఱు తవుడా, నారాయణుపాదవర్మఁనంబు ఘటించెక. ౨౬౦.

గీ. దయనుగతపాపులయినయంఁదఱను గాంచి, శౌరికరుణించివికల్పఁషములువాసె
తావనాకృతులైతిరిఁ ధవు్యలార, యనుచుఁ గ్రమ్మఱనమ్మానిఁ నరసి పలికె.

కం. తరుణం దారకమున ద్వ్యక్షరి నుపదేశింపు మీప్రంజకువన వారుం
దురు సాంతానికలోకము, లిరవులుగా నిర్విచారఁవృత్తి దలిర్పక. ౨౬౨.

మ. ఇఁక సక్కన్నె త్రిలింగదేశధరణిఁభృన్వృధిదేశరియా
నొకొ కాకుండు నెకో యటంచు మదిలోఁనొక్కంతసందేహ మూ
నకు మా రాజు నిజానురక్తను గుణంజుండొటచేఁ బెండ్లి యా
డక వర్జించునె యిట్టిచుట్టముల వీడం జూచునే యెయ్యెడక. ౨౬౩.

కం. ఎల్లియె యయ్యిరువురకును, దెల్లంబుగఁ బెండ్లియగు నందే పయనంబై
తల్లి దనపరిజనముతో, నల్లనిపురిఁ జేర నరుగుఁనారయు మెదుటక. ౨౬౪.

గీ. ఈముద్దుఁగొమ్మ మూఁడేండ్లప్రాయంబున, నుండ నిక్కొండవైఁ నున్నవమ్మఁ
గొలువంగఁ బరిజనంబులతోడఁ దలిదండ్రు, లేతెంచి మాకు పంఁప్రీతిఁ జేయ
నంద్రదేశేంద్రపురంధ్రయా నిది యందు, వరముమే మొపఁగంగఁబడసియెగు
నపు జంగరక్షకై యన్నదాకృతితోడి, తనకప్రతిమ దీనిఁకంఠసీమ

తే.గీ. హారతరళంబుగాఁ గూర్చి యరుగునంత, వత్సరంబున నగ్గజంధ్వజవిభుండు
 వినయవతియందుఁగలభాంకుఁడనెడివిభుని, గనియెనీభద్రమతియనుకన్నె నెనుక
 గీ. స్వాప మెప్పుడు నొప్పుదుఁసాంధ్యవేళ, ముక్తమూర్ధజులై నిద్రఁపోవఁ గూడ
 దనుచు నిమ్మద్రియ యెఱుంగఁకట్లినర్జు, నంతనంతర మొదవె భూతాళిగవియ.

చం. అది యటు లుండ నిమ్మ సముదారుఁ డమానుషభాహుశౌర్యఁ డు
 వద్దరిపుహరి పీఠపురఁనాథుఁడు పుణ్యయశోభిధానుఁ డొ
 ప్పిద ముగ నెల్లి భద్రమతిఁ • బెండిలి యా నిత వత్సరంబులో
 పృథయ మెలర్ప మేము వసియింపఁగ నచ్చటి కేఁగఁగా వలెక. ౨౬౨.

ఉ. తద్దయు నీవు లోకహితఁతత్సరతక మముఁ గొన్ని కోరి తిం
 కెద్దియు నేనిఁ గోర్కి గల • దేని ఘటించుము వేడు మంచునా
 నద్దివజేంద్రవందితు దయారసమానసు వేంకటేశ్వరుం
 బెద్దయుఁబ్రాద్దు కోర్కు లిడఁ • బేర్కొని యమ్ముని వల్కె నిమ్మెయిక. ౨౬౩.

నీ, సుకపసారస్వతఁస్ఫరణంబు రసికాంత,రంగరంజకమై యెఁనంగవలయు
 నృపవయవ్యాపార • మేపార దాక్షిణ్యమున జనావనవృత్తిఁ బూవవలయుఁ
 బర్జయ్యఁ దనుకూల • వర్షియై కిన్నక,హ్నకకోత్కర్ష • నలర వలయు
 జనవదంబులు సుభిక్షంబులై తృణకాఘ్ర, జలసమృద్ధములుగాఁ జెలఁగ వలయుఁ

తే.గీ. బ్రకృతిజనసంచయంబుఁ బరస్పరంబు, జెలిమి వాటించి పాడిమైఁ నెలమిగాంచి
 కలిమిని జపించి పాడివంటల రహించి, రాజవిశ్వాసవరతచేఁబ్రబల వలయు.

కం. అని మని యాశాస్యము దెల్పిన విని గరుడాద్రవాసి • వేంకటరమణుం
 దనుమొదంబున నివ్వని, కనుమతి గావించు వనుచు • ననియెం గరుణక.

నీ. బ్రహ్మవిద్యానుహ • ప్రజ్ఞానిధిత్వంబు, దివిజేంద్రదవృత్తైఃభవపమ)ద్ధి
 యదితికశ్యపసమానాపత్యయోగంబు, సంక్రనాయకౌతుఁకానుష్కైః
 నారదప్రతిమానఁతారకజపసిద్ధి, ధూర్జటినిభధూతఁదోషవృత్తి
 హీనధూతాభసాంతానకలోకాస్తీ, వల్లవతుల్యకైవల్యపదవి

తే.గీ. యేతదస్తత్ప్ర)పూతవింభావ్యతమహిమ, సహితమహితకథావిసౌకర్యవతన
 నిరతనిరతుల కొదవు నూనివర!నార,లున్నెడల నీతలంచి నఁట్లుండుఁ జామ్ము.

గీ. అడవు మునివాస మొంటిమామిడి యనంగ, వివ్రరాక్షసురావి రావికముపాడు
 ద్విజుఁడు వార్చెద ననుగుంటఁతేటగుంట, వల్లపులపల్లె గోపాలవట్టనంబు.

కా. లోకానుగ్రహకాంక్ష నీగతిః గృహభుండై మరున్తానికా
శ్రీకాంతుండు వరంబు లిచ్చి దని యిం చెం దార్జ్యభూమిధం
స్తోకశ్రీమహిమంబు శౌనకముఖర్షివ్ స్తీతిః బాంధవం వి
ద్యాకల్పం డగుసూతుండుం దెలిపె నిట్లుత్యంతమోదంబునకా. ౨౭౩.

మ. శుభసంధాయక శాలివాహనశకేఃపుత్రోత్రహస్తిండు (౧౮౨౫) స
చ్చుభశృవ్యత్సరవైత్రశుద్ధనవమిశుభ్రాంశుజాహంబునం
దు భవద్భావుక పాదమూలమున నెంతోభక్తి నర్పించితిం
బ్రభుతంగైకొని రామ యీకృతిః గృపం బ్రఖ్యాతి నొందింపవె. ౨౭౪.

కం. శ్రీరమ్యగుణస్తోమా! రారాజత్క్రిక్తికామ! బ్రాజలలామా!
గౌరీసన్నుతనామా! తారకమంత్రార్థతత్త్వవిధామా! రామా. ౨౭౫.

కా. లంకారాజ్యనివేళితారిసహజశ్లాఘార్హ బాహునిరా
తంకప్రాధబలాబలా! హితహితార్థప్రేషితస్వర్ణస
త్పంకేరుట్పరపారితోషికనితాంతప్రీతరత్నాంగదా
లంకారద్వయదానమోదపరఫేలద్వాయుజాతాంగదా. ౨౭౬.

మానిసి. శ్రీవిభవాస్పదశంఖరథాంగకంచిహ్నమనోహరమంజుసదా
భావుకదేవులవల్లికులవ్రభవద్విజపూజితభవ్యవదా!
రావుకులోత్తమరాజశిఖామణిరామధరావరనందనస
ద్యావకుమారమహీపతిసూర్యస్యపాలముహూపరిపాలనధీ. ౨౭౭.

❖* గ ద్య ము. *❖

ఇది శ్రీమద్రామనామపారాయణపరాయణాతిధన్య కాండిన్యగోత్రవనిత
దేవులవల్లికులపయఃపయోనిధితశానిధిసీతారామశాస్త్రి పూత్ర వేంకట
కృష్ణశాస్త్రిపుత్ర తమ్మనాథిధానాంతర వేంకటకృష్ణశాస్త్రి
నామాగ్రజన్మ త్రిలింగ దేశాగ్రజన్మ సుధీవిధేయ సుబ్బ
రాయ నామధేయ ప్రణీతం బైన మహేంద్ర
విజయం బను ప్రబంధంబు నందు
సర్వంబు

మ హా శ్వా స ము.

శ్రీరామార్పణమస్తు.

అంఅంఅంఅం

